

พัฒนาสื่อฯ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ ที่ออกโดยสำนักงานเรียน

ให้บังคับใช้ในปีงบประมาณ

ห้ามขาย

หนังสือเรียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เล่ม ๑
กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือเรียนภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
เล่ม ๑

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่สอง ๑,๖๐๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๒๕

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๑๒.๐๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้นี้)

จัดพิมพ์โดยองค์การค้าของครุสภาก

พิมพ์ที่ ๑ ร. พิมพ์ครุสภากลาดพร้าว

๘๒ ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีจิบสิทธิ์ ผู้ดูแลบัญชี

๗.๙

195.91

1322 ห

๗- ๒. ๑

0900

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔ เล่ม ๑ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๓

A handwritten signature in black ink, appearing to read "rangsit chai". The signature is fluid and cursive, with a large, stylized "S" or "C" at the beginning.

(นายรังสฤษดิ์ เชawanศิริ)

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

卷之三

คำนำ

คัวยกระทรงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นควรให้มีการจัดทำสื่อการเรียนกถุนทักษะภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ชั้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช ๒๕๒๑ ซึ่งก็เพื่อให้เหมาะสมสมกับการสอนปัจจุบันและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ จึงได้แต่งคั้งคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนกถุนทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ชั้น คั้งมีรายนามท่อไปนี้

๑. นางรัชนี ครร์ไพรวรณ	ประธานกรรมการ
๒. นายสุเจตน์ อิงค์สุวนิชย์	รองประธานกรรมการ
๓. นายสมาน บุญลั้น	กรรมการ
๔. นายสมพงษ์ พลสะสูรย์	กรรมการ
๕. นายวิรัช วัยวุฒิ	กรรมการ
๖. นางเตือนใจ แก้วโอลิเวต	กรรมการ
๗. นางสาวเข็มทอง คันธพนิต	กรรมการ
๘. นางนวลจันทร์ นิเทศวรวิทย์	กรรมการ
๙. นางสุจิตรรณ ดิรุกมล	กรรมการ
๑๐. นางนิตยา จรูญผลธัญ	กรรมการ
๑๑. นางวรณี โสมประยูร	กรรมการ
๑๒. นางสาวจินตนา ใบกาญจน์	กรรมการ
๑๓. นางสุชาดา วัยวุฒิ	กรรมการและเลขานุการ
๑๔. นางสาววันเพ็ญ พงษ์จินดา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. นางสาวพูนศรี อิ่มประไพ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกังกส่าวมีคณะกรรมการที่ปรึกษา ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิคั้งรายงาน
ศื่อไปนี้

๑. นายสมาน แสงมลิ
๒. นางรูระปะนีย์ นครทรรพ
๓. นางสาววรรณี สุนทรเวช
๔. นางกิติยาดี บุญชื่อ
๕. นายบันลือ พฤกษะวัน
๖. นางวัลลีย์ ปราสาททองโวสก
๗. นายสวัสดิ์ จงกล

คณะกรรมการฯ ได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
เล่ม ๑ ชื่น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนก่อนทั่งทักษะ ภาษาไทย โดยได้เรียนเรียง
เนื้อหาให้นักเรียนอ่านค่วยความสมุกสนานเพลิดเพลิน และได้จัดทำภาพประกอบ
ให้เหมาะสมกับข้อความค่วย

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ในการเรียน
การสอน ได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือการจัดทำไว้ ณ
โอกาสนี้

(นายเอกวิทย์ พัฒนา)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๘ มกราคม ๒๕๙๓

คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ

ที่ วก. ๑๗๗/๒๕๒๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นหลักสูตรใหม่แล้วนั้น เพื่อให้สื่อการเรียนต่าง ๆ สอดคล้องกับหลักสูตรดังกล่าว จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ขึ้น ดังรายนามด่อไปนี้

๑. นางรัชนี	ศรีไพรวรรณ	ประธานกรรมการ
๒. นายสุเจคน์	อิงค์สุวนิชย์	รองประธานกรรมการ
๓. นายสมาน	แสงมลิต	ที่ปรึกษา
๔. นางฐาภานันย์	นาครทรรพ	ที่ปรึกษา
๕. นางสาววรณี	สุนทรเวช	ที่ปรึกษา
๖. นางกิติยาตี	บุญชื่อ	ที่ปรึกษา
๗. นายบันลือ	พฤกษะรัน	ที่ปรึกษา
๘. นางวัลลีย์	ปราสาททองโอลิมป์	ที่ปรึกษา
๙. นายสวัสดิ์	จงกล	ที่ปรึกษา
๑๐. นายสมาน	บุญล้าน	กรรมการ
๑๑. นายสมพงษ์	พะสูรย์	กรรมการ
๑๒. นายวิรัช	วิญญาณ	กรรมการ
๑๓. นางเดือนใจ	แก้วโภกาศ	กรรมการ
๑๔. นางสาวเยื้องทอง	ศันธพนิต	กรรมการ
๑๕. นางนวลจันทร์	นิเกดาวิทย์	กรรมการ
๑๖. นางสุริศพวรรณ	ศิรุกนถ	กรรมการ
๑๗. นางนิตยา	จรุณผลธิรัต	กรรมการ
๑๘. นางวรณี	โสมประยูร	กรรมการ
๑๙. นางสาวจินดา	ใบกาญจน์	กรรมการ
๒๐. นางสุชาดา	วิญญาณ	กรรมการและเลขานุการ
๒๑. นางสาววันเพ็ญ	พวงษ์จินดา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒. นางสาวพูนศรี	อิมประไพ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๑

นายสมาน แสงมลิต

รองปลัดกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการ
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ เล่นต่อคำ	๑
บทที่ ๒ วัดร้างกลางป่า	๑๑
บทที่ ๓ ทีงานสองกรานต์	๒๑
บทที่ ๔ จดหมายจากสุพรรณบุรี	๓๒
บทที่ ๕ พังเรื่องสนุก	๔๓
บทที่ ๖ เพื่อนใหม่	๕๖
บทที่ ๗ บันทึกของชูใจ	๖๘
บทที่ ๘ จันทร์	๗๙
บทที่ ๙ ความไฟฝันของปิติ	๘๙
บทที่ ๑๐ คนั้งเงาหน้อย	๑๐๕
บทที่ ๑๑ ลูกการดมหายใจ	๑๑๘
บทที่ ๑๒ สุวรรณสาม	๑๓๐
บทที่ ๑๓ นกเจ้าฟ้า	๑๔๙
บทที่ ๑๔ รู้ไว้ใช้ว่าใส่ป่าแบกหาม	๑๕๓
บทที่ ๑๕ ยอดนักสืบ	๑๖๖
บัญชีคำประพันธ์	๑๗๗
ประมวลคำใหม่	๑๗๘

บทที่ ๑

เล่นต่อคำ

ระหว่างปิดเรียนภาคปลาย พ่อของปิติไม่ได้ทำงาน เพราะไม่มีน้ำ พ่อแม่และพี่ ๆ ของปิติจึงอยู่บ้าน พ่อซ้อมแซมเครื่องมือต่าง ๆ พอว่างก็ถักยอและสานกระชุ แม่กับพี่สาวทอผ้าซินไว้ใช้ ปิติช่วยงานบ้านอย่างขยันขันแข็ง เป็นการแบ่งเบาภาระของยายได้มาก งานสิ่งใดที่ยายกำหนดให้ เขายจะร่วมกระดาษทำจนเสร็จเรียบร้อย ทุกคนดีใจที่ปิติเป็นคนเอาการงาน และมีน้ำอุดน้ำทันดีขึ้น ไม่ต้องค่อยจ้ำจ้ำใช้เหมือนก่อน

ปิติทำการบ้านและทบทวนความรู้ที่เรียนมาแล้วอยู่เสมอ เวลาว่างก็เล่นกับน้อง หรือมิฉะนั้นก็คุยกับยาย พ่อแม่ และพี่ ๆ บางครั้งบางคราวเขาก้อนุญาตพ่อไปเที่ยวสนุกสนาน กับเพื่อน ๆ พ่อจะอนุญาตเสมอ เพราะพ่อสังเกตเห็นว่าปิติ มีความประพฤติดี ไม่เที่ยวเตร่เตลโลอย่างเคย เขารู้จักรับผิดชอบดีขึ้น ปิติและเพื่อน ๆ ไปมาหาสู่กันเป็นประจำ ยิ่งนานวันความรักใคร่กลมเกลียว ก็ยิ่งกระซับแน่นแฟ้นมากขึ้น

เย็นวันหนึ่ง นานะ วีระ มนีและซูจิมาเที่ยวที่บ้านของปิติอีก ยกยับอกให้พวงเด็ก ๆ เล่นอยู่ในบ้าน "ไม่ให้ออกไปเที่ยวนอกบ้าน เพราะกลัวหมาบ้ากัด ถูกน้ำอาจครุณจัด หมามักจะเป็นบ้า ปิติพาเพื่อน ๆ ไปที่ต้นมะเดื่อ เพราะเขากำกระโจรไว้บนเล่นที่นั่น เพื่อน ๆ ชอบกระโจรของเขามาก มันจะทัดรัดและบัง decad ได้มิดชิดดี ปิติเล่าให้เพื่อน ๆ พังว่า เมื่อawanซึ่นมีลมแรงพัดมาปะทะกระโจร ทำให้กิงไม้ที่วางประกับกันไว้หล่นกระจัดกระจาดจนหงลุเป็นช่อง พอเขากิงไม้มาซ้อม กระโจรก็ล้มลง เขาก็ต้องไปคายันตะยอให้พี่ชายมาช่วยซ้อมแซมให้ พื่องเขารับประกันว่ามันจะไม่ล้มตะมัลงมาอีกแน่นอน เพราะใช้เชือกมัดตรึงเอาไว้แน่นหนา

សាស្ត្រពិភាក្សាអាជ្ញាណ នគរបាល ភ្នំពេញ

ชูใจบอกว่าอย่างได้กระโจนบ้าง จะได้หลบໄວเดดเข้าไปนอนพักผ่อนหย่อนใจเล่นเหมือนปิติ วีระ มนัส มนี และปิติรับรองแข็งขันว่า ว่างๆ จะระดมกำลังไปช่วยทำให้ชูใจกระหຍมยิ่มย่องด้วยความยินดี เขาระลึกถึงความห่วงใยและความเอาอกเอาใจของเพื่อนๆ เสมอ ไม่ว่าจะต้องการสิ่งใด ถ้าเพื่อนพองจะขวนขวยหาให้ได้เป็นต้องรีบหามาให้จันได้ ยิ่งมนีด้วยแล้ว ถ้าเห็นชูใจทำหน้าละห้อยหรือมีท่าทางกระวนกระวายใจเมื่อไร เป็นต้องซักใช้ไล่เลียงหาสาเหตุทันที ชูใจรู้ดีว่าเพื่อนๆ สงสารตน เพราะไม่มีพ่อแม่ และย่าก็แก่มากแล้ว

มนีถามขึ้นว่า “เราจะเล่นอะไรกันดีล่ะ” ปิติตอบว่า “เล่นซ่อนหา” วีระแกล้งถามต่อ “หาอะไร” มนียิ่ม แล้วตอบว่า “หากระบูก” พอทุกคนได้ฟังก็หัวเราะ ชูใจพูดว่า “สนุกดี เรามาเล่นถามตอบกันดีกว่า เอาละ ฉันจะถามนะกระบูกอะไร”

มนี “กระบูกออมสิน” ปิติ “สินอะไร”
 วีระ “สินค้า” มนัส “ค้าอะไร”
 ชูใจพูดว่า “เราถามตอบกันไปอย่างนี้ ใครถามหรือตอบแล้วกกลับไปหาคำเดิมได้ คนนั้นชนะ อ้อ! คำเดิมของเราว่าอย่างไรนะมนี” มนีตอบว่า “คำแรกฉันพูดว่า

เล่นอะไร” ชูใจพูดต่อ “ถ้าเช่นนั้นฉันจะตอบที่พี่มานะ
ถามว่า คำอะไรนะ คำระหัด”

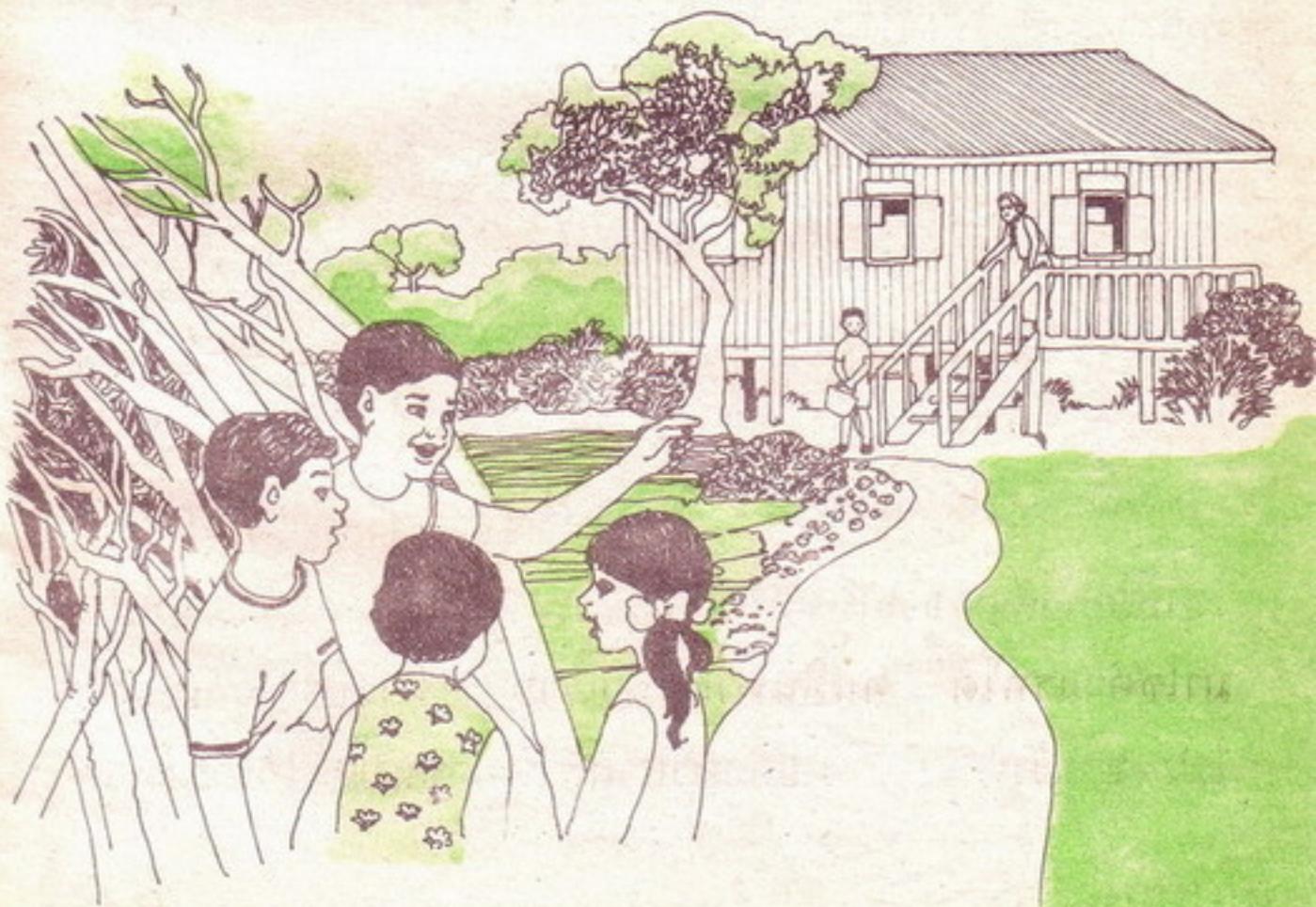
มานี	“ระหัดอะไร”	ปิติ	“ระหัดไม่”
วีระ	“ไม้อะไร”	มานะ	“ไม้เท้า”
ชูใจ	“เท้าอะไร”	มานี	“เท้าลิง”
ปิติ	“ลิงอะไร”	วีระ	“ลิงลม”
มานะ	“ลมอะไร”	ชูใจ	หัวเราะก่อนตอบว่า “ลม หมุน”
มานี	“หมุนอะไร”	ปิติ	“หมุนเล่น ไซโย!

ฉันชนะแล้ว เพราะฉันบอกกลับมาที่คำว่า เล่น “ได้”
ทุกคนตอบมือให้ ปิติขอบใจเพื่อน ๆ แล้วยิ้มระรื่น

“ดีจัง ไหนฉันลองทวนนะว่า เราถามตอบกันว่า
อย่างไร” ปิติพูด “เล่นอะไร เล่นซ่อนหา หาอะไร หา
กระบูก กระบูกอะไร กระบูกออมสิน สินอะไร สินค้า
ค้าอะไร ค้าระหัด ระหัดอะไร ระหัดไม้ ไม้อะไร ไม้เท้า
เท้าอะไร เท้าลิง ลิงอะไร ลิงลม ลมอะไร ลมหมุน หมุน
อะไร หมุนเล่น” แล้วเขาก็ลุกขึ้นกระโดดโผลเต้น ร้อง
ไซโยอย่างดีอกดีใจที่พวงเขาสามารถพูดต่อคำกันจนวกกลับ
มาใช้คำแรกได้ คนอื่นพากันหัวเราะ เสียงประสานกันดัง
ไปถึงบ้านบ้าน ยายกำลังสาละวนทำขามตะโก้เลี้ยงพวง

เด็ก ๆ อุย พอไไดยินกี้มิม เร่งมือพัดไฟให้ขันมสุกเร็ว ๆ บางครั้งบางคราวเสียงพวากเด็ก ๆ ก็เงียบลง บางทีก็ตะเบ็งเสียงประชันกันจนดังลั่น

สักครู่ปิติ กิ่งกระหีดกระหอบมหาภาย ทำตาละห้อยแล้วพูดว่า “ยายครับ พวกผอมหัวจัง ยายกำลังทำขันมเลี้ยงพวกผอมใช่ไหมครับ” ยายยิมแต่แกลังพูดประชดว่า “พอหัวละกิ่งมาประจำขอนมยายกิน เวลาเล่นสนุก ๆ หัวเราจะกันเกรียวกรา ไม่เห็นมาซวนยายไปเล่นด้วยเลย”

ปิดหัวเราะ แหะ แหะ ซะโงกหน้าเข้ามาดูถูกดูดู
เห็นขนมตะโกร้อน ๆ ส่งกลิ่นหอม เพราวยายใส่ไปเตยด้วย
ยายเห็นปิติทำท่ากระหวัดยิ่มยิ่มย่อง จึงบอกว่า “ยกไปทั้งถุง
เลย ยายตัดไว้ให้แล้ว งานและช้อนยายก็ใส่ตะกร้าให้ จะ
ได้ถือไปสะดวก”

ปิติยกมือไหว้ขอบคุณยาย แล้วกระวีกระวาดประดอง
ถุงขนมใส่ตะกร้า เข้าห้องตะกร้าขนมและงานช้อนอย่าง
ระมัดระวังตรงไปหาเพื่อน ๆ ที่กระโจรหันที เด็กทุกคน
รับประทานตะโกโดยไม่ต้องรอให้ปิติคงยั้นคงยอ

แบบฝึก

๑. อักษรตា ผันด้วย ' (เอก) ° (ໂທ) เป็น ๓
เสียง แต่ละคำมีความหมายแตกต่างกัน
ฝึกผันและจำความหมาย

เข้าจะว่ายน้ำในคลอง แต่ว่ายไม่คล่อง จึงใช้ยางคล้องตัว
เข้ายอมขายผ้าที่เข้าย้อมด้วยราคาย่อมเยา

พอย้ำว่า ย้ำ คำนี้อย่าลืม ย้ำ ปลาหมึก

พ่อ เคี่ยว เข็ญ ถูก กว่าเวลาใช้ เคี่ยว เกี่ยวข้าวครัวเกี่ยวเป็นทางตรง
อย่าเกี่ยวคด เคี่ยว ไปมา

๒. คำที่ใช้ ร ล อากเสียงต่างกันและมีความ
หมายต่างกัน

ฝึกอ่านและจำความหมาย

เข้า ไอล์ นกใน ไร่

วีระใช้ ลัง ไม้ทำ รัง ให้ไก่

เรือ ล่ม ไก่ ร่ม ไทร

เข้า ลาก ราขไม้ไปทิ้ง

นักเรียนล้อเลียนเพื่อน

๓. ฝึกอ่าน คำประวิสรรชนីย

ระหัด ระรื่น ระลึก ระдум ตะเบ็ง ละควร
คະນា ละห้อย การละเล่น กะหัดรัด สาละวน
คະยັ້ນຄະຍອ ຕະເກີຍກຕະກາຍ ສະດຸ້ງສະເທືອນ

๔. ฝึกอ่าน คำควบกล้ำที่ประวิสรรชนីย

กระชับ กระໂມ กระປຸກ ประชudit ประชັນ

ประກบ ประສານ ຮັບປະກັນ ຖຸກປະກາກ

กระວິກະວາດ กระເສືອກກະສນ ກະວານກະວາຍ

๕. ฝึกอ่าน คำควบกล้ำ

เกรี่ยวกราว	กลมเกลี่ยว	เที่ยวเตร'	กวัดแก่วง
กวางขวาง	ขวนขวย	ขักไข่'	ตรึงตรา
ปลดโปรด'	พร้ายแพรω	โคลงเคลง	บางครังบาง
			คราว

๖. คำบางคำออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน ความหมายก็ต่างกันด้วย

ฝึกอ่านและใช้คำแต่งประโภค

<u>ผ้าชนิ่น</u>	<u>หมุดสิน</u>	<u>พระสงฆ์</u>	<u>สรงน้ำ</u>
<u>ชื่อแม่น้ำ</u>	<u>ช้อนส้อม</u>	<u>ไม่ใช่</u>	<u>ไฟใหม่</u>
<u>สามพัน</u>	<u>ผัวพรรณ</u>	<u>พันธ์ไม้</u>	
<u>สัตว์ป่า</u>	<u>ซื่อสัตย์</u>	<u>สัดส่วน</u>	
<u>ข้าทาส</u>	<u>มีค่า</u>	<u>ม่าสัตว์</u>	

๗. ฝึกอ่านเสียง คำที่มีเครื่องหมายอักเจริญ (!)

ปิดดีใจร้อง ไชโย!

ช่วยด้วย! ไฟใหม่!

ไก่ร้อง กระโดึก! กระโดึก!

ໂຮ! เจ้าแก่ไม่น่าตายเลย

โอ้ย! เจ็บจังเลย

๔. ฝึกอ่านกลุ่มคำ

น้ำอุดน้ำทัน

จำจีจำใช

พอกผ่อนหย่อนใจ

ເແລໄໂລ

ເອາກເອາໃຈ

ໄປມາຫາສູ່

ຫັກໃຫ້ໄລ່ເລື່ອງ

ກະຍົມຍິມຍ່ອງ

ບາງຄັ້ງບາງຄຣາວ

๕. คำห Ally คำเรียงกันอ่านໄດ້ความชัดเจนเรียกว่า ประโยชน์

ฝึกอ่านและสังเกต การเรียงลำดับของคำ

พ่อisan กะชุ

ປຶດທັວເຮະ

ປຶທິທຳກະໂມນ

ແມ່ກອຝ້າຊື່ນ

ถ้าเป็นการบอกกล่าวให้ผู้อื่นรู้เรื่องเรียกว่าประโยชน์
บอกเล่า

ກະໂມນລັ້ມ

ລມພັດແຮງ

ເງາທຳໄດ້

ທຸກຄົນຕັບມືອ

ถ้าเป็นการบอกว่า "ไม่ใช่หรือไม่ต้องการ" เรียกว่า
ประโยชน์ปฏิเสธ

ກະໂມນໄມ່ລັ້ມ

ລມພັດໄມ່ແຮງ

ເງາທຳໄມ່ໄດ້

ທຸກຄົນໄມ່ຕັບມືອ

๑๐. ข้อความที่ไม่ได้ความสมบูรณ์ไม่เป็นประโยชน์

ฝึกอ่านและสังเกต

เย็นวันหนึ่ง

ที่ใต้ต้นมะเดื่อ

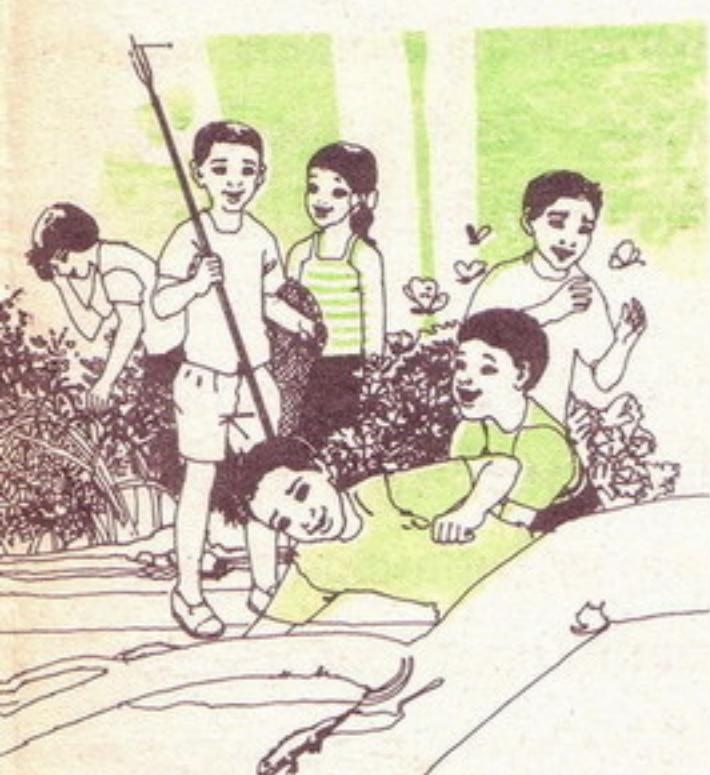
ระหว่างปิดเรียนภาคปลาย

ความห่วงใยและความเอาอกเอาใจของเพื่อน ๆ

บทที่ ๒

วัดร้างกลางป่า

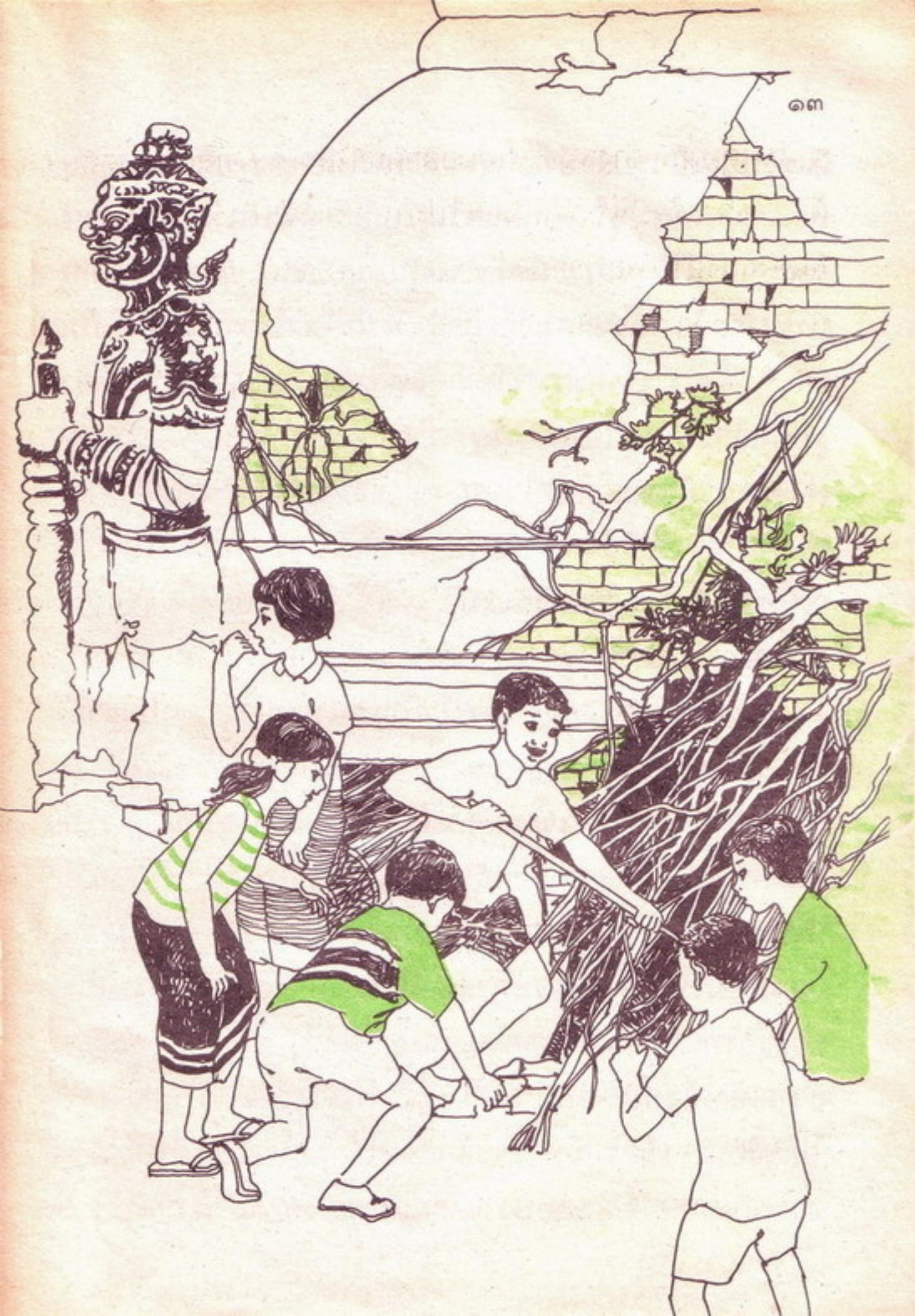
ป่ายันหนึ่ง วีระ มนัส มานี ชูใจ เพชรและปิติขออนุญาตผู้ใหญ่ไปเที่ยวชายทุ่งเชิงเขาที่เคยไปเที่ยวเสมอ เพชรขอตามไปด้วย เขายกตัวบ้างที่จะมีโอกาสหาปลาไปให้แม่ทำอาหาร เพชรเป็นนักพุงจนมากมีอ่อนมัง จึงถือจนมากและสวิงติดมือไปด้วย พอมานีเห็นเข้าก็หน้าสดๆ เพราะไม่อยากให้คราแม่สัตว์ วีระล้อว่ามานีเป็นนักอนุรักษ์ธรรมชาติ ส่วนเพชรรู้สึกงุนที่เห็นมานีไม่อยากให้คราแม่สัตว์ เขายกตัวบ้างครั้งคนเราเก็บจำเป็นต้องแม่สัตว์เพื่อเลี้ยงชีวิตของตน แต่เพชรอยากเอาใจมานี จึงสัญญาว่าจะไม่แม่สัตว์ และขอสมัครเป็นลูกสมุนของมานี

พอมานีถึงป่าสงวน มีต้นไม้มีสูงสลับ ชูยอดสล่อนเขียว

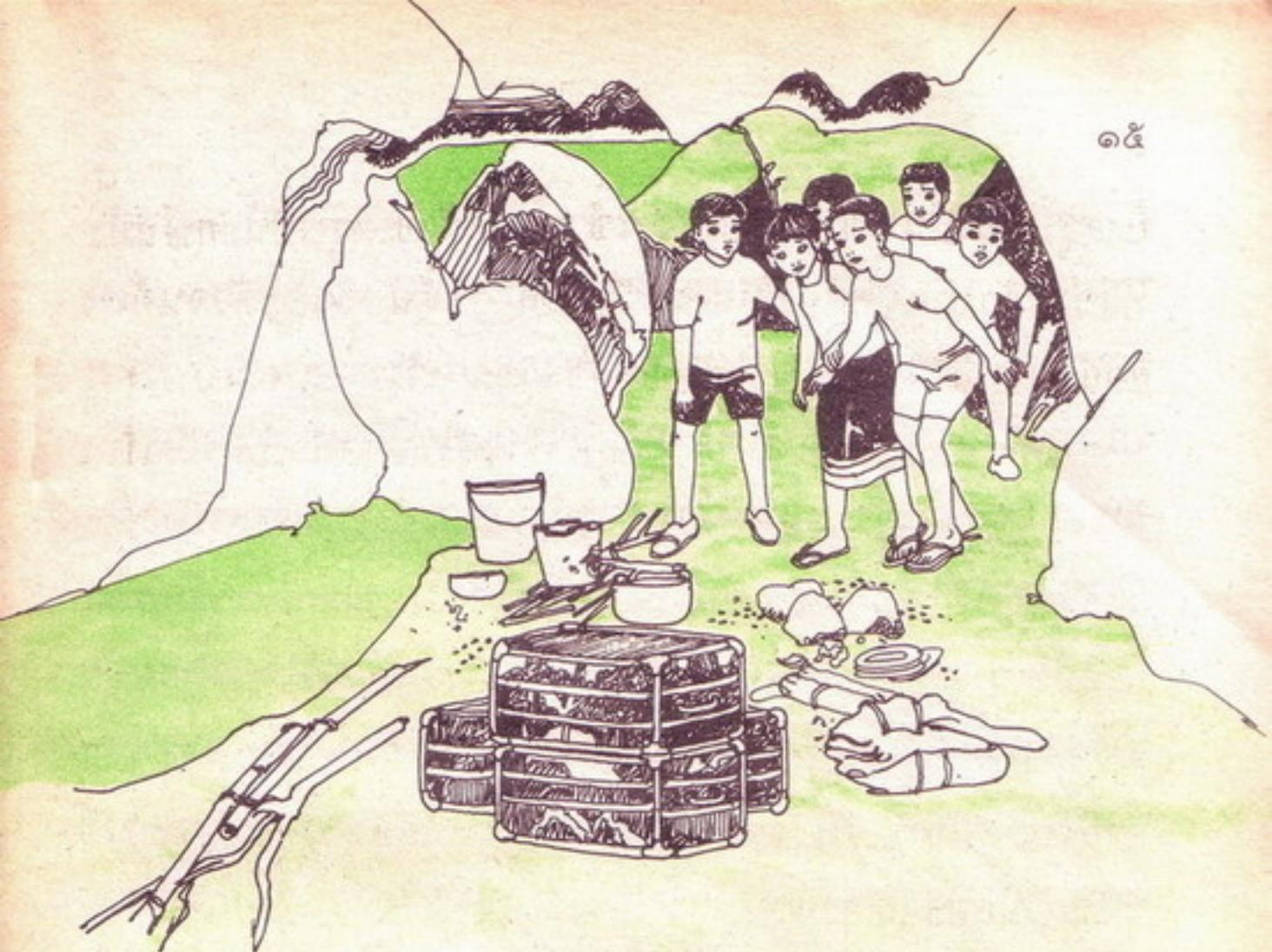
ช้อบุ่มน่าดูมาก ข้างล่างมีไม้พุ่มอกรดอกไส้ สองกลินห้อมตลอด
ฝั่งเสือหลายตัวบินนวัดเฉียงไปมา เสียงจักจันร้องประสาน
กันดังก้องป่า พอพากเด็ก ๆ เดินมาเป็น群วน ส่งเสียงคุยกัน
จักเจ้าก จักจันก หยุดร้องทำให้ป่าเงียบสงัด ได้ยินแต่เสียงใบไม้
ไหวเพราแรงลง ชูใจเก็บดอกไม้ที่หล่นอยู่ได้ตั้นมาเสียบผน
เส่น ปิดกับมานะ ไล่สกัดจับกิงก่าอย่างสนุกสนาน แต่จับมัน
ไม่ทันสักที สวนมนีเดินนานามาข้างเพชร เพราะเกรงว่าเพชร
จะผลอใช้จนมาก เด็ก ๆ พากันเล่นสนุกหลายอย่าง บางครั้งก็
พากันร้องรำทำเพลง ใครมีวิธีเล่นอะไรสนุกก็นำมาเล่นกัน
สารพัด บางครั้งก็จับฉลากไม้สันไม้ยา หาคนขึ้นต้นเล่นต่อค้า
สักครู่ เพชรก็เสนอความคิดขึ้นว่า ควรจะไปเที่ยวที่
วัดร้าง เพราะมีอะไร ๆ น่าสนใจมากและอยู่ไม่ไกลนัก เขา
เคยไปสถานที่แห่งนั้นกับพ่อครั้งหนึ่ง เมื่อพ่อของเข้าไปจับ
ไก่ป่า ทุกคนก็เห็นดีด้วยและตกลงจะไปเที่ยววัดร้าง เพื่อ
จะได้ผจญภัยเล็ก ๆ น้อย ๆ บ้าง

เพชรพาคนเดินตัดออกจากเขตป่าสงวน ไม่ช้าก็มา
ถึงวัดร้าง เด็ก ๆ มองเห็นเจดีย์ใหญ่ประทักษิพัง มีเศษอิฐ
กองมหีมาอยู่ตรงฐานเจดีย์ เถาวัลย์ขึ้นคลุมจนดูรกรุงรัง¹
ไปหมด แต่ก็พอมองเห็นลวดลายที่สลักเหลาไว้อย่างงาม
พากเด็ก ๆ พากันเดินดูไปรอบ ๆ ปิดบ่นว่า ไม่มีพระพุทธรูป

มีแต่รูปปั้นเป็นรูปยักษ์ที่เก่าและชำรุด หน้าของรูปปั้นยักษ์ก้มง
ทึบนำกลัวมาก ชูใจเป็นคนขวัญอ่อน เห็นแล้วก็กลัวจนต้อง^{ยืดแขนมานีไว้} เคราะห์ดีที่เป็นเวลากลางวัน แม้จะเป็นเวลา
บ่ายมากแล้ว แสงแดดก็ยังมีอยู่ ทำให้ไม่น่ากลัวนัก ถ้าเป็น^{เวลาค่ำคืน} ชูใจคงผัววิ่งหนีเตลิดเปิดเปิงไปแล้ว มานีไม่กลัว
รูปปั้นยักษ์ แต่กลัวกองอิฐและหินจะพังทลายลงมา ส่วน
เด็กผู้ชายรู้สึกพออภิਆมาก จึงวิ่งดูตรงนั้นตรงนี้ชุลมุน
ตลอดเวลา ปิติสังเกตเห็นรอยเท้าม้าเหยียบย้ำอยู่ทั่วไป ก็รู้
ว่ามีคนมาแสวงเจดีย์แห่งนี้เสมอ ถ้าเจ้าแก่ยังอยู่เขาคงจะได้รู้
มันมาเที่ยวบ่อย ๆ

เพชรเห็นฐานเจดีย์ด้านหนึ่งเป็นซ่องมีเสาลั้ยคลุมอยู่ จึง^{ใช้}ชั่นมากตัดเอาเสาลั้ยออก ก้มองเห็นเป็นซ่องลึกเข้าไป เขา^{จึงร้องเอะอะบอกให้เพื่อน ๆ มาดู ทุกคนมายืนอกรกันอยู่ที่ปาก}
อุโมงค์ ในนั้นมีแสงสว่าง сл้า ๆ ดูไม่น่ากลัวอะไร วีระจึงชวน
เพื่อน ๆ เข้าไป พอพวกรเด็ก ๆ เดินทยอยเข้าไปหมดทุกคน อิฐ
กองมหึมาที่อยู่ด้านนอกตรงปากอุโมงค์ก็พังทลายลงมาปิด^{ปากซ่องทันที ทุกคนตกใจนขวัญหนีดีฝ่อ ต่างหันไปพยายาม}
กวดเศษอิฐ์ออกจากปากอุโมงค์ เพชรใช้ชั่นมากงัดกองอิฐก็^{ไม่}เขย้อน เมื่อไม่มีหวังจะออกไปได้ ชูใจตีโพยตีพายว่าไม่^{ควรเข้ามาเลย ปิติปลอบว่าคงจะมีทางออกทางอื่น}

“อิฐพังลงมาปิดปากช่องอุโมงค์แล้ว แต่ในนี้ก็ยังมี
แสงสว่างพอมองเห็นอยู่ แสดงว่าต้องมีช่องทางอื่นอีก”
วีระพูด เขามองเห็นชูใจและมานีมีท่าทางหวาดกลัว จึง
หัวเราะพลางพูดว่า “ชูใจกับมานีอย่าตกอกตกใจไปเลย พวກ
พี่จะพากลับบ้านได้อย่างปลอดภัยแน่นอน”

เพชรร้องว่า “มดกัด” แล้วก้มลงลูบเท้าสลดเอา
มดออก วีระก้มลงพิจารณาดูมดที่พื้นอุโมงค์ เขาเห็นมัน
เดินเป็นแถบเข้าไปด้านใน จึงพูดว่า “เราต้องเดินตามมันไป
เพื่อจะพบทางออกทางอื่น มาจะชูมานีกับชูใจตามมา

ปิติกับเพชรเดินตามหลัง คอยคุ้มครองน้องผู้หญิงทั้งสองคนนะ” พุดจบเขาก็ผิวปากเป็นแพลงปลูกใจทำให้คนอื่นขวัญดีขึ้น วีระคอยสั่งเกตขบวนมาเป็นระยะ ๆ เท่าที่พอจะมองเห็นได้ และเดินนำเพื่อนตามแนวมดไป ทุกคนรู้สึกชงนที่เห็นว่าอุโมงค์นั้นค่อย ๆ กว้างออกจนเป็นห้องโถงรูปกลมขนาดใหญ่ มีแสงสว่างลอดเข้ามาได้มากขึ้น เด็กมองไปรอบ ๆ เห็นหีบเหล็กเก่า ๆ หลายใบ สนิมจับเกราะกรังวางซ้อนกันอยู่ข้างผนัง มีข้าวของเครื่องใช้ เช่น เตา หม้อข้าวถังพลาสติกและอื่น ๆ หลายอย่างวางเกลื่อนกลาด แสดงว่ามีคนอาศัยอยู่ พวกรเด็ก ๆ ยิ่งรู้สึกอกสั่นขวัญหาย กลัวคนที่อยู่ในอุโมงค์จะคิดว่าพวกรเข้าเป็นขโมย แล้วอาจจับตัวกักขังไว้ วีระรีบเดินตามขบวนมาเป็นโดยเร็ว “ไม่มีใครสนใจดูอย่างอื่น ต่างมุ่งหน้าทางออกไปให้พันอุโมงค์

มาถึงที่แห่งหนึ่ง ขบวนมดแยกเป็นหล่ายสายลดเลี้ยวไปตามซอกหิน วีระตัดสินใจตามขบวนมาเป็นทางที่สว่างกว่าเข้าตัดสินใจถูก เพราะไม่ชา็ก้ามามีถึงปากอุโมงค์อีกด้านหนึ่ง มีกิงไม้วางประกบปิดปากช่องไว้ เด็กผู้ชายช่วยกันดึงกิงไม้ออกหันใดนั้น พวกรเด็ก ๆ “ได้ยินเสียงชูฟ้อ ๆ ไกล ๆ พอหันไปดู ก็เห็นนูจง芳ตัวใหญ่ชูคอแผ่นแม่เบี้ยสูงเกือบสามเมตรของวีระ ทุกคนตกใจແຫບสิ้นสติ ไม่รู้จะทำอย่างไร ต่างยืนนิ่งไม่

กล้าขยับเขี้ยวัน เพชรได้สติก่อนเพื่อน รีบพุ่งจมูกเสียบ
ทະลຸคอกของมันอย่างแม่นยำ นมากติดแน่นอยู่กับคอ พวก
เด็กไม่รอช้าพา กันวิ่งออกจากอุโมงค์อย่างไม่คิดชีวิต เพชร
ลีมสวิงไว้ที่ปากอุโมงค์นั่นเอง

พอพันเขตรั้ว ต่างหยุดยืนหอบด้วยความเห็นด
เห็นอย ยังไม่ทันจะพูดอะไรกัน ก็ได้ยินเสียงผัวเผียะอยู่
เบื้องหลัง เด็ก ๆ ก็อกรวบหนึ่งกันอีก วีระวิ่งตามหลังเพื่อ
คุ้มกันภัยให้เพื่อน ๆ เท่าที่จะทำได้ พวกเขามิ่งกล้าเหลือ
หลังหรือแม้แต่จะชำเลืองดู จนกระทั้งมาถึงบริเวณป่าสงวน

เห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงหยุดพักเหนื่อย ต่างเข็ญยาดและตั้งใจว่า จะไม่เหยียบย่างมาที่วัดร้างแห่งนี้อีกเลย

“เราจะต้องไม่แพร่กระจายให้ครรช์ว่าเรามาที่นี่นะ” วีระกำซับเพื่อน ๆ ทุกคนก็รับคำ เพชรขอโทษมานีที่เข้าผิดสัญญา ว่าจะไม่มีสัตร์ แต่ก็ต้องมี แล้วขอโทษเพื่อนทุกคนที่ชวนไปเที่ยวในที่มีอันตราย เพื่อน ๆ ไม่มีใครกราบไหว้กลับขอบใจที่มี ได้ทำให้ทุกคนปลอดภัย เมื่อพ้นอันตรายมาแล้ว ทุกคนก็ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อ กัน พูดคุยถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาอย่างสนุกสนาน พอหายเหนื่อยเด็ก ๆ ก็พา กันกลับบ้าน

แบบฝึก

๑. ทบทวนการผันอักษรสูง ผันด้วย ^{๑๒} รวมเป็น ๓ เสียง แต่ละคำมีความหมายแตกต่างกัน
ฝึกผันและจำความหมาย

นาบ้าง แห่งน้ำแห่งจนดินแทกระแหง
ลูกข่างอยู่ข้างไปขาง (ไปขาง คือไปแมลงวัน)
คนตระหนนีไม่ชอบใช้หนนี เรากวนหนนีให้ห่าง
ลุงข้ามขอนไม่ไปเก็บป่องข่ำมได้ตันมะขาม

๒. ฝึกอ่าน คำที่ใช้สระ - วะ เยี่ยะ

เนื่องพระร้าวขาวจั่วะ ไม่หักดังผัวะ
 ติวัดังผัวะเพียะ ถ่านในเตาแตกดังเปรี้ยะ ๆ
 อ่านหนังสือคล่องเปรี้ยะ ตอบยุงดังเพียะ
 เจ้าจ่อไตรเดียวขึ้นบนตันไม้ บนเขามีตันสนเกี่ยะมากมาย

๓. ฝึกอ่าน คำไม่ประวิสรรชนีย์

สกัด	แสดง	ขบวน	ขโนย	สด
ทลาย	สถาบัน	ชอุ่ม	ทวยอย	ธนาคาร
อนุญาต	มหีมา	พยาภยาม	อนุรักษ์	ผจญภัย

ฝึกอ่าน คำไม่ประวิสรรชนีย์ที่ออกเสียงตามอักษรนำ

ฉมาก	ฉงน	สงวน	สวิง	ตลาด
ผวา	ผนัง	ณมึงทึ่ง	สวัสดิ์	proto

สนูกสนาน ขยับเขี้ยวอน ฉวดเฉวียน เตลิดเปิดเบิง

๔. คำที่ออกเสียงสั้น ผันได้บางเสียงเท่านั้น

ฝึกอ่านและสังเกต การใช้คำในประโยค

คุณป้า~~คะ~~ หนูกลับมาแล้วค~~ะ~~
 ที่เรอพูด~~น~~~~ะ~~ ฉันยังไม่เข้าใจเลย~~น~~~~ะ~~
 คนนั้น~~ไ~~~~ง~~~~ล~~~~ะ~~ ที่จะมาเป็นครูของเรา~~ล~~~~ะ~~
 เธอ~~จะ~~~~ไ~~~~ป~~~~ไ~~หน~~จ~~~~ะ~~ ฉันจะ~~ไ~~~~ป~~~~ช~~ือของ~~จ~~~~ะ~~

๔. ฝึกใช้คำแทนชื่อผู้พูด
พูดถึง

วีระเล่าว่า “ฉันมีเพื่อนใหม่คนหนึ่ง เข้าชื่อเพชร”

เพชรบอกวีระว่า “ฉันอยากเรียนหนังสืออย่างเช่นบ้าง”

“ผมไม่มีธุระอะไรหารอครับ” ปิติตอบลุงของวีระ

๖. อ่านและสังเกตประโยคบอกเล่าและประโยค
ปฏิเสธ

ชูใจเป็นคนขวัญอ่อน (ประโยคบอกเล่า)

مانีไม่กลัวรูปปั้นยักษ์ (ประโยคปฏิเสธ)

บางครั้งในประโยคบอกเล่าอาจมีประโยคปฏิเสธ
อยู่ด้วย

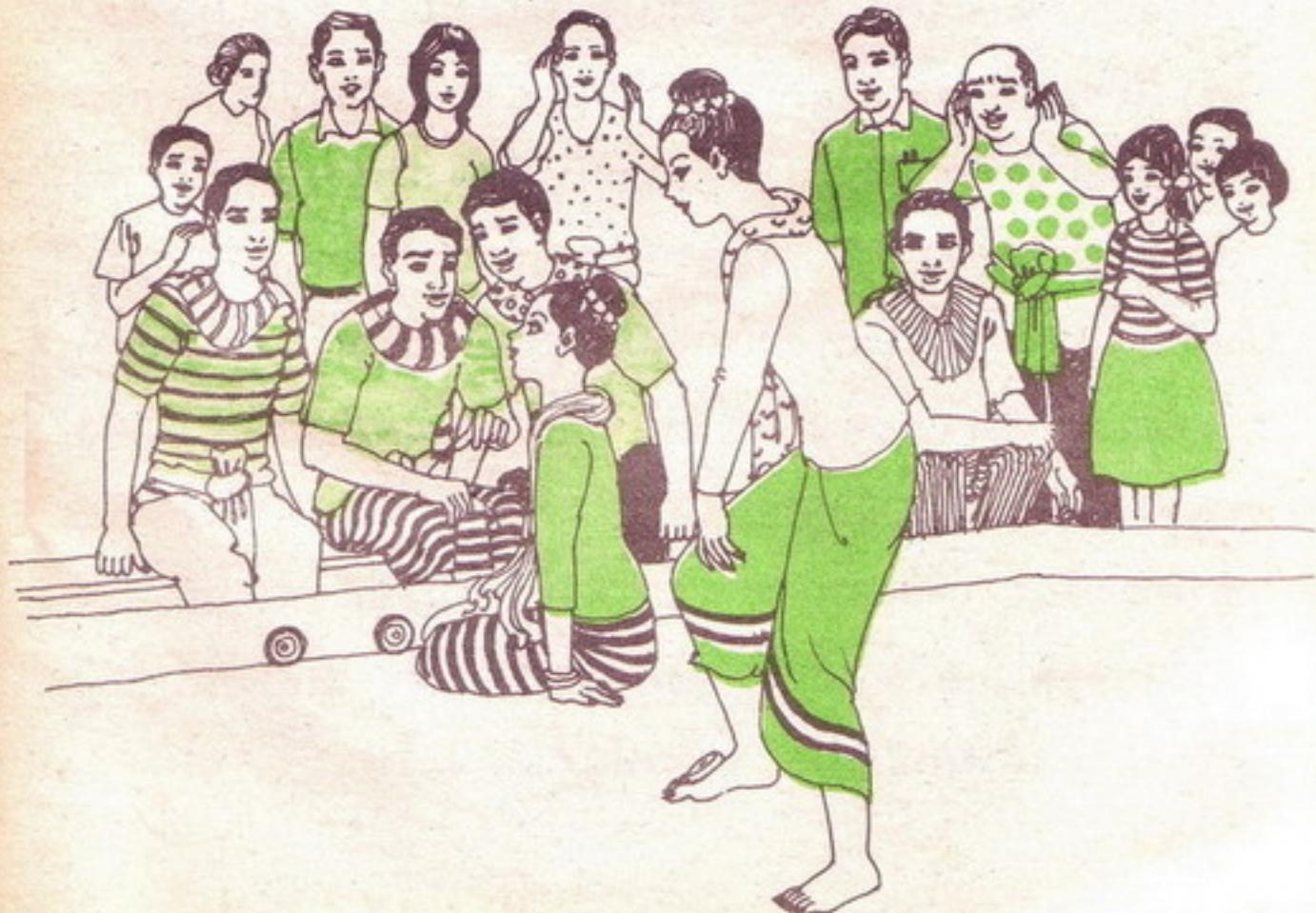
มานีเล่าว่า “ชายคนหนึ่งให้ขนมฉัน แต่ฉันไม่ได้อา
ของเขารอก”

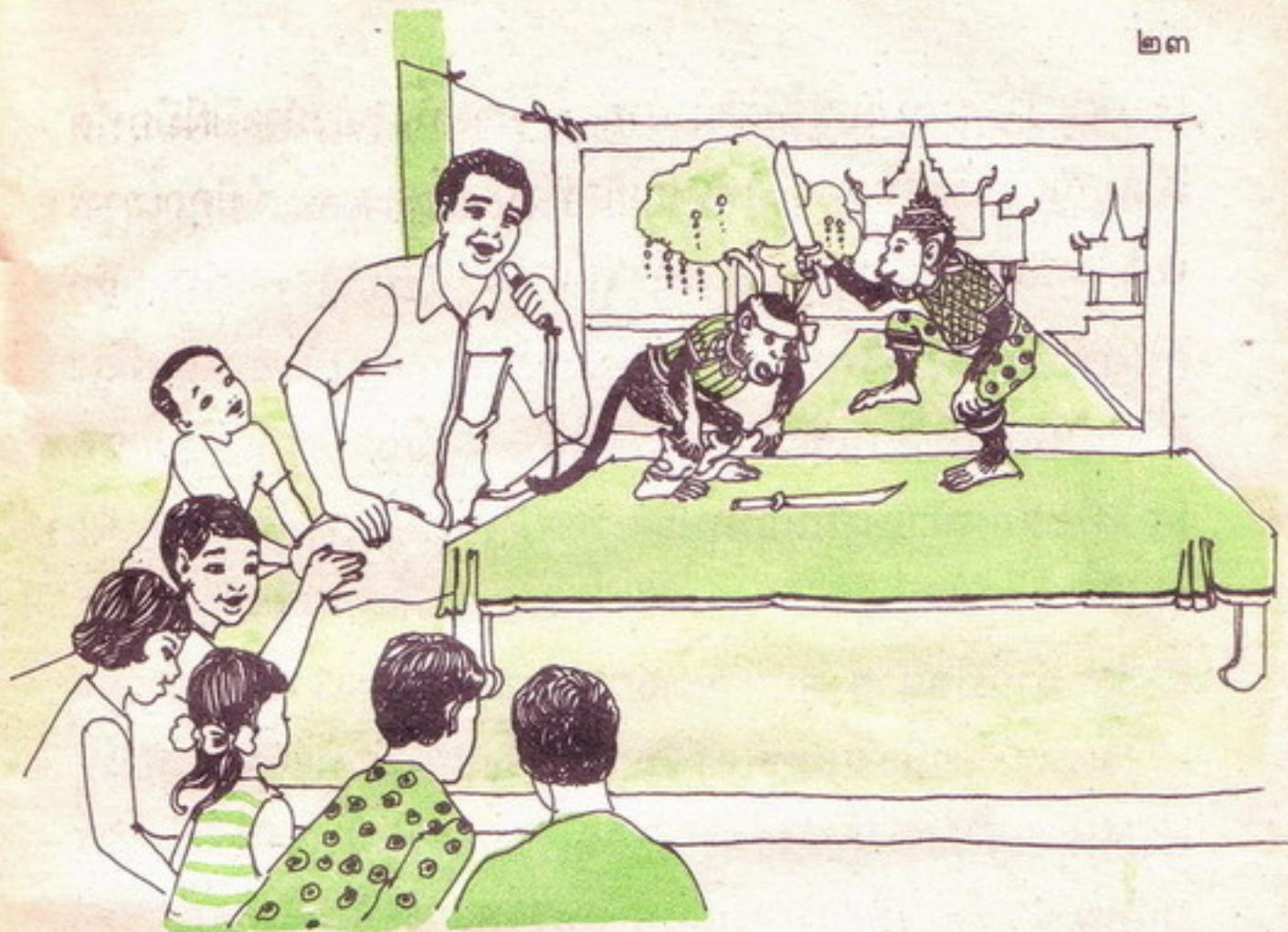
ที่งานสังกรานต์

“มานี วันนี้ไปเที่ยวงานสังกรานต์ไหมจะ” มานะชวน
มานี

“ไปชิคะ ฉันอยากระบือยู่ทีเดียว พี่ไปขอนุญ่าตแม่
นะคะ ฉันจะไปชวนซูใจ” ว่าแล้วมานีก็วิ่งป้อไปบ้านซูใจ
ไม่ช้า มานะ มานี และซูใจก็มาถึงบริเวณงานซึ่งจัดขึ้น
ภายในวัด มีคนมาเที่ยวงานมากมาย ต่างเบียดเสียดเยียดยัด
เข้าไปชมการเล่นต่าง ๆ เด็กหั้งสามชวนกันไปปะเง้อดูการ

เล่นสะบ้า มนีกับชูใจชอบมาก เพราะทั้งสองฝ่ายมีฝีมือทัดเทียมกัน ยิงลูกสะบ้าได้แม่นยำทั้งคู่ ลูกสะบ้าก็มีคุณภาพ เพราะทำด้วยไม้เนื้อแข็ง กลึงจนเกลี้ยงเกลา สีดำสนิท ลูกขนาดกะทัดรัด กลึงได้เร็วมาก คนเล่นแต่งตัวสวยงาม ทั้งหญิงชายสวมเสื้อผ้าสีน้ำดิน ต่างเล่นดีมีระเบียบตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนด ทุกรังที่ผู้เล่นยิงลูกสะบ้าถูก คนดูจะปรบมือและไชโยหรือร้องกันเกรียวกราว ยิ่งถ้าเป็นฝ่ายที่ตนถือหางอยู่ ก็จะดีใจนถึงกับลูกขึ้นมาเต้นแร้งเต้นกา มนีกับชูใจยืนดูเพลิน เพราะน่าดูทั้งคนเล่นและคนดู ส่วนมานะรู้สึกเมื่อย เขายืนกระสับกระส่ายจนชูใจสั่งเกตเห็น จึงชวนมนีเดินไปดูการเล่นอย่างอื่น เด็กทั้งสามเดินผ่านวงตะกร้อไปถึงวงเล่นซิ่งชัย ได้ยินเสียงคนเข้าก็จะเข้าไปดู แต่เห็นคนยืนเบียดเสียด เยียดยัดกันเหลือเกิน จึงเดินเลยไปนั่งฟังพินพาทย์ซึ่งกำลังเล่นอย่างไฟแรง พินพาทย์เล่นเพลงอยู่ครู่หนึ่งก็มีคนมาบอกให้หยุด เพราะพระกำลังจะเทศน์ เมื่อพระเทศน์จบ กัณฑ์แล้วพินพาทย์จึงเล่นต่อไป เนื่องจากวันนี้มีคนมาฟังเทศน์มาก ศาลาจึงดูคับแคบไป เนื้อที่บนศาลาไม่พอสำหรับจำนวนคน ดังนั้นประชาชนที่ไม่ได้เข้าไปนั่งฟังเทศน์บนศาลา จึงพากันเดินเที่ยวครุ่นค้าในบริเวณวัด เมื่อพระเทศน์จบแล้วต่างก็พากันไปดูมหรสพที่ลานวัดต่อไป

มานะได้ยินเสียงคนหัวเราะครึ่นเครงอยู่อีกด้านหนึ่ง จึง
ชวนมานีกับซูใจไปดู ก็รู้ว่าละครลิงกำลังแสดง ลิงพระเอก
กับลิงผู้ร้ายกำลังต่อสู้กันอยู่พัลวันบนเตียงหน้าเวที ทั้งคู่นุ่ง
กางเกงสีแดงแจ็ด พระเอกสวมชฎาทำด้วยใบลาน ส่วนผู้
ร้ายมีผ้าสีเขียวคาดหัวผูกเป็นโบห้อย และมีขันไก่ย้อมสีเหลือง
เสียบที่ผ้าคาดหนึ่งอัน กางเกงที่ลิงผู้ร้ายนุ่งหลวงมากและยา
รุ่มร่าม เวลาрабกันต้องเดินยักย้ายไปมา กางเกงก์หลุดลงมา
กองกับพื้น ลิงผู้ร้ายรีบก้มลงดึงกางเกงขึ้น ลิงพระเอกได้ทีเอ
ดาบกระดาษฟ้าดหัวดังโป๊ก ๆ เพิ่มความขบขันขึ้นเป็นทวีคูณ

จนคนดูหากันล้น เด็กทั้งสามชอบอกชอบใจมาก นานีนีก
เวทนาลิงผู้ร้าย เพราะมัวห่วงแต่การเกงอยู่ตลอดเวลา จึงถูก
ลิงพระเอกตีกระหน้าอย่างทารุณ แต่ลิงผู้ร้ายก็ไม่แสดง
อาการเจ็บปวด พอดีกังการเกงขึ้นมาแล้วก็แยกเขี้ยว ส่งเสียง
คำรามใส่ลิงพระเอกแล้วต่อสู้กันใหม่ ในไม่ช้าลิงผู้ร้ายแพ้
ถูกตีที่แกหน้าเอาเมื่อกุழหน้าพากตกจากเตียงลงมาอนกึ่ง
อยู่ที่พื้นเวที พอดีเสียงระฆังสัญญาณดังขึ้น เจ้าของละคร
ลิงก์รู้ดม่านปิดจาก ผู้คนจึงทยอยกันออกไปดูมหรสพอย่างอื่น

นานะ นานี และชูใจรู้สึกกระหายน้ำ นานะซื้อน้ำหวาน
จากคนละถ่าย เมื่อคืนเสร็จก็เดินเที่ยวกันต่อไป ที่ได้ตั้นไทร
มีน้ำลำตัดประมาณห้าหกคนกำลังร้องลำตัดโต้ตอบกัน มี
คนมุงดูอยู่มากจนเด็กทั้งสามมองไม่เห็นน้ำลำตัด ได้ยินแต่
เสียงร้องฝ่ายชาย ร้องว่า

โว้ม่เออกลมพมยา

แม่กำลังเป็นสาววัยรุ่น

เหมือนดอกไม้เพิ่งแรกแย้ม

บานแผลมรับแสงอรุณ

ช่างงามหมวดจดสดใส

กลิ่นก์ชื่นใจหอมกรุ่น

เจ้าโนมดรุณเยย

ระวังเนื้อระวังตัวอย่าให้

หมองมัวนะแม่คุณ

แล้วมีเสียงลูกคู่ร้องรับและกลองตีดัง โจะ พรีม พรีม โจะ
พรีม พรีม

มานีกับชูใจรู้สึกเมื่อย จึงชวนมานะไปปั่นถั่วลิสงค์
 แล้วมานั่งพักเหนื่อยที่ใต้ต้นพิกุล นั่งกินกันพลาangคุยกันพลาang
 มานีเห็นถุงกระดาษถุงหนึ่งวางอยู่ที่โคนต้นพิกุล จึงหยิบ
 มาคลี่จะใส่เปลือกถั่วลิสงค์ ก็เห็นกระเป่าใส่เงินอยู่ในถุงนั้น
 มานีจึงหยิบออกมายกหู มีธนบัตรฉบับละหนึ่งร้อยบาทพับ
 ซ่อนกันอยู่ปีกหนึ่ง จึงปรึกษาหารือกับเพื่อน ๆ ว่าจะทำ
 อย่างไรดี มานีเสนอความเห็นว่า ควรนำไปส่งให้เจ้าหน้าที่
 จัดงานสงกรานต์ประกาศหาเจ้าของ ชูใจกับมานะเห็นด้วย
 จึงพาภันนำกระเป่าใส่เงินไปมอบให้เจ้าหน้าที่พร้อมกับเล่า

เรื่องให้ฟัง เจ้าหน้าที่ชมเชยเด็กหั้งสามว่า มีความซื่อสัตย์ ดีมาก แล้วประการทางเครื่องขยายเสียงเพื่อให้เจ้าของมารับคืน สักครู่มีหญิงวัยกลางคนคนหนึ่งแต่งตัวภูมิฐาน วิงกระหึ่ดกระหอบมาแจ้งว่าเป็นเจ้าของ แล้วขอรับกระเปาใส่เงินคืน เจ้าหน้าที่ซักถามถึงรูปพรรณสันฐานของกระเปา หญิงคนนั้นก็บอกได้ถ้วนถี่ตลอดจนจำนวนเงินและของอื่น ๆ ที่มีอยู่ในกระเปานั้น และบอกว่าตนลืมไว้ตั้นไม้มีเมื่อประมาณหนึ่งชั่วโมงที่ผ่านมา แต่จำไม่ได้ว่าต้นอะไร เจ้าหน้าที่เห็นว่าหญิงคนนั้นสามารถกลบอาการยะเยียดได้ จึงคืนกระเปาให้

หลุ่งคนนั้นดีใจมาก ค瓦กชนบัตรฉบับละหนึ่งร้อยบาทสิ่ง
ให้มานะฉบับหนึ่ง แล้วบอกว่าให้แบ่งกัน เจ้าหน้าที่บอกให้
มานะรับไว้ เพราะเป็นน้ำใจตอบแทนความซื่อสัตย์ ทั้งสาม
คนจึงยกมือไหว้รับเงินไว้ ผู้คนที่มายืนมองดูพากันปรบมือ
แสดงความชื่นชมยินดีและบอกให้เจ้าหน้าที่ประกาศชื่อเด็ก
ทั้งสามให้ทราบทั่ว กัน

มานะ มานี และชูใจ รู้สึกอิ่มเอิบใจมาก และภูมิใจที่
ตนได้รับการอบรมสั่งสอนมาให้เป็นคนมีความซื่อสัตย์ ทั้ง
ทางบ้านและทางโรงเรียนได้ช่วยกันขัดเกลานิสัยของเข้าให้
เป็นคนดี จึงได้รับการยกย่องชมเชยเช่นนี้ ถ้าพ่อ แม่ ย่า
และคุณครู ตลอดจนเพื่อน ๆ รู้ก็คงพากันชื่นชมยินดีด้วย

เสียงประกาศชื่อของมานะ มานีและชูใจ ทำให้ปิติซึ่ง
กำลังเดินเที่ยวอยู่อีกด้านหนึ่งของงานได้ยิน จึงวิงมาหา และ
แสดงความยินดีกับเพื่อนทั้งสาม แล้วชวนกันออกไปเดินดู
งานกันต่อไปอีก พอดีนห่างอกมาจากกลุ่มคน ปิติกระซิบ
อย่างตื่นเต้นว่า มีคนถือ诏มากของเพชรที่พุ่งไปฟางรูจาง มา
เที่ยวตามว่าเป็นของใคร และถ้าใครบอกได้ว่าเจ้าของ诏มาก
เป็นใคร ก็จะให้รางวัลอย่างงาม แต่ปิติแกลังทำเสียง
 เพราะอาจจะเป็นพวกที่ช้อนอยู่ในอุโมงค์มาสืบดูว่า ใคร
 บังอาจเข้าไปในอุโมงค์ ถ้าพากันนั่งรู้ว่าเป็นใคร อาจจะทำอันตราย

ก็ได้ มานะ มาเนี่ยและชูใจเห็นด้วย จึงชวนกันไปบ้านวีระเพื่อบอกให้วีระและเพชรรู้ตัว จะได้ปิดเรื่องนี้เงียบไว้เป็นความลับไม่แพร่่งพระริษัยให้ครรุเป็นอันขาด มิฉะนั้นพวกเขากำจะมีอันตราย

แบบฝึก

๑. ฝึกอ่าน คำที่สะกดด้วย ณ

มั่งมีทวีคุณ	ثارุณเป็นบาป
งานมีคุณภาพ	ต้องทราบหลักเกณฑ์
โบราณว่าไร	ที่ในบริเวณ
มณฑปให้เว้น	เล่นพินพาทย์ดัง
รูปพรรณสัณฐาน	ไม่นานก็พัง
พระเกศน์ให้ฟัง	ไว้ตั้งหลายกัณฑ์

๒. อักษรตัวและอักษรสูง เมื่อผันด้วย ฯ แล้ว รวมกันจะได้ครบ และเสียง และมีความ หมายแตกต่างกัน

คง	ค้าง	ค้าง
ข่าง	ข้าง	ขาง

ค้าง ข้าง { ค้าง
 ข้าง

ค้าง คาว และ ค้าง อุยข้าง ลูกข้าง
เป็นแพลที่ค้าง ไเขขาง มากมาย

ช่อง ช่อง ช่อง
ส่อง ส่อง ส่อง

ช่อง ส่อง { ช่อง
 ช่อง ส่อง
 ส่อง

ใจร้าย ส่อง สุม จับกลุ่ม เป็น ช่อง
เก็บของเข้า ช่อง สอด ส่อง อ่ายางดี
ส่อง เวารู้เข้า บอกเจ้าหน้าที่
ทุกคนยินดี แซ่ ช่อง สรรเสริญ

นา นำ นำ
หน่า หนำ หนา

นา หน่า { นำ
 หนำ

ถึงคราวน้ำลด
น้ำปูกน้อยหน่า

หมดหน้าทำนา
เนื้อหนาน่ากิน

๓. คำบางคำมีความหมายหลายอย่าง

ฝึกอ่านและสังเกต

เขาร้อยมาลัยได้หลายร้อยพวง

บางคนมีผมบาง

เมื่อคืนนั้นคืนเงินที่เหลือให้พ่อ

๔. บางคำอ่านออกเสียงตัวสะกดของคำแรกเป็น อะ กึ่งเสียง จึงต้องออกเสียงคำนั้น ๓ ครั้ง

ฝึกอ่านและใช้คำแต่งประโภค (พูดหรือเขียน)

คุณภาพ	รูปพรรณ	สกปรก	พลเมือง
จำกัน	ธนบัตร	อพยพ	ชนบท
ผลไม้	เวทนา	พัลวัน	วิทยุ

บางคำไม่ต้องออกเสียงตัวสะกดของคำแรก
เป็น อะ กึ่งเสียง ให้ออกเสียงเป็นคำ ๆ
พิณพาทย์ หลักเกณฑ์ สัปดาห์ มารยาท อาชญา

๕. คำหรือกลุ่มคำ เมื่อนำมาเติมในประโยคจะช่วยให้ประโยค มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น
อ่านและสังเกต ฝึกใช้คำอื่นแทนคำที่ขีดเส้นใต้ เขาวิ่ง

เขาวิ่งกระหึ่ดกระหอบ

พ่อขับรถ

พ่อขับรถเร็ว

ฉันคิดถึงเธอ

ฉันคิดถึงเธอมาก

ลิงพระเอกตีลิงผู้ร้าย

ลิงพระเอกตีลิงผู้ร้ายอย่างทารุณ

บทที่ ๔

จดหมายจากสุพรรณบุรี

๔๕/๗ หมู่ที่ ๓ ต. หนองโอง

อ. อู่ทอง จ. สุพรรณบุรี

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

มานี้เพื่อนรัก

ฉันตีใจที่โรงเรียนจะเปิดเรียนแล้ว เพราะไม่ช้าฉัน
ก็จะได้มารียนหนังสือกับเพื่อน ๆ อีก ฉันมานี้ก็คุ้ว่า นี่เพียง
แต่แค่ไม่ได้พบกันสองเดือนเศษ ๆ ฉันยังคิดถึงเพื่อนมาก
อย่างนี้ ถ้าเรียนจบชั้น ป. ๖ เราคงต้องพลัดพรากจากกันไป

คงจะทิศทาง บางทีอาจจะ
ไม่ได้พบกันเลยตลอดชีวิต คิด
แล้วใจหายนะเชอนะ

ที่จริงหลายปีแล้ว ฉันไม่
ได้กลับมาบ้านที่สุพรรณบุรี ปี
นี้ได้กลับมา พอกับแม่ดีใจมาก
บอกว่าฉันโตขึ้นเยอะและซมว่า
ฉันดีขึ้นหลายอย่าง เช่นทำงาน

ประณีตขึ้น พูดจาเรียบร้อยไม่กระด้างก้าวร้าวอย่างเมื่อก่อน
นี่ก็ต้องเป็น เพราะป้าและคุณครูอบรมสั่งสอนฉัน แล้วพระ^๑
ฉันมีเพื่อนดี ๆ อย่างพากเชอ เลยช่วยให้ฉันเป็นคนดีโดย^๒
อัตโนมัติจริงใหม่

ฉันพบเพื่อนเก่าที่สุพรรณหلاยกัน เรานัดพบกัน
เสมอ ๆ ฉันมีเรื่องตลกจะเล่าให้เธอฟัง เพื่อนคนหนึ่งเขียน
จดหมายเป็นกระดาษแผ่นเล็ก ๆ มาแนดฉันว่า “พบกันที่หน้า
ศาล วัดใต้ต้นพิกุล” ฉันนึกว่ามีวัดสร้างใหม่ซื้อวัดใต้ต้น
พิกุล เที่ยวสามัคคี ฯ เขาก็บอกว่าไม่มีวัดซื่อนี้ ที่แท้เพื่อน
ของฉันเข้าเยี่ยนหนังสือเว้นวรคต้อนผิด ถ้าเข้าเยี่ยนให้ถูกกว่า
“พบกันที่หน้าศาลวัด ใต้ต้นพิกุล” ฉันคงไม่ต้องยุ่งยาก
ฉันกับเพื่อน ๆ จึงจารยานไปเที่ยวกันหลายแห่ง นี่ถ้าปิด^๓
ภาคเรียนคราวหน้า ฉันต้องขออนุญาตคุณพ่อคุณแม่ของเธอ
พาเชือมาเที่ยวสุพรรณกับฉันแน่ ๆ เธอยิ่งชอบโบราณวัตถุ
อยู่ด้วย เธอจะได้เห็นโบราณวัตถุ และโบราณสถานหลาย
แห่งที่เธอปรารถนาจะได้เห็น โดยเฉพาะเจดีย์ยุทธหัตถี
อนุสาวรีย์พิชิตสงครามที่น่าภาคภูมิของไทย (จำนวนของ
ฉันเองนะนี่) พระมหาชัตตريย์ไทยคือสมเด็จพระนเรศวรา^๔
มหาราชทรงกระทำยุทธหัตถีกับแม่ทัพของข้าศึก เธอก็ทราบ
เรื่องราวตอนนี้ดีว่า แม่ทัพของข้าศึกต้องสิ้นเชือพที่ตรงนั้น

เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๓๓๙ (จำแม่นใหม่ล่ะ) และในวันสำคัญนี้ ทางราชการจะทำพิธีบวงสรวงดวงพระวิญญาณของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ฉันมีความเชื่อมั่นว่าดวงพระวิญญาณของพระองค์คงสถิตอยู่ที่นี่ เพื่อคอยปกป้องผืนแผ่นดินไทยให้รอดพ้นจากภัยนตราย นอกจากนี้ยังมีวัดโบราณ และพระพุทธรูปเก่าแก่-many มากมาย บางแห่งก็น่าเสียดายที่มีพวกรุจิตตัดเศียรพระพุทธรูปไปขาย เห็นแล้วก็อนาคตใจ

มานีจำเรื่องพลายชุมพลที่ยกของปิดเล่าให้พวกรำพังได้ใหม>j ะ พลายชุมพลเป็นลูกชายของขุนแผน และขุนแผน

ก็เป็นตัวละครในเรื่องขุนช้างขุนแผน เหอทราบใหม่ว่า แหล่งกำเนิดของเรื่องนี้อยู่ที่สุพรรณนิءอง แม้แต่ถนนสายต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีชื่อตามตัวละครในเรื่องนี้ทั้งนั้นแหล่งจะ

อำเภอที่นั้นอยู่นี้ คืออำเภออู่ทอง เป็นอำเภอเล็ก ๆ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของดอนเจดีย์ เหอพังดูซื่อก แล้วกัน อู่แปลว่าอะไร ทองแปลว่าอะไร จะนั้นคำว่า อัตคัดขาดแคลน จึงไม่มีในพจนานุกรมของชาวอู่ทอง (ไม่ได้มีนะ อย่าค้อน) เอาเมื่อคุ้ยดินตรงไหน ก็มีทองออกขึ้นมา ที่นั้น (ตอนนี้ไม่จะ อย่าเชื่อนะ) แต่ตอนนี้เสียอยู่อย่างเดียว อาการร้อนจัดจนฉันแทบจะเป็นบ้า น้ำในแม่น้ำข้างบ้านแห้ง และบางแห่งก็ขุนขัน เวลาจะตักน้ำต้องไต่ลงจากตลิ่งที่ค่อนข้างชัน พอดินเปียกແฉะเข้าก็ลื่น ฉันเคยลื่นหัวเข่าถลอกและช้ำอยู่หลายวัน พ่อของฉันทำงานต้องถอดเสื้อทุกที เวลาฉันขี่จักรยานไปตลาดต้องสวมหมวกกันแดดที่ปีกกว้างและคับ ๆ (หมวกคับกันมันปลิวไปตามลมໄ่ล่ะ) เออ ! ฉันนีกอก แล้ว ฉันจะซื้อหมวกไปฝากเหอตีกว่า เพื่อไปเที่ยวไกล ๆ เหอจะได้สวมกันแดด คนที่นีเขาسانหมวกขายกัน สินค้าหัตถกรรมส่วนใหญ่เป็นพวงเครื่องสารต่าง ๆ แหม ! ฉันซักจะหมดเรื่องคุยแล้วซี เพราะเหออาจจะเคยอ่านเรื่องเมืองสุพรรณมาแล้ว แต่ถึงอย่างไรฉันก็รู้ว่าเหอถือภาษิต รู้ไว้ใช

ว่าใส่ป่าแบบไหน จริงไหเมจี

เชอไปเที่ยวงานสงกรานต์หรือเปล่าจี ถ้าจันอยู่ด้วย
 คงชวนกันเที่ยวอุตสาหกรรมเหมือนอย่างเคย ฉันอยู่ที่สุพรรณบุรี
 ดีเหมือนกัน ไปขันทร้ายเข้าวัดเสียหลายถัง พระท่านจะใช้
 หมับ่อร้าง มีเพื่อนมาทำให้จันเล่นสะบ้าแข็งกับเขา ฉันเล่น
 เสียงจนเข้าช้ำ ปรากฏว่าแพ้ราบคาบ เพราะไม่ได้เล่นเสียนาน
 อ้อ ! ฉันได้ไปเที่ยวถ้ำละว้าที่จังหวัดกาญจนบุรีด้วยนะ ถ้า
 มีเดมากต้องจุดตะเกียงเข้าไปดู ข้างในสวยจังเลย เสียดายที่
 ฉันไม่มีกล้องถ่ายรูป จะได้ถ่ายมาอวดเชอ ภายนอกถ้ามีหิน
 งอกหินย้อย สลับซับซ้อนหลายคุหะ มีชื่อประจำแต่ละคุหะ

เสียงด้วยซี เช่น ห้องพระ ห้องห้องพระโรง ห้องสรงสนาน
ห้องดนตรี ฉันชอบห้องดนตรีมาก เพราะมีหินย้อยเรียงกัน
ยาวสันตามลำดับ พอเอาไม้เคาะจะมีเสียงดังสูง ๆ ต่ำ ๆ
เหมือนเสียงดนตรี พึงเพราะดีจริง ๆ เนื่องมาเห็นคงตื่นตะลึง
ในความงาม จนไม่อยากออกจากถ้ำเชี่ยวละ มีอยู่ตอนหนึ่ง
ตะเกียงดับ ในถ้ามีดตืดตืดตืด ถ้าต้องอยู่เช่นนั้นนาน ๆ ฉันคง
تابอดแน่ โชคดีมีคนจุดไฟขึ้นได้เร็ว เลยค่อยยังช้า ค่อย
หายใจทั่วท้องหน่อย

อีกไม่ช้า ฉันจะกลับมาเรียนหนังสือกับ فهوแล้ว เนื่อง
อย่างได้อะไรบ้าง Jessie ฉันจะซื้อมาฝาก ที่สุพรรณบุรีมีชื่อ
ทางทำปลาแห้งแต่เนื้อก็ไม่ชอบ ฉันตั้งใจจะซื้อมาฝากคุณ
พ่อคุณแม่ของ فهو ลุงของพี่วีระ ย่าของชูใจและยายของปิติ
บ้าง (ตามกำลังทรัพย์)

วันนี้ขอจบแค่นี้นะ Jessie ฉันเพิ่งเขียนจดหมายยาว ๆ ครั้งนี้
เป็นฉบับแรก แต่ถึงอย่างไรคุยกางจดหมายสนุกสุขกันด้วย
ปากไม่ได้ เมื่อพบกันฉันคงมีเรื่องสนุก ๆ เล่าให้ فهوและ
เพื่อนฟังอีกเยอะแยะ

รักและคิดถึง

ดวงแก้ว ใจหวัง

“อ่านจดหมายของครัวจัง มนี นั่งออมยิ้มอยู่คนเดียว”

“จดหมายของดวงแก้วค่ะแม่ ปิดภาคเรียนเขากลับไปบ้านที่จังหวัดสุพรรณบุรีค่ะ” มนีตอบพลาวยิ้มกับแม่

“น่ารักจริง” แม่พูดแล้วนั่งลงใกล้ ๆ “รู้จักเขียนจดหมายส่งข่าวคราวถึงกัน โอ้ออ ! เขียนยาเสียด้วย”

“เขาเล่าเรื่องต่าง ๆ ที่สุพรรณให้ฟังค่ะ แล้วยังเล่าเรื่องไปเที่ยวถ้ำละว้าที่จังหวัดกาญจนบุรี นำไปเที่ยวเหลือเกินค่ะแม่ ดวงแก้วบวกกว่าปิดภาคเรียน

คราวหน้า เขาจะมาอนุญาตให้ฉันไปเที่ยวบ้านของเขา แม่จะอนุญาตไหมคะ”

แม่ยิ้ม “ถ้าไม่ไปหลายวัน แม่ก็ไม่ขัดหรอกจัง สุพรรณบุรีกาญจนบุรี จังหวัดแถบนั้นมีอะไร ๆ น่าดูหลายอย่าง เอาไว้ปรึกษา กันตอนจวนจะปิดภาคเรียนดีกว่าจะนั่งจัง บางทีแม่ออาจไปเที่ยวกับลูกก็ได้”

“ถ้าแม่ไปด้วยก็ดีซีค่ะ พักบ้านดวงแก้วได้ค่ะแม่” مانี
เสนอ

“เรายังไม่รู้จักมักคุ้นกับพ่อแม่ของเข้า เกรงใจเขานะลูก
รอๆก่อน อย่าเพิ่งตัดสินใจพูดอะไรเดี่ยวนี้เลยนะจัง ว่าแต่
มนีทำการบ้านเสร็จแล้วหรือยังล่ะ โรงเรียนจะเปิด
แล้วนะ”

“เสร็จแล้วค่ะแม่ ฉันอยากให้โรงเรียนเปิดเร็ว ๆ จะได้
พบเพื่อน ๆ ” มนีพูด แม่สั่งเกตเห็นเสื้อที่มนีสวมอยู่คับ^๑
ไป บางแห่งมีรอยปริเพระมานีโถขึ้นมาก จึงบอกว่าวันหลัง
จะพามานีไปตัดเสื้อและกระโปรงใหม่ ตัวที่คับและปริหรือ
ขาด แม่จะขยายและซ้อมให้ มนีดีใจมากพนมมือไหว้ขอบ
คุณแม่ แม่เห็นกิริยารยาทางลูกแล้วก็ปลื้มใจ เพราะ
มนีและมนีเป็นเด็กดี “ไม่owardดีดีอุด้าน หั้งไม่เคยทำให้
พ่อแม่ผิดหวัง ช้ำขยันขันแข็งทำงานและตั้งใจเรียน
โดยสมำเสมอ เพื่อบ้านกัน尼ยมชมชอบ ตั้งแต่วันที่มนี
มนีเก็บกระเป้าใส่เงินได้แล้วคืนให้เจ้าของเป็นต้นมา เวลา
พ่อหรือแม่ไปทางไหน ครุ ก็ยกย่องชมเชยว่า มีลูกดีเชิดหน้า
ชูตาพ่อแม่และวงศ์ตระกูล ทำให้พ่อแม่ภูมิใจมาก แม่
คิดว่าถึงแม้จะปล่อยมนีไปพักกับดวงแก้ว สักสองสามวัน
ก็คงไม่เป็นที่หนักอกหนักใจพ่อแม่ของดวงแก้วแน่นอน

แบบฝึก

๑. คำบางคำออกเสียงได้ครบ และเสียงแต่ละคำ มีความหมายต่างกัน
 เจ้าจ่อตัวเก่งนุ่งกางเกงเดินเก้งก้างขี้นไปบนเก่งตีกระดิ่ง ดังเก็บ ๆ

ฝึกอ่านและสังเกตความหมาย

กลองเล็กกลองใหญ่	กลองใหม่กลองแตก
มีเสียงเปลกเปลก	กลองแตกดังตุ่ม
ตุ่ม ตุ่มกลองใหม่	กลองใหญ่ ตุ่ม ตุ่ม
กลองเล็กดังตุ่ม	ตุ่ม กลองตกน้ำ

๒. ฝึกอ่าน คำที่สะกดด้วย ต และ ถ

ไม่ควรทุจริต	ภาษิตว่าไว้
จะพิชิตใจ	โดยอัตโนมัติ
ยุทธหัตถี	นีออนาถชัด
อุตถุดอีดอัด	ล้วนวัตถุคุณ
งานหัตถกรรม	ทำให้เหมาะสม
ประณีตคนชุม	ชื่อเสียงสูงอยู่

๓. คำบางคำ ถ้าต้องการเขียนให้สั้นลง และ อ่านรู้เรื่องเร็วขึ้น ต้องเขียนอักษรย่อ คือเขียน เนพาะพยัญชนะบางตัว และใส่จุดข้างหลัง พยัญชนะนั้น

ผ้า ๓ ม. ราคา ๕๐ บ.

(ผ้า ๓ เมตร ราคา ๕๐ บาท)

ฝึกอ่านและจำ

(๑) โรงเรียน	ร.ร.	(๖) ตำบล	ต.
(๒) พุทธศักราช	พ.ศ.	(๗) อำเภอ	อ.
(๓) เด็กชาย	ด.ช.	(๘) จังหวัด	จ.
(๔) เด็กหญิง	ด.ญ.	(๙) ประถมศึกษา	ป.
(๕) นางสาว	น.ส.	(๑๐) ชั่วโมง	ช.ม.

๔. เครื่องหมายที่ควรรู้จัก (จำชื่อเครื่องหมาย และวิธีใช้)

- (๑) _____ เรียกว่า สัญลักษณ์ ใช้ขีดใต้อักษร ใต้คำ หรือข้อความที่ต้องการให้สังเกตเป็นพิเศษ
 (๒) () เรียกว่า นกลิขิต หรือ วงเล็บ ใช้กับ

ตัวเลข ตัวหนังสือ หรือข้อความที่กันไว้เป็นพิเศษ
ต่างหาก

๕. คำหรือกลุ่มคำ เมื่อนำมาเติมในประโยค จะ
ช่วยให้ประโยค มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น
อ่านและสังเกต ฝึกใช้คำอื่น ๆ แทนคำที่นี่ดีเส้นใต้
นั้นมีเพื่อน
นั้นมีเพื่อนดี
มานีนุ่งกระโปรง
มานีนุ่งกระโปรงใหม่
ยายเล่าเรื่องพลายชุมพล
ยายของปิติเล่าเรื่องพลายชุมพล

ฟังเรื่องสนุก

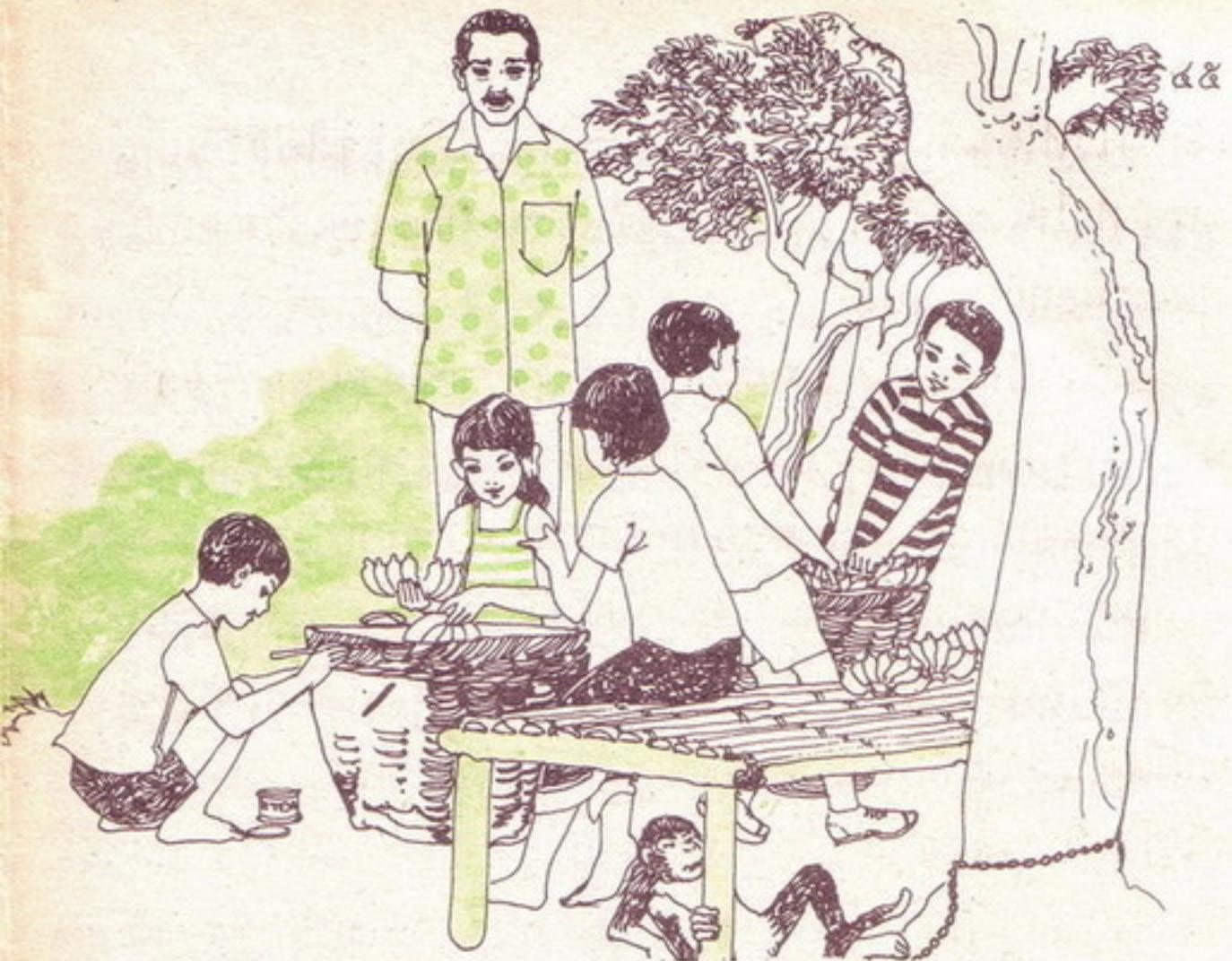
ป้ายวันหนึ่ง วีระกำลังคัดกล้ายไปใส่เข่ง เตรียมไว้ให้แม่ค้ารับไปขาย เขาเลือกหวีดิ ฯ วางเรียงซ้อนกันจนเต็มเข่ง ได้หลายเข่งแล้ว ขณะที่กำลังทำงานเพลิน “ไดยินเสียงเจ้าจ่อร้องเจียก ฯ มาแต่ไกล พอยเม้น้ำขึ้นก็เห็นมานะ มานีชูใจ ส่วนปิติกำลังเดินรึ่งท้ายถือโซ่จูงเจ้าจ่อมาด้วย บางครั้งมันไม่ยอมเดิน บางที่แกกลังเดินแนวไปทางอื่น ปิติต้องฉุดให้มันเดินตรง ฯ วีระทักทายเพื่อนทุกคนแล้วถามปิติว่า “ปิติจูงเจ้าจ่อมาจากไหน” ปิติตอบว่า “พวงฉันเดินเข้าประตูมมา ก็เห็นเจ้าจ่อหนึ่งอยู่ มันทำท่ามีพิรุธ ถืออะไรซ่อนไว้ข้างหลัง มนัสเข้าไปดูใกล้ๆ ฯ จึงรู้ว่ามันซ่อนลูกไก่เล็ก ฯ ตัวหนึ่งไว้ ลูกไก่ตัวนั้นขนหลุดหมดและตายเสียแล้ว สงสัยว่าเจ้าจ่อคงจับก่อนเล่นจนมันตาย ฉันเลยจูงมันมานี่”

วีระหันไปดูเจ้าจ่อ “เจ้านีซักเกเรขึ้นทุกวัน จับลูกไก่ก่อนจนตายไปหลายตัวแล้ว นีถ้าแม่ไก่เห็นคงໄล่จิกอุตลุดดีละ ฉันจะผูกเจ้าไว้” ว่าแล้วเขา ก็คิว่าโซ่จากปิติ “ไปผูก

เจ้าจ่อໄວທີໂຄນຕັນຂຸນ
ເຈົ້າຈ່ອເດີນວນໄປປະບອບ ຖ ຫຼັກພັນຕັນ
ຂຸນ ທຳໄຫ້ເດີນໄມ້ໄດ້ ມັນຈຶງຫຍຸດເດີນ ທຳຫນ້າເຊ່ວແລ້ວລົງນອນ
ກລິ້ງເກລືອກກັບພື້ນດິນ

“ວິຮະຂໍ້ນຈິງ” ມານະພູດ “ທີ່ບ້ານຂອງຈັນປຸລູກຜັກສວນ
ຄຣວ ຮດນໍ້າເຫັນຢັນ ບາງວັນກີພຣວນດິນບ້າງເທົ່ານັ້ນ ຈັນເລຍ
ໄມ້ມີງານມາກ ໄມ່ເໜີອນເຂອກັບປິດສຸກກັບງານອູ່ເກືອບທັ້ງວັນ
ຈັນນີ້ກອຍຈະມີສວນບ້າງ ຈະໄດ້ປຸລູກພື້ຈ່າຍ ຖ ອຍ່າງ ແລ້ວ
ເກີບຂາຍໄດ້ເງິນເໜີອນເຂອ” ວິຮະຫວ່າເຮົາ ຜວນເພື່ອນ ຖ ນັ້ນເລີ່ມ
ຕາມສບາຍ ປິດກັບມານະຫວຍກັນຍົກເຂົ່າໄປວາງເຮືອງກັນ ມານີກັບ
ໜູໃຈໜ່ວຍວິຮະເລືອກກລ້ວຍໄສ່ເຂົ່າໄປ

“ຈັນອູ່ບ້ານກີ່ຫວຍຍ່າທຳກະທົງຫ່ອມກ ສົ່ງແມ່ຄ້າທີ່ຕລາດ
ຢ່ານອກວ່າ ຈະເກີບເງິນໄວໃຫ້ຈັນເຮືອນຫັນສື່ອຕ່ອຈົນຄື່ງໜັ້ນມັນຍົມ”
ໜູໃຈພູດ ພອດີລຸງເດີນອອກມາຈາກສວນ ເໜັ້ນເດັກ ຖ ຫວຍກັນທຳ
ງານແລ້ວກີ່ມີດ້ວຍຄວາມຫື່ນໃຈ ຄວາມສົ້ມພັນຮົມອັນດີຕ່ອກັນຂອງ
ເດັກ ຖ ທຳໄຫ້ຜູ້ໃໝ່ມີຄວາມສົ້ມພັນຮົມທີ່ດີຕ່ອກັນດ້ວຍ ເມື່ອວານ
ຫື່ນ ລຸງໃຫ້ອຸ່ນພັນຮົມດີແກ່ພ້ອຂ່ອງປິດໄປລອງປຸລູກທີ່ສວນ ເດັກ ຖ
ເໜັ້ນລຸງເດີນມາ ກີ່ທຳຄວາມເຄາຮພ ລຸງທັກທາຍທຸກຄນອຍ່າງຮັກໄຄຮ
ແລະໝາຍເຫັນວ່າຂັ້ນດີ ທັ້ງໄມ້ດູດາຍ ຮູ້ຈັກຫວຍຜູ້ອື່ນທຳງານ ປິດ
ຄາມຫາເພີ່ງ ລຸງເລົ່າວ່າຄວາມເປັນອູ່ໃນຄຣອບຄຣວຂອງເພີ່ງ
ດີຂຶ້ນມາກ ເພຣະຄວາມມານະພຍາຍາມ ຂັ້ນໜັ້ນເພີ່ຍ ແລະ

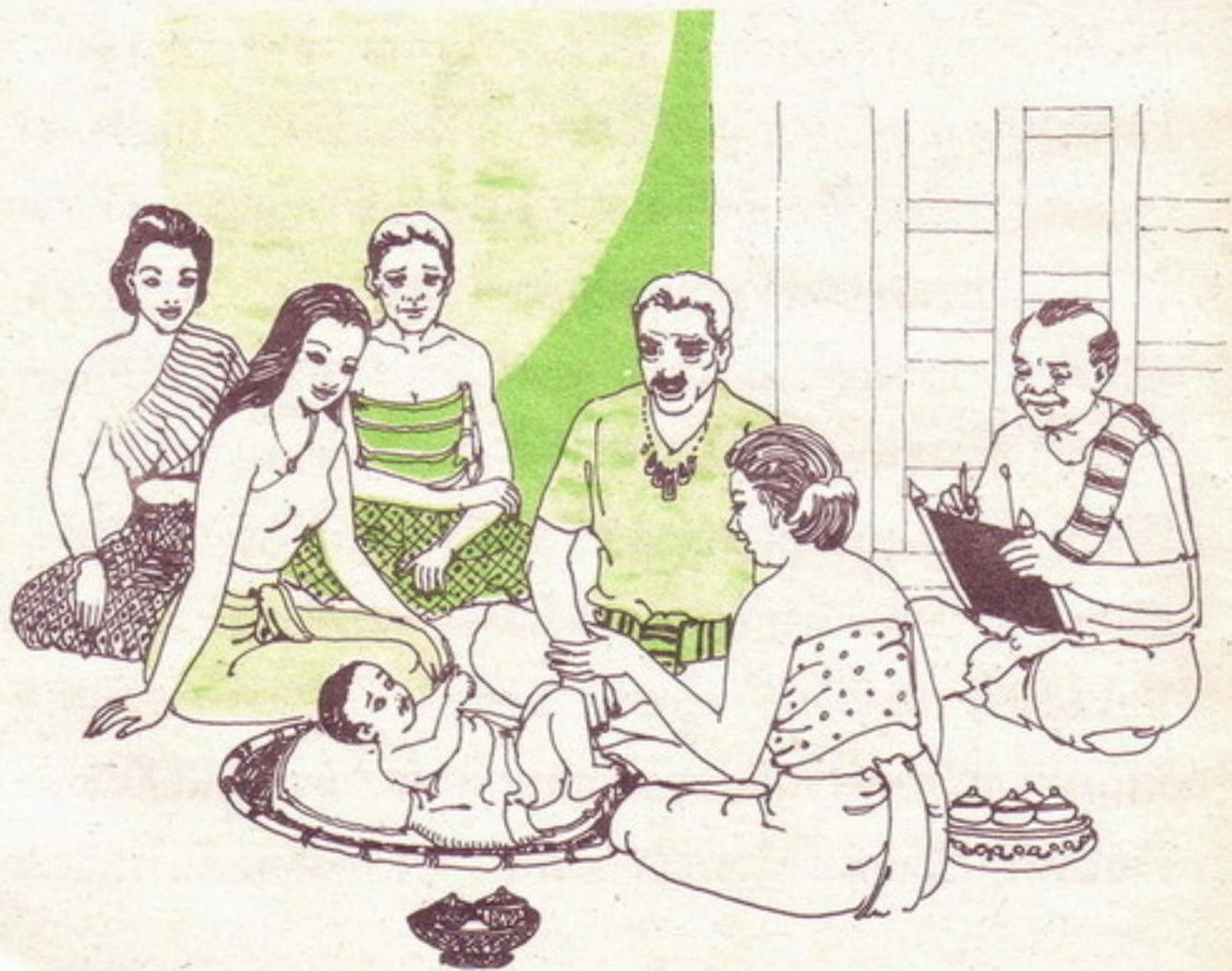
มัชยัสท์ ขณะนี้เขาซื้อที่ดินจากลุงได้แล้ว ลุงโอนโนนดให้เรียบร้อยแล้ว บ้านของเขาเล็ก ๆ แต่เขานอกกว่า มีความสุขเหมือนอยู่ในปราสาท ขณะที่ลุงกำลังคุยกับเพื่อน ๆ วีระเอาผู้กันจุ่มสีน้ำเงินไปทำเครื่องหมายกากบาทไว้ที่บ่ำ เพื่อให้รู้ว่าเป็นบ่ำของใคร เขาก็เอาผ้าชุบน้ำเช็ดออก กับเพื่อน ๆ ตรงไหนเป็นวันเดียวจะเทอะ เจนเสร์จเรียบร้อยแล้วจึงมานั่ง

นานีพูดว่า “วันนี้ จะมาขอความกรุณาคุณลุงให้เล่าเรื่องขุนช้างขุนแพนให้ฟังเราฟังค่ะ ดวงแก้วกลับไปเยี่ยม

บ้านที่สุพรรณ เข้าเล่าว่า เรื่องขุนช้างขุนแผนเกิดขึ้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี พวกราก็เลียอยากฟังค่ะ”

ลุงหัวเราะแล้วพูดว่า “เรื่องขุนช้างขุนแผนเป็นเรื่องยาวมาก ลุงจะเล่าเรื่องขุนแผนเมื่อตอนเป็นเด็กให้ฟัง แล้วให้พวกรเจ้าไปหาหนังสืออ่านต่อเอาเอง แล้วลุงจึงเล่าเรื่องและท่องคำกลอนประกอบด้วยดังนี้

ขุนแผนเดิมชื่อพลายแก้ว เป็นบุตรของนางทองประศรี บิดาเป็นพหารชื่อขุนไกร ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่สุพรรณบุรี มีคำกลอนที่เพرمามากตอนพลายแก้วเกิดดังนี้

ถึงฤกษ์งามยามปลดคลอด- ลูกนั้นเป็นชายร้องแร้วแร้ว
 พี่ป้าน้ำอามาดูแล ง่ายง่าย ล้างแซ่แล้วกีส่งให้แม่นม
 ทางมันแล้วใส่กระดังร่อน ใส่เบาะให้นอนเอาผ้าห่ม
 บูชาตายายสบายนม เรือนผนมน่ารักดังฝักบัว
 เอาขึ้นใส่อุ่นแล้วแก่วงไกว แม่เข้านอนไฟให้ร้อนทั่ว
 เดือนหนึ่งออกไฟไม่หมองมัว ขมิ้นแป้งแต่งตัวน่าเอ็นดู
 พ่อแม่ปรึกษา กับย่ายาย จะให้ชื่อหลานชายอย่างไรบู
 ฝ่ายตาตะแกเป็นหมอดู คิดคูณเลขอยู่ให้หลานชาย
 ปีขาลวันอังคารเดือนห้า ตกฟากเวลาสามชั่นจาย
 กรุงจีนเอาแก้วอันแพรวพราย มาถวายพระเจ้ากรุงอยุธยา
 ให้ใส่ปลายยอดพระเจดีย์ใหญ่ สร้างไว้แต่เมื่อครั้งเมืองหงสา
 เรียกวัดเจ้าพระยาไทยแต่โบราณ ให้ชื่อว่าปลายแก้วผู้แวงไว
 ขุนไกรเสียชีวิตตั้งแต่ปลายแก้วยังเล็กอยู่ เมื่อบิดาสิ้น
 ชีวิตแล้ว มารดาจึงพาไปอยู่ที่กาญจนบุรี พลายแก้วเป็นเด็ก
 ดีอย่างมีวิชาความรู้เหมือนบิดา มารดาจึงให้บัวเป็นสามเณร
 ไปศึกษาหาความรู้กับพระอาจารย์ผู้เก่งกล้าวิชาการที่วัดสัม
 ใหญ่ สามเณรแก้วมีความมานะอุตสาหะขยันหมั่นเพียรมาก
 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนรู้เจนจบตามที่อาจารย์สอนทุกประการ
 จนอาจารย์สิ้นตำราทุกเล่ม สามเณรแก้วก็ปราถนาที่จะเล่า
 เรียนให้มากยิ่งขึ้น จึงคิดจะไปศึกษาต่อ กับพระอาจารย์ที่วัด

ป่าเลไลย สุพรรณบุรี คำกลอนตอนนี้มีว่า

ครานั้นจึงโน้มเจ้าเนรแก้ว บัวชแล้วรำเรียนด้วยเพียรหมั่น
 ปัญญา ไกว่องคล่องแคล่วครัน เรียนสิ่งได้ได้นั่นไม่ซ้ำที่
 จนอาจารย์ขยัดฉลาดเฉลียว เกรเนรอากเกรียวอยู่ที่นี่
 จะเปรียบเนรแก้วได้นั่นไม่มี บัวซยังไม่ถึงปีกเจนใจ
 หนังสือสิ้นกระแสงทั้งเปลอรถ จนสมการเจ้าวัดไม่บอกได้
 ลูบหลังลูบหน้าแล้วว่าไป สิ้นไส้กูแล้วเนรแก้วอา
 ยังแต่สมุดตำรับใหญ่ พื้นแต่หัวใจพระคานา
 กฎจัดแขงซองสุมแต่หนุ่มมา หวงไว้จนชราไม่ให้ใคร
 ความรุ้นอกนี้ไม่มีแล้ว ภูรักเนรแก้วจะยกให้
 ออยุ่คงปลันสะدمมีถมไป เลี้ยงหองพรายใช้ได้ทุกتا
 เนรแก้วได้ตำรับของท่านบรัว คิดถึงตัวอยากเรียนให้ยิ่งกว่า
 วันหนึ่งจึงเข้าไปวันทา จะขอลาไปสุพรรณบุรี
 ไปสีบหาวิชาเรียนต่อไป ท่านสมการชอบใจหัวเราะรี
 ท่านวัดป่าเลไลยนั้นขยันดี กับสีกาทองประศรีรู้จักกัน
 เนรแก้วจึงลามาหาแม่ ทองประศรีวิ่งแร่รับขวัญ
 พ่อเอี่ยมายทำไม่นั่น แม่ขาบรัวท่านให้ลูกมา
 รำเรียนจบแล้วท่านบอกให้ ว่าวัดป่าเลไลยดีหนักหนา
 วารูจกมานานกับมารดา แม่จงพาลูกนี้ไปฝากไว้

สามเณรแก้วได้ศึกษาต่อที่วัดป่าเลไลยตามความปรารถนา
และอุตส่าห์เล่าเรียนจนรู้สิ้นทุกอย่าง ต่อมามีอพลัยแก้ว
สืบจากสามเณรและเป็นผู้ใหญ่ ก็ได้ใช้วิชาความรู้ที่ได้รับ^{ที่ได้รับ}
เรียนมา ช่วยชาติบ้านเมือง ด้วยการเป็นทหารเหมือนบิดา^{บิดา}
ไปรับข้าศึกศัตรูได้ชัยชนะทุกครั้ง จนได้ตำแหน่งขุนแผน
และได้เป็นเจ้าเมืองกาญจนบุรี

“นี่แหล่ะหลานเอี้ย จงจำไว้เดียว ความขยันหมั่น
เพียรทำให้คนเราได้รับความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษา

เล่าเรียน หรือการประกอบกิจการงาน ต้องมีความขยันหมั่นเพียรและมานะอดทนจึงจะมีความเจริญต่อไปเบื้องหน้า พวกเจ้าเดิบโடขึ้นลงจำคำพูดของลุงไว้ว่า “ถ้าพวกเจ้าเจริญก้าวหน้า บ้านเมืองก็เจริญก้าวหน้าด้วย” เด็ก ๆ ขอบคุณลุงที่เล่าเรื่องขุนแผนให้ฟัง ต่างตั้งใจที่จะเป็นคนดีมีความขยันหมั่นเพียรเพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเอง และประเทศชาติ

แบบฝึก

๑. ฝึกอ่านชื่อปีไทย

๑. ปีชุด	๗. ปีมะเมีย
๒. ปีฉลู	๘. ปีมะแม
๓. ปีขال	๙. ปีวอก
๔. ปีเถาะ	๑๐. ปีระกา
๕. ปีมะโรง	๑๑. ปีจอ
๖. ปีมะเส็ง	๑๒. ปีกุน

ฝึกอ่านชื่อเดือนไทย

เดือนที่ ๑	เรียกว่า	เดือน อ้าย
” ๑	”	” ຢືນ
” ๒	”	” ສາມ
” ๓	”	” ສີ
” ๔	”	” ໄກ
” ๕	”	” ເຈັດ
” ๖	”	” ແປດ
” ๗	”	” ເກົ້າ
” ๘	”	” ສີບ
” ๙	”	” ສີບເວັດ
” ๑๐	”	” ສີບສອງ

๒. ฝึกอ่าน คำที่สะกดด้วย ท ธ

มีสิงพิรุณ	หยุดกากรบาท
ที่หน้าปราสาท	วิวาทໃຫ້ໄໝ
ฉบับนั้นประถม	ນັ້ນຍົມເຮືອນໄປ
ນັ້ນຍົມເຂົ້າໄວ	ໄມ່ຄວາມປະມາທ

๓. คำบางคำอ่านเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และความหมายต่างกันด้วย
 ฝึกอ่านและจำความหมาย
 แม่ทำ แกงบวช เลี้ยงในงาน บวชพระ
 เมื่อสักจากเนรแล้วเขาก็ใช้วิชาที่ ศึกษา มาربกับ ข้าศึก
 เขาไม่สนใจ ไยดี กับ ไยแมงมุน ที่ติดอยู่ตามพวง ลำไย
 แม่ให้ฉันเด็ด ข้าวพริก ก่อนเอาไป คั่ว
 นานีบอกว่า จะไปซื้อລູກຫວ້າ

๔. การใช้คำหรือกลุ่มคำประกอบข้อความทำให้มีความหมายชัดเจนขึ้น
 ฝึกอ่านและสังเกตการใช้คำ
 “พี่มานะเห็นชองจดหมาย ของมานี ไหมคะ ?”
 “สีอะไร วางไว้ตรงไหน ?”
 “ชอง ສີພິາ ที่วางไว้ บนโต๊ะ”
 “เห็นจะะ มันอยู่ในหนังสือ บนตຸ່ງ”

๕. อ่านคำอธิบายต่อไปนี้ และฝึกแต่งประโยค ประโยคคำถาม คือ ข้อความที่ใช้ถามผู้อื่นเมื่อ

ต้องการรู้อย่างใดอย่างหนึ่ง จะมีคำต่อไปนี้อยู่ในข้อความนั้นด้วย

ใคร อะไร ที่ไหน ทำไม อย่างไร หรือ
ใหม่ ๆ จะมีเครื่องหมายปรัศนี้ (?)
ข้างท้ายข้อความหรือไม่มีก็ได้

ประโยชน์คำตอบ คือ ข้อความที่ใช้ตอบคำถาม
เพื่อให้ผู้ถามรู้เรื่อง บางครั้งจะมีคำตอบรับหรือ
ปฏิเสธเพียงคำสั้น ๆ เช่น ค่ะ จ้าะ ครับ ไม่ใช่
อ่านและสังเกต ฝึกใช้ประโยชน์คำตามและคำตอบ

ถาม เจ้าจื อทำอะไร

ตอบ เจ้าจื อถอนขนลูบไก่
ถอนขนลูบไก่

ถาม วีระชอบใหม่

ตอบ วีระไม่ชอบ
ไม่ชอบ

ถาม เจ้าจื อถูกทำโทษ ใช่ใหม่

ตอบ ใช่จ้าะ เจ้าจื อถูกทำโทษ
ใช่จ้าะ

6. คำที่ใช้ในบทร้อยกรองมักจะมีความหมายหลายอย่าง เป็นไปตามเนื้อเรื่องและความคิดของผู้เขียน

อ่านและสังเกต ความหมายของบทร้อยกรองต่อไปนี้

“เรือนผ่อนน้ำรักดังฝักบัว” - ศีรษะและผอมีรูปทรงน่ารัก

“จนอาจารย์ขยาดฉลาดเฉลี่ยว” - อาจารย์ยอมรับว่าเณรแก้วมีความฉลาดมากเหลือเกิน

“สิ้นไส้กุ้งแล้วเณรแก้วอา” - อาจารย์มอบความรู้ให้เณรแก้วจนหมดสิ้น

“กูจัดแขงซ่องสุ่มแต่หนุ่มมา” - อาจารย์ได้เก็บรวบรวมวิชาความรู้ต่าง ๆ เอาไว้ตั้งแต่หนุ่ม

“อยู่คงปลันสะدمมีถมไป” - มีวิชาที่ใช้ป้องกันอันตรายจากความอาวุธและคากาที่ใช้ในการสังกดหัพ (ทำให้คนหลับ)

“ท่องประศรีวิ่งแร่มารับขวัญ” - ท่องประศรีรีบวิ่งมารับ
ลูกด้วยความยินดี

๗). คำบางคำ ถ้าหากแบ่งช่วงคำผิด จะทำให้
อ่านผิด

อ่าน สังเกต และเปรียบเทียบ

โนนด	(ฉะ-โนนด	ไม่ใช	โน-นด)
แปลง	(แปลง	„	ແປ-ลง)
ากบาท	(กา-ກະ-บำด	„	ກາກ-บำດ)
ปรารถนา	(ปราด-ถະ-หนา	„	ปรา-รถ-นา)
สามารถ	(ສາ-ມາດ	„	ສາ-ມາ-ດ)

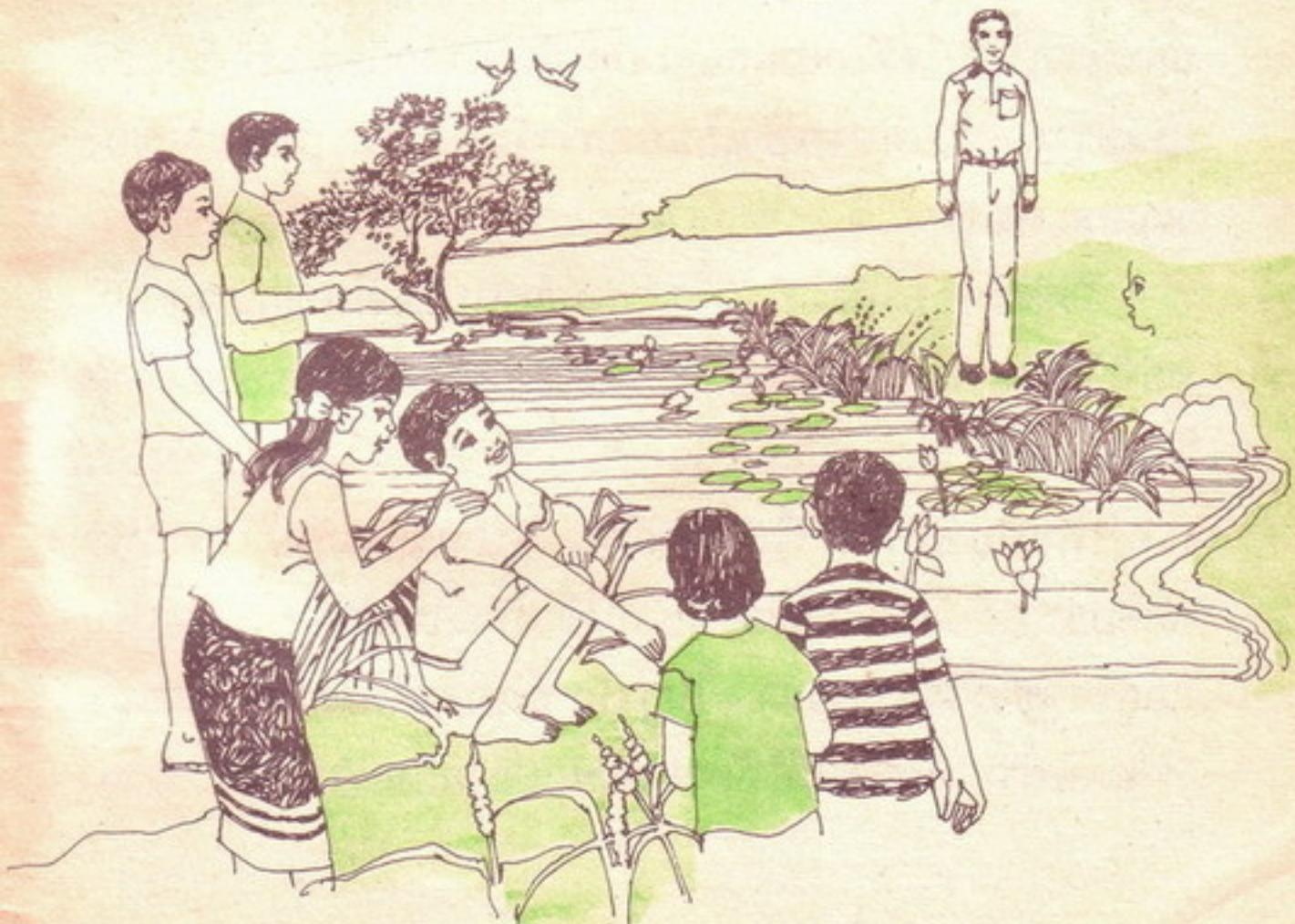
บทที่ ๖

เพื่อนใหม่

เมื่อฟังเรื่องขุนช้างขุนแผนจบแล้ว เด็ก ๆ ก็ลากลับบ้าน วีระจึงชวนเพื่อน ๆ รวมทั้งเพชร ไปเดินเล่นที่ริมบึงชายทุ่ง ระยะนี้ฝนเริ่มตกชุก น้ำในบึงเต็มเปี่ยม บางแห่งที่ตลิ่งต่าน้ำจึงล้นออกมากท่วมทุ่งนา อีกไม่นานชาวนาก็จะทำนาได้แล้ว มนีชีหวานซูใจให้ดูดูกองบัวในบึง บางกอกอกสีแดง บางกอกอกสีม่วง ซูสล้างอยู่หนีอน้ำใสสะอาด นกกินปลาหlays ตัวบินโนบเนี่ยวอยู่ไปมา นกกระยางยืนจ้องจับปลาอยู่ตามริมบึง ลมพัดผ่านเย็นสบาย ห้องฟ้าเป็นสีคราม บุญเมฆสีขาวล่องลอยไปตามลม

ที่ริมบึง ฝั่งตรงกันข้ามกับที่เด็ก ๆ ยืนอยู่ มีชายคนหนึ่งสวมกางเกงขายาวและเสื้อแขนยาวสีกาภี เขายืนหันหน้ามองไปทางด้านป่าสงวน วีระกระซิบบอกเพื่อน ๆ ว่า ระยะนี้ตอนเย็นเข้าอกมาที่ริมบึงครัวได้มักจะเห็นชายผู้นี้ยืนอยู่ตรงนี้ทุกที ปฏิอุกความเห็นว่า อาจจะเป็นพวกลักลอบตัดไม้ก็ได้ ต้องค่อยสังเกตดูให้ดี ขณะที่เด็ก ๆ กำลังกระซิบ

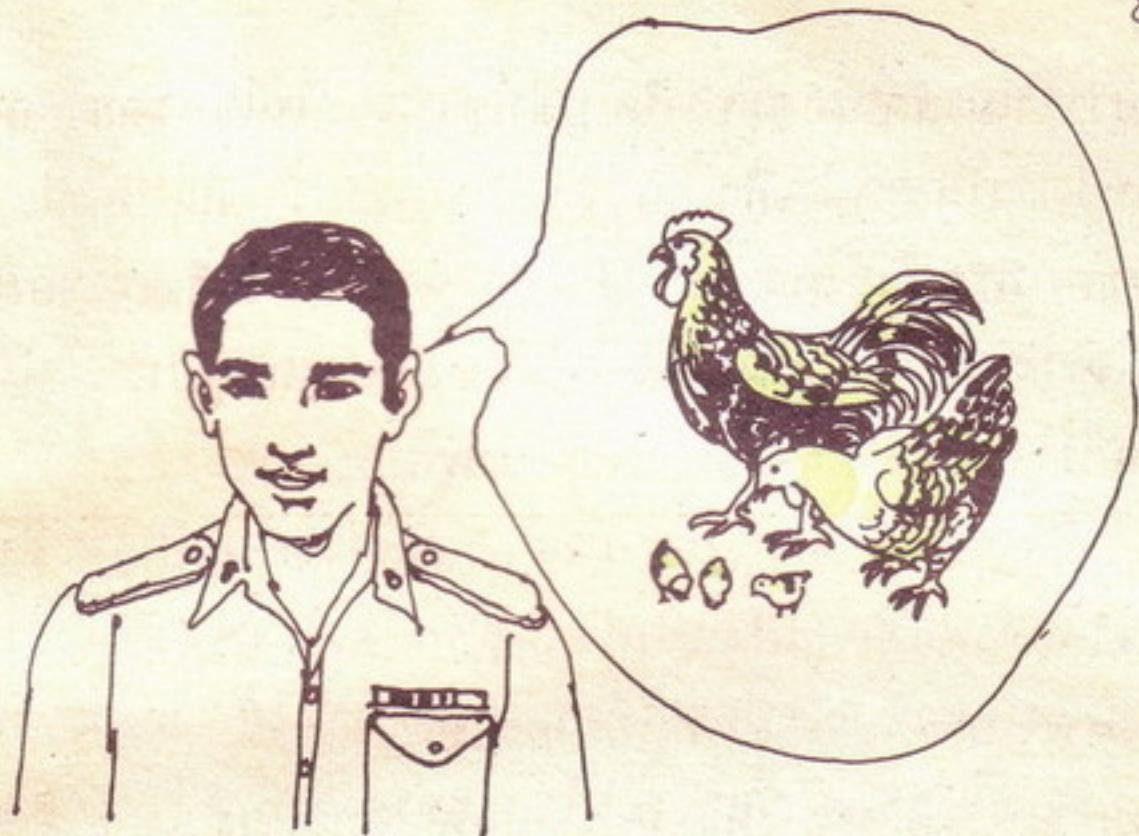
กระซับกันอยู่ ชายคนนั้นก็หันกลับมาเห็นเข้า เขารีบเดิน
อ้อมบึงตรงมาที่กลุ่มเด็ก ๆ ทันที พอเข้ามาใกล้จึงเหลือเชื่อว่า
ชายผู้นั้นมีร่างสูงใหญ่ ท่าทางใจดี เขาก็ขึ้นว่า “สวัสดี
เด็ก ๆ ฉันเห็นเชื่อว่าคุณมาเดินเล่นที่นี่เสมอ คงชอบธรรม
ชาติตามกันนะ” เพชรพยายามแซงขึ้นว่า “มาสำรวจสูปหรือครับ”
พอนึกขึ้นได้ว่าไม่ควรพูดแซงผู้อื่น เขาก็นึกเสียใจ ชายผู้นั้น
ทำหน้าจงย้อนถามว่า “สูปอยู่ที่ไหน” วีระรีบพูดกลับ
เกลื่อนว่า “เป็นเจดีย์ร้างครับ ชาวบ้านที่นี่เขาเรียกว่าสูป
พวงเรา ก็เลยเรียกตาม” ชายผู้นั้นพยักหน้ารับพลางพูดว่า
“อ้อ อย่างนั้นหรือ” และยอมยิ่มหันไปพูดกับเพชรว่า “เมื่อกี้

ถ้ามัวจันมาสำรวจสัญปหรือเปล่าใช่ไหม ไม่ใช่หรอ กัน
ชื่อทีป เป็นเกษตรอ่าเภอ เพียงย้ายมาที่นี่เมื่อต้นเดือนนี้เอง
จันชอบที่ริมบึงน้ำมาก กำลังคิดหาทางจะส่งเสริมเจ้าของที่
ดินให้ปลูกพืชบางอย่าง เพื่อให้มีรายได้ตลอดปีดูบ้าง ไม่ได้
มาสำรวจสัญปอย่างที่พากເຫຼວໃຈหรอ"

พอเด็ก ๆ ได้ฟังก็ดีใจ ยกมือไหว้ย่างอ่อนน้อม ต่าง^๑
บอกให้เกษตรอ่าเภอรู้ว่าตนชื่ออะไร เรียนหนังสืออยู่ชั้นใด
เกษตรอ่าเภอพอใจมากที่เห็นเด็ก ๆ มีอุปนิสัยดี กิริยาสุภาพ
เรียบร้อย ไม่มีท่าทางอวดดีหรือเย่อหยิงของหอง เขายิ่งรู้สึก
พอใจมากขึ้น เมื่อรู้ว่าเด็กทุกคนสนใจการเกษตร ลุงของวีระ^๒
มีสวนผลไม้ ไร่พืชล้มลุกและปลูกพืชหมุนเวียน พ่อของปิติ
เป็นชาวนา เกษตรอ่าเภอบอกกว่าวันหลังจะไปเยี่ยมลุงของ
วีระและพ่อของปิติ

"ผnodอกมาที่ริมบึงทีไร ผnodกเห็นท่านยืนอยู่ແຕວ ๆ นั้น
ทุกที" วีระพูด เกษตรอ่าเภอหัวเราะ "อย่าเรียกฉันว่าท่าน^๓
เลยนะ พากເຫຼວเรียกฉันว่าอาดีกว่า ฉันไม่ชอบเห็นใคร
ทำท่าพินอับพิเทาเกินไป ขอให้เราเป็นเพื่อนกัน" เข้าพูด
ต่อไปว่า "ฉันไม่ค่อยชอบนั่งที่โต๊ะทำงานนาน ๆ ฉันชอบ
อกมาดูชาวไร่ ชาวนา ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ
งานเกษตร เพื่อจะได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการทำไร่ ทำนา

หรือการใช้อุปกรณ์ทางเกษตร สับดาห์หนึ่ง ๆ จะนั่งรอๆ กันไปเยี่ยมชาวไร่ชวนนาที่อยู่ใกล้ๆ ประมาณสองวัน”

“พ่อของผมรับราชการ เราไม่มีสวนหรือไร่นา ได้แต่ปลูกพืชผักสวนครัว” นานะพูด “เชอเลี้ยงไก่ด้วยหรือเปล่าล่ะ” เกษตรอ่ำເກວຄາມ นานะสั่งเกตเห็นอาກັກປົກລົງຂອງเกษตรอ่ำເກວແລ້ວມีความຮູສືກໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ ຈຶ່ງພູດຍ່າງສົນທສົນນວ່າ “ไม่ได้เลี้ยงครับ ຄຸນອາກຮຸ່ານາແນະນຳພມດ້ວຍ ພມອຍາກຈະທໍາງໝາກເກະຕົກ ມາຮາຍໄດ້ໃນຍາມວ່າງ”

เกษตรอ่ำເກວຍື້ນ “ເລື່ອງໄກ່ກົດື ໄນຕ້ອງມີອຸປະກິດຂອງໄຮຢູ່ງຍາກ ໄດ້ກິນໄຟ ກິນແນ້ວ ຂາຍກົດື ຮ້າໄກ່ພັນຮູ່ດື ແລ້ວເລື່ອງແລ້ວກໍາເລົາໃໝ່ມັນອູ່ແລະອອກໄຟ ຄ້າເຮົອຄິດຈະເລື່ອງຈິງ ແລ້ວ

นี้เลิกเรียนแล้วไปหานั้นที่อำเภอ นั้นจะให้ไก่พันธุ์และจะ “ไปช่วยเชอทำเล้าไก่ด้วย”

มานะยกมือไหว้ขอบคุณ ปิติพูดว่า “ที่บ้านของผมก็เลี้ยงไก่ครับ แต่ไม่ได้ทำเล้าให้มัน มันนอนบนต้นไม้ แล้วออกไข่ในตะกร้าที่พ่อทำไว้ใต้ถุนบ้าน”

“ควรทำเล้าแยกจากตัวบ้าน มันจะได้อยู่เป็นสัดส่วน ถ้าแม่ไก่มาฟักไข่อยู่ใต้ถุนบ้าน บางทีก็มีตัวไร้จากไก่ขึ้นไปบนคนบนบ้าน ถ้าปล่อยให้มันนอนตามต้นไม้ เวลาฝนตก มันอาจจะไม่สบาย และเป็นโรคระบาดตายก็ได้” เกษตรอำเภอพูด

ปิติพูดต่อไปว่า “ที่บ้านของผมมีสร้างร้าง ตอนนี้ฝนตก มีน้ำขังจนล้นสร้าง ผมอยากจะเลี้ยงปลา คุณอาคิดว่า ควรเลี้ยงปลาอะไรดีครับที่โตเร็วขายได้เร็ว”

“โอ้โซ! จะหาทางรวยเร็วละซีที่นี่” เกษตรอำเภอพูดพลาหัวเราะ “ฉันคิดว่าเลี้ยงปลา niloticus ไปหานั้นซี ฉันจะให้นั้นเพาะพันธุ์ปลา niloticus ไว้เยอะ แต่ทางที่ดีต้องขุดลอกสร้างเสียก่อนจึงค่อยเลี้ยงปลา เชอจะให้นั้นไปช่วยชุดใหม่ล่ะ”

“ขอบคุณครับ ดีเหลือเกิน” ปิติตอบ “พี่ๆ ผู้ใหญ่คนเขาก็ว่าจะขุดอยู่เหมือนกัน ถ้าคุณอาว่าง จะไปแวงดู สักวันก็ดีครับ เพื่อจะได้แนะนำให้ถูกต้องยิ่งขึ้น”

เกษตรอีกหันมามองมานีกับชูใจแล้วถามว่า “ เธอสองคนนี่จะเลี้ยงอะไร ”

“ ฉันเลี้ยงสุนัขกับนกแก้ว และจะช่วยพี่มานะเลี้ยงไก่ค่ะ ” มานีตอบอย่างสุภาพเรียบร้อย

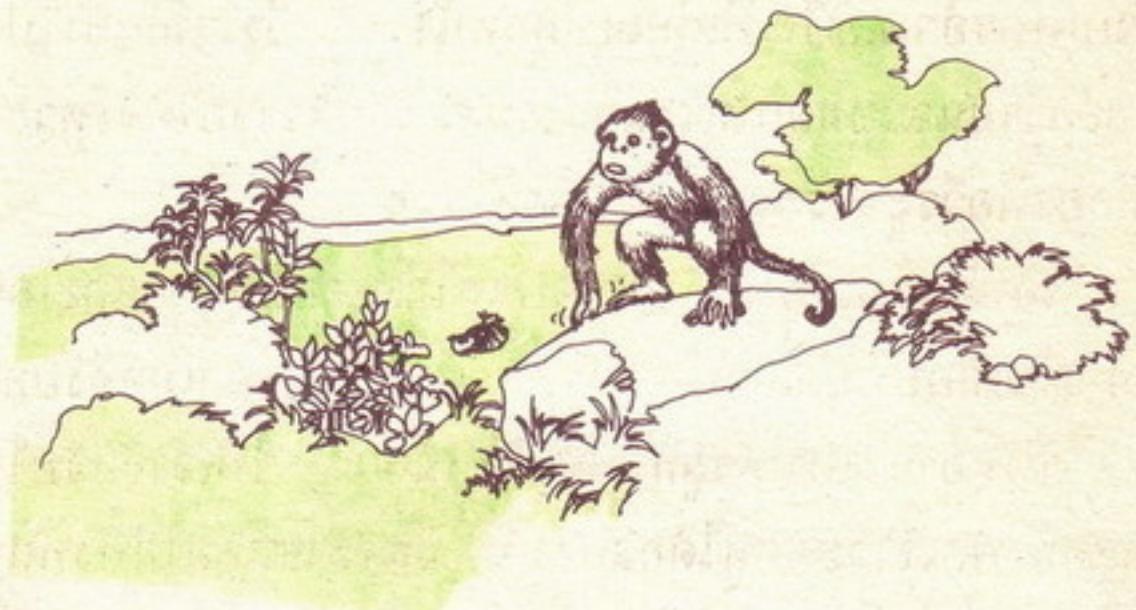
“ ฉันเลี้ยงแมวค่ะ เวลาว่างก็เย็บกระทงส่งแม่ค้าห่อหมก ” ชูใจตอบ

“ ดีจริง พากເນືອເປັນເຕັກນ່າຮັກມາກ ฉັນອຍກໃຫ້ເດັກອື່ນ ມີຄວາມຄິດແລະຂົ້ນເໜືອນເນືອ ຄ້າເນືອທຳວະໄໄແລ້ວໄດ້ຜລດີກີ່ຫັກຫວຸນໃຫ້ເພື່ອນຝູງທຳຕາມດ້ວຍນະ ” ແเกษตรอຳເກົດພູດແລ້ວຫວຸນເດັກ ກລັບບ້ານ ຂະນະທີ່ເດີນໄປດ້ວຍກັນ ທຸກຄົນພູດກັນໄປເບາ ມີຕຽກພະຫວັງເກົດອຳເກົດກັບພາກເດັກ ເຮັມທີ່ຄວາມສົນທສນມກລມເກລື້ວກັນຂຶ້ນທີ່ລະນ້ອຍ ”

ดวงอาทิตຍີຄລ້ອຍຕໍ່າລົງມາກແລ້ວ ນັກກາບີນກລັບຮັງ ສົ່ງເສື່ອງຮ້ອງເຊື່ງແຊ່ ພັ້ນໄມ້ໄດ້ສັພົດ ຕັ້ນນະເກລື້ອກຳລັງອອກດອກຈາກ ມີນກມາທຳຮັງອູ້ຫລາຍຄູ່ ເພຣະໄມ້ມີໂຄຣຮັງແກໜ້ວີທຳອັນຕຽມັນ ແเกษตรอຳເກົດເລົາຖື່ງປະໂຍໜົນນັ້ນປາກຂອງຮຽມຈາຕີໃຫ້ພາກເດັກ ພັ້ນ ເຂາເລົາສຸກ ນໍາເສື່ອງມີກັງວານຫວຸນພັ້ນ ທຳໃຫ່າເລື່ອມໃສ

“ ບ້ານພັກຂອງຄຸນອາຍຸ່ທີ່ໃຫ້ຄັບ ” ປິຕິຄາມ

“ ฉັນເຊົ່າບ້ານເລັກ ອູ້ແລວໜ້າທີ່ວ່າກາຣອຳເກົດ ຄ້າພາກ ”

เชอว่างก็ไปเที่ยวที่บ้านฉันบ้างซี ฉันอยู่คุณเดียว”

“ไครทำอาหารและซักเสื้อผ้าให้คุณอาลั่ครับ” วีระ^๔
ถาม

เกษตรอ่ำເກອຍີ້ມ “ฉันทำເອງສາຣັດ ຕື່ອຫລັກອູ່ງ່າຍ
ກິນ່າຍ” ເພີ່ຮຄາມຕ່ອໄປວ່າ “ແລ້ວກະຽາຂອງຄຸນອາລຸ່ຄຣັບ
ໄມ່ມາອູ່ດ້ວຍຫຣີ້ວ” ແຮຕຣອໍາເກອຫວເຮະ “ฉັນຍັງໄມ່ມີກະຽາ
ຫຮອກ ເພຣະຍັງໄມ່ໄດ້ແຕ່ງງານ”

“ໄມ່ຊ້າກີສຶງບ້ານວິຮະ ເຈົ້າຈ່ອນັ້ນຍອງ ທ່ານຍູ່ບຸນຂອນໄມ້ທ່ອນ
ໜຶ່ງ ມັນທຳທ່າເໝີອນນັ້ນຄອຍວິຮະ ພອມັນເຫັນວິຮະແລະເພື່ອນ ທ່ານ

ก็ร้องเจียกดังลั่นด้วยความดีใจ แต่ไม่กล้าเข้ามาหา เพราะมันกลัวเกษตรอำเภอซึ่งเป็นคนแปลกหน้า วีระเดินเข้าไปคุยกับล้วว่ามันจะชูกลูกไก่ไว้ตอนขอนอีก เจ้าจ่อได้จังหวะก็โอดกอดคอวีระ วีระพามันมาหาเพื่อน ๆ

“เจ้าจ่อนี่เกเรมาก ชอบจับลูกไก่มาถอนขน และเล่นจนตายไปเกือบหมดแล้ว” วีระพูด เกษตรอำเภอจึงบอกอุบាយว่าให้เอากระปิดตัวลูกไก่สักตัวหนึ่ง ให้เจ้าจ่อจับไปถอนขน พอเจ้าจ่อคอมดูได้ก็ลินกะปิ มันจะโยนลูกไก่ทิ้งทันที และไม่ยอมจับอีกเลย เพราะลิงเกลี้ยดกลินกะปิ แล้วมันจะเอามือเชื้ดถูกกับพื้นดินหรือตันไม้ บางทีก็ใช้ไม้ขุดจนกว่าจะหมดกลินกะปิ วีระต้องรีบล้างมือให้มันจนหมดกลินมิฉะนั้นมือของมันจะเป็นแผล เด็ก ๆ ได้ฟังก็หัวเราะชอบใจ วีระบอกว่า จะลองทำดูเพื่อดัดสันดานเกรงของเจ้าจ่อ

“ตอนนี้ยังไม่เย็นมากนัก ผnodอยากจะเชิญคุณอาเข้าไปในบ้าน ถ้าลุงได้รู้จักคุณอา คงจะพอใจมาก” วีระพูด

“เมื่อฉันย้ายมาใหม่ ๆ ก็ได้ยินกิตติศัพท์คุณลุงทรัพย์ ประสงค์สุข ของวีระอยู่ เมื่อกันว่าเป็นชาวสวนที่ขยันขันแข็ง พีชพันธุ์ในไร่ในสวนก็ให้ผลดี ตกลง ฉันจะเข้าไปพบคุณลุงของเรอ” เกษตรอำเภอพูดพลาangเดินตามวีระกับเพชรเข้าไปในบ้าน ส่วนมานะ มานี ปิติ และชูใจขอตัว

กลับบ้านก่อน เด็ก ๆ ให้วัลแกเชตรอมาเกอ เขายำคำสัญญา
ว่าจะไปเยี่ยมที่บ้านของเด็ก ๆ ทุกคน

แบบฝึก

๑. ทบทวนการผันอักษรตា

ฝึกอ่าน สังเกตความหมาย และฝึกผันคำอื่น ๆ
นำท่วมทีไร ไร่นาเสียหายและคนไร ที่อยู่มากมาย
บางคนต้องนอนในยังข้าว ยุงก์ชุม ดูยุงไปหมด
แม่ให้thon ตันกระthon เป็นthon ๆ

พ่อเล่าเรื่องให้ลูก ๆ รู้พอเล่า ๆ ว่าเมื่อคืนนี้เข้าไปกินไก่
ในเล้า

๒. ฝึกอ่านและจำ คำที่สะกดด้วย ป พ

มีกระถาง <u>ธูป</u>	อยู่หน้า <u>สูบ</u>
เหมือนในรูป <u>ภาพ</u>	ทราบ <u>กิตติศัพท์</u>
ยก <u>ทับข้ามทวีป</u>	รีบไปดู <u>มหรสพ</u>
พบ <u>ทรัพย์สมบัติ</u>	สรุปได้ชัดเจน

๓. ฝึกอ่านและจำ คำที่ออกเสียง อะ ที่ตัว สะกดของคำหน้า

อุปนิสัย	ไม่ทุจริต
คิดอุปกรณ์	ตอนชุดมุน
มีคุณภาพ	นาบภาชนะ
จะมัธยัสถ์	ยุทธหัตถี
มีมิตรภาพ	นานัปการ

๔. ไม้ยมก (๗) เขียนไว้หลังคำหรือกลุ่มคำ
เพื่อให้อ่านซ้ำกัน ๒ หน

ฝึกอ่านและสังเกตการอ่านซ้ำคำที่ขึ้ดเส้นใต้

เขามาหนานบ่ออย ๆ

เขากะซีบบอกเพื่อน ๆ

ฝนตกทุกวัน ๆ จนฉันออกไปไหนไม่ได้

วันนี้ฉันรู้สึกหนำว ๆ ร้อน ๆ เมื่อจะเป็นไข้
สับดาห์หนึ่ง ๆ ฉันได้หยุดเรียน ๒ วัน

เขาก่ออย ๆ คุณเคยกันมากขึ้นทีละน้อย ๆ

ไม้ยมก (๗) ใช้เพื่อย้ำคำที่อยู่ข้างหน้า ไม่ใช้
เป็นคำขึ้นต้นข้อความข้างหลัง
ฝนตกเกือบทุกวัน ๆ นี้ไม่ตก (ผิด)
ฝนตกเกือบทุกวัน วันนี้ไม่ตก (ถูก)

๕. คำบางคำบอกให้รู้ว่าเป็นชื่อ คน สัตว์ สิ่งของ และอื่น ๆ

ฝึกอ่านและสังเกต

คน	มนี มนະ แม่ พ่อ พี่ เพื่อน
สัตว์	แมว หมา เจ้าจ้อ เจ้าแก่ สีเทา
ต้นไม้	มะม่วง บัว มะยม พริก ผักกาด ฝรั่ง
สิ่งของอื่น ๆ	โต๊ะ เก้าอี้ หนังสือ รองเท้า พระอาทิตย์ โลก โรค ยา โรงเรียน

๖. คำแทนชื่อ

ฝึกอ่านและสังเกต การใช้คำแทนชื่อ

ถ้าเจ้าจ้อได้กลิ่นกะปิ	<u>เจ้าจ้อจะ</u> โยนลูกไก่ทิ้ง
ถ้าเจ้าจ้อได้กลิ่นกะปิ	<u>มันจะ</u> โยนลูกไก่ทิ้ง
เกษตรอ้าเกอบอกวีระว่า ของวีระ	<u>เกษตรอ้าเกอจะ</u> ไปเยี่ยมลุง

เกษตรอ้าเกอบอกวีระว่า “ฉันจะ ไปเยี่ยมลุงของเธอ”

๗. ประโยชน์คำสาม ประโยชน์คำตอับ

ฝึกอ่านและสังเกต

ประโยชน์บอกเล่า	คนเห็นนก
-----------------	----------

ประโยชน์คำสาม	ใครเห็นนก ?
ประโยชน์คำตوب	คน (คนเห็นนก)
ประโยชน์บอกเล่า	ฉันอยู่ที่นี่นานแล้ว
ประโยชน์คำสาม	เชื่ออยู่ที่นี่นานแล้วหรือ ?
ประโยชน์คำตوب	ค่า (ฉันอยู่ที่นี่นานแล้ว)

๙. การอ่านแยกคำให้ถูก

คำบางคำเขียนติดกัน ต้องอ่านแยกให้ถูกจึงจะมีความหมาย

บางกอດอกสีแดง อ่าน บาง-กอ-ดอก-สี-แดง
(ไม่ใช่ บา-งก-อດ-อก หรือ บาง-กอด-อก)

ลอบออกนอก	อ่าน ลอบ-ออก-นอก
ชอบอกชอบใจ	“ ชอบ-อก-ชอบ-ใจ
พินอบพิเทา	“ พิ-โนบ-พิ-เทา

บันทึกของชูใจ

ปีนี้ นานี ชูใจ ปิติ ดวงแก้ว สมคิด และเพื่อน ๆ เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ครูประจำชั้นเป็นชายชื่อ กมล เป็นคนเอาการเรางานและเข้มงวดกวดขัน แต่มีน้ำใจเมตตา กรุณา นักเรียนจึงหั้งรักและหั้งเกรง ทุกคนตั้งใจเรียน และ เอาใจใส่ทำการบ้านมิได้ขาด วันนี้ครูกมลสอนให้นักเรียนรู้จัก เขียนบันทึกประจำวัน แล้วให้นักเรียนเขียนบันทึกประจำวันตลอดสัปดาห์เป็นการบ้าน ชูใจชอบการบ้านชนนี้มาก

เพราะเข้าขอบเขียนบันทึกส่วนตัวอยู่แล้ว
บันทึกตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ ดังนี้

วันที่ ๗ สิงหาคม

วันนี้ไปโรงเรียนแต่เช้า เตรียมส่งการบ้านคณิตศาสตร์
นั่งตรวจทานก่อนส่ง ปรากฏว่าเราหารและลบเลขผิดไป เลย
แก้เสียให้ถูกต้องแล้วจึงส่ง บางคนขอออกจากเพื่อน แต่ไม่มี
ใครกล้าฟ้องครู วันนี้เรียนหนังสือสนุกมาก คุณครูให้อภิปราย
ปัญหาว่าทำอย่างไรเรายังจะช่วยให้เศรษฐกิจในครอบครัว
ดีขึ้น ปิตอภิปรายเสียงดังจนคุณครูต้องเตือน คุณครูชมมานี
ว่าพูดมีเหตุผลดี และชมดวงแก้วว่าใช้สำนวนโวหารดี ส่วน
เราคุณครูให้กำลังใจว่าถ้าพูดดังกว่านี้สักหน่อยจะดีมาก เรา
ต้องพยายามพูดให้เสียงดังขึ้น

ย่าให้สตางค์มา ๑๐ บาท

ซื้อใบทองไปทำกระ Thompson ๗ บาท

ซื้อขนม ๑.๕๐ บาท

ซื้อน้ำหวาน ๑.๐๐ บาท

รวมใช้เงินไป ๙.๕๐ บาท

นำเงินไปคืนให้ย่า ๐.๘๐ บาท

เราเอาเงินไปคืนย่าสองสิ่ง กินข้าวเย็นแล้ว ทำการบ้าน
และช่วยย่าเย็บกระ Thompson

เข้าจึงเริ่มเขียน

วันที่ ๔ สิงหาคม

คุณครูกมลมาโรงเรียนแต่เช้า เอาหนังสือพิมพ์มาติดไว้ให้นักเรียนอ่าน เราชอบอ่านข่าวต่าง ๆ คุณครูให้นักเรียนเปลี่ยนเวรกันย่อข่าว โดยสรุปไปติดไว้ที่แผ่นป้ายประกาศให้เพื่อน ๆ อ่าน ทำให้ทุกคนรู้ข่าวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทันท่วงทีอยู่เสมอ ตอนเข้าแคลาหน้าเสาธง เชิญชงชาติขึ้นแล้ว คุณครูใหญ่ประภาครว่า วันนี้ตอนสาย ๆ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอจะมาตรวจสุขภาพของนักเรียน ปิดหน้าเสียงเพราะฟันของเขาผุ เขากลัวจะถูกถอนฟัน เพื่อกำรเช้า

ว่าเขาน้ำซีดเป็นไก่ต้ม ตอนสายหมอกกันหลายคน หมอก
สั่งให้ปิดไปตอนพื้นที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ เพื่อน
ผู้หญิงหลายคนเป็นเหา เพื่อนผู้ชายบางคนเป็นหิด กลาก
เกลี้ยง บางคนเป็นโรคปากเปื่อย เท้าเปื่อย หมอก็ให้ยาไว้
รักษา เราโชคดีไม่เป็นอะไรเลย หมอก็สงสัยว่าสมคิดจะมี
ตัวพยาธิ เพราะดูผอมแห้งแรงน้อย หมอก็จึงสั่งให้อาจาระ
ไปตรวจที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ

วันนี้คุณครูจัดกิจกรรมให้พวกเราเรียน และเล่นสนุก
หลายอย่าง ทำให้พวกเรารู้สึกดีมาก คุณครู
สอนให้พวกเรารู้สึกสนุกสนานง่าย ๆ ใจจะเขียนเกี่ยวกับอะไร
ก็ได้ เช่น ดอกไม้ที่ชอบ สัตว์เลี้ยง เพื่อน อาหาร กีฬา
ฯลฯ เราเขียนส่งครูว่า

ฉันรักมานี

เขาดีต่อฉัน

เราเป็นเพื่อนกัน

หลายวันนานมา

เราต่างช่วยเหลือ

เอื้อเพื่อทุกครา

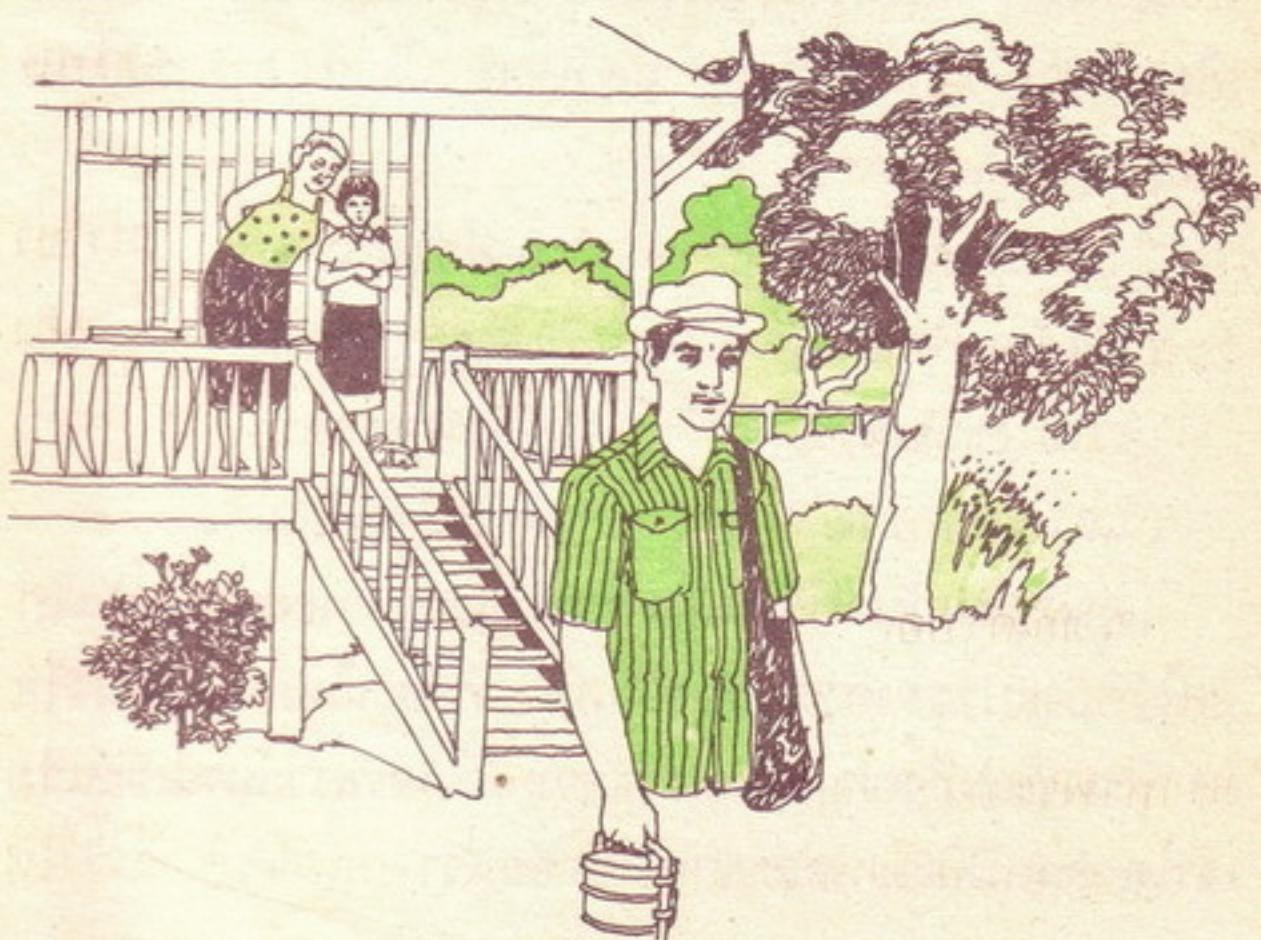
แสนสุขนักหนา

เพื่อนรักเพื่อนเกลอ

คุณครูชูมันว่าเขียนเก่ง คุณครูเอาบทกลอนของฉันไป
ติดไว้ที่ป้ายประกาศรวมกับของเพื่อนที่เขียนได้ดี มานี้ดีใจ
มากที่เราเขียนถึงเขา แต่เราซักจะน้อยใจเพร妄มานีเขียนถึง
เจ้าโต ส่วนปิติเขียนตลอดมาก เขาเขียนว่า

คิดถึงเจ้าแก่
เราแสนเสียใจ
ต้องเดินด้วยขา
เจ้าแก่แสนดี
คุณครูและเพื่อน ๆ อ่านแล้วชอบอกรชอบใจ
แหงแก่ตายไป
ไม่มีม้าขี่
เมื่อยล้าเต็มที
ไม่น่าตายเลย
วันที่ ๙ สิงหาคม

ตอนเข้ามีด้วนนี้ อาอกเดินทางไปเยี่ยมญาติซึ่งป่วย
อยู่อีกตำบลหนึ่ง ทางที่จะไปไม่มีรถยนต์วิ่งผ่าน อาจึงต้อง^{จะ}
เดินไปตามทางเกวียน ย่านกว่าตำบลที่อาจจะไปค่อนข้างจะ

กันดาน้ำ ถึงมีน้ำก็ขุนจึงควรนำสารส้มไปด้วย อาเตรียม
ข้าวห่อ กระติกน้ำและยำใส่ของ แล้วออกจากบ้านไปตั้ง^๑
แต่ตะวันยังไม่พ้นขอบฟ้า เรายังสึกว่าเหว่ขอบกล รู้สึกน้ำตา^๒
จะไหลเสียให้ได้ เพราะเหลือเราอยู่กับย่าเพียงสองคน เจ้า
สีเทาบริวารของเราหมูนี้ไม่ค่อยอยู่บ้าน อากเที่ยวทุกคืน^๓
อาบอกว่าไปไม่นาน จะรีบกลับเพราะต้องมาทำงาน พอกสว่าง^๔
เราค้าห่อหนังสือเรียนและกล่องใส่อาหารกลางวัน แล้วไป^๕
โรงเรียน ย่าทำงานอยู่บ้านคนเดียว

วันนี้เราได้เรียนหลายอย่าง หัดร้องเพลงได้เพลงหนึ่ง
เราชอบมาก คุณครูให้เต้นเข้าจังหวะฉิ่ง ปิดเต้นเหมือนกับ
เต้นไปเต้นมาเลยเหยียบเท้าของดวงแก้ว ต้องรีบขอโทษ
ดวงแก้วเป็นการใหญ่

วันนี้เลิกเรียนแล้วเรารีบกลับบ้าน เพราะเป็นห่วงย่า
คืนนี้เย็บกระ Thompson ได้น้อย เพราะต้องรีบดับตะเกียงนอน (อา
ไม่อยู่บ้าน ย่าซักกลัว)

วันที่ ๑๐ สิงหาคม

คุณครูบอกว่า จนจะถึงวันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระบรมราชินีนาถ ซึ่งถือว่าเป็นวันแม่ด้วย ให้พวกเรา
เราห้ามประบรมจаяลักษณ์ตามหนังสือพิมพ์และรวม
ข่าวเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจไว้จดในทรรศการ คุณครูยังให้

พวกราแบ่งกลุ่มเขียนบทถวายพระพรและบทสุดที่วันแม่ประภาวดกันด้วย พวกราตื่นเต็นมาก กลุ่มเรามีมานี ดวงแก้ว สมคิด ปิติและเรา มานีเป็นหัวหน้า เข้าให้ดวงแก้ว สมคิดและตัวของเขาระบุเขียนบทถวายพระพร ส่วนเรากับปิติเขียนบทสุดที่พระคุณแม่ พรุ่งนี้ให้อา茂ช่วยกันแก้ไข เพราะมะรินกีจะถึงวันประภาวดแล้ว เราไม่มีแม่ เวลาเขียนถึงแม่คงนึกถึง ย่า อาจเขียนสูญคนที่มีแม่ไม่ได้ เราชอบลี่ย์น มานีจึงมาเขียนบทพระคุณแม่แทนเรา พูดถึงแม่ที่ไร้เราภัยลุ้มใจทุกที เพราะไม่รู้ว่าพ่อ กับแม่อ้ายไหน ย่ากีไม่บอก เรารู้สึกน้อยใจในความอาภัพอับโชค แต่พอนึกถึงจันทรซึ่งเป็นคนพิการ ชาลีบข้างหนึ่ง ซ้ำไม่มีพ่อแม่เสียด้วย จึงรู้สึกว่าเราดีกว่าเขามาก ย่ากีรักเราเหมือนแก้วตา

เราปรับกลับบ้าน วันนี้เลิกเย็บกระ Thompson เพราะต้องเขียนบทถวายพระพร เราเขียนไม่เก่ง ต้องใช้เวลามากกว่าคนอื่น

วันที่ ๑๘ สิงหาคม

พวกรามารองเรียนแต่เช้า เออบทกลอนที่เขียนมาช่วยกันดู แล้วเรา กีช่วยกันแก้ไขไม่ให้ผิดพลาด จนเป็นที่พอใจของทุกคน กลุ่มอื่นก็กลิ่กุจช่วยกันอย่างไม่มีรังเกียจ รังก่อน เพื่อบางคนก็คุยโน่นน้ำลายแตกฟองว่า ของเขาระบุเขียน

ต้องชนะการประกวด ปิติ์ก็เดียงคอดีเป็นเอ็นว่า ของเขาน่าตั้งหากที่จะชนะ ชั้นอื่น ๆ ก็มีการเขียนบทกลอนและเรียงความประกวดด้วย นานีเล่าว่าพี่มานะกับพี่วีระช่วยกันเขียนเรียงความอยู่จนคำมีด

วันนี้ พากเราเรียนหนังสือไม่ค่อยจะรู้เรื่อง เพราะใจมัวพะวงถึงแต่ผลงานที่ต้องประกวดกัน พ้อว่างเราก็จับกลุ่มดูแล้วดูอีกแก้สำนวนโวหารให้เหมาะสม ตรวจดูตัวอักษรทุกตัวไม่ให้เขียนผิด

วันนี้วันศุกร์ คุณครูพาไปฟังเทคโนโลยีที่วัด พระเทคโนโลยีในวิหารใหญ่ ท่านเทคโนโลยีอบรมศีลธรรมพากเรา เรื่อง “ตัวมาร” ท่านบอกว่าความเกียจคร้าน ความประมาท ความอวดดี

เป็นตัวมารของการศึกษา และความเจริญก้าวหน้าของนักเรียน
เราจะจำไว้และไม่ยอมให้ตัวมารมาทำลายเรา

กลับมาถึงบ้าน พบอานั่งยิ่มคอยอยู่ เราดีใจจัง อา
นึ่งເຜືອກໄວ້ໃຫ້ເຮົາຈິມນໍາຕາລິກິນດ້ວຍ ຄືນນີ້ເຮົາເຢັບກະທງໄດ້
ຂ່າຍກັນຈັດ

ວັນທີ ๑๒ ສິງຫາຄມ

ວັນນີ້ວັນເສົ່າ ແຕ່ພວກເຮົາໄປໂຮງເຮັດ ຂ່າຍກັນຈັດ
ນິທຣຄາກວັນເນີລິມພະຊນມພຣະຊາແລະວັນແມ່ ຈາກນິທຣຄ
ກາຮ່າໃຫ້ເຮົາໄດ້ທຽບພຣະຣາຊກຣົນຍົກິຈຂອງສມເດົຈພຣະນາງ
ເຈົ້າພຣະບຣມຣາຊີນີນາຄວ່າ ທ່ຽງທໍາຄຸນປະໂຍໜີໃໝ່ໜ່ວງ
ໃຫ້ແກ່ໜ້າຕີບ້ານເມືອງແລະພຣະຄຸນຂອງແມ່ນັ້ນສຸດຈະພຣະນາໄດ້
ພອດອນສາຍ ກີ່ສິ່ງເວລາທີ່ພວກເຮົາຕື່ນເຕັ້ນທີ່ສຸດ ຄືປະກາມ
ຜລກາຣປະກວດບທກລອນຄາຍພຣະພຣ ບທກລອນສຸດໃວັນແມ່
ແລະເຮັງຄວາມເຮື່ອງ “ພຣະຣາຊີນີຂອງເຮົາ” ກັບເຮື່ອງ “ແມ່ນັ້ນ
ເຮົາ” ກະບອບໃຈຕະຫຼາມ

ເຮົາຕ້ອງຮ້ອງໃໝ່ໂຍ ແລະປິຕິດໃຈມາກສິ່ງກັບເຕັ້ນແຮ້ງເຕັ້ນກາ
ດ້ວຍຄວາມດີໃຈ ກລຸ່ມຂອງເຮົານະເປັນທີ່ໜຶ່ງ ບທກລອນຂອງ
ເຮົາວ່າດັ່ງນີ້

ถวายพระพร

โ อ้พระราชนี
พ าชาติรุ่งเรือง
เน ลิมพระชนม์
ถ วายพรawanhan

ส ดุดีพระคุณแม่

โล กนี้มีคร
ร ักเราเท่าฝ้า
แม่ เรายิ่งใหญ่
เราอย่าลืมเลื่อน

รางวัลที่พวงเราได้รับคือสมุดและดินสอ ดีจัง "ไม่ต้อง
ซื้อ ทุนเงินย่าไปเยอะ ชั้น ป. & พี่มานะกับพี่วีระก์ชันะ
การประกวดเรียงความ ได้หนังสือเป็นรางวัล เรากลับมาเล่า

เป็นครีบ้านเมือง
ไปชั่วกาลนาน
ทุกคนเบิกบาน
ให้ทรงพระเจริญ

ห่วงใยเมตตา
อบรมตักเตือน
หาความเมื่อน
เร่งตอบแทนคุณ

ให้ย่าและอาพัง ย่ากับอาดีใจมาก คืนนี้เราคงนอนฝันดี

วันที่ ๑๓ สิงหาคม

วันนี้ซักผ้า รีดผ้า และเย็บกระ Thompson อ่านหนังสือทบทวนความรู้และเตรียมตัวไปเรียนในวันจันทร์

แบบฝึก

๑. ทบทวนผ้นอักษรกลาง

ฝึกผันและสังเกตการใช้คำในประโยค

บุ่ง บุ่ง บุ่ง บุ่ง บุ่ง

เข้าไปในบุ่ง (คล้ายบึง) ถูกตัวบุ่งจึงกระโดดหนี

ของในกระบุ่งตกน้ำดังบุ่ง ๆ (บุ่งไม่มีความหมาย)

เขานั่งกินข้าวตั้งหน้าตั้งอยู่บนตั้ง (ตั้ง ตั้ง ไม่มีความหมาย)

๒. ฝึกอ่านคำคล้องจองที่มี ร ล สะกด โดย

อ่านเป็นวรคและเป็นจังหวะ

ทางกันดาร

บริหารหนี

อาหารดีดี

อยู่ที่วิหาร

ขอท่านสมการ

จัดนิทรรศการ

สำนวนโวหาร

อยู่ชั่วกาลนาน

หนีมารให้พ้น

คนเกิดปีขال

ทำงานชอบกล

ขนสารส้มไป

๓. ฝึกอ่านกลุ่มคำ

เข้มงวดกดขัน

พระชนมพรรษา

พระบรมฉายาลักษณ์

พักผ่อนหย่อนใจ

ไม่รังเกียจรังgon

ตอนอาภัพอับโชค

ชอบอกชอบใจ

ใช้สำนวนโวหาร

๔. ฝึกอ่านและจำ สำนวนเปรียบเทียบ เพื่อใช้พูดและเขียนได้ถูกต้อง

รักเหมือนแก้วตา

หน้าซีดเป็นไก่ต้ม

เต้นเหมือนกับ

มีดเหมือนเข้าถ้ำ

ขาวเหมือนสำลี

มีความสุขเหมือนอยู่ในปราสาท

๕. ไปยาลใหญ่ (ฯลฯ) ใช้เขียนไว้ข้างหลังข้อความแทนข้อความที่จะมีต่อไปอีกมาก

อ่านและสังเกตการใช้เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (ฯลฯ)

ในปามี นา ลิง เสือ ฯลฯ (ฯลฯ แทน ฉะนี่ กระรอง
กระต่าย ญู และสัตว์อื่น ๆ)

• อ่านว่า ในปามี นา ลิง เสือ ลະ

๖. ฝึกอ่าน อังกฤษร้อย

สิ่ง

หัวหน้านักเรียนชั้น ป. ๕

ร.ร. บ้านวิหารวิทยาการ

หมู่ที่ ๒ ต. นครบาล อ. ชลบุรี

จ. สมุนคง

๗. เครื่องหมายบุพสัญญา (,) ใช้เขียนแทนคำ
หรือกลุ่มคำซึ่งอยู่ในบรรทัดข้างบน เพื่อไม่ต้อง^{จะ}
เขียนคำซ้ำกันบ่อย ๆ

ฝึกอ่านและสังเกตการใช้เครื่องหมายบุพสัญญา (,,)

ชื่อผ้า	๓ เมตร	ราคา	๖๐ บาท
---------	--------	------	--------

"	๑ "	"	๒๐ "
---	-----	---	------

อ่านว่าชื่อผ้า ๑ เมตร ราคา ๒๐ บาท

๘. ข้อความที่บอกให้รู้เรื่องแต่เพียงบางส่วน ไม่

สมบูรณ์ หรือไม่ชัดเจน เรียกว่า วลี

ฝึกอ่านและสังเกต

หนังสือเรียนภาษาไทย	(ไม่รู้ว่าใคร ทำอะไร)
---------------------	-----------------------

กำลังอ่าน	(ไม่รู้ว่าอ่าน)
-----------	-----------------

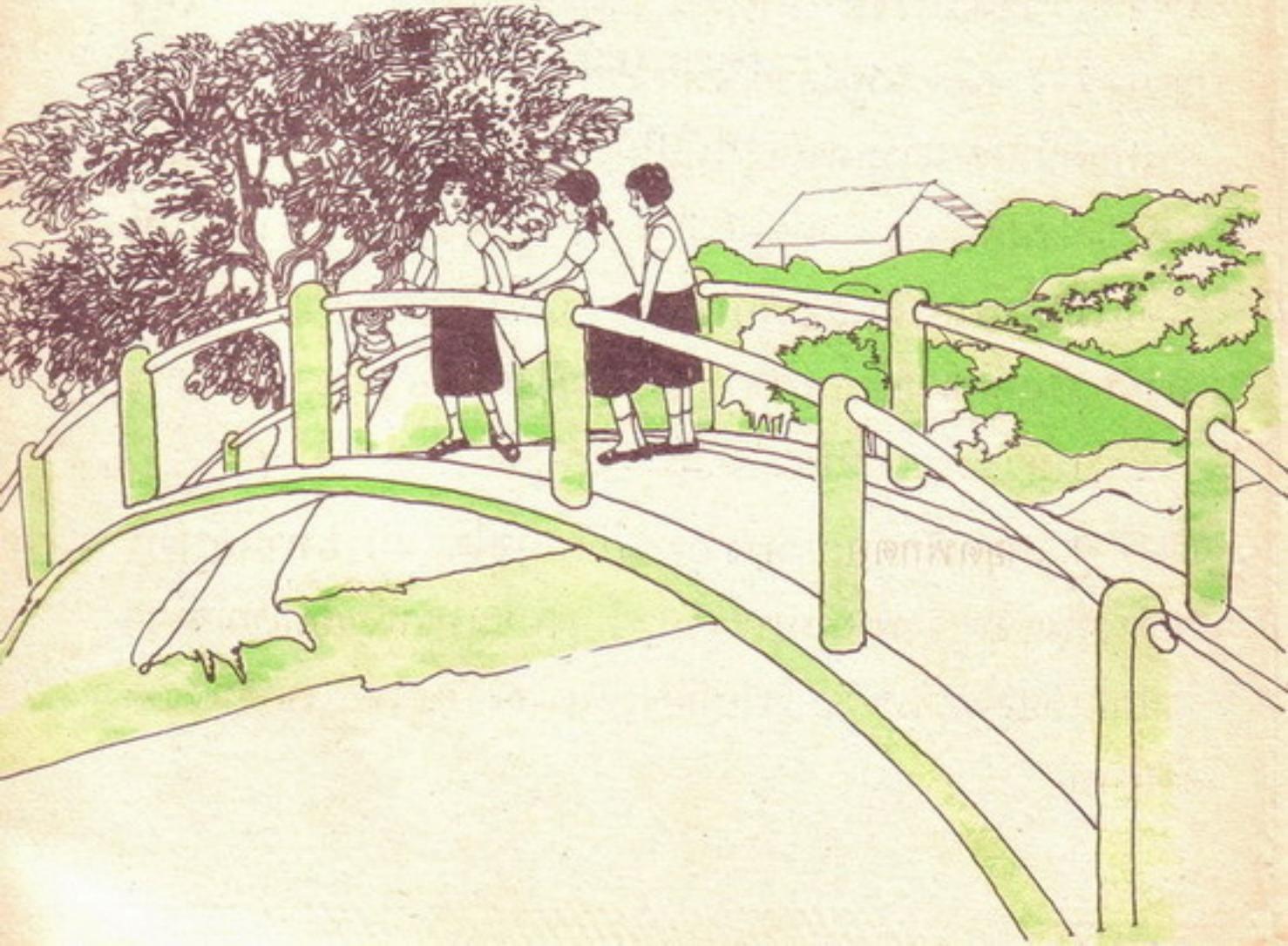
กำลังอ่านหนังสือเรียนภาษาไทย (ไม่รู้ว่าใครอ่าน)

๕. อ่านและสังเกตความแตกต่างระหว่างประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคคำตอบ
 ประโยคบอกเล่า คุณครูกลมารองเรียนแต่เช้า
 ประโยคคำถาม คิรมาโรงเรียนแต่เช้า ?
 ประโยคคำตอบ คุณครูกลมล
 (คุณครูกลมารองเรียนแต่เช้า)
 ประโยคคำถาม คุณครูกลมารองเรียนเวลาเท่าไร ?
 ประโยคคำตอบ ประมาณ ๖.๓๐ น.
 (คุณครูกลมารองเรียนเวลาประมาณ
 หกนาฬิกาสามสิบนาที)

บทที่ ๔

จันทร์

เช้าวันหนึ่ง นานี ชูใจเดินมาโรงเรียนด้วยกัน พอมารถึงทางแยกที่บรรจบกับถนนใหญ่ เข้าแลเห็นจันทร์กำลังเดินขึ้นสะพาน ข้ามทางหนึ่งของจันทร์พิการลีบเล็ก ทำให้เขาเดินกะโผลกกะเพลก มือข้างหนึ่งถือห่อหนังสือห่อใหญ่ อีกข้าง

หนึ่งถือห่อข้าว สะพานนั้นลาดชัน มาనีเกรงว่าจันทรจะลื่นไกลล้มลงไป จึงรีบวิ่งเข้าไปหาแล้วพูดว่า “ฉันช่วยถือห่อนั้นสือให้ดีไหมจะนะ” พลางยืนมือไปดึงห่อหนังสือ จันทรกระซากห่อหนังสือกลับ ทำหน้าบึ้งรีบเดินกะโผลกกะเพลกข้ามสะพานไปโดยเร็ว

มาನිกับชูใจยืนดูจันทรข้ามสะพานไปอย่างปลอดภัยแล้ว จึงปรึกษา กันว่า ทำอย่างไรจันทรจะยอมรับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ จันทรเป็นนักเรียนห้องอื่น แต่มาನිกับชูใจก็ถือว่าเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน ต้องช่วยเหลือเจือจุนกัน บรรดาเพื่อนร่วมชั้นของจันทรเล่าว่า จันทรไม่ยอมพูดจาเล่นหัวกับใคร เพื่อนพูดด้วยเขากลับทำท่าทางหงส์และตาดเอาจนทุกคนอิดหนาระอาใจ ไม่มีครกถ้าเข้าใกล้ ครูประจำชั้นขอร้องให้เพื่อน ๆ ทำดีต่อจันทร แต่ทุกคนก็เบื่อหน่าย ในที่สุดก็ไม่มีครรสนใจให้ดีจันทรเลย มาನිกับชูใจคิดว่า จันทรคงมีความทุกข์อยู่ในใจ เขายังคิดจะช่วยเหลือ เพื่อจะเป็นการบรรเทาความทุกข์นั้นลงได้

พอหยุดพักตอนกลางวัน มาನිกับชูใจรับประทานอาหารกลางวันแล้ว จึงพา กันมาหาจันทร พับจันทรนั่งกอดเข่าเจ่าจุกอยู่คุนเดียวใต้ต้นหว้า พอมองเห็นมา�ිกับชูใจ เขายังสะบัดหน้าหนี

ชูใจพูดว่า “ฉันอยากเป็นเพื่อนกับเชอ จันทร เพราะ
เรามีมีพ่อแม่เหมือนกัน” จันทรนั่งนิ่งเฉย ชูใจพูดต่อไปว่า
“ฉันพูดจริง ๆ นะจีะ ฉันอยากเป็นเพื่อนกับเชอ เวลาไม่
สบายใจจะได้เล่าให้เชอฟัง”

จันทรพูดว่า “เชอก็เล่าให้มานีฟังซิ” แรกมีคน

“มานีเป็นเพื่อนที่ดีมาก เขายังฟังความทุกข์ร้อน และ
ช่วยเหลือเกื้อกูลฉันอยู่เสมอ แต่เขาไม่เหมือนเรา เขายังไม่เป็น
กำพร้าเหมือนเราสองคน เขายังรู้ว่า เวลาเราฟังคนอื่นพูดถึง

พ่อแม่แล้วเรารู้สึกอย่างไร เรายังเป็นเพื่อนกันนะ “จันทร์”
ชูใจพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโนน

จันทร์หันกลับมา น้ำตาของหน้า เขายกมือขึ้นเช็ดและ
บี้ต้า มนีส่งผ้าเช็ดหน้าให้ จันทร์รับเอาไปเช็ดน้ำตาแล้ว
ชูหน้าลงร้องให้สะอึกสะอื้น มนีกับชูใจเข้าไปนั่งใกล้ๆ
ช่วยกันปลอบโยนจนจันทร์หยุดร้องให้ แล้วเงยหน้าขึ้น มนี
กับชูใจเห็นตาของเขาวมและแดง จันทร์เล่าให้มนีกับชูใจ
ฟังว่า พอเขาเกิดมาแม่ก็ตาย อญู่ต่อมามาไม่นานพ่อ ก็ตายอีก น้ำ
จึงพาเขามาเลี้ยงไว้ตามบุญตามกรรม เมื่อถูกลูกของน้า
กลั้นแกลัง ก็ไม่เคยได้รับความยุติธรรม น้าเขยเป็นคนใจดำ
อ้มหิตมาก เข้าต้องสู้หัวนอนขมกลืนเรื่อยมา เขายกน้า
เขยให้เป็นต้นไม้ จนตกลงมาถูกตอกไม้คำเป็นแผ่นกรรจ์
ที่ต้นขา โชคดีที่ได้ยาที่มีสรรพคุณมารักษา ผลจึงหาย มนี
สังเกตดูก็เห็นจันทร์มีผิวพรรณซูบชีด หน้าตาอิดโรย ท่าทาง
มีความทุกข์อย่างสาหัส เสื้อผ้าเก่าฉีกขาดและสกปรก ก็รู้สึก
เวทนาอย่างนัก จึงตั้งใจแన่แన่ว่า จะพยายามหาทางช่วยเหลือ
ให้จงได้ มนีถามจันทร์ว่าน้ำของจันทร์มีอาชีพอะไร จันทร์
บอกว่า น้ำของเขาทำเครื่องสารที่ทำด้วยไม้ไผ่ หวาน และ
ใบลาน เช่น เชง ตะกร้า หมวกและพัด ไว้ขายแต่ขายไม่ดี
มนีฟังแล้วดีใจ เพราะแลเห็นช่องทางจะช่วยจันทร์ได้ พอดี

ระมังสัญญาณดังขึ้น จันทร์ส่งผ้าเช็ดหน้าที่เข้าเช็ดน้ำตาจนเปียกและยับยุ่ยคืนให้มานี แต่มาเนียกกว่ายกให้จันทร์ จันทร์ดีใจมาก ค่อยๆ บรรจงพับผ้าเช็ดหน้าใส่ในกระเป๋าเสื้อ เด็กหญิงทั้งสามสัญญาว่าจะเป็นเพื่อนกัน แล้วแยกกันกลับเข้าห้องเรียน

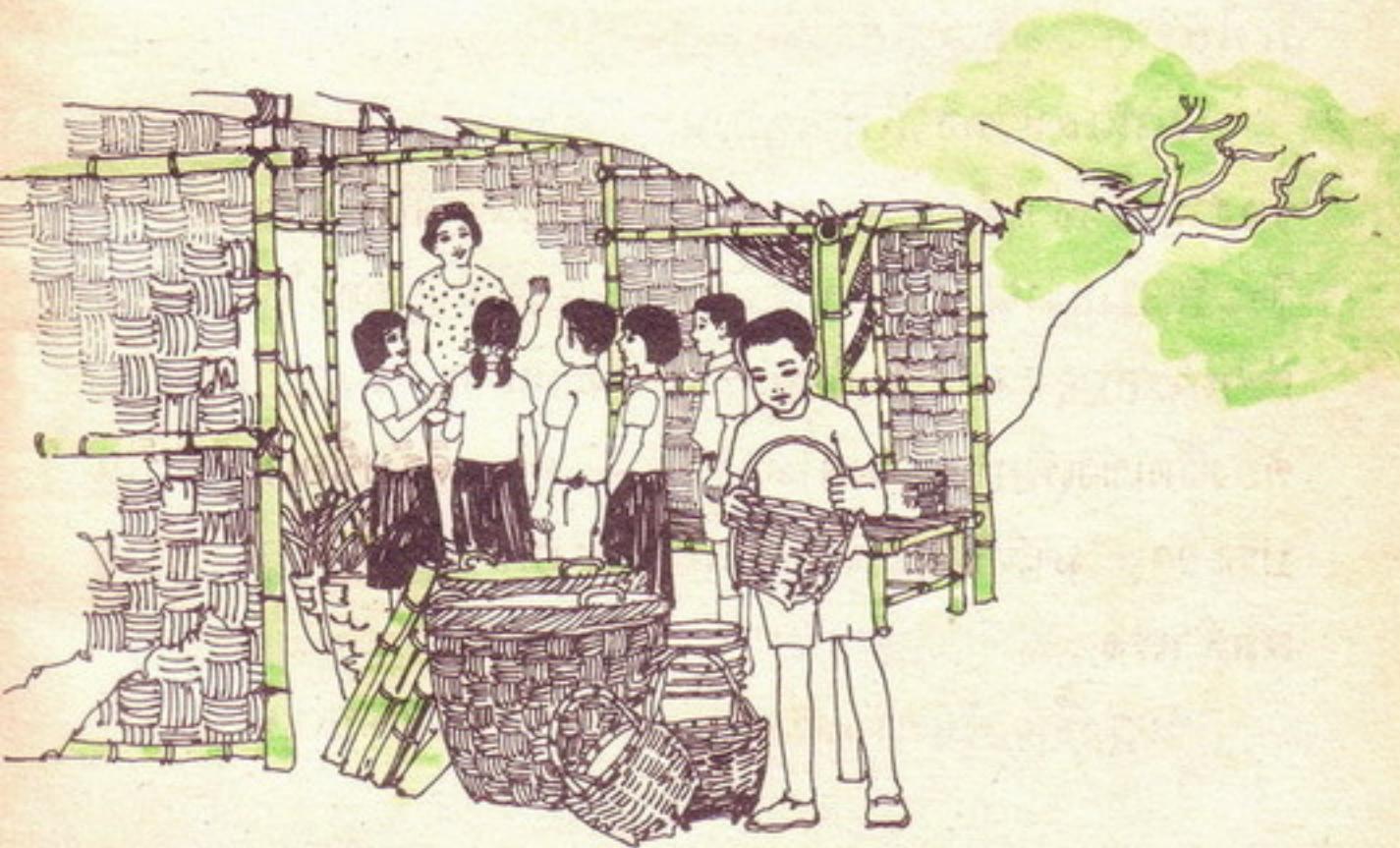
เพื่อนร่วมชั้นเรียนพา กันแปลกใจ ที่เห็นจันทร์มีท่าทางแจ่มใส เปิกบาน จันทร์เล่าให้เพื่อน ๆ พังว่า มนีกับชูใจดีต่อเขาเหมือนนุ่ดเข้าขึ้นมาจากบุญนรก ทำให้เขามีความสุขขึ้น และเขารู้สึกว่าเพื่อนทุกคนหวังดีต่อเขามากoma ต่อไปนี้เขาก็ดีต่อเพื่อนทุกคน เพื่อน ๆ ได้ฟังแล้วต่างสรรเสริญมนีกับชูใจ เขายกย่องว่าเป็นเรื่องมหาศจรรย์อย่างยิ่งที่ทั้งสองคนทำให้จันทร์เปลี่ยนนิสัยได้

มนีเล่าเรื่องจันทร์ให้มานะ วีระ และปิติฟัง และขอร้องวีระให้ช่วยอ้อนวอนลุงรับชือเบ่งของน้ำจันทร์เป็นประจำ วีระรับปากว่าจะช่วย เขายกย่องว่าคงไม่มีอุปสรรคอะไร ลุงมีใจเมตตาขอบอุดหนุนจุนเจือคนที่ลำบากยากเข็ญ และลุงก็จำเป็นต้องชือเบ่งเพื่อบรรจุผลไม้อยู่แล้ว คงยินดีรับชือเบ่งได้เป็นประจำ มนีกับชูใจดีใจมากที่เข้าสามารถทำงานชิ้นนี้บรรลุผลสำเร็จ

วันรุ่งขึ้น จันทร์ยืนคอยมนีกับชูใจอยู่ที่เชิงสะพาน พอ

ทั้งสองคนมาถึง เข้าส่งห่อหนังสือและห่ออาหารกลางวันให้มา尼และชูใจช่วยก็อ ทั้งสองคนก็ก็อให้อย่างเต็มอกเต็มใจเด็กทั้งสามเดินคุยกันอย่างสนิทสนมไปจนถึงโรงเรียน พบริรักษ์ยืนค่อยอยู่ เขานอกกว่าลุงเขายาตกลงรับซื้อเบ่งและชะลอมของน้ำจันทรเป็นประจำ จันทรดีใจมาก เขานอบคุณทุกคนที่หวังดีต่อเขาและขอร้องให้ริรักษ์ไปบอกน้ำของเขาร้าย เพราะถ้าเขานอกเงงก์เกรงว่าน้ำจะไม่เชื่อ

พอเลิกเรียน จันทรพาริรักษ์ มาตะ มนี ชูใจ และเพชรไปที่บ้าน บ้านของจันทรเป็นบ้านหลังเล็ก ๆ ปลูกติดกับพื้นดิน พื้นปูด้วยฟาก หลังคามุงจาก ภายในบ้านสกปรกรกรุงรัง มีใบลาน ตอก และหวายเส้นเป็นมัด ๆ วางระเกะ

ระกະ เครื่องสنانที่ทำเสร็จแล้วหlaysชั้นวางซ้อนกันอยู่ น้ำของจันทร์กำลังใช้กรรไกรตัดผ้าเพื่อเย็บขลิบขอบพัดใบลานอยู่กลางห้อง เด็ก ๆ เข้าไปยกมือไหว้ น้ำของจันทร์ทำท่าประหลาดใจ แต่พอวีระบอกความประสงค์ให้ฟังว่าลุงของเขากำรับซื้อเบ่งเป็นประจำ น้ำของจันทร์ก็มีท่าทางดีอกดีใจ เพราะรู้จักซื้อเสียงของลุงวีระดี

“พวกเรานี่เป็นเพื่อนของจันทร์ค่ะ” มานีพูด “จันทร์ขอร้องให้พวกเราอุดหนุนเครื่องสنانของคุณน้า พวกเราก็อยากมาดูเพื่อจะได้บอกให้แม่มาซื้อตะกร้า หรือกระเบ้า hairy ไปใช้บ้าง”

“ฉันก็จะไปบอกย่าให้มาซื้อกระจาดไว้ใส่กระทรงห่อหมกด้วย” ชูใจพูด เพชรหยิบตะกร้า hairy ใบหนึ่งขึ้นมาดูแล้วพูดว่า “ตะกร้าใบนี้ราคาเท่าไรครับ ผมจะซื้อไปให้แม่”

“ยี่สิบห้าบาทจ้า” น้ำของจันทร์ตอบ เพชรล้วงกระเป้าหยิบเงินออมมานับให้สามสิบบาท น้ำของจันทร์thonให้ห้าบาท เพชรเอาถุงหนังสือของเขากับวีระใส่ตะกร้า

“ขอบใจมากนะ เพื่อนของจันทร์นี่ดีจริง” น้ำของจันทร์พูดพลงนีกชมอยู่ในใจว่า เพื่อนของจันทร์ล้วนแต่เป็นผู้มีจรรยาดีและมีคุณธรรม ชูใจตอบว่า “จันทร์เป็นคนดีพวกเรารักจันทร์ค่ะ”

ครูหันนึง เด็ก ๆ ก็ลากลับ น้ำของจันทรบอกรีร่าว่า จะให้น้ำเขยของจันทรหายเข่งไปส่งที่บ้านลุงทุกวัน จันทรเดิน กะโผลกกะเพลกตามมาส่ง เข้าดีใจจนน้ำตาไหลและขอบใจ เพื่อนทุกคนที่เอื้ออารีต่อเขา

พอจันทรกลับไปแล้ว รีร่าว่า “เพชร เอาเงินที่ไหนมาซื้อตะกร้าตั้งยี่สิบห้าบาท” เพชรตอบว่า “เมื่อเช้านี้ได้รับจ้างรุนรถเข็นของที่ตลาดแต่เช้าได้เงินมาสามสิบบาท ตั้งใจจะซื้อตะกร้าหานหน่อยไม่และของป้าให้แม่อยู่แล้ว เพราะของเก่าพังหมด พอดีได้โอกาส ฉันก็เลยซื้อของน้าจันทร เป็นการอุดหนุนเข้าด้วย และตะกร้าของเขาก็มีคุณภาพดี”

ปิติพูดว่า “พ่อของฉันสอนของเหล่านี้อยู่ที่บ้านเป็นประจำ ฉันคงไม่ได้อุดหนุนเขา” “ไม่เป็นไรหรอ ก่อนอื่นช่วยอุดหนุนแล้ว” manganese

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา น้ำของจันทรขายของได้มากขึ้น พอมีเงินจับจ่ายใช้สอยฐานะก็ดีขึ้นเป็นลำดับ จึงฉุกใจได้คิดว่าจันทรเป็นคนช่วยให้มีรายได้ดีขึ้น น้ำสาวดและน้ำเขยจึงเอาใจใส่ดูแลทุกข์สุขของจันทรมากขึ้น ไม่กดขี่ข่มเหงเหมือนเดิม ให้ความยุติธรรมทำให้จันทรมีความสุขขึ้น และเปลี่ยนไปจากเดิมเป็นคนละคน ก่อนเคยเงียบเหงาเจ้าจุกอยู่คนเดียว ก็กลับ

เป็นจันทร์ที่ร่าเริงแจ่มใส เรียนหนังสือดีขึ้น เข้าร่วมสมาคม กับเพื่อนฝูงได้ ไม่มีใครแสดงความรังเกียจเดียดฉันท์เลย

แบบฝึก

๑. ทบทวนผันอักษรกลาง สูง ต่ำ

อักษรกลาง	<u>อون</u>	อ่ <u>อน</u>	อ <u>็</u> อน	<u>อื</u> อน	<u>อ</u> ื <u>อน</u>
อักษรสูง	เข <u>า</u>	เข <u>่</u> <u>า</u>	เข <u>္</u> <u>า</u>	เข <u>ှ</u> <u>า</u>	เข <u>ွ</u> <u>า</u>
อักษรต่ำ	เค <u>า</u>	เค <u>ဲ</u> <u>า</u>	เค <u>ဳ</u> <u>า</u>	เค <u>ံ</u> <u>า</u>	เค <u>့</u> <u>า</u>

ลูกของอุนตัวอือนอุนและอือนเก่ง (อุน อือน อุ่น
ไม่มีความหมาย)

เข้าเดินเข้าไปคุกเข่าเคารพพ่อพร้อมกับบอกเค้าเรื่องให้รู้ (เค้า ไม่มีความหมาย)

๒. ฝึกอ่านคำที่มี รร (ร หัน)

อ่านเหมือนมี น สะกด (-ն) บรรจุ บรรจง บรรจบ
กรรไกร จրรยา ฉกรรจ

อ่านเหมือนมี ก สะกด (-ກ) อุปสรรค พรรคพวง

อ่านเหมือนมี ม สะกด (-ມ) คุณธรรม กรรมสิทธิ์

อ่านเหมือนมี บ สະກົດ (-ບ) ສຽງພຸດ

๓. คำที่มี ร ລ ວ ควบกล้ำ ต้องอ่านออกเสียง
ຮ ລ ວ ກລັ້າກັບພຍືນະຕົວໜ້າ

ฝึกอ่านและสังเกต

กร ໄກ ຄມ ກົບ ໃຊ້ ຂົບ ກະດາຊ

ອຢ່າ ແກວ່ງ ມີດ ພວ້າ ແລະ ຂວານ ເລີ່ນ

ເຮົາຈະ ໄມ່ເກລືຍດ ອຣີອກ ກຳນົຳ ແກລັ້ງເພື່ອນ

๔. ห นำหน้าคำที่ขึ้นต้นด้วย ກ ນ ມ ພ ຍ ຢ
ລ ວ ทำให้เสียงคำเดิมเปลี่ยนแต่ไม่อากเสียง
ຕົວ ห ถ้าตัวอื่นนำต้องออกเสียง อะ กຶ່ງเสียง
ທີ່ตัวนำ

ฝึกอ่านและจำวิธีอ่าน

ວາຍ - ຫວາຍ ສວາຍ ຖວາຍ

ວາດ - ຫວາດ ສວາດ ຕວາດ

ຢາຍ - ຫຍາຍ ສຍາຍ ພຍາຍ

๕. อ่านและสังเกตความแตกต่างของประโยชน์
บອກເຈົ້າและประโยชน์คปິເສົ້າ

ประโยชน์ออกเล่า เราไม่พ่อแม่
 ประโยชน์ปฏิเสธ เราไม่มีพ่อแม่
 เขาไม่เป็นกำพร้าเหมือนเราสองคน

๖. ข้อความที่ไม่ได้ความครบเรียกว่า วลี ถ้าได้
 ความครบถ้วน เรียกว่า ประโยชน์
 ฝึกอ่านและสังเกต

อยากรเป็นเพื่อน (เป็นวลี เพราะไม่รู้ว่าใคร
 อยากรเป็นเพื่อนกับใคร)

ฉันอยากรเป็นเพื่อนกับเธอ (เป็นประโยชน์ เพราะได้
 ความครบถ้วน)

ถือห่อหนังสือ (เป็นวลี เพราะไม่รู้ว่าใครถือ)

ฉันจะช่วยถือห่อหนังสือ (เป็นประโยชน์ เพราะได้
 ความครบถ้วน)

๗. จำนวนเปรียบเทียบ คือ ข้อความที่เปรียบเทียบ
 สิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง

อ่านและสังเกต

เจ้าโടชนเหมือนลิง

มานีกับชูใจดีต่อเขาเหมือนฉุดเข้าขึ้นมาจากขุมนรก

๙.คำพูดโดยนัย เป็นคำพูดที่หลีกเลี่ยงไม่ให้คนอื่นรู้เรื่องนอกจากพากเดียวกัน หรือเป็นคำพูดที่หลีกเลี่ยงคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความน้อยใจ เสียใจ หรือเข้าใจว่าเป็นการดูถูกดูหมิ่นสังเกตคำพูดของนานีที่พูดกับจันทร์ถ้าพูดว่า “ فهوเป็นคนพิการขาลีบ หัวของมายօะແຍະ ฉันจะช่วยถือให้” ผู้ฟังคือ จันทรจะไม่พอใจและคงโกรธมาก นานีจึงพูดเป็นนัยว่า “ฉันช่วยถือหนังสือให้ดีไหมจ๊ะ”

ความไฟฟ์นของปีติ

วันเสาร์ เกษตรอำเภอช่วยปิดขุดลอกสาระแต่เช้า
พ่อและพี่ชายของปิติลงมือทำงานอยู่ก่อนแล้ว พอกเกษตร
อำเภอมาถึงก็ผลัดเสื้อผ้า สวมชุดเก่า ๆ ลงทำงาน ตอนแรก
ต้องช่วยกันวิดน้ำออกก่อน แล้วจึงใช้พลั่วและจบขุดดิน
โคลนออก ปิดโภยดินโคลนไปไว้รอดโคนตันไม้ เพื่อให้
เป็นปุ่ย เกษตรอำเภอชุดบ่อปลาเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง
๕ เมตร ยาว ๘ เมตร ลึกประมาณ ๑ เมตร เป็นบ่อเล็ก ๆ
ที่ปิดพอจะดูแลปลาตามลำพังได้ ทุกคนเห็นด้วยใจ
เหงื่อไหล Kyle อยู่ พี่สาวของปิติเคยหาน้ำเย็นมาให้ดื่ม

ไม่เพียงแต่พากเด็ก ๆ เท่านั้นที่ชอบเกษตรอำเภอ พาก
ผู้ใหญ่ก็นิยมซ้อมเป็นอันมาก เพราะเข้าเป็นคนดีไม่มี
เลคน้อยใด ๆ เขามาคุยกับลูกศิษย์ไม่กับพากเด็ก ๆ โดยปราศจาก
การถือยศถือศักดิ์และช่วยทุกคนตามคำสัญญา นานาได้เล่าไป
และพ่อไก่พันธุ์ดีหนึ่งตัว แม่ไก่สองตัว ลุงของวีระได้รับคำ
แนะนำเรื่องการทำไร่และทำสวน พ่อของเพชรได้หมุนพันธุ์เนื้อ

ไปเลี้ยง อาช่องซูใจได้เครื่องมือผ่อนแรงในการทำงาน เขาปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างขันขันแข็ง จนทุกคนพิศวงสงสัยว่า เขายังทำงานมากมายนั้นได้อย่างไร

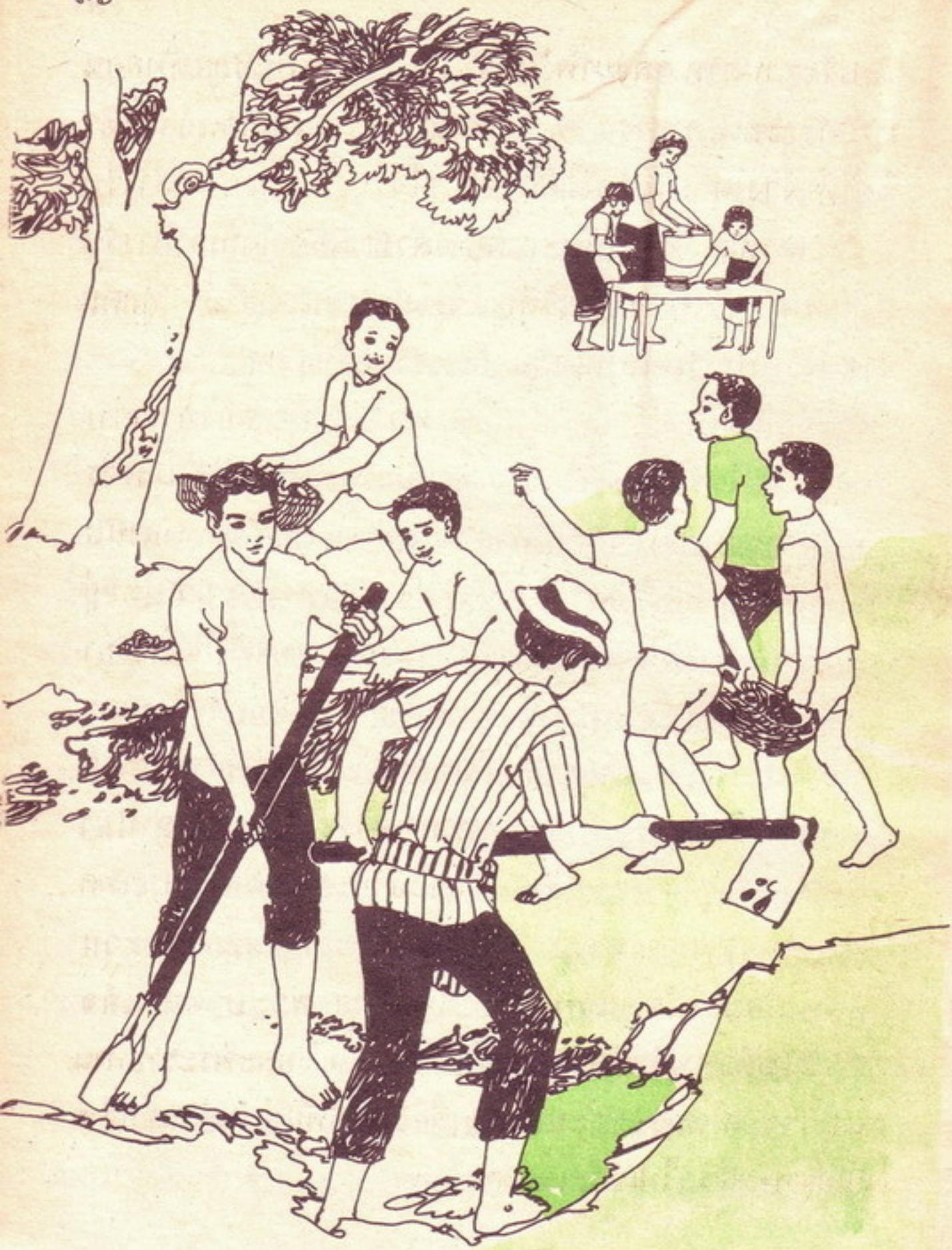
พอสาย วีระ มนະ เพชร มานີ และซูใจกົມາສິງ พວກເຈັກ ຈ ทำความເຄາຣພູ້ໃຫຍ່ແລະທັກທາຍກັນອຍ່າງສົນທສນມ ຄຸນເຄຍ ພວວິຮະເໜີກາຣຂຸດບ່ອຈຸນຈະສຳເຮົ່າຍູ່ແລ້ວ ຈຶ່ງຕັດ ພົວຕ່ອວ່າປິດທັນທີ

“ປິດໄມ່ຮອພວກເຮາເລີຍ ພວກເຮາບອກແລ້ວວ່າຈະມາຊ່ວຍ”

“ຄຸນອາບອກວ່າສ້າງຂຶ້ນທຳຕອນສາຍ ແດດຈະຮ້ອນ ຈຶ່ງຕັອງ ຮືບທຳ ບ່ອຍັງຂຸດໄມ່ເສົ້າຈໂຮກນໍາ ມາເກວະ ມາຊ່ວຍກັນ ວັນນີ້ ຍາຍທຳແກງເຜົດໄກ່ແລະປລາທອດເປັນອາຫາຣເຊົ້າໃຫ້ພວກເຮາ ແລ້ມມີກລ້ວຍໄຟເຊື່ອມເປັນຂອງຫວານດ້ວຍ” ປິດຕອບ

ພວກເຈັກ ຈ ຜລັດເປັ້ນເສື້ອັ້ນແລ້ວ ຂມື່ຂັ້ນຂ່າຍກັນຂັ້ນດິນ ເພີ່ມກະໂດດລົງໄປໝ່າຍຂຸດດ້ວຍ ມານີກັບซູງໃຈໄປໝ່າຍຍາຍທຳ ກັບຂ້າວ ປິດທຳການສຸກສູນນານມາກ ເກົ່າງເພັນເປັນຈັງຫວະ ກະທັ້ງ ຈ ມີບທລງທ້າຍວ່າ “ຫຸຍເລ້ອຍ ເວົ້າ ຫຸຍເລ້ອຍ” ໄປພລາງ ທຳການໄປພລາງ ມານະກັບວິຮະຊ່ວຍຮ້ອງເພັນ ແກ່ງຕາວ້າເກອ ກີ່ວ່າມຮ້ອງດ້ວຍອຍ່າງນີ້ເຮັງບັນເທິງໃຈ

ພວກເຮາເສົ້າ ພື້ສາວຂອງປິດກີ່ລໍາເລື່ອງລົງມາຕັ້ງທີ່ແຄຣ ໄດ້ຕັ້ນມະເຟັງ ມານີກັບສູງໃຈຊ່ວຍກາຫາຣແລະເຄື່ອງໃຫ້ໃນການ

รับประทานอาหารลงมาพร้อมสรรพ แล้วไปเชิญให้ทุกคน
มารับประทานอาหาร ระยะนั้นเป็นเวลาที่ทุกคนกำลังหิว
จึงหยุดทำงาน ไม่ต้องให้มานีกับชูใจรับเร้าอยู่นาน ต่างรีบ
ล้างมือ หน้า แขนให้สะอาด แล้วมาตักข้าวและอาหารรับ
ประทาน บังก์นั่งกับพื้นดิน บังก์นั่งบนขอนไม้ ทุกคน
ล้อมวงรับประทานอาหารกันอย่างเอร็ดอร่อย

พากเด็ก ๆ อยากร้าบ
ความเป็นมาของปลานิล เกษตร
อำเภอจึงเล่าให้ฟังว่า ปلانิล
เป็น平原น้ำจืด มีถินกำเนิดอยู่
ในประเทศแถบทวีปแอฟริกา
เป็นปลาที่เลี้ยงง่าย โตเร็ว และ
แพร่พันธุ์ได้เร็วอย่างน่าอัศจรรย์
ประเทศไทยได้พันธุ์ปلانิลมา
เพราะมกุฎราชกุມารแห่งประเทศ

ญี่ปุ่นได้ส่งมาถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จำนวน
๕๐ ตัว ต่อมๆ ได้ขยายพันธุ์ออกมากมาย พระบาทสมเด็จ
พระเจ้าอยู่หัวทรงให้ชื่อ平原นี้ว่า “ปلانิล” และพระราชทาน
พันธุ์ปLANIIL ให้กรมประมงเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์ แล้วแจกจ่าย
ให้แก่ราชนครนำไปเพาะเลี้ยงต่อไป

พอรับประทานอาหารเสร็จสักครู่หนึ่ง จึงลงมือทำงานเกษตรอีก เกือเป็นคนพิถีพิถันในการทำงานมาก เขาขึ้งเชือกที่ขอบบ่อให้ตึงเพื่อตัดขอบบ่อให้ตรงและได้ระดับกัน เขายากขอบบ่อให้ลัดเทเพื่อเป็นที่ให้ปลาวางไข่ และให้เด็ก ๆ เอามาทำเสื่อนรอบขอบบ่อ กันตั้งพัง ไม่ซ้ำเขาก็ตัดแปลงสร้างที่ใช้ประโยชน์ไม่ได้ ให้กลายเป็นบ่อปลาขนาดกะทัดรัดขนาดที่ทำงาน เขาก็เล่าเรื่องปลานิลให้เด็ก ๆ พึ่งว่า ปลานิลที่โตเต็มที่ ถ้านำมาซึ่งดูจะหนักถึงครึ่งกิโลกรัม ปลานิลกินอาหารง่าย ๆ มันกินปุ่ยมูลสัตว์ที่ตกแห้ง และปุ่ยพีชสด เช่น รำบดละเอียด ปลายข้าว กากถัว กากมะพร้าว แหنเป็ด และปลาป่น ปิติได้ฟังก็ดีใจ จะได้ใช้อุจจาระของหมูเป็นอาหารของปลาได้ อาหารพีชสดก็หาง่าย โดยเฉพาะแหนเป็ด เขายังสามารถไปข้อมากลางลงได้ทั่วไป เพราะไม่มีเครื่องหุงแหน

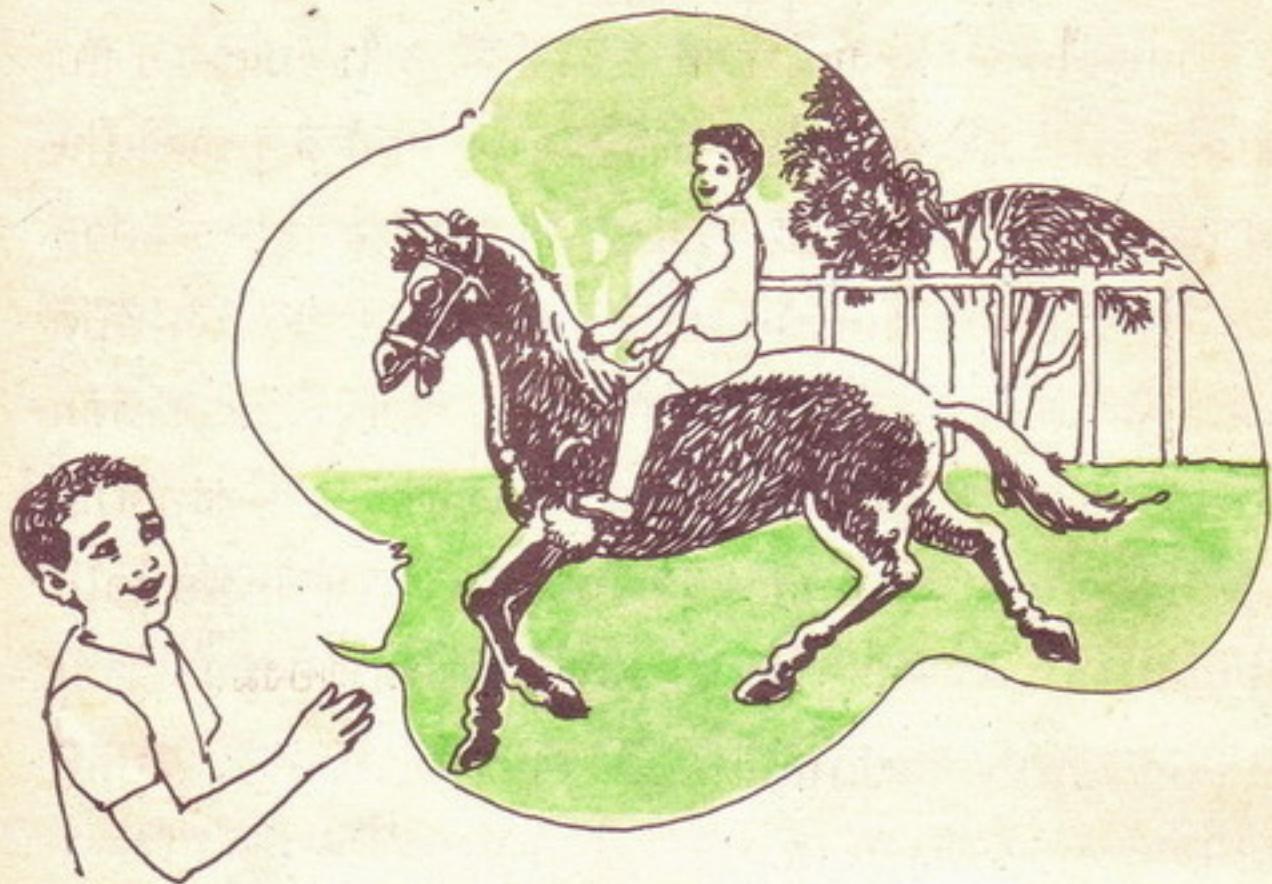
“คุณอาเจาปลาไว้ที่ไหนคะ นั้นอยากจะดูหน้าตาของมัน” ชูใจพุด

“อีกสักหัววันจึงจะเอามา เพราะจะปล่อยปลาลงบ่อทันทีไม่ได้ ต้องทิ้งบ่อไว้สักอาทิตย์จนมีน้ำเต็มบ่อและแน่ใจว่าไม่มีศัตรูของปลา คือพากปลาใหญ่ กบและเนียด หรืองูเสียก่อน หน้าตาผิวพรรณของมันคำปี้ มันจึงได้ชื่อนิล” เกษตรอีกเออตอบ

“คุณอาจจะให้ผมกี่ตัวครับ ผมชอบจำนวนคุณไม่ชอบจำนวนคี่” ปิติพูด พ่อต้านนิปิติว่า “ปิติไม่ควรบังคับคุณอาอย่างนั้น สุดแต่คุณอาจจะให้นะลูก” เกษตรอ้าปากหัวเราะแล้วพูดว่า “ปิติคงไม่อยากให้มันขาดคู่ ตกลง จะจะเอาลูก平原รุ่นที่กำลังเพาะอยู่นี้มาให้สักสิบคู่ รับรองว่าอีกสี่เดือนปิติจะได้ปลาเป็นจำนวนพัน ๆ ตัวทีเดียว”

ยังไม่เพล บ่อปลา ก็เสร็จเรียบร้อย พากผู้ใหญ่ไปอาบน้ำบ้าน ส่วนพากเด็ก ๆ ยังเล่นกันอยู่ที่ขอนบ่อ ทุกคนสกปรกอมแมม มือเปื้อนโคลนถึงข้อศอก มาแนะนำเพื่อนเล่นจับปลา วีระ เพชร และปิติเป็นปลาอยู่ในบ่อ มาแนะนำใช้เชือกทำบ่วงบาก โยนลงไปคล้องเอาตัวปิติไว้ได้ ผลัดกันเป็นปลา ผลัดกันเป็นคนคล้อง คนละ ๓ ครั้ง ปรากฏว่าแนะนำโยนบ่วงบากเก่งที่สุด คล้องปลาได้มากกว่าเพื่อน มา尼 กับ ชูใจเล่นผลักกันลงบ่อ ในที่สุดก็เลอะเทอะอมแมมกันทุกคน พอเล่นเห็นอยู่ก็มานั่งทายปริศนาอะไรเอ่ยที่ได้ร่มไม้ จันยา ร้องเรียงให้ไปอาบน้ำและผลัดเสื้อผ้า เพื่อรับประทานอาหารกลางวัน

ระหว่างรับประทานอาหารกลางวัน ปิติคุยกับเพื่อน ๆ ว่าเขาจะเลี้ยงปลา nilx ในราคาย่อมเยา และจะพยายามรวบรวมเงินซื้อลูกม้าสักตัวหนึ่ง ถ้ามันพยศ เขาจะ

ฝึกให้มันละพยศ เพราะเขาชอบม้าเชื่อง ๆ ม้าเชื่องน่ารักกว่า
ม้าพยศ เขาตั้งใจจะเลือกตัวที่มีสีดำ เพราะเขาจะตั้งชื่อมันว่า
เจ้านิล พังดูชื่อคล้าย ๆ ม้านิลมังกรของสุ่ดสาคร เขายังฝึก
ให้มันวิ่งเร็ว ๆ จะขี่แข่งในเทศกาลม้าแข่งประจำอำเภอ ถ้า
เจ้านิลชนะ เขายังได้เงินรางวัลจำนวนมหาศาลที่เดียว และ
เขาจะนำเงินนั้นไปฝากธนาคารเพื่อให้ได้ดอกเบี้ย ซึ่งใจแย้งว่า
“ลูกม้าราคาแพงมากนะปิติ กว่าเราจะขายปลาได้เงินพอซื้อม้า
ฉันคิดว่าเราคงแก่พอดี และคงจะขี่ม้าแข่งไม่ไหวแน่ ๆ ”
ใคร ๆ ได้ฟังซูใจพูดก็อดหัวเราะไม่ได้ ปิติกำลังตักอาหาร

ใส่ปากพอได้ฟังก็จะงักนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง จึงหันไปยิมแhey ๆ กับชูใจแล้วว่า “จริงชินะชูใจ ฉันลีมคิดไป ลูกม้าดี ๆ ราคาเป็นพันบาท” เกษตรอ่ำເກອຫວາເຮາແລ້ວວ่า “ເອາເຄອະ ອາຈະພຍາຍາມຊ່ວຍໃຫປີຕື່ອມ້າໄດ້ໃນຮາຄາຖຸກ ທາມຈຳນວນເງິນທີປີພອຈະຫຼື້ອໄດ້” ປີຕີໃຈມາກ ວາງຈານຂ້າວຮັບເຂົາໄປກຣາບທີ່ຕັກເກົດຕ່ອງໄປວ່າ “ສ້າຍາກຂາຍປລາໃຫ້ໄດ້ເງິນມາກ ທີ່ຕ້ອງເອາໄຈໃສ່ ດູແລມັນ ໄຫ້ອາຫາຍອຍ່າໄດ້ຂາດ ຄອຍກຳຈັດສັຕຽນອັນມັນ ສ້າມື່ງລົງໄປກິນປລາໄດ້ ປລາກໍ່ໜົມດົບ່ວ່າ ທຳໃຫ້ຄວາມຫວັງຂອງປີທີ່ຈະໄດ້ລູກມ້າຕ້ອງພັ້ງພິນາສໄປ”

ປີຕັກສົມຍ່າງຫັກແນ່ນ ພອຮັບປະທານອາຫາກລາງວັນເສຣີ ພວກຜູ້ໃໝ່ເຂົ້ນໄປບັນບຸນນັ່ງຄຸຍກັນເຮືອງການທຳນາ ສ່ວນພວກເຕັກ ທີ່ໄປນັ່ງເລີ່ມປຣິຄນາຄໍາທາຍອູ່ທີ່ກະໂຈມ ທູ້ໃຈທຳສ້າງສັນນູາຈາກເພື່ອນ ທີ່ຮັບປາກວ່າ ຈະໄປກະໂຈມໃຫ້ ເພື່ອນ ບອກວ່າອາທິດຍ໌ໜ້າຈະໄປກະໂຈມໃຫ້ຍ່າງແນ່ນອນ ທູ້ໃຈດື່ໃຈ ເຕັກທຸກຄົນຮັກໄຄຮ່າມັກຄືກັນ ເລື້ອເຝື້ອເຝື້ອແຜ ສ້ອຍທີ່ສ້ອຍອາຄັຍກັນເສມອມາ ພວກເຂາຈຶ່ງອູ່ຮ່ວມກັນຍ່າງພາສຸກ

แบบฝึก

๑. อ่านคำที่สะกดด้วย ศ

<u>พิศวงสংশ্য</u>	คูมี <u>เลคนัย</u>
<u>เมื่อใช้บ่วงบาก</u>	ปราศจาก <u>พยาศ</u>
<u>พินาศหมายสิ้น</u>	ได้ยิน <u>ปริศนา</u>
<u>มาวันเทศกาล</u>	งานน่าอัศจรรย์

๒. ฝึกอ่านและสังเกต คำที่บอกให้รู้กริยาท่าทาง
ปิติวิดน้ำ มานีทำการบ้าน

วีระผลักประตุ ชูใจดูหนังสือ

๓. ฝึกอ่านและสังเกต คำที่ออกเสียงสระเหมือนกัน มีตัวสะกดเหมือนกัน เรียกว่า คำคล้องจอง

ว้า ม้า เงา เอา เก่า เจ้า

มัน พลัน หาย ดาย มาก อย่าง

หมายลักษณะนี้ว้า ม้ามองดูเงา จะเอา ก้อนใหญ่ ไว้เป็นของมัน พลันทึ้งของตน หล่นลงในน้ำ ทำให้เงาหาย เสียดายเนื้อเก่า เจ้ามาโลภมาก อุดอยากตามเดย

๔. ฝึกอ่านและจำ คำพูดที่เป็นจำนวน
หนึดหนึ่อยจนเหงื่อไหล ไคลย์อย

๕. ฝึกอ่านและสังเกต

ประโยชน์คำถ้า

เกษตรอ้าເກອຊ່ວຍປິຕິທໍາອະໄຮ? ແກ່ະຕຣອ້າເກອຊ່ວຍປິຕິບຸດສະຫ່ວຍເມື່ອໄຮ?

ເວລາໄດ?

ประโยชน์คำตอบ

ວັນເສົາ (ເກ່ະຕຣອ້າເກອຊ່ວຍບຸດສະເໝີວັນເສົາ)

ເວລາເຊົ້າ (ເກ່ະຕຣອ້າເກອຊ່ວຍບຸດສະເວລາເຊົ້າ)

๖. คำบางคำออกเสียงคล้ายกัน แต่เขียนต่างกัน
และมีความหมายต่างกันด้วย
ฝึกอ่านและสังเกต

ວິරະຄິດວ່າຈະເລື່ອງໄກ່ພັນຮູ້ສັກພັນຕົວ
ເບາຊ່ວຍພ່ອສັບຝາກເສື່ອງດັ່ງຈົນຝຶ່ງໄມ້ໄດ້ຄັ້ງທົງ
ເມື່ອວັນຈັນທີ ລັ້ນທຳເລີຂູ້ກໍາມດອຍ່າງນ່າງນ່າອັນຈຽດ
ນັ້ນເຄຍເຮືອນເກົ່າໄດ້ຄະແນນຄູ່គື້ກັບເພື່ອນ ຕອນຫລັ້ງນີ້ເກີຍຈິງ
ຈິງໄດ້ຄະແນນຕໍ່າລົງ

ເຮົາເປັນເດືອກຍັງອາຍຸເຢົວ ຄວາຈະໃຫ້ອອງຮາຄາຍ່ອມເຢາ
ພື້ນ້ຳເຊື້ອກມາ ๓ ບາທ ທຳປ່ວງບາຄເລື່ນ ເຊື້ອກບາດມີອັນເປັດ
ເມື່ອເຊົ້າລັ້ນໃສ່ບາຕຣພະທີ່ມາ**ບິນທີບາດ**ແລວບ້ານແນ້ນ

๗). คำบางคำเขียนเหมือนกัน แต่อ่านต่างกัน และ
ความหมายต่างกัน

พ่อรักห่วงเห็น

ทำแทนคุณแม่

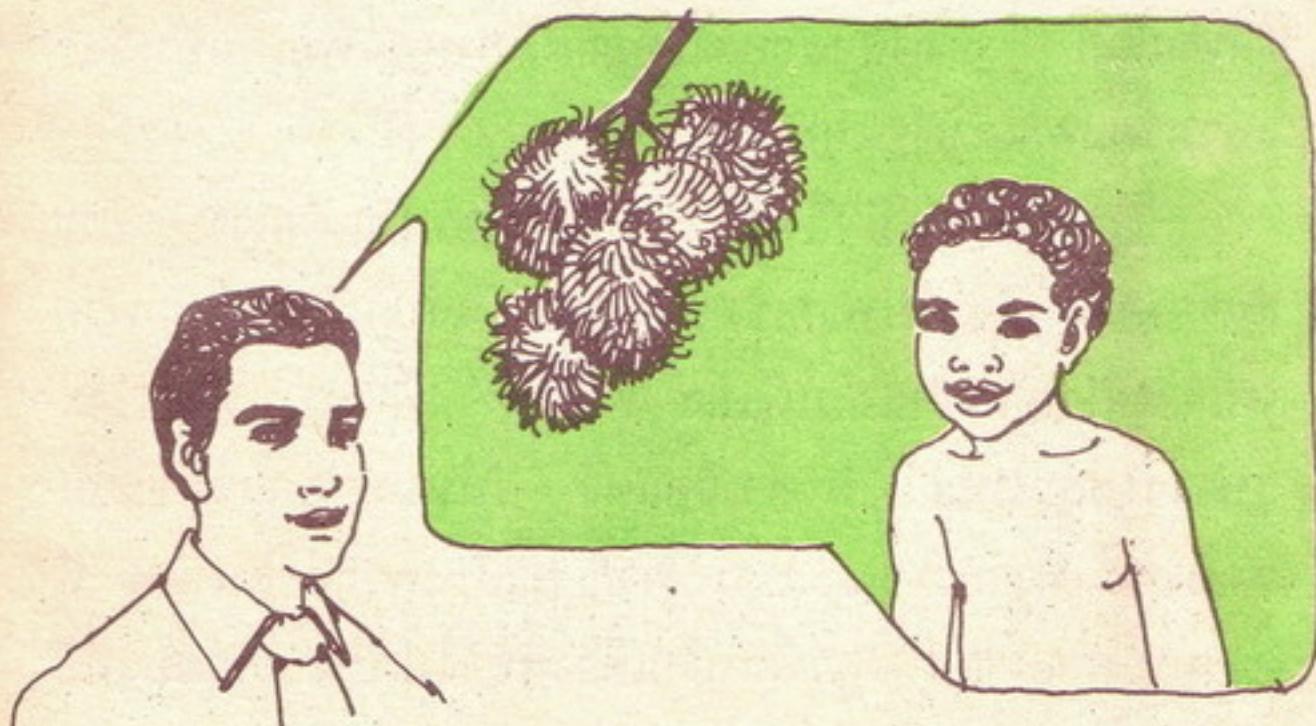
หาจอกหัวเห็น

มาแผ่เป็นแผ่น

บทที่ ๑๐

คนังเงาะน้อย

วันนี้ วีระมีลูกเงาะสีแดงน่ากินมาฝากเพื่อน ๆ เขานอก
ว่าัญญาติซึ่งอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่งทาง ร.ส.พ. มาให้หลาย
เช่น พอกถึงเวลา(rับประทานอาหารกลางวัน ครูกลมลามนั่งรับ
ประทานด้วยเช่นเดย นานีจึงแบ่งลูกเงาะใส่จานไปให้ ครู
กลมขอบใจ แล้วบอกว่ารับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว
จะเล่าเรื่องลูกเงาะให้ฟัง ทีแรกเด็ก ๆ ไม่ใครสนใจนัก เพราะ
คิดว่าเป็นเรื่องลูกเงาะผลไม้ที่เขากำลังรับประทานกันอยู่

พอรับประทานเสร็จแล้ว ครูกับลูกศิษย์ก็พาภันไปนั่งเล่น
ใต้ต้นก้ามปู ครูกลมลูบด่าว่า “วันนี้ครูได้รับประทานลูกเงาะ^๔
ทำให้ครูนีกถึงลูกเงาะคนหนึ่ง” พากเด็ก ๆ ได้ฟังก็แปลกใจ
พาภันใจจันว่าลูกเงาะเป็นคนได้อย่างไร ครูกลเห็นนักเรียน
พิศวงสงสัยจึงพูดต่อไปว่า “นักเรียนทราบไหมว่า เงาะ
เป็นทั้งชื่อผลไม้และชื่อของคนพากหนึ่ง” นักเรียนต่างรู้สึก
สนใจสนใจเท่าที่ เพราะไม่เคยรู้มาก่อน จึงเขยิบเข้าไปนั่งล้อมวง^๕
ฟังใกล้ ๆ นักเรียนชั้นอื่นรู้เข้าก็มานั่งฟังด้วย จนเป็นกลุ่มใหญ่
วีระกับมานะมาชา จึงได้นั่งข้างหลัง

“คุณครูคะ พากเงาะอยู่ที่ไหนคะ” ดวงแก้วถาม

“รูปร่างหน้าตาเหมือนพากเราไหมคะ” ชูใจถามบ้าง

ครูกลหัวเราะ “อย่าเพิ่งรุ่มสัมภาษณ์ครูเลย ครูจะเล่า
ให้ฟังก่อน ถ้าสงสัยอะไรค่อยสัมภาษณ์เพิ่มเติมทีหลัง”
แล้วครูกลกเล่าเรื่องลูกเงาะให้ฟัง

“ลูกเงาะที่ครูนีกถึงนี้ชื่อ คง เป็นเด็กเงาะ อายุ
รุ่นราวนาราเดียวกับพากเชอนี่แหละ เงาะเป็นคนไทยพาก
หนึ่งอาศัยอยู่ในป่าแถบใต้แคว ๆ จังหวัดพัทลุง พากเงาะ
รูปร่างไม่สูงใหญ่ ผิวดำเจือแดง เส้นผมอ่อนและขมวด
ตามแหลม จมูกกว้างและแบน พากเงาะเป็นพากถือสันโดษ มี
ความเป็นอยู่ง่าย ๆ ปลูกพืชหรือเลี้ยงสัตว์ไม่เป็น กินของที่มี

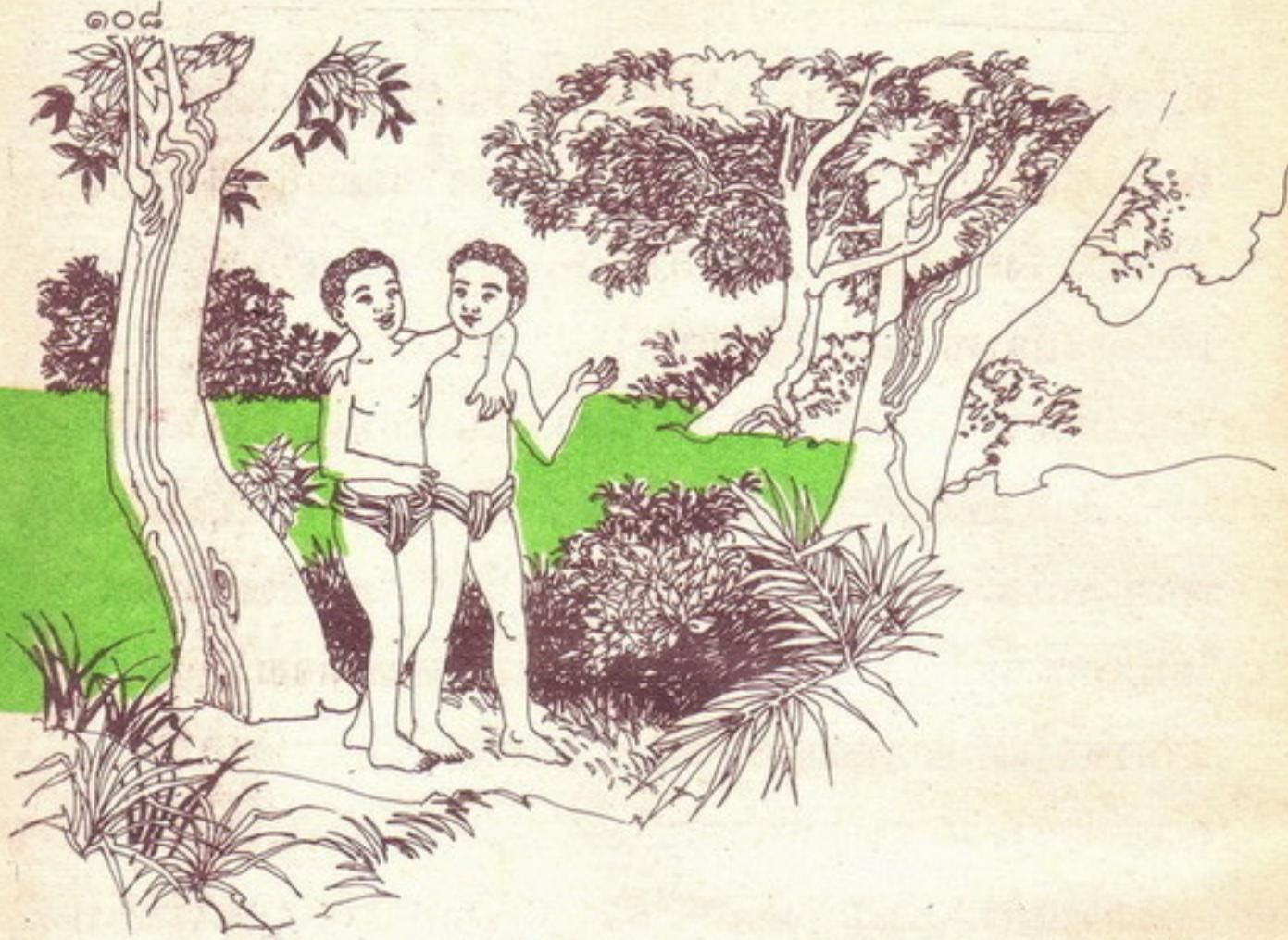

อยู่ตามธรรมชาติ ที่อยู่ของพวากเงาะเป็นทับซึ่งทำสูงจากพื้นดิน ขอบข่ายที่อยู่บ่อย ๆ ก่อนนี้เข้าให้ใบไม้ทำเป็นเครื่องนุ่งห่ม มีภาษาพูดแต่ไม่มีภาษาหนังสือ ปัจจุบันนี้รู้จักใช้เสื้อผ้าแล้ว พวากเงาะชอบสีแดง

ขณะนี้พวากเงาะในประเทศไทยเหลืออยู่จำนวนน้อยครู่จะเล่าถึงเด็กน้อยคนนึงให้ฟัง คนนั้นเป็นลูกกำพร้าเขายังอยู่กับพี่ชาย คนนั้นมีเพื่อนรักเพื่อนเกลอชื่อ ไม่ไฝ คนนั้นมีบุญวาสนาได้เป็นมหาเด็กของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือรัชกาลที่ห้า พระองค์โปรดปรานคนนั้นมาก เพราะเป็นเด็กที่เฉลียวฉลาด คนนั้นเล่าเรื่องราวของตนเองและพวากพ้องช่าวเงาะถวายพระเจ้าอยู่หัว พระองค์จึงทรงพระราชนิพนธ์หนังสือกลอนบทละคร เรื่องเงาะป้าขึ้น ในกลอนบทละครนี้ได้กล่าวถึงคนนั้นว่า

มาจะกล่าวบทไป
อยู่ทับແบนป้าพนawan
บิดามารดา ก้าวไม่
นางคุกหอบดินสินชีว
มีเพื่อนชอบนักรักใคร
เคยพบกันไปป้าพาเชื่อนแซ

ถึงเด็กน้อยคนนั้นขยัน
ชายเขตขันฑ์พักลงพรา
คำขาวต้องไฟดับสังขาร
อยู่ด้วยเชษฐาชื่ออ้ายแคร
ชื่อไม่ไฝตัวเต็งเก่งแก่
ตั้งแต่พ่อแม่ยังไม่ตาย

คนังไปมาหาสู่กับไม้ไผ่เสมอ
ไม้ไผ่ก็ดีอกดีใจเป็นอันมาก

เมื่อนั้น
วิ่งไปกอดคอพากลอดคลา
มีธุระกั้งวูลไดเหวย
แต่มิได้พบพานกันนานนัก

เมื่อคนังมาเป็นมหาดเล็กนั้น เขายังต้องจากพี่ จากบ้าน
จากพวงพ้อง และจากไม้ไผ่เพื่อนรักมาโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว ทั้งนี้
เนื่องจากพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชประสงค์จะได้ลูกเงาะสัก

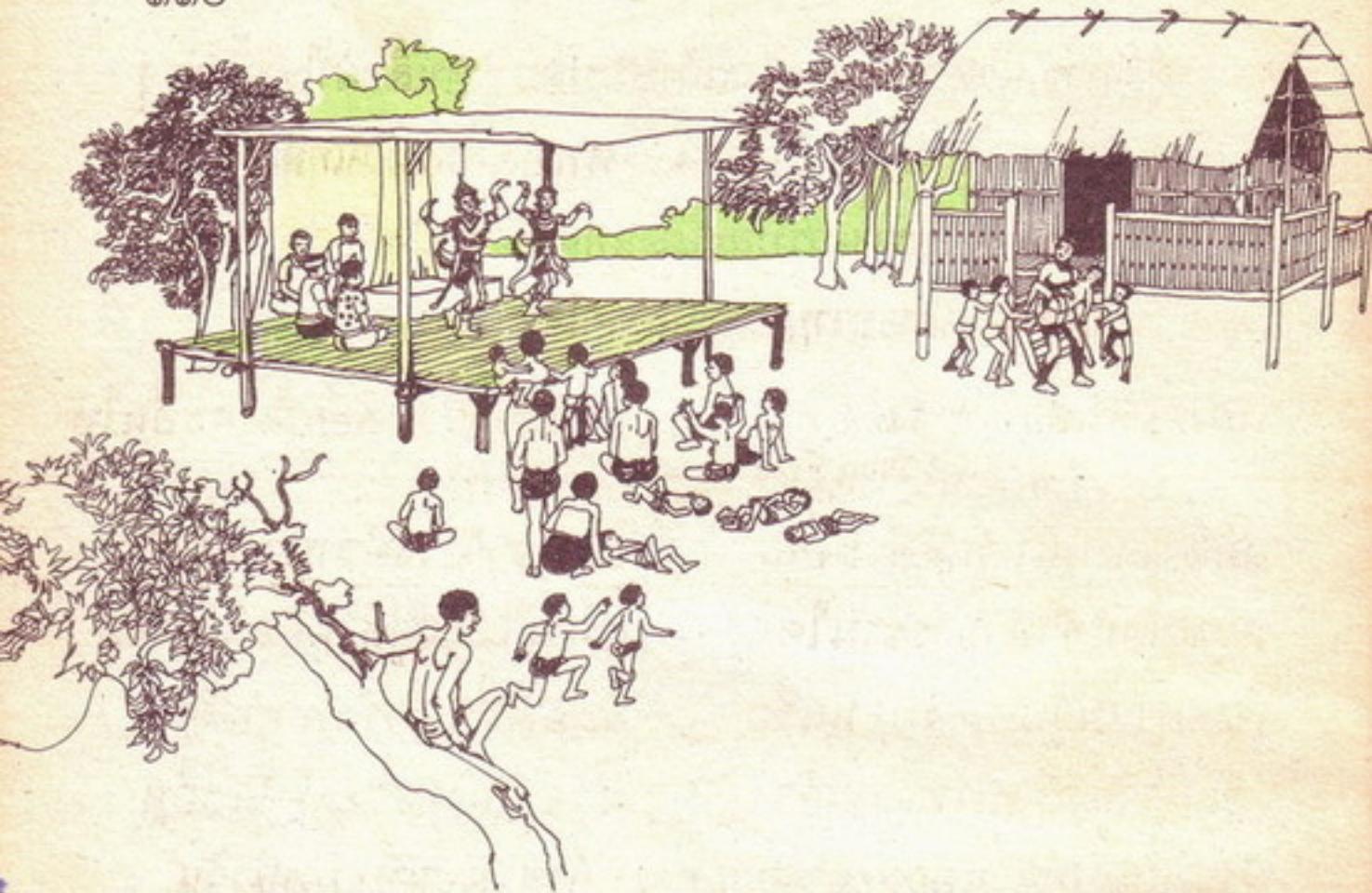
คนังมาหาไม้ไผ่คราได

ไม้ไผ่ดีใจเป็นหนักหนา
เข้ามานั่งในปราศรัยทัก
อย่านิ่งเลยบากภูรูตระหนัก
ภูคิดถึงเพื่อนรักจะขาดใจ

คนหนึ่ง แต่ให้เข้าสมัครใจไปอยู่กับพระองค์เองไม่ให้มีการบังคับ ในพระราชนิพนธ์ เรื่องเงาะป่า กล่าวถึงหนังสือที่มีไปถึงผู้รั้งราชการเมืองพัทลุงว่า

ในลักษณ์นั้นว่ามีห้องตรา พระราชสีห์มาสั่งให้จะมีครอสมัครภักดี ตามเพศพวากเงาะถ้วนฉี่ อย่าให้มีบังคับจับกุมกัน หากวายให้ได้จงกดขัน แม้นได้แม่นมั่นจงออกไป ผู้รั้งราชการหรือผู้ว่าราชการ ชื่อหลวงทิพกำแหง จึงปรึกษาหารือกับบรรดาผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งจึงไปหาหัวหน้าพวากเงาะ หัวหน้าพวากเงะบอกว่า พวากเงะกำลังจะย้ายที่อยู่ เพราะเกิดการประทุษร้ายมาฟันกันตาย พีชัยของคนนังก์หลบหนีไป จึงมีความเห็นว่าควรจะนำตัวคนนั้นไปถวายพระเจ้าอยู่หัว เพราะเขาไม่มีครูแลเลี้ยงดูแล้ว แต่จะบอกไปตรอง ๆ คนนังก์คงไม่ยอมไป ให้จัดโนราไปแสดงให้พวากเงะดู เพราะพวากเงะชอบดูโนรา และหัวหน้าเงะจะเกลี้ยกล่อมคนนั้นให้ ผู้รั้งราชการจึงจัดโนรามีชื่อมาแสดงให้พวากเงะดู คนนังกับไม่ไฝและเพื่อน ๆ ก็มาด้วย โนราแสดงทั้งกลางวันและกลางคืน พอตากกลางคืน คนนังกับเพื่อน ๆ ก็

ในลักษณ์นั้นว่ามีห้องตรา พระราชสีห์มาสั่งให้จะมีครอสมัครภักดี ตามเพศพวากเงาะถ้วนฉี่ อย่าให้มีบังคับจับกุมกัน หากวายให้ได้จงกดขัน แม้นได้แม่นมั่นจงออกไป ผู้รั้งราชการหรือผู้ว่าราชการ ชื่อหลวงทิพกำแหง จึงปรึกษาหารือกับบรรดาผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งจึงไปหาหัวหน้าพวากเงาะ หัวหน้าพวากเงะบอกว่า พวากเงะกำลังจะย้ายที่อยู่ เพราะเกิดการประทุษร้ายมาฟันกันตาย พีชัยของคนนังก์หลบหนีไป จึงมีความเห็นว่าควรจะนำตัวคนนั้นไปถวายพระเจ้าอยู่หัว เพราะเขาไม่มีครูแลเลี้ยงดูแล้ว แต่จะบอกไปตรอง ๆ คนนังก์คงไม่ยอมไป ให้จัดโนราไปแสดงให้พวากเงะดู เพราะพวากเงะชอบดูโนรา และหัวหน้าเงะจะเกลี้ยกล่อมคนนั้นให้ ผู้รั้งราชการจึงจัดโนรามีชื่อมาแสดงให้พวากเงะดู คนนังกับไม่ไฝและเพื่อน ๆ ก็มาด้วย โนราแสดงทั้งกลางวันและกลางคืน พอตากกลางคืน คนนังกับเพื่อน ๆ ก็

noonhlăp หัวหน้าเงาะจึงอุ้มคนังทั้งหลับมาส่งให้ผู้รั่งราชการ
พอคนังตื่นขึ้นก็ตกใจเอะอะ อาละวาดดินรนประหนึ่งคนบ้า
ดังคำกลอน

เมื่อนั้น

นิ่งตะลึงอึ้งอยู่เป็นครู่พัก
พอยู่สีกันนึกกลัวจนตัวแข็ง
กันกระแทกเพื่อนປะเข้าหานไว
ถีบทะลึงตึงตั้งไม่ยั้งหยุด
โมโหเหะหะอัดอีด

คนังตื่นนอนตกใจหนัก

ไม่ประจักษ์ว่าอยู่แห่งใด
ดืนเต็มแรงคนอุ้มทนไม่ไหว
สามสีคนเข้าไปช่วยกันยืด
ช่วยกันฉุดเหวี่ยงสะบัดวัดผิด
ปล้ำกันอัดอีดมาส่งเต็นท์

ผู้รั้งราชการค่อยปลอบประโลม หาเสือผ้าใหม่สวย ๆ มาให้สวม หาอาหารดี ๆ มาให้กิน หานองเล่นมาให้เกลื่อนกลาด даษดาไปหมด ผู้รั้งราชการปลอบโยนคนนังตามหนังสือว่า “หลาย เพลา” เข้าจึงค่อยคลายความตระหนกตกใจ

พอเคลยหน่อยค่อยสบายหาย
หวานเสีย

เสียดายทับนับวันแต่จะไกล
ห่วงเสื่อนถ้าลำารชานไคล
เคลเป่านกจับปลามาจานเจือ
โไอถินฐานล้านป้าจะลาแล้ว
ผู้รั้งปลอบคนนังน้อยค่อยกล้ากلين

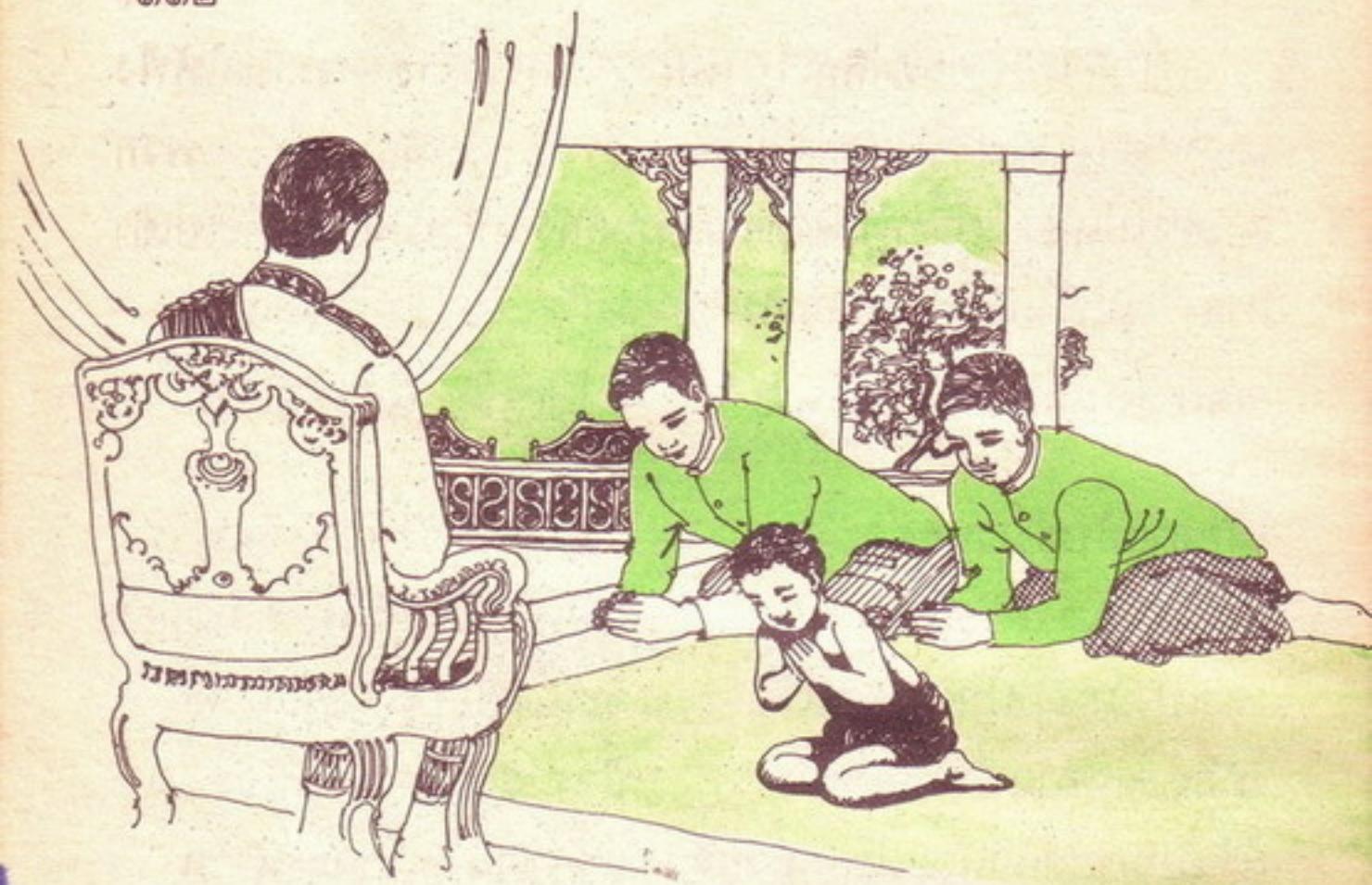
คนังเหลี่ยวหลังกลืนสะอื้นให้

แสนอาลัยวงศ์หวานว่าเครือ
เพื่อนไม่ไฝคู่ชีวิตคิดถึงเหลือ
จะนั่งเบื้องบ่นรำทุกคำคืน
นำตาแสวงถั่งไหลให้สะอื้น
แล้วชวนชื่นชีมพนาวัน

ในที่สุด คนังเด็กน้อยชาวป้าชาวดง ก็ได้เข้าไปอยู่ใน
พระราชฐาน เป็นมเหดเล็กคนสนิท ได้รับใช้ใกล้ชิดพระเจ้า
อยู่หัว พระองค์โปรดปรานคนนังมาก ทรงอุปถัมภ์ชุบเลี้ยง
คนังเป็นอย่างดี และคนังก็จงรักภักดีต่อพระองค์ ข้าราชการ
ผู้ใหญ่ก็เมตตาเอ็นดูเขา ไม่มีใครคิดอิจฉาริษยาแต่เขาก็บุญน้อย
ได้มีโอกาสสรับใช้ใกล้ชิดพระเจ้าอยู่หัวไม่นาน เขาก็ตาย

พอครุกมลเล่าจบ พากนักเรียนก็พูดกันพึ่มพำ ด้วย
ความรู้สึกต่าง ๆ กัน

“น่าสงสารคนนั้นนะครับ เขาคงคิดถึงบ้าน คิดถึงไม่ไฝ

เข้าจึงตาย” จันทรพูดเบา ๆ พลางเอามืออูลูบขาลีบ ๆ ของตนไปปะ ชูใจนั่งอยู่ใกล้ ๆ จึงเอื้อมมือไปโอบกอดจันทร์ไว้

“คงไม่ใช่อย่างนั้นดอกจันทร์” ครูกรรมลพูด “ครูอ่านพบในหนังสือว่า ค้นธรรษฐเจ้าอยู่หัวมาก ไปไหนก็ตามเสด็จฯ จนลืมคิดถึงบ้าน คิดถึงเพื่อน พระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์หนังสือเงาะป่า ค้นธก์เฝ้าอยู่ใกล้ ๆ พระองค์ตรัสประภาษชักถามเรื่องราวและคำศัพท์ต่าง ๆ ของพวงเงาะอยู่ตลอดเวลา ครูคิดว่าพวงเงาะคงอายุไม่ยืนกระมัง ค้นจึงตายเสียแต่อายุยังน้อย” ครูกรรมหยุดอยู่ครู่หนึ่งจึงพูดต่อไปว่า

“ครูยังมีเรื่องงาวยื่นเรื่องหนึ่ง เอาไว้ว่าง ๆ จะเล่าให้ฟัง อีก แนะนำ เสียงระฆังเข้าเรียนแล้ว รีบไปกันเถอะ” พาก นักเรียนกล่าวคำขอคุณครูigm แล้วรีบวิ่งแยกย้ายกันไปเข้า ห้องเรียน

แบบฝึก

๑. ทบทวนผืนอักษรกลาง

เขานี่อึ้งเมื่อไดยินเสียงอึ้งร้องเอ็ดอึ้งไปทั่วบ้าน
(อึ้ง อึ้ง “ไม่มีความหมาย”)

พ่อร้องเพลงกล่อมลูกได้อย่างกล่อมแกล้มเต็มที
(กลอม กล่อม กลุ่ม “ไม่มีความหมาย”)

๒. อ่านคำที่มี ช สะกด

ประภาษสันโಡช

กล่าวโทษาจัน

ประทุชร้ายกัน

สัมภาษณเชชู

หาເສະກະดาช

เกลี่ອນກລາດດາชาດາ

ສันນິໜູນວງ

ราชກຽປະດີຊົງ

๓. ฝึกอ่านคำที่เขียนเหมือนกัน แต่ออกเสียงต่างกัน
 สังเกตการอ่านออกเสียงต่างกันตามความหมาย
 งานหนักจงเจา อย่าเพล่ามีohan
 ทำตามเพลา ภายหน้าได้ดี

๔. อ่านอักษรย่อ

ร.ส.พ. ย่อมาจาก องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
 ก.ท.ม. " กรุงเทพมหานคร

๕. ข้อความที่แต่งเป็นร้อยกรอง จำกัดจำนวนคำ
 แต่ละวรรคจึงใช้คำน้อย แต่มีความหมายมาก
 กว่าเขียนประโยคธรรมดា
 ฝึกอ่านและสังเกต

อยู่ทับແບປາພນາວນ	- อญ্যกระທ່ອມ (ทับ) รິມ
(ແບ) ປ້າ (ພນາວນ)
บົດມາຮາກໍ່ຫາໄມ່	- พ່ອແມ່ໄມ່ມື
ດຳຂາວຕ້ອງໄຟດັບສັງຫັກ	- ພ່ອຊື່ດຳຂາວໜີໄຟໄໝພ້າ
ໄມ່ທັນ ຫຼູກໄຟປ້າໄໝມໍຕາຍໄປ
ນາງຄວາກໂຫບດືນສິນເລື່ອ	- ແມ່ຊື່ນາງຄວາກເລື້ຍງຸຽຕ່ວ
ມາກາຍຫລັງກີຕາຍ

- ให้หลวงผู้รั้งตั้งใจ - ให้ผู้รั้งราชการ (ทำหน้าที่เจ้าเมือง) เมืองพักลุง เอาใจใส่หา
- ถ้าสบดีน่าจะมีรางวัล - ถ้าพบ (ประสบ) คนที่ดี ๆ ก็จะให้รางวัล
- ช่วยกันชุดเหวี่ยงสะบัดวัดผีด - วัด ในที่นี่หมายถึงสะบัดไปแรง ๆ เสียงดังผึ่ง (ผีด)
- ห่วงเสื่อนถ้ำลำธารชานไศล - ห่วงป่า (เสื่อน) ถ้ำ ลำธารริมเขา
- เคยเป่านกจับปลามาจานเจือ - เคยเป่าลูกดอกไได้นกและจับปลาแม่เบงให้
- น้ำตาแคล้วถังให้หล่ให้สะอื้น - น้ำตาไหลนองร้องให้ (ให้) สะอื้น

๖. ฝึกอ่านและสังเกต ประโยชน์คบออกเล่าและประโยชน์ ปฏิเสธ

เงาะเป็นคนไทยพากหนึ่ง
เงาะ ไม่ใช่ คนไทยพากหนึ่ง
เข้าอยู่กับพี่ชาย
เข้า ไม่ได้ อยู่กับพี่ชาย

วีระมีลูกเงาะสีแดงน่ากิน

วีระ^{ไม่}มีลูกเงาะ

๗. ทบทวนอ่านคำย่อที่มีฯ (ไปยาน้อย)

ฝ่าฯ	- ฝ่าฝ่าละของชุลีพระบาท
โปรดเกล้าฯ	- โปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อม
กรุงเทพฯ	- กรุงเทพมหานคร

๘. คำภาษาอังกฤษที่เรานำมาใช้เป็นภาษาไทย
เวลาเขียนใช้วรรณยุกต์และเครื่องหมายกำกับ
เสียงบ้าง ไม่ใช่บ้าง เมื่ออ่านออกเสียง บาง
คำต้องออกเสียงคล้ายกับเสียงภาษาอังกฤษ
แต่ไม่ออกเสียงท้ายคำ
ฝึกอ่านและจำ คำที่มาจากภาษาอังกฤษ

การเต้นท์ (สมัยก่อนเขียน “เต้นท์” ปัจจุบัน
เขียน “เต้นท์” แต่อ่านออกเสียง
เป็น “เต็น”)

ซอฟ์ก (ออกเสียงเป็น ช็อก)

พุตบอน (“ ” พุด-บอน)

พลาสติก	(ออガเสียงเป็น พลั่ด-สะ-ติก)
การ์ตูน	(" " ก้า-ตูน)
เสื้อเชิ๊ต	(" " เชิ๊ด)
ไฮลิคอปเตอร์	(" " เฮ-ลิ-ค็อบ-เต้อ)
เมตร	(" " เม็ด)

บทที่ ๑๑

ลูกความหาภัย

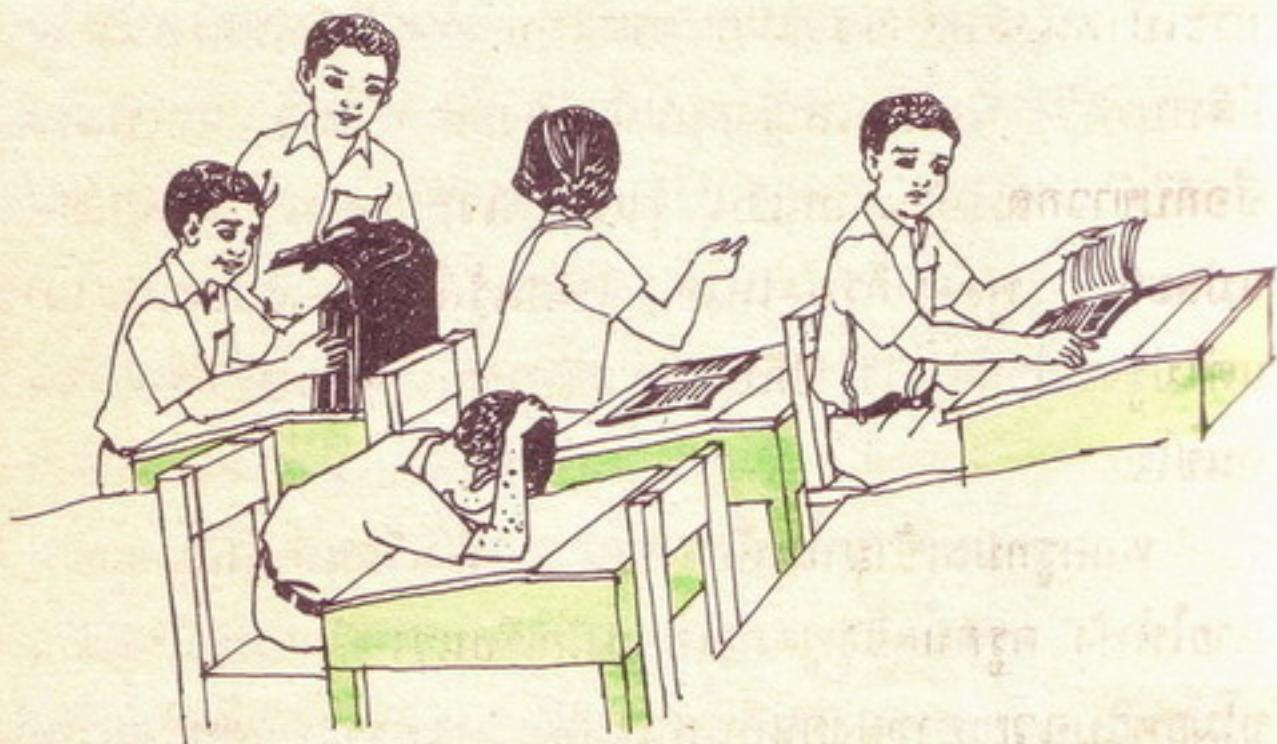
“กล่องใส่ดินสออันใหม่ของฉันหาย” นานีร้องเอะอะเพื่อน ๆ ซึ่งอยู่กันเดินเข้ามาในห้องเรียน เข้าไปมุ่งดูที่โต๊ะนานี ทุกคนเหงื่อไหล คล้ายอยู่เพราเพริ่งเลิกจากเรียนพลศึกษา

“นานีเป็นรายที่ห้าแล้วนะที่ของหาย” ดวงแก้วพูดทำสีหน้าบูดบึงด้วยความไม่พอใจ ทุกคนรีบเปิดโต๊ะและกระเปาหนังสือสำรวจข้าวของของตน “เงินของฉันหายยี่สิบบาท” นักเรียนหญิงคนหนึ่งร้องขึ้น “โธ ! แม่ให้นั้นซื้อกับข้าวกลับบ้านตอนเย็น แล้วฉันจะเอาเงินที่ไหนซื้อให้แม่ละนี่” พูดจบก็ร้องไห้โ� เพื่อนรู้สึกสงสารและเห็นใจแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ปิดขึ้นเบี้ยวเดียวพื้นด้วยความโกรธแค้น คนไม่มาย

พอครูกลับเข้ามาในห้องเรียน นักเรียนก็เล่าเรื่องของหายให้ฟัง ครูกลับจิงพูดตักเตือนนักเรียนว่า “การเป็นคนลักขโมยหิบจ่ายเอาของคนอื่นนั้นไม่ดี เพราะทุกคนยอมรักและหวังเห็นของของตน คนมีศาสนาย่อเมลักกิเลส ละความ

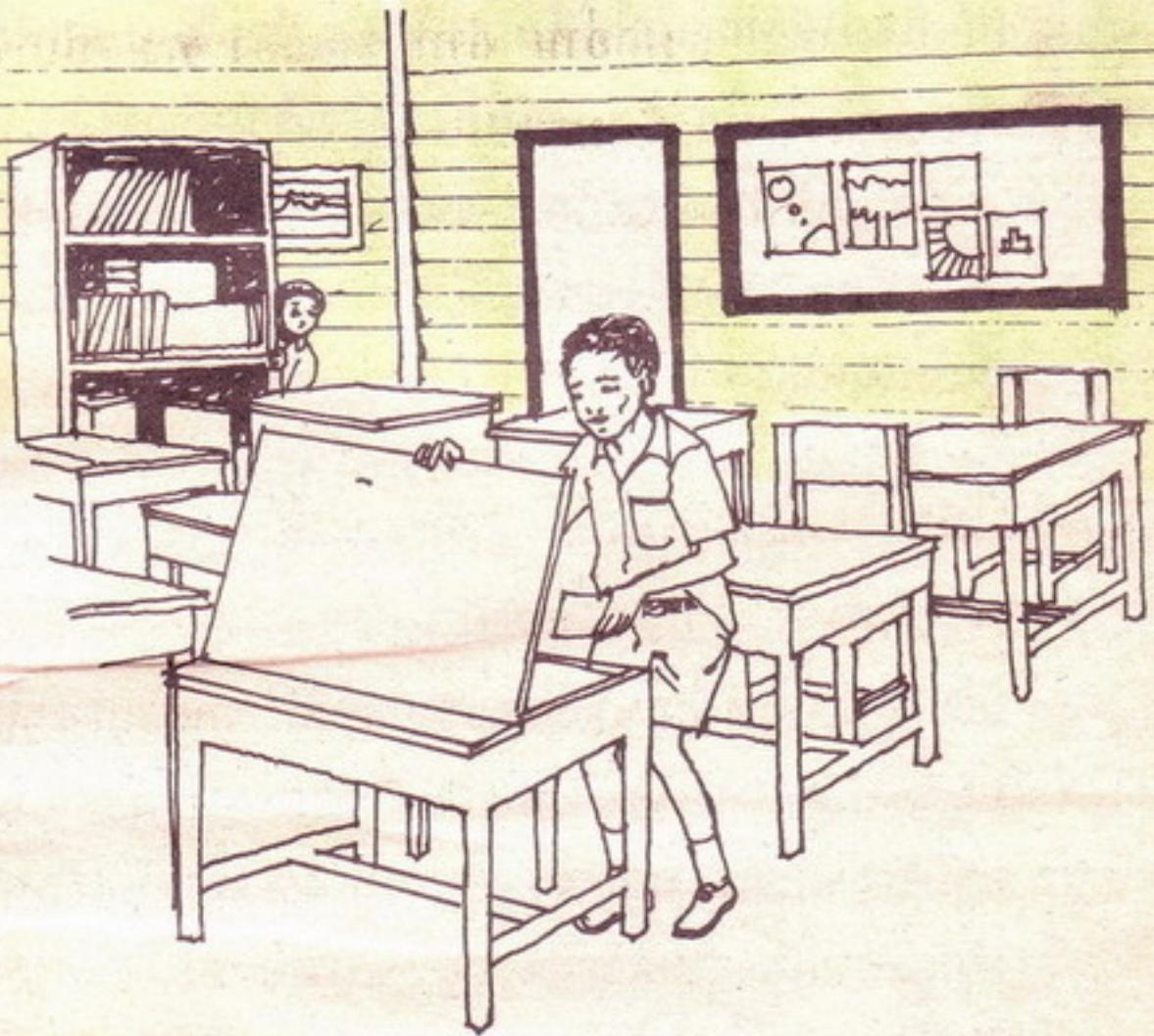
อย่างไรดีของผู้อื่น การลักขโมยเป็นการผิดทั้งศีลธรรมและผิดกฎหมาย คนที่ลักขโมยจะถูกกฎหมายลงโทษ ขอให้นักเรียนที่ขโมยของเพื่อน นำของมาคืนให้เพื่อน แล้วเลิกนิสัยนี้เสีย มิฉะนั้นจะถูกลงโทษ”

คำตักเตือนของครูกลมไม่ได้ผลเลย เพราะตั้งแต่วันนั้นมาข้าวของของนักเรียนก็หายอีก ซ้านักเรียนในห้องใกล้เคียงกับนั่นว่าของหาย ครูกลมและครูอื่น ๆ ตรวจค้นข้าวของนักเรียนทุกคนก็ไม่พบของที่หาย ได้แต่กำชับให้นักเรียนเก็บข้าวของของตนให้ดี และพยายามสอดส่องหาตัวคนร้ายให้ได้

ปิติจับตาดูเพื่อนนักเรียนชายคนหนึ่งมาหลายวันแล้ว
 เพราะมีท่าทางแปลก ๆ และชอบนั่งหลับเสมอ เวลาครูเดือน
 ก็ตื่นขึ้นแล้วก็หลับอีก ระยะที่ตื่นก็ทำท่ากระสับกระส่าย
 ไม่กล้ามองสนับตา กับเพื่อน ๆ ร่างกายก็ผ่ายผอมเหลือแต่กระดูก
 และซีดเชี้ยวลงทุกวัน ๆ ตามแข็งขา ก็เป็นฝีพุพองหัวไปหมด
 เข้าขาดเรียนเสมอ และมักหนีเรียนพลศึกษาเป็นประจำ
 ครูต้องเรียกไปเตือนหลายครั้งและมอบให้หัวหน้าชั้นค้อยดู
 และกำกับอย่างใกล้ชิด

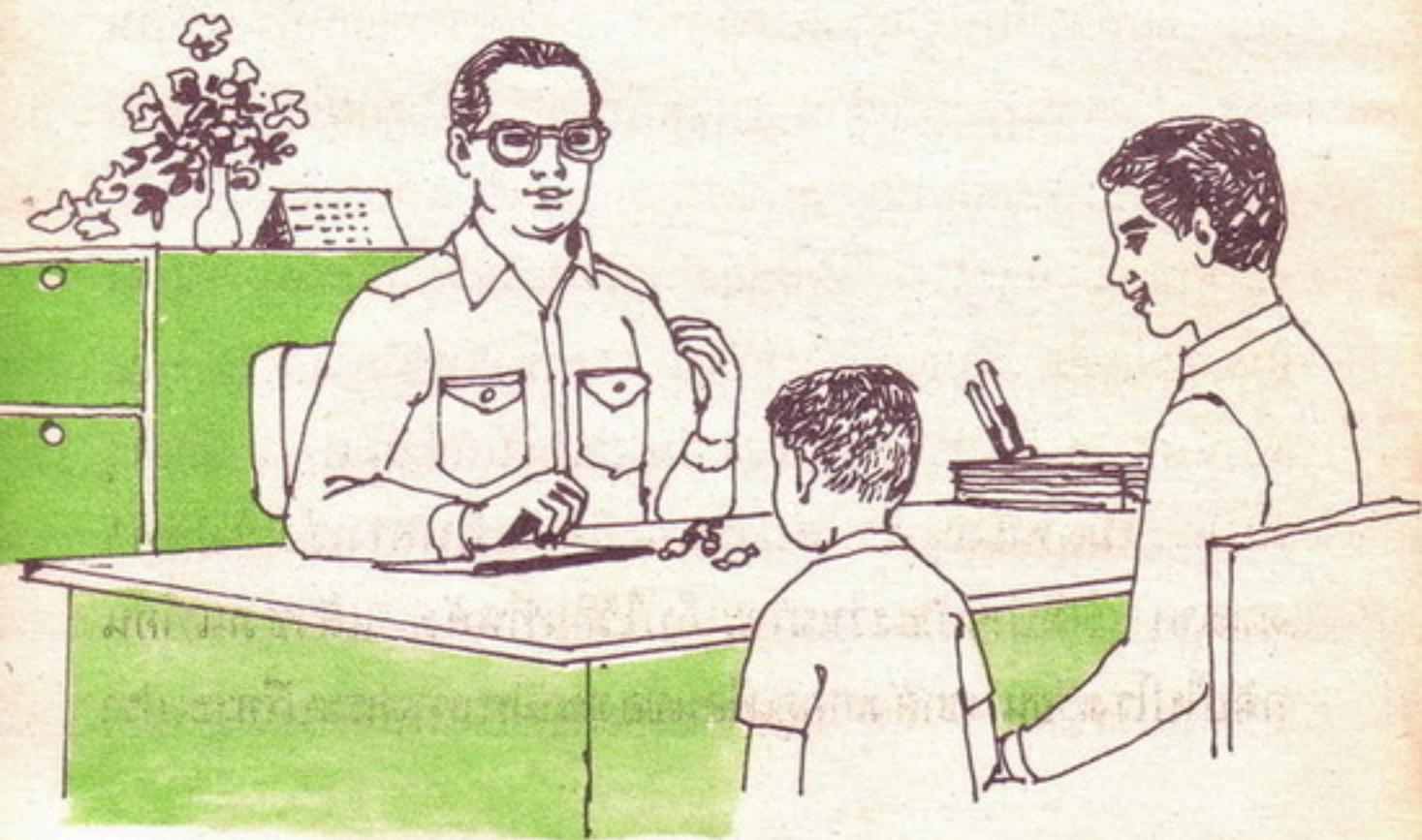
วันหนึ่ง จวนจะถึงเวลาหยุดพักกลางวัน และเป็นเวลา
 ที่เพื่อนคนนั้นตื่นอยู่ ปิติเอาระดาซามาตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยม
 จัตุรัส พับเป็นซองรูปจดหมาย แล้วเอาธนบัตรฉบับละ
 สิบบาทใส่ซองไว้ในโต๊ะ ปิติแกลังอ่านหนังสือและทำเป็น
 ลีมซองธนบัตร พ่อรำขับอกเวลาพักรับประทานอาหาร
 กลางวัน เขาก็เดินออกไปกับเพื่อน ๆ แต่เขากลับย้อนเข้ามา
 ซ่อนอยู่หลังตู้หนังสือ คอยอยู่ครู่หนึ่ง เพื่อนผู้ชายคนนั้นก็
 ย่องเข้ามา มองซ้ายมองขวาอย่างมีพิรุธ ปิตินั่งแ่ม่ว่าห้อง
 กลั้นหายใจด้วยความตื่นเต้น เพื่อนคนนั้นเปิดโต๊ะปิติ หยิบ
 ซองใส่ธนบัตรขึ้นมา ปิติจึงกระโจนออกจากที่ซ่อนรับตัว
 เพื่อนคนนั้นไว้ เข้าดินรนและต่อสู้ปิติเต็มกำลัง แต่ปิติลำสัน
 แข็งแรงกว่า จึงชกเพื่อนคนนั้นลงไปนอนหมอบอยู่ใต้โต๊ะ

ปิติจึงตะคอกถามว่า “เชื่อมาหยอดเงินของฉันทำไม” แล้วบูร่า “ถ้าเรอปิดบังอำเภอ ฉันจะไปฟ้องครูใหญ่” เพื่อนคนนั้น อิดเอื่อนอยู่ครู่หนึ่ง ปิติบูร์เข็นญหนักเข้ากีร์องให้พลางเล่าว่า เขากินลูกกวาดชนิดหนึ่งมาก มันมีรสขมนิดหน่อย แต่ อร่อยผิดลูกกวาดอื่น ๆ จนติด วันไหนไม่ได้กินมีอาการทุรน ทุรายเหมือนใจจะขาด เงินค่าอาหารที่พ่อแม่ให้มากไม่พอซื้อ เขาก็ต้องโนยเงินและข้าวของเพื่อนไปขาย เพื่อให้ได้เงิน ไปซื้อลูกกวาดกิน แล้วเขาก็ส่งลูกกวาดเม็ดหนึ่งให้ปิติ ปิติ

รับมาดูก็เห็นเป็นลูก gwad ใส่สีธรรมชาติ ไม่มีอะไรแปลงพิสదาร น่าสงสัย จึงเก็บใส่กระเป้าเสื้อไว้ แล้วบอกเพื่อนให้เลิก ขโมย และให้มาเรียนทุกวัน มีฉะนั้นเขาจะฟ้องครูให้หยุด ทำโทษ เพื่อนคนนั้นก็รับคำ ปิติจึงปล่อยเขาไป แต่ก็คอย มองไม่ให้คลาดสายตา

เลิกเรียนวันนั้น ปิติเอาลูก gwad ให้ครูกลบดู พร้อม ทั้งเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟัง ครูกลบฟังแล้วก็สะดุ้งตกใจ เพราะเขาสงสัยว่าจะเป็นลูก gwad ผสมยาเสพติด ถ้าเป็นจริง เด็กคนนั้นก็ตกเป็นทาสยาเสพติดเสียแล้ว ครูกลบชวนปิติ ไปหาสารณสุข อำเภอแล้วเล่าเรื่องให้ฟัง สารณสุข อำเภอเรียกเอาตัวอย่างลูก gwad ผสมยาเสพติดจากเจ้าหน้าที่

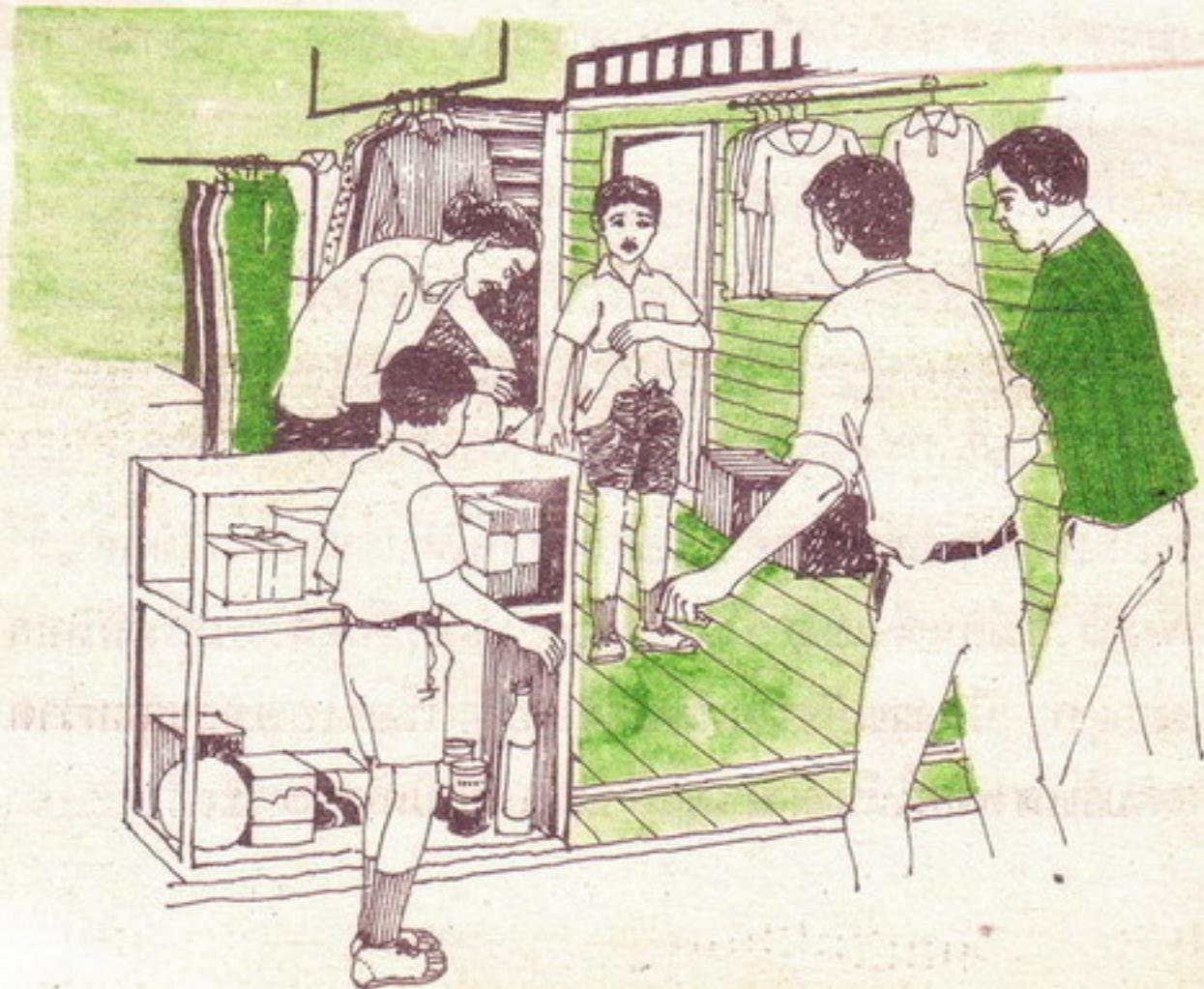
มาดู ก็พบลูกกวางชนิดที่ปิตินำมาปนอยู่ด้วย สารารณสุข อำเภอจึงขอร้องให้ปิติพยาษามสืบคุณว่า เพื่อนของเข้าซื้อลูกกวางมาจากไหน และให้รับรองครุกมลทันที

วันรุ่งขึ้นตอนพักรากางวัน ปิติบอกกับเพื่อนคนนั้นว่า เขาย่องชิมลูกกวางแล้วรู้สชาติอร่อยติดใจ วันนี้เขามีเงินมา สิบบาท ขอให้เพื่อนพาเขาไปซื้อแล้วเขาจะแบ่งให้ครึ่งหนึ่ง เพื่อนคนนั้นดีใจมาก รับเอาเงินสิบบาทแล้วเดินนำหน้ามา ปิดหนีออกไปทางหลังโรงเรียนแล้ววิ่งอ้อมไปที่ตลาด เลี้ยวเข้าตรอกเล็ก ๆ จนถึงร้านขายของร้านหนึ่ง ที่หน้าร้านขาย เสื้อผ้าสีขาว ชุด เชนพวงเสื้อยืด และกางเกง เจ้าของร้าน เป็นหญิงชาวหลังอังกุ้ม ตาดุเหมือนตาเหียี่ยว เพื่อนของปิติ ยกนิ้วมือทำรหัสสัญญาณอย่างหนึ่ง หญิงราพยักหน้า เพื่อน คนนั้นก็เดินเข้าไปหลังร้าน แต่เจ้าของร้านไม่ยอมให้ปิติเข้าไป ด้วย เขายังคงพยายามยืนอยู่นอกร้าน เพราะนึกกลัวหญิงชาว หน้าตาเหมือนแม่มด ไม่เข้าเพื่อนคนนั้นก็กลับอกมา หน้าตา ยิ้มย่องฟองใส รับฉุดปิติไปทันที เขายาปิติไปที่สวนสารารณ พอลับตามจึงเอาลูกกวางอกมาส่งให้ปิติห้าเม็ด เขายกไว้ สี่เม็ด เม็ดหนึ่งเขารีบใส่ปากแหะกินหันทีพลางเร่งให้ปิติ ตามเขา ปิติป่ายเบี่ยงว่าเขายังเก็บไว้กินที่หลัง แล้วชวนเพื่อน กลับไปโรงเรียน เขายังเกตดูเพื่อนของเขามีท่าทางกระปรี้กระเปร่า

และร่าเริงบันเทิงใจมาก

พอได้โอกาส เขานำลูก gwad ไปให้ครุกมลแล้วเล่าเรื่องให้ฟัง ครุกมลคืนเงินให้ปิติสิบบาทและบอกว่า พรุ่งนี้ให้เข้าไปปัช้ออิกพร้อมกับส่งเงินให้ปิติอีกสิบบาท

วันรุ่งขึ้น ปิติกชวนเพื่อนคนนั้นไปปัช้ออิก เขายังไม่มีท่าทางระหว่างแคลงใจปิติเลย รีบพาไปโดยดี ระหว่างที่เพื่อนเข้าไปหลังร้านและปิติยืนคอยอยู่ข้างนอก มีชายเปลกหน้าสองคนเข้ามาซื้อเสื้อเชิ๊ต ขณะที่หัญชราเดินงุ่มง่ามไปหยิบให้ เพื่อนของปิติกเดินออกมานะ ชายสองคนนั้นจึงวิ่งรวดเร็ว เข้าไปในร้าน และจูงเข้าจับกุมคนขายลูก gwad ผู้ชาย那人

ເສພດີດທີ່ອຢູ່ຫລັງຮ້ານໄດ້ທັນທີ ປິຕີພາເພື່ອນວິ່ງເຕີລິດໜີກລັບ
ໄປທີ່ໂຮງເຮືນໂດຍເຮົວ ພວໄປສຶກຄຽກມສຣອຍຸ່ແລ້ວ ມີຮຍນົດ
ປະທັບຕາໂຮງພຍາບາລສມເດົຈພະຍຸພຣາຊຈອດຮອຍຸ່ ບິດາ
ແລະມາຮາດາຂອງເພື່ອນຄົນນັ້ນນັ້ນອູ້ໃນຮຖພຣັມກັບນາງພຍາບາລ
ຄົນໜີ່ ຄຽກມລອຸ້ມເພື່ອນຄົນນັ້ນສ່ງຂຶ້ນຮຖແລ້ວປິດປະຕູ ດັນຂັບ
ຮຖກັບອອກໄປໂດຍເຮົວ ປິຕີຢືນຕະລົງຈັງຮັງອູ້ກັບທີ່ ພວຄຽກມລ
ເຂົ້າມາກອດ ເຂົ້າຈຶ່ງຮັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນລົງໄດ້ ຄຽກມລເລົ່າວ່າ
ສາທາລະສຸຂອໍາເກອກກັບຕໍ່າວຈາວແຜນຈັບກຸມຄນຮ້າຍໄວ້ແລ້ວ ຈຶ່ງ
ສະກດຮອຍຕາມປິຕີໄປ

ສຳຫັບເພື່ອນຂອງເຂົ້າ ນາຍແພທຍ໌ຈະສ່າງໄປຮັກໜາທີ່
ກຽງເທິພາວ ສ່ວນປິຕີມີຄວາມດີຄວາມຂອບ ຂ່າຍທາງຮາຊກາປປາບ
ປຣາມຜູ້ຄ້າຍາເສພດີດໂດຍເນີພະຍາເສພດີດທີ່ມອມເມາເຍວ່າ
ຂອງชาຕີ ທາງຮາຊກາຮື້ອເປັນອັນຕາຍທີ່ໃຫ້ຢູ່ຫລວງມາກ ແລະ
ເຮື່ອງນີ້ໃນໂຮງເຮືນມີຄົນຮູ້ເຫັນເພີ່ງສາມຄົນເທົ່ານັ້ນຄື່ອ ຄຽກມລ
ປິຕີ ແລະຄຽງໃຫ້ຢູ່ ຂະນີ້ຄຽງໃຫ້ຢູ່ໄປຄອຍອູ່ທີ່ໂຮງພຍາບາລແລ້ວ
ຄຽກມລກຳຂັບປິຕີວ່າຍ່າເປີດແຜຍເຮື່ອງນີ້ໃຫ້ຄຽງເປັນອັນຂາດ ແມ່
ວ່າເພື່ອນ ຈະມາເຫັນໜີ້ຄາມຫີ່ອເສນອເງື່ອນໄຟຍ່າງໄຣກ້ອຍ່າເລົ່າ
ເພຣະເປັນອັນຕາຍຕ່ອງໜີ້ວິຕຂອງປິຕີ ປິຕີກົບຮັບຄໍາ ຄຽກມລບອກ
ວ່າ ພຽງນີ້ນາຍແພທຍ໌ຈະມາບຮຽຍ ເຮື່ອງໂທໜຂອງລູກກວາດ
ຜສມຍາເສພດີດໃຫ້ນັກເຮືນໜັ້ນ ປ. ៥-៥ ແລະ ៦ ພັ້ງ

ปิติสังสารเพื่อนที่เคราะห์ร้ายคนนั้นมาก แพทญ์บอกว่า
ถ้าไม่รับรักษาเพื่อนคนนั้นก็จะต้องตาย ปิติรู้สึกกลัว เขาคิด
ว่าถ้าเยาวชนซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตต้องตก
เป็นยาเสพติด ประเทศชาติก็คงต้องพินาศล่มจมแน่นอน
ปิติรักตัวเอง รักพ่อแม่ พี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อนฝูง และ
รักประเทศชาติ เขายังต้องละเว้นและหลีกให้ห่างไกลจาก
ยาเสพติด เขายังไม่รับของจากคนแปลกหน้า และคนที่เขา
ไม่ไว้เนื้อเชื่อใจเป็นอันขาด ปิติรู้สึกเดียดแค้นซึ่งชั้นคนที่
ป่อนทำลายชาติด้วยการมอมเมายาเสพติด เขายัง
ตั้งใจแน่วแน่ว่า จะช่วยทางราชการกำจัดคนป่อนทำลายชาติ
ให้สิ้นไปตามกำลังความสามารถของเขาก็

แบบฝึก

๑. ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ ส สะกด

สีเหลี่ยมจัตุรัส รหัสสำคัญ วันเลิกทาส คำสอนพุทธ
หยุดรอโอกาส ปลาสติกเส้น เป็นสิ่งพิสดาร การละกิเลส

๒. ฝึกผันคำ อักษรสูงและอักษรตัวผันรวมกันได้
ครบ ๕ เสียง และเทียบเสียงผันในอักษรกลาง

อ	อ	อ	อ	อ
น	น	น	น	น
ล	ล	ล	ล	ล
				ล
				ล
				ล

ล

เข้าใช้ไฟลนจนเต้าเจี้ยวหลนลนออกมา เลยเอามือปัด
หม้อเต้าเจี้ยวหลน

ค	ข	ค	ค	ข
น	น	น	น	น
				น
				น
				น

น

นักเรียนช่วยกันขนของที่คนมาได้เอาไปให้คนที่ยากจน
ขนแค้น

๓. การใช้คำมาเรียงเป็นข้อความ หรือเป็นประโยค
บางครั้งต้องมีคำมาต่อระหว่างคำ เพื่อทำให้
ได้ความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น

ฝึกอ่านและสังเกต

กล่องใส่ดินสอนฉันหาย

กล่องใส่ดินสอนของฉันหาย

ชูใจอยู่บ้าน

ชูใจอยู่ในบ้าน

เข้ากราฟเพื่อน

เข้ากราฟกับเพื่อน

ปิติริ่งไปร้านขายของ

ปิติริ่งไปที่ร้านขายของ

๔. ฝึกอ่าน คำควบกล้ำ ร ล ว

ในตรอกตอกตะปู
ขวางกั้นกลั้นหมายใจ

คาดคันอย่าให้คลาด
กระปรี้กระเปร่าหมาย
อ้าพรางไปพลางก่อน
ร่างกายกลับกลายทั่ว

ตะแคงดูอย่าแคลงใจ
พรวดพราดไปผิดพลาดง่าย
เก็บผักกาดสูกความดาย
จะผ่อนคลายระคายตัว
ไม่สีกร่อนเหมือนกล้อนหัว
ไม่ต้องกลัวจะเสียเปล่า

๕. ข้อความที่เรียงกันเป็นประโยคได้ใจความ ถ้า เอากลุ่มคำหรือวลีมาขยายความออกไปอีก ก็ จะทำให้ประโยคได้ใจความซัดเจนยิ่งขึ้น

ฝึกอ่านและสังเกต

สารณสุขอ่ำເກອເລາລູກກວາດມາດູ

สารณสุขอ่ำເກອເລາตัวอย่างລູກກວາດມາດູ

สารณสุขอ่ำເກອเรียກເລາตัวอย่างລູກກວາດจากเจ้าน້າที่
ມາດູ

สารณสุขอ่ำເກອเรียກເລາตัวอย่างລູກກວາດสมยาเสพติด
จากเจ้าน້າที่ມາດູ

๖. ฝึกอ่านและสังเกต ประโยชน์คุณภาพและประโยชน์คุณค่าตอบ

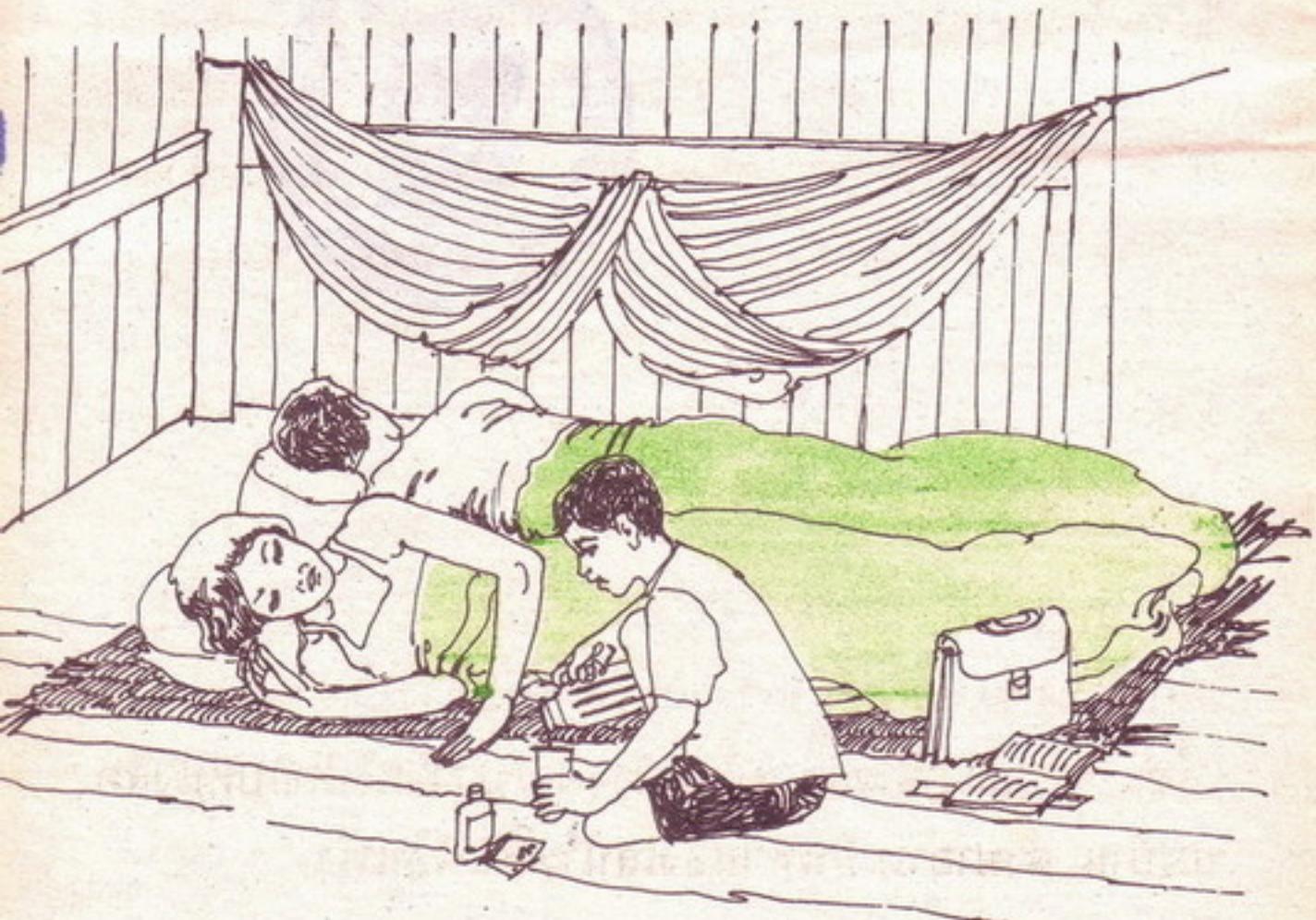
- เชื่อมายิบเงินของฉันทำไม? (ประโยชน์คุณภาพ)
 ฉันไม่ได้หิบเงินของเชอ (ประโยชน์คุณค่าตอบ-ปฏิเสธ)
 ใครมาหิบเงินของฉันไป? (ประโยชน์คุณคุณค่าตอบ)
 ฉันหิบเงินของเชอไปเอง (ประโยชน์คุณค่าตอบ-บอกเล่า)
 ของนี้เป็นของเชอหรือ? (ประโยชน์คุณคุณค่าตอบ)
 "ไม่ใช่ของของฉัน" (ประโยชน์คุณค่าตอบ-ปฏิเสธ)

บทที่ ๑๒

สุวรรณสาม

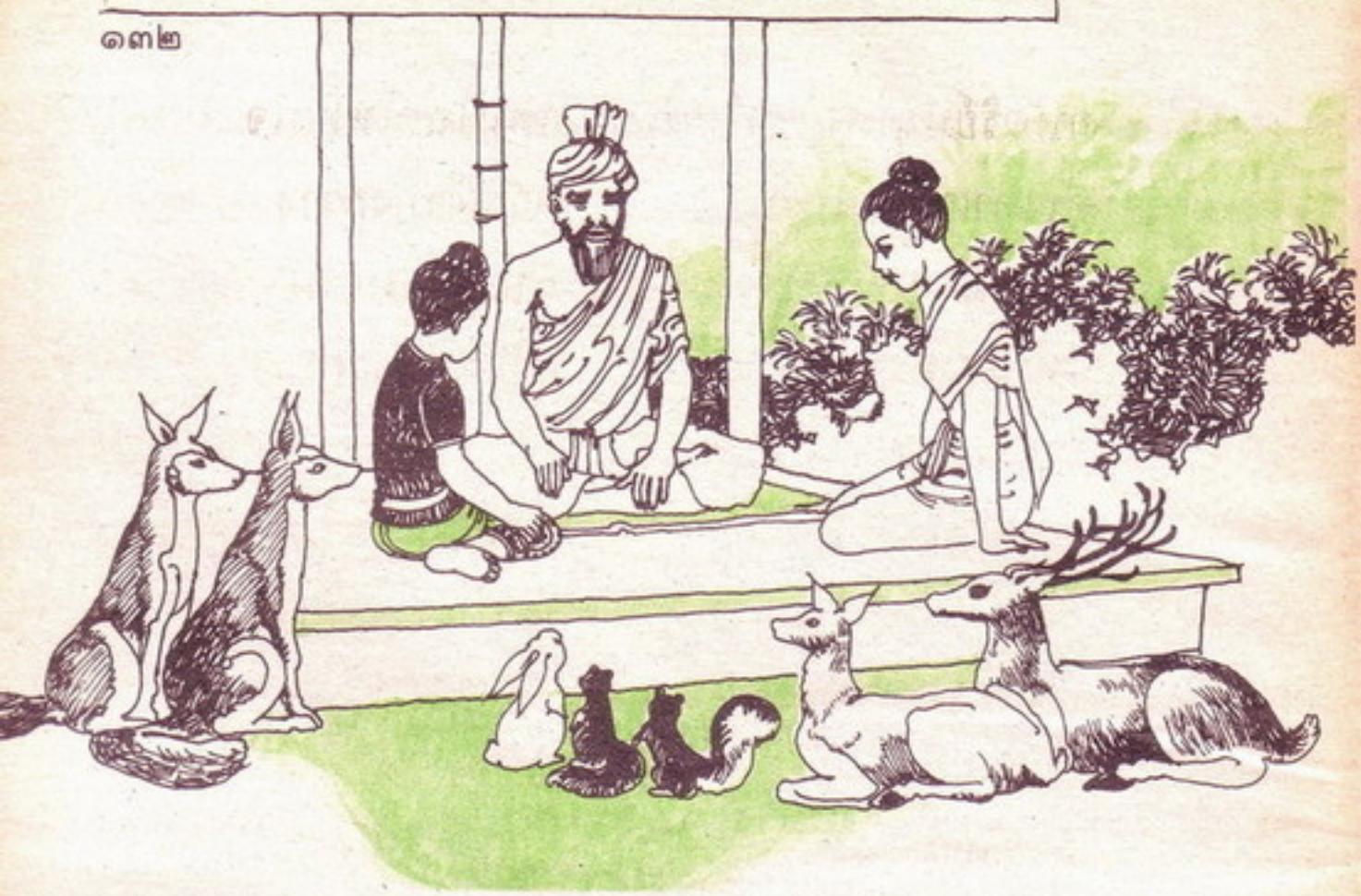
เพชรหยุดเรียนหลายวันแล้ว เพราะพ่อกับแม่ล้มป่วยลงพร้อมกัน เขากินนองคนที่ถัดจากเข้า ซึ่งเพิ่งเข้าเรียนในปีนี้ไปโรงเรียนทุกวัน ส่วนตัวเขายังป่วยนิบัติพ่อแม่และดูแลน้องเล็ก ๆ เมื่อล้มป่วยใหม่ ๆ พ่อกับแม่ไปตรวจรักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช แพทย์ฉีดยาและให้ยาารับประทาน

ที่บ้าน พอยาหมดเพชรก็ไปซื้อยาที่โรงพยาบาล แต่เขาไม่รู้ว่าพ่อ กับแม่ป่วยเป็นอะไร เขาไม่กล้าถามหมอดร์ ก็จะว่าเขามีเด็กสูร์ เห็นพ่อ กับแม่นอนชึม บางทีก็จับไข้จนตัวสั่นสะท้าน ลุงมาเยี่ยมเสมอและบอกว่าพ่อ กับแม่เป็นไข้จับสัน อีกหลายวันจึงจะหายเป็นปกติ

กลางวันวันเสาร์ เพื่อน ๆ พากันมาเยี่ยมเยียนสามข่าว ชูใจมีห่อหมกมาฝากเพชรด้วย เพชรดีใจและขอบใจชูใจมาก เพื่อน ๆ ซักถามถึงอาการป่วยของพ่อแม่เพชร และหักว่าเพชร ชูบผอมลงไปและมีท่าทางอิดโรย เวลาพูดน้ำเสียงก็แหบแห้ง วีระบอกว่าเพชรต้องอดนอนดอยปรนนิบติพ่อ กับแม่ เมื่อพ่อ กับแม่หายป่วยแล้วร่างกายของเพชร ก็จะสมบูรณ์และแข็งแรง เหมือนเดิม พอดีพ่อ กับแม่ของเพชรนอนหลับ และน้องคน โดยู่บ้าน เพชรจึงชวนเพื่อน ๆ มาคุยกันที่บ้านวีระ ลุงไปช่วยงานโภนรมไฟลูกของเพื่อนบ้าน เพราะวันนี้เป็นวันฤกษ์ดี ไคร ๆ ก็ประกอบงานมงคล

วีระเล่าว่า เมื่อคืนนี้เขาอ่านนิทานเรื่องสุวรรณสาม รู้สึก ชอบใจมาก เพราะเป็นเรื่องของลูกที่มีความกตัญญูตัวที่ เพื่อน ๆ บอกว่าอยากอ่านบ้าง วีระจึงรีบวิงชี้นิปปะหยิบหนังสือ บนบ้าน ลงมาอ่านเป็นท่านองเสนาะให้เพื่อนฟัง

ดาบสต้าบอด	ลูกยอดกตัญญู
สุวรรณสามเลี้ยงดู	บิดามารดร
ถึงแม้ยากไร	ฤาให้อาหาร
หาอาหารป้อน	แสนสุขฤดี
เกิดผลสัมฤทธิ	ดวงจิตผุดผ่อง
ดาบสหั้งสอง	เพิ่มพระทวี
สุวรรณสามมีเพื่อน	ในเสื่อนมากมี
เก้งกว้างมฤคี	เพลิดเพลินฤทธิ์
ห้อมล้อมหน้าหลัง	ดุจดังบริวาร
ยามสูร์ลัมรา	ตักตะวงน้ำใส

กษัตริย์หูโงด
ดุ่มเดาเข้าไฟร
มองเห็นมฤคี
แห่งห้อมล้อมตาม
จึงเลึงครรยิง
สุวรรณสามคราญุคราง
กษัตริย์ร้ายตกใจ
น้ำตาเนื่องนอง
ไม่แลเห็นคน
สุวรรณสามฝืนจิต

แสนโนดเหลือใจ
หวังล่าเก้งกว้าง
มากมีลันหลาม
เพื่อนรักอยู่กลาง
กว้างวิง吕布พลาง
ถูกศรแรงฤทธิ์
เข้าไปประคอง
ด้วยสำคัญผิด
อับจนสิ้นคิด
บอกเล่าเนื้อความ

กษัตริย์รับเต็มใจ	จะไปดูแล
ปรนนิบดิพ่อแม่	แทนสุวรรณสาม
ตักເອວາរී	เรวරີພລິພລາມ
กลับคืนอราม	ทຶກລາງພນາ
ดาบสรູ່ได	ไม่ใช่ลูกตน
กษัตริย์เล่าเหตุผล	เรื่องราวเป็นมา
ดาบสตั้งจิต	ອົງຫຼວງຈາກຈາ
ขอให้ลูกยา	คงคืนชีวัน

อำนาจความดี	ลูกมีกตัญญู
สุวรรณสามคงอยู่	มีชีวิตพลัน
กษัตริย์เลิกม่าสัตว์	ปฏิบัติบุญอนันต์
ตาดาบสนั่น	ก็กลับมองเห็น

เรื่องสุวรรณสามมีคำศัพท์อยู่หลายคำ แต่เพชรฟังพอรู้เรื่อง เขารู้สึกชุ่มชื่นใจ เพราะเขาได้ทำหน้าที่ลูกที่ดีเสมอมา เช่นเดียวกับสุวรรณสาม ครั้งนี้เป็นครั้งที่หนักที่สุด เขานำเสนอเรื่องนี้อยู่ในแบบใจจะขาด บางครั้งไม่มีเรียวแรงเลย พ่อ กับแม่คงสมเพชรนานาขนาด เวลาไม่มีไข้ ก็อุตส่าห์ลูกขึ้นมาช่วยทำงาน แต่เขายังไม่ยอมให้ทำ น้องชายของเขาก็อย่างจะหยุดเรียนช่วยเขานำบัง เพชรไม่ยอม เพราะเกรงจะกระทบกระเทือนผลการเรียนของน้อง เขายอมลำบากตรากรตามเดียว โชคชะตาของเขายังดีอยู่ที่มีเงินทองสะสมไว้ใช้จ่ายบ้าง

มานี้หยิบหนังสือนิทานมาพลิกดู แล้วพูดว่า “นันขอบเรื่องนี้จัง สุวรรณสามเป็นคนดีนະ ตัวจะตายอยู่แล้วยังอุตส่าห์ฝากฝังพ่อแม่ให้กษัตริย์ช่วยเหลือ”

“กษัตริย์ก็ดี รู้ตัวว่าทำผิดก็ยอมทำตามคำขอร้องทันที นันขอบที่กษัตริย์ใจร้าย กลับเป็นกษัตริย์ใจดีเลิกม่าสัตว์” ชูใจกล่าวเสริม

ปิติพูดว่า “ยายเคยพูดเสมอว่า ความดีชนะทุกอย่างได้”

“พวกรечอนั่งคุยกันก่อนนะ ฉันจะไปเอาขนมจีนเนี้ยา
ที่ป้าทำมาเลี้ยงพวกรเชอ” วีระบอกพลางเดินขึ้นไปบนบ้าน
ปิติยีดคอทำจมูกบาน ๆ สูดลมหายใจเข้าออกถี่ ๆ แล้วพูดว่า
“มิน่าล่ะฉันได้กลินอะไรหอมหวาน ชวนน้ำลายหยดตึง ๆ ออย
ตั้งนานแล้ว” เพื่อน ๆ พากันหัวเราะ

“ลุง ป้า และวีระดีต่อฉันมาก แบ่งกับข้าวให้ฉันทุกวัน
หากองกินที่ไม่แสลงโรคไปให้พ่อ กับแม่ ฉันรู้สึกซาบซึ้งใน
บุญคุณเหลือเกิน” เพชรพูดพลางเอามือเสยผມซึ่งยาวลงมา
ปักหน้าพากขึ้นให้เรียบร้อย

“เธอเป็นคนดีนี่เพชร คนดีไคร ๆ ก็ชอบ” manganese

แบบฝึก

๑. ๗ (รี) อ่านได้หลายเสียง บางคำออกเสียง รี

บางคำออกเสียง รี บางคำออกเสียง เเรอ

ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ ฤ ออกรสียง รี

ฤทุโหดชั่วร้าย ฤากลายเป็นฝี

ฤทัยฤทธิ์ มฤคีรักป่า

ຖະໜີສືອສີລ	ກິນແຕ່ພຸກຂາ
ປະພຸກຕິດືມາ	ພຸກກາຝນຕກ
ຝຶກອ່ານແລະຈຳ ຄຳທີ່ໃຊ້ ຖ ອອກເສີຍງ ວ	
ໄດ້ຜລສັມຖົກ	ມີຖົກເກຣີຢູ່ໄກ
ຝຶກອ່ານແລະຈຳ ຄຳທີ່ໃຊ້ ບ ອອກເສີຍງ ເຮ	
ຖຸກຫຼືດີ	ໄດ້ຖຸກຫຼື
ຖາ ອ່ານອອກເສີຍງ ວິວ	
ຖາກລາຍເປັນຜີ	ຖາຜີສືອສີລ

ເກ. ຄຳ ທ ເດືອນ ອາຈເພີມຄຳອື່ນປະສົມທຳໄຫ້ພັ້ງ
ເພຣະໜີ້ນ ແລະຢັ້ງມີຄວາມໝາຍເໜືອນເດີມ

ຝຶກອ່ານແລະສັງເກດ

ເຮືອງ	-	ເຮືອງຮາວ	ຄຮາງ	-	ຄຮວຸງຄຮາງ
ຕວງ	-	ຕັກຕວງ	ນອນ	-	ເນືອນນອນ
ຝ່ອງ	-	ຜຸດຝ່ອງ	ຫຼັ້ງ	-	ຫາບຫຼັ້ງ
ເໜື້ອຍ	-	ເໜື້ດເໜື້ອຍ	ເຢືຍມ	-	ເຢືຍມເຢືຍນ
ລຳບາກ	-	ລຳບາກຕາກຕັກຕົວ	ກຮະທບ	-	ກຮະທບກຮະເທືອນ
ຄຳບາງ	ຄຳອາຈາຈເປັນ	ແປັນປາງສ່ວນ	ແຕ່ຢັ້ງມີ		
ມາຮາ	-	ມາຮາ			

บิดา	-	บิดร	
ชีวิต	-	ชีวา	ชีวัน

๓. การแต่งเรื่องเป็นคำคล้องจอง ต้องจำกัด
จำนวนคำ เมื่อแต่งแล้ว จะมีความหมายมาก
กว่าคำที่เห็น

ฝึกอ่านและสังเกตการแปลความหมาย

ตาบสตาบอด	ลูกยอดกตัญญู
ตาบส (ฤทธิ์) ตาบอดมีลูกที่มีความกตัญญูมากคนหนึ่ง	ดุ่มเดาเข้าไฟร
เดินเข้าไปในป่าคันหาสัตว์	
สุวรรณสามฝืนจิต	บอกเล่าเนื้อความ
แม้ว่าสุวรรณสามจะเจ็บปวด	ก็ยังพยายามแข็งใจเล่าเรื่องรา
ของตนให้กษัตริย์ฟัง	
ขอให้ลูกยา	คงคืนชีวัน
ขอให้ลูกที่ตายพื้นขึ้นมา	
ตาตาบสนั้น	ก็กลับมองเห็น
ตาของตาบสที่บอดนั้น	ก็กลับกลายเป็นตาดีมองเห็นได้

๔. ฝึกอ่านและสังเกต การแยกคำในการอ่าน
นักเรียนต้องเดาเรื่องเดาความหมายได้ จึงจะ^{ได้}
แยกคำได้ถูกต้อง ถ้าแยกผิด จะอ่านผิดและ
ความหมายจะเปลี่ยนไปจากเดิม

เพชรต้องอดหลับอดนอน
เพชร ต้อ งอด หลับ อด นอน

เพชร ต้อง อด หลับ อด นอน

ดาบสถาบอด ลูกยอด กตัญญู

ดาบ สถาบ อด ลูก ยอด ดา ก ตัญญู

ดา บส ดา บอດ ลูก ยอด กตัญญู

๕. การแยกคำในบทร้อยกรอง อ่านเป็นจังหวะ^{ระหว่าง}
เป็นวรรค เป็นทำนอง จะทำให้ฟังเพระดี
เหมือนเพลง

ฝึกอ่านและเคาะเป็นจังหวะ

ดาบส ดาบอด	ลูกยอด กตัญญู
สุวรรณสาม เลี้ยงดู	บิดา มารดร
ถึงแม้ ยกไร	ญาให้ อาทร
หาوا หารป้อม	แสนสุข ฤทธิ

๖. คำบางคำ อาจมีความหมายหลายอย่าง ต้องใช้ความหมายตรงกับข้อความและเรื่องราว
 ฝึกอ่านและสังเกต ความหมายของคำ
กัน	เราไปเที่ยวด้วยกัน
	เขากันฉันออกไป
	ช่างตัดผมกันคิวແหว่งไป
	ปิติทำซัมไวน์กันแดด
เลิก	โรงเรียนเลิกแล้ว
	ปิติเลิกเที่ยวเตร'
	เจ้าจ่อเลิกผอมวีระขึ้นจะหาเหา
ล่า	วันนี้ฝนตกชูใจมาล่าช้ากว่าทุกวัน
	การล่าสัตว์ตัดชีวิตเป็นบ้าป
	เมื่อเห็นผึ้งบินมาปิติก็ต้องล่าถอยไป
สิ้น	คนที่ฆ่าตัวตายเป็นคนสิ้นคิด
	ก่อนที่ผู้ร้ายจะสิ้นใจก็ยอมสารภาพผิด
	เมื่อสิ้นสุดการรับ ข้าศึกก็ตายจนหมดสิ้น

๗. คำซื่อหรือคำแทนซื่อ เมื่ออยู่ติดกัน ความหมายยังไม่ชัดเจน จึงต้องใช้คำต่อรองห่วงคำ

ฝึกอ่าน และหาประโยชน์จากหนังสือเรียนที่มีคำต่อระหว่างคำ

หมายเข้า หมายของเข้า

หนังสือตู้ หนังสือในตู้

ใช้คำต่อจะทำให้ประโยชน์ชัดเจนขึ้น

เข้าไปบ้านมานี่เวลา ๔.๓๐ น.

เข้าไปถึงบ้านของมานี่เวลา ๔.๓๐ น.

๔. อ่านและสังเกต ความแตกต่างระหว่างประโยชน์
คำสาม และประโยชน์คำต่อบน

ทำไมเพชรจึงหยุดเรียน ?

เขายกยุคเรียน เพราะพ่อแม่ล้มป่วย

พ่อแม่ของเขายกป่วยเป็นอะไร ?

เขายกไม่รู้ว่าพ่อแม่ของเขายกป่วยเป็นอะไร

ใครรักษาพ่อแม่ของเขายก ?

แพทย์ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชเป็นคนรักษา

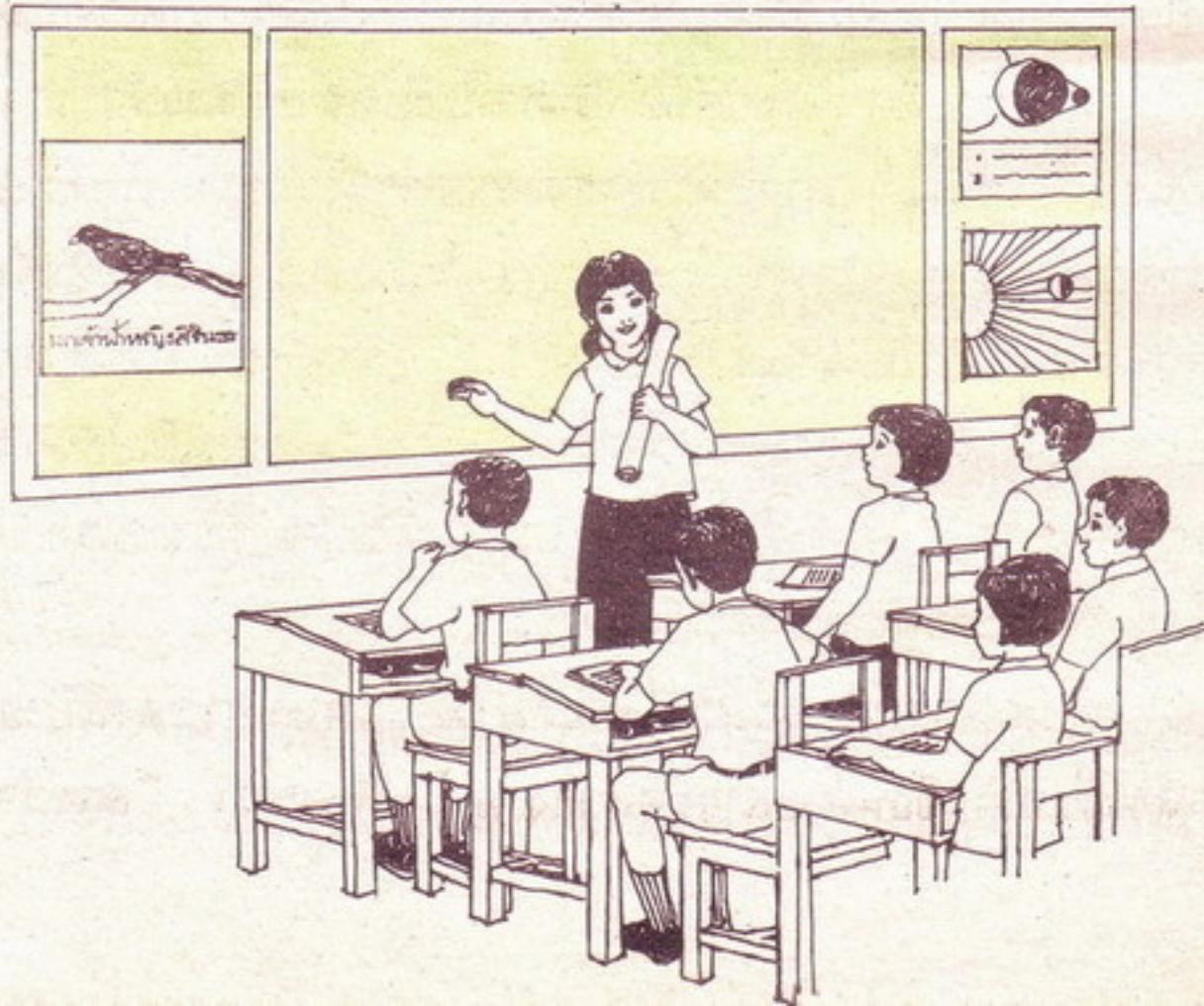
ทำไมเขางี้ไม่ถามหมอมาว่าพ่อแม่ป่วยเป็นอะไร ?

เขายกไม่ถ้าม เพราะเกรงหมอมองว่าเขายกเป็นเด็กสูร์

บทที่๓

นกเจ้าฟ้า

วันนี้ มนีจะต้องรายงานความรู้ที่ครูกลำกัดให้ไปค้นคว้า นักเรียนทุกคนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แล้วนำมารายงานที่หน้าชั้นเรียนให้เพื่อนฟังในตอนเช้าก่อนเรียนเรื่องอื่นทุกวัน ครูกลไม่เคยปล่อยปละละเลยให้นักเรียนรายงานกันตามลำพัง เขายังนั่งฟังด้วยเพื่อเพิ่มเติมความรู้ให้และแก้ไขข้อบกพร่องด้วย พอทุกคนนั่ง

ประจำที่นั่งเรียนร้อยแล้ว นานีก็เดินออกไปที่หน้าชั้นเรียน อย่างไม่หาดหัวน์ เพราะเขาเตรียมตัวพร้อมแล้ว นานีถือภาพมาด้วยสองแผ่น เขากล่าวพอก่อนหนึ่งออกแบบที่กระดานป้าย พอเพื่อน ๆ เห็นก็ส่งเสียงพิมพ์ด้วยความแปลกใจ เพราะเป็นรูปนกเล็ก ๆ ตัวหนึ่ง นานีใช้ชอล์กเขียนด้วยลายมือ ตัวบรรจงได้ภาพนั้นว่า “นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร” พอเพื่อนเห็นชื่อนกก็ยิ่งทำสีหน้าแปลกใจมากขึ้น

นานีพูดว่า “สวัสดีคุณครู และเพื่อน ๆ ที่รัก ฉันจะเล่าเรื่องนกชนิดใหม่ของโลก และประวัติซื่อของนกตัวนี้ให้ฟัง” แล้วนานีเล่าว่า นกในภาพนั้นชื่อ นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร เป็นนกนางแอ่นพันธุ์ที่พบใหม่ของโลก มีผู้พบนกชนิดนี้ที่บริเวณบึงบรเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์เมื่อหลายปีมาแล้ว การที่นกมีชื่อเช่นนี้ เพราะทางราชการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต นำพระนามของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนสุดามาเป็นชื่อนก เพราะพระองค์โปรดธรรมชาติและทรงสนพระทัยเรื่องนกมาก พระเจ้าอยู่หัวก็ทรงอนุญาต นกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร จึงเป็นนกชนิดแรกในโลก ที่คนไทยค้นพบและตั้งชื่อเอง

นานีกล่าวพอก่อนหนึ่งออกแบบที่บนกระดานป้าย แล้วใช้ชอล์กเขียนด้วยลายมือสวยงามเป็นพิเศษว่า “สมเด็จ

พระเทพรัตนราชสุดา เจ้าฟ้ามหาจักรีสิรินธร รัฐสีมาคุณา
กรปิยชาติ สยามบรมราชนุภาพี” พลางบอกเพื่อน ๆ ว่าเป็น
พระนามปัจจุบันของเจ้าฟ้าหญิง มนีเล่าถึงพระประวัติเกี่ยวกับ
เรื่องที่พระองค์โปรดธรรมชาติว่า เมื่อทรงศึกษาอยู่ชั้นประถม
ศึกษา ทรงสนใจหันหนังสือที่เกี่ยวกับสัตว์นานานานิด โปรดจับ
ตีกแต่นและแมลงเล็กแมลงน้อย ห่อผ้าซับพระพักตร์ไปทรง
ศึกษา บางครั้งทรงเก็บตัวดักแด้ไปใส่ขวดโหล พอรุ่งเช้า
ทอดพระเนตรเห็นกล้ายเป็นผีเสื้อออกมาจากคราบตัวดักแด้

ก็ทรงตื่นเต้น พระองค์โปรดนา ทรงถ่ายภาพนกและทรงท่องโคลงกลอนเกี่ยวกับนกเก่งมาก เมื่ออาจารย์ให้นักเรียนในชั้นพระองค์จดชื่อนกต่าง ๆ แบ่งกัน ปรากฏว่าพระองค์ทรงจดได้มากกว่าเพื่อน ดังนั้น การตั้งชื่อนกชนิดใหม่ของโลก ใช้พระนามของพระองค์ จึงเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง นอกจากพระนิสัยโปรดธรรมชาติ พระองค์ทรงมีน้ำพระทัยเป็นนักกีฬา ไม่ทรงคิดเอาเปรียบใคร ครั้งหนึ่งเสด็จประพาสป้ากับเพื่อนร่วมชั้น ทรงปืนเข้า ชมนก ชมไม้มือ ข้อนปลาท่องน้ำตกลอย่างทรงพระสำราญมาก อาจารย์ที่นำเสด็จฯ ได้กำหนดให้ทุกคนช่วยตัวเอง รู้จักเผาเผือก มัน และข้าวโพดรับประทานเอง ข้าวโพดที่พระองค์ทรงเผานั้นเกรียมใหม่เป็นถ่าน อาจารย์ขอแลกกับข้าวโพดฝักที่เผาสุกพอดี ก็ไม่ทรงยินยอม เพราะทรงถือว่า เมื่อทรงเผาให้ใหม่เองก็ต้องเสวยเอง จะแลกกับของดีของคนอื่นอย่างไรได้

มานีกล่าวสรุปว่า “ฉันได้แนะนำให้เพื่อน ๆ รู้จักนกเจ้าฟ้าหญิงสิรินธร และสาเหตุที่ได้พระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเป็นชื่อนกแล้ว ฉันหวังว่าความรู้ที่ฉันไปค้นคว้ามานี้ คงให้ประโยชน์แก่เพื่อนๆ โดยเฉพาะเด็กประวัติของพระองค์ เมื่อทรงศึกษาในชั้นประถมขนาดพวงเรนี คงจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่พวง

เราหารอยอย่าง ฉันขอจบรายงานเท่านี้ สวัสดี” พอดีครุกมล กดกริงสัญญาแบบอกหงดเวลาพูด

เพื่อน ๆ ปรบมือขอบอกขอบใจ ต่างชมเชยว่ามานีเข้าใจ คันคว้าเรื่องที่น่าสนใจ มารายงานให้ฟัง นานีปลดภาระลงมา มัวนเก็บพลางกล่าวขอบใจเพื่อน แล้วเดินหน้าบานด้วยความ ปลาบปลื้มกลับมานั่งที่ หล่ายคนขอคุกภาพ ครุกมลเดินมายืน หน้าชั้นกล่าวชมมานีว่า ต่อไปนานีจะต้องมีความรู้ปราดเปรื่อง เพราะคันคว้าเรื่องมารายงานได้ละเอียดถี่ถ้วน แล้วเล่าพระ ประวัติของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพิ่มเติมว่า สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โปรดการศึกษาภาษาไทยตั้งแต่ทรงพระเยาว์ ทรง พระปรีชาสามารถมาก ทรงแต่งโคลงกลอนได้ตั้งแต่ทรง ศึกษาอยู่ชั้นประถมปีที่สาม ขณะนี้พระนิพนธ์ของพระองค์ที่ เกี่ยวกับภาษาไทย และบทร้อยกรองมีอยู่หลายเล่ม ที่นำมา ร้องเป็นเพลงปลูกใจก็มี

พอรับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว มานี ชูใจ ดวงแก้ว สมคิด และปิติ “ไปนั่งเล่นที่ใต้ร่มไม้ มีนกน้อย ตัวหนึ่งส่งเสียงร้อง ตีวิด ตีวิด ตีวิด อยู่บนต้นไม้ ปิติกำลัง นั่งตาปรือ เพราะง่วงนอน พอดียินเสียงนก็ลีมตาโพลง หัน ขัวไปมองดูนก พลางผลุนผลันลูกขี้นียนแล้วร้องว่า “นั่นแน่

นกเจ้าฟ้า” ดวงแก้วพูดเสียงกล่าวหัวเราะว่า “ปิติอย่าไปว่าเขา
ซีจะ นั่นนกต้อยตีวิด ไม่ใช่นกเจ้าฟ้า เห็นไหม ตัวมันไม่
เหมือนรูปที่ manaให้ดูเมื่อเช้านี้เลย” ปิติหัวเราะเก้อ ๆ เสมอง
ดูมดที่เดินขวกไขว่อยู่ตามพื้นดิน ชูใจกวักมือเรียกมานีกับ
ดวงแก้วให้มาดูแมงกว่าง พลางบอกว่า “เจ้าตัวนี้ตกลงมา
จากต้นไม้มีเมื่อกี้นี้ หาดหวิดจะลงมาบนหัวฉัน ถ้ามันตกลง
บนหัวฉันละก็ ฉันคงร้องหวิดลั่นเซียวละ” สมคิดกรากเข้า
มาดูบ้าง พอเห็นแมงกว่างก์ร้องบอกปิติว่า “เราได้แมงกว่าง

ไปชนกันแล้วละปิติ” ชูใจรีบ
คำว่าไม่เขี่ยให้มันบินหน่อย่างทัน
ทีทันควัน พลางบอกว่า “บิน
หนีไปเสียเร็ว ๆ คนเข้าจะมา^{รัง}ความเจ้าแล้วละ” แมงกว่าง
บินหวือเนียดหัวชูใจไป ชูใจตก
ใจก์หวีดร้อง มนีต้องเรียก
ขวัญให้ ชูใจจึงยิ่มอกมาได้
สมคิดพูดเสียงกล่าวหัวเราะว่า
“ฉันไม่เอามันไปชนกันหรอก ชูใจ
ตัวมันยังเล็กอยู่อย่างนี้ชนไม่สนุก
แมงกว่างโต ๆ จึงจะชนกันสนุก”

“มันชนกันแล้วตายใหม่”

มนีถาม

“ไม่ตาย” ปิติรีบตอบ
 “ไม่มีบาดแผล ขวิดกันไปขวิด
 กันมา ตัวไหนแพ้ก็บินถอย
 หนีไปเท่านั้นเอง” แล้วเขาก็
 ยืดตัวตรงทำสีหน้าเคร่งชريم
 พลางพูดข้าๆ เสียงจاذจานว่า
 “พวกเราได้รับการอบรมปลูก
 ฝังให้รักธรรมชาติ รักตนไม่
 รักสัตว์ มาตั้งแต่เล็กจนโตป่าน
 นี้แล้ว จงเชื่อเถอะว่า พวกเรา
 ไม่ทำลายธรรมชาติแน่นอน ตน
 ไม่ให้ความร่มเย็น ทำให้อากาศ
 สดซึ่น มองเห็นตนไม่แล้วเย็น
 ตาเย็นใจ พอกนกเป็นสัตว์ที่น่า
 รักสีสันสวยงาม มีมากมายหลาย
 ชนิด ชอบดูเวลามันบิน เวลามัน
 กระโดด หรือวิ่งอย่างปราด
 เปรีย มนร้องเพลงให้เราฟัง

๑๕๙

ทำให้เรามีความสุข นี่ไง ฉันมีนกอยู่ตัวหนึ่ง” ว่าแล้วเขาก็ เอาไม้อกดปากกระเปาเสื้อยืนนิ่งอยู่ เพื่อน ๆ ทำตามปริบ ๆ มองปิติ นึกในใจว่า วันนี้ ปิติพูดได้ยาวและน่าฟัง ทันใดนั้น ปิติกวักເອານົກກະດາຊະທີ່ແບບພັບໄວ້ຫລັງຈາກທີ່ຝຶ່ມານີ້ຮ່າຍງານ ອອກມາຈາກກະດາຊະເປົ້າເສື້ອ ອືບຕັກຮະໂດດລອຍຂຶ້ນຈາກພື້ນດິນ ແລ້ວຂວ້າງນົກກະດາຊະຂຶ້ນໄປໂດຍແຮງ ນົກກະດາຊະປລິວຂຶ້ນໄປ ເຄວັງຄວັງອູ້ປະເດືອຍເດືອຍກີ່ວ່ອນຕກລົງມາ ມານີ້ຮຶບວິ່ງໄປໜີນ ນົກກະດາຊະ ຍກຫຼູ້ໃຫ້ເພື່ອນ ๆ ອຸ້ນ ທີ່ປົກທັ້ງສອງຂ້າງຂອງມັນມີລາຍມືອ ທີ່ງພຍາຍາມເຂື້ອນຍ່າງສ່ວຍງາມຂອງປິດ ເຂື້ອນໄວ້ວ່າ “ນົກເຈົ້າຟ້າ” ເພື່ອນ ๆ ທັນຂວັບໄປມອງດູປິດ ກີ່ເຫັນເຂາທໍາන້າເປັນ ຍື້ມແປ້ນ ອູ້ອ່າງເບີກບານ ທ່າທາງມີຄວາມສຸຂົມທີ່ສຸດໃນໂລກ

ແບບຝຶກ

๑. ຝຶກອ່ານຄໍາຄວບກຳສໍາ ລ ວ

ປຣາດເປົ່ອງປະຊາ	ຄັນຄວາຜລຸນຜລັນ
ຮ້ອຍກຮອງທັນຄວັນ	ເຄວັງຄວັງຮັງຄວານ
ເຄື່ອງໝົມທັນຂວັບ	ກຣາກຈັບປລົດຂວານ
ຂວັກໄຂວ່າຄລຸກຄລານ	ປລົດປລ່ອຍພລອຍເພລິນ

๒. คำควบกล้ำผันเหมือนพยัญชนะตัวหน้า

ฝึกผันคำควบกล้ำ และสังเกตความหมาย

เปรี้ยว เปรี้ยว เปรี้ยว เปรี้ยว เปรี้ยว

ชายหนุ่มรูปร่างประเปรี้ยว ยืนกินมะขามเปรี้ยว อุ่รมคลอง
ครรภูจักรเงรง กลัวอย่าไป เกลือก กลัว กับคนแปลกหน้า
อย่า ยืนเค็ง ค้างขวางทางคนที่กำลัง ขวาง งาน

๓. คำราชาศัพท์ เป็นคำพิเศษใช้สำหรับพระ-
เจ้าแผ่นดิน และพระราชนองค์

ฝึกอ่านและจำ

นาม	ใช้ว่า พระนาม	สนใจ	ใช้ว่า สนพระทัย
หน้า	” พระพักตร์	ดู	” ทอดพระเนตร
เผา	” ทรงเผา	เรียน	” ทรงศึกษา
สบาย	” ทรงพระสำราญ อนุญาต	” ทรงอนุญาต	
อายุน้อย	” ทรงพระเยาว์		

บางคำก็ใช้คำพิเศษ

เที่ยวเล่น ใช้ว่า ประพาส พูด บอก ใช้ว่า ประภาช
ไป ” เสด็จ ชอบ ..” โปรด
รับประทาน ” เสวาย ท่าน ..” พระองค์

๔. คำที่ใช้ประกอบนาม ช่วยให้มีความหมายชัดเจน และพึงเพราะขึ้น
 มีนกส่งเสียงร้อง
 มีนกน้อยตัวหนึ่งส่งเสียงร้อง
 อาจารย์ขอแลกข้าวโพด
 อาจารย์ขอแลกข้าวโพด ฝึกที่ใหม่เกริยมเป็นเต้าถ่านกับ
ข้าวโพดฝึกที่เผาสุกพอดี

๕. คำบางคำออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน
 และมีความหมายแตกต่างกันด้วย
 ฝึกอ่านและจำ

เข้าเสียดาย ทรัพย์จนน้ำตาไหลต้องใช้ผ้าซับ
ครูสอนมานีให้รู้จัก ลูกศรที่ซึ่บอกรทาง
 พอหุงข้าวสุกทุกคนก็ สุขใจที่ได้กินร่วมกันอย่างพางสุก
 ขณะที่หยุด พักอยู่กับ บรรคพาก เข้าเห็นเจ้าพ้าหูงทรง
 หยิบผ้าขึ้นมาซับพระ พักตร์

๖. คำบางคำออกเสียงใกล้เคียงกัน แต่ถ้าออก
 เสียงผิด ความหมายจะเปลี่ยนแปลงไป

ฝึกอ่าน คำที่ออกเสียง ค. กับ พ. และ ข. กับ ผ.
 ฉันมองไม่เห็นครัว
 ฉันมองไม่เห็นฟัน
ขวัญของเข้าดี
ฟันของเข้าดี

๗. ฝึกอ่าน ออกรสเสียง ร ล และคำที่ไม่มี ร ล
 ควบกล้ำ

ขณะที่เข้าไปในน้ำเขามองเห็นงูตามลูกโพลงอยู่ในโพรงไม่มี
 ฉันเห็นครอบน้ำมันติดปากหมายตัวที่ควบเนื้อวิ่งผ่านไป
 ครูบอกว่า ถ้าพูดปดจะปลดออกจากตัวแต่หัวหน้าชั้น
 ครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องเกล็ดปลาเปลี่ยนสีได้ให้นักเรียน
 พึงเป็นเกร็ดความรู้

๘. คำที่เขียนติดกัน ต้องแยกคำอ่านให้ถูก จึงจะ
 มีความหมาย

ฝึกอ่านและสังเกต

เสมอ	อ่านว่า	เส-มอย
ร้อยกรอง	"	ร้อย-กรอง
โคลงกลอน	"	โคลง-กลอน

บทที่ ๑๕

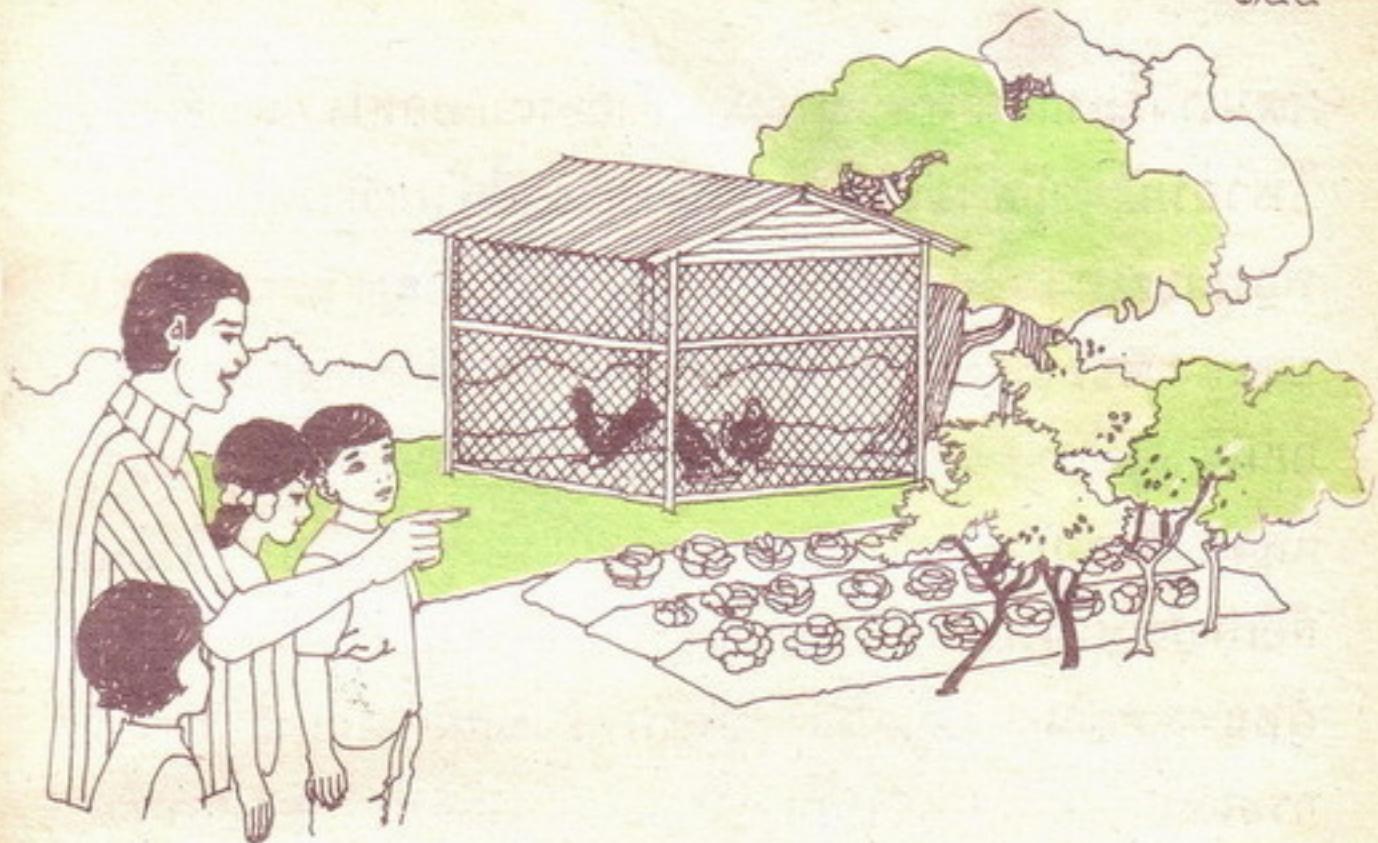
รู้ไว้ใช่ว่าใส่บ่าแบกหาน

“กระเต๊ก ! กระเต๊ก !” เจ้าตั้ง ไก่ของมานะส่งเสียงร้องอย่างตกใจ เมื่อมานี ชูใจและดวงแก้วคลานเข้าไปหมอบหลบอยู่ใต้ซุ่มไม้ข้างเล้าของมัน มานีกระซิบดุเจ้าตั้ง “จุ จุ เงียบ ๆ เจ้าตั้ง เดียวพวกผู้ชายจับได้ว่าพวกเราราช่อนอยู่ที่นี่” เจ้าตั้งไม่ฟังเสียง ร้องดังขึ้นกว่าเก่าແຄມกระเพื่องปีกบินพืบพับไปมา ทำท่าดีนرنจะออกนอกเล้า พวกรไก่ตัวเมียก็พลอย

ผสมโรงร้องกันลั่น ชูใจทำหน้าอ่อนอกอ่อนใจพลางพูดว่า “พวงนั้นจับเราได้แน่ ๆ เพราะเจ้าต้องปากประนีเชีย” พอพูดขาดคำ ปิติกยืนหน้าแทรกกิ่งไม้เข้ามา เข้าแสร้งทำท่าประหลาดใจพลางพูดว่า “ฉันไม่ทราบเลยว่า พวงเรือซ่อนอยู่ที่นี่ ไดยินเสียงเจ้าต้องร้อง นึกว่ามีนักลงดีมาขโมยไก่เสียแล้ว ที่แท้พวงเรือนี่เอง” พูดจบก็แกลังกระแอมเป็นเชิงล้อเลียน พลางหดศีรษะถอยออกจากมายืนหัวเราะ มองดูเด็กผู้หญิงสามคนค่อย คลานลอดซัมไม้ กิ่งไม้เกี่ยวผูกจนยุ่งเป็นกระเชิง

ชูใจทำท่ากะปลอกกะเปลี่ยน เดินไปทrudตัวลงนั่งบนแท่นที่ได้ตันจำปีแล้วบอกเพื่อน ๆ ว่า “บ้านของมานี้ไม่ค่อยมีที่ซ่อน เราเล่นอย่างอื่นดีกว่า” เพื่อนเห็นชอบด้วย จึงช่วยกันคิดหาวิธีเล่นที่สนุก ๆ ยังไม่ทันตกลงกัน เกษตรอ่ำເກອົງຂີ້ຈักรيانเข้ามา เด็ก ๆ วิ่งออกไปต้อนรับขับสู้อย่างดีอกดีใจ ต่างพากันทำความเคารพอย่างนอบน้อม เกษตรอ่ำເກອົງรับความเคารพจากเด็ก ๆ นานะจูงจักรيانไปเก็บไว้ที่ใต้ถุนบ้าน เกษตรอ่ำເກອໄປดูໄກในเล้า พลางซักถามนานะเรื่องการเลี้ยงไก่ เขานอกให้มานะหมั่นไปเก็บใบกระถินมาให้ไก่กินเสมอ ๆ เขานเห็นໄກอ้วนหัวนแข็งแรง และรูปร่างชวดทรงดีก็พอใจด้วยมีสร้อยสีเหลืองสลับแดงสวยงามมาก เขานอกกว่าไม่ซ้ำ

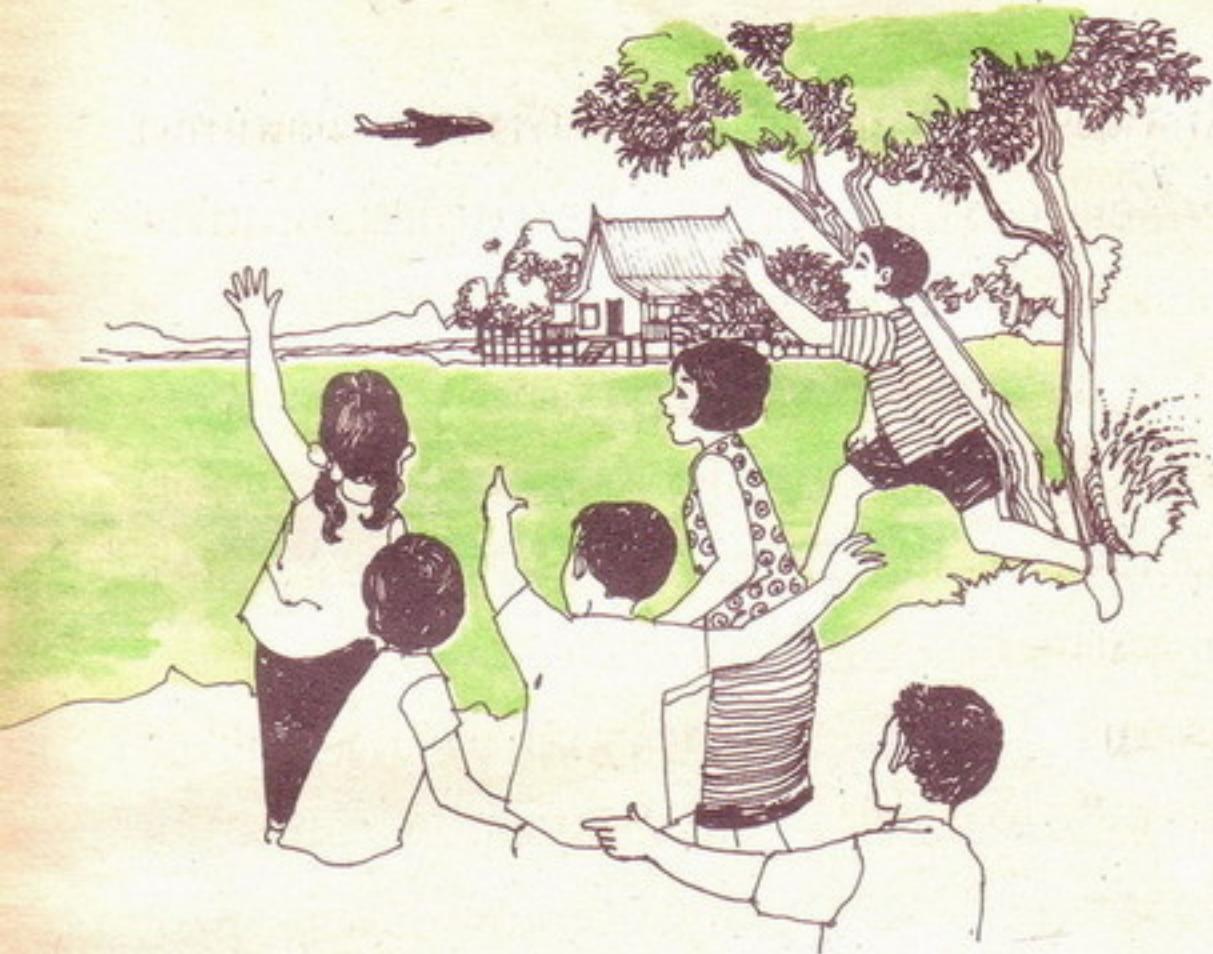

ตัวเมียก็จะออกไง พอมานีได้ยินก็ตื่นเต้น นึกเห็นภาพลูกไก่
ตัวเล็ก ๆ มีขนสีเหลืองฟูร้องเจี๊ยบ เจี๊ยบ ตามหลังแม่ไก่ ไม่
ข้าพ่อของมานีก็จะต้องสร้างเล้าไก่ให้ใหญ่ขึ้น มานีก็จะมีไง
ไก่ไปขายมากขึ้นด้วย คิดดังนี้หัวใจของมานีก์เต้นแรง ใบหน้า
เปล่งปลั่งด้วยความสุข

เกษตรอำเภอไปดูสวนครัว เขางอกว่า ถ้ามานะว่างให้
รื้อตันพริกที่แก่โกรุ่มทิ้งแล้วปลูกใหม่เสีย เนื้อที่ระหว่างกอ
กะหล่ำปลีควรปลูกผักชีหรือผักกาดหอมด้วย เพราะผักชีและ
ผักกาดหอมให้ผลเร็วกว่าและไม่บังต้นกะหล่ำปลี มนະรับคำ
พอดีนัยอนกลับมาที่ได้ต้นจำปี ก็เห็นพ่อของมนະนั่งรออยู่
เกษตรอำเภออยกมือให้ พอของมนະรับไว้แล้วทักทายกัน

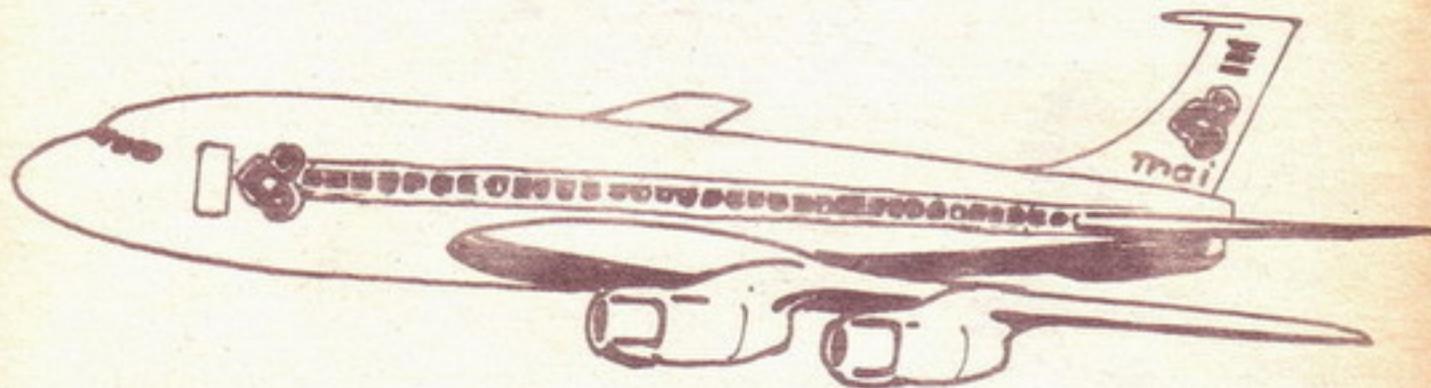
อย่างสนิทสนม พ่อของมานะเป็นไข้หัวดเพิงสร่าง เมื่อสันหนา
ปราศรัยกันอยู่สักครู่หนึ่ง เขายังขอตัวขึ้นไปพักผ่อนบ้าน
และบอกมานะกับมานะว่า ให้ไปยกกระยาสารทกับกล้วยไช
ลงมา แม่ของมานะลงมาเชิญเกษตรอำเภอขึ้นไปรับประทาน
บ้านบ้าน แต่เกษตรอำเภอกว่าจะนั่งคุยกับเด็ก ๆ อยู่ข้างล่าง
แม่ของมานะจึงกลับขึ้นไปบนบ้าน เพราะรู้ดีว่าเกษตรอำเภอ
ชอบเด็ก ๆ มาก มานะเชิญให้เกษตรอำเภอแล้วเพื่อน ๆ รับ^๔
ประทานขนม ปิติหยิบกระยาสารทขึ้นมาเคี้ยวอย่างเอร็ดอร่อย
พลางพูดว่า “ฉันชอบเม็ดงามในกระยาสารทมาก ชอบเอาลิ้น
ดุนมันออกมากขับเล่น เสียงมันแตกเบา ๆ แล้วมีน้ำมันงาไหล
ออกมามีรสมันและกลิ่นหอม ทำให้อร่อยขึ้น” เพื่อน ๆ
ฟังปิติบรรยายละเอียดลือกันขึ้น วีระลองทำดูแล้วก็
ชอบใจ บอกให้คนอื่นทำบ้าง เมื่อทุกคนลองทำก็สนุกสนาน
พากันสรวัลเสเฮฮาอย่างเบิกบาน

ขณะนั้นมีเครื่องบินลำหนึ่งบินผ่านมาในระยะต่ำ เสียง
ของมันครางกระหึ่มก้องสะท้านสะเทือนไปทั่วบริเวณ เด็ก ๆ
วิ่งตามซะเง้อดูด้วยความสนใจ จนเครื่องบินลับตาไป ชูใจ
หันมาบอกเพื่อน ๆ ว่า “เมื่อฉันเล็ก ๆ ฉันเคยถามย่าว่าเครื่องบิน
จะไปไหน ย่ามักตอบสนุก ๆ ว่า “ไปเมืองแมนเดนสรวง
ฉันก็อยากจะไปบ้าง ”ไม่รู้ว่าเมืองแมนเดนสรวงอยู่ที่ไหน”

“คุณอาจารย์ ทำไมเครื่องบินจึงบินได้ ผู้รู้สึกว่ามันมีน้ำหนักมาก ปักก์กระพือไม่ได้เหมือนนก” วีระถาม เกษตร อำเภอหัวเราะเบา ๆ พลางอธิบายให้ฟังว่า “เครื่องบินทำด้วยโลหะผสมอย่างพิเศษและมีแรงซึ่งเป็นพลังให้เครื่องบินบินได้ ถ้าพากเชอนสนใจอาจมีหนังสือเกี่ยวกับเครื่องบินให้อ่าน และมีภาพเครื่องบินทุกรุ่นตั้งแต่รุ่นที่เรียกว่าเรือเหาะให้ดูด้วยวันหลังไปที่บ้านอาชินะ จะเอาหนังสือให้อ่าน”

“ผู้เดยทราบว่าก้าชบางอย่างเบากว่าอากาศ ในเครื่องบินเข้าใช้ก้าชที่เบากว่าอากาศบรรจุไว้หรือเปล่าครับ” วีระถาม เกษตร อำเภอหัวเราะตอบว่า “เครื่องบินไม่ได้ใช้ก้าชหรอกวีระ”

“ฉันคิดว่าคุณอาจจะมีแนวโน้มสืบเรื่องการเกษตรเท่านั้น เสียอีก” ชูใจพูด เกษตรอำเภอหัวเราะ “เรื่องเกษตรอาสนใจเป็นพิเศษ แต่ยังมีเรื่องอื่น ๆ ที่อาสนใจด้วย คนเราควรจะศึกษาหาความรู้หลาย ๆ อย่าง เราอาจจะเชี่ยวชาญอย่างเดียว แต่เรา ก็เรียนรู้สิ่งอื่น ๆ ประดับสติปัญญาไว้ด้วย เพราะเราอาจ จะได้ใช้ความรู้เหล่านั้นให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตเราได้เมื่อถึงคราวจำเป็น”

“เหมือนภาษาไทยที่มานี้ยังถือว่า ‘รู้ไว้ใช้ว่าไส่บ่แบกหาม’ ใช่ไหมคะคุณอา” ดวงแก้วถาม เกษตรอำเภอพยักหน้ารับแล้วกล่าวคติพจน์ประจำใจของเขาว่า “วิทยาการนั้นใช้รั้วเรื่อง

เสาะหาและสะสมไว้ເຕີດ ຈະໄດ້ເປັນກາລັງຫວຍຕະເອງແລະ
ຜູ້ອື່ນໃຫ້ພັນທຸກໝົ່ງ” ພວກເຕັກ ທ ທຳປາກຂມູນຂມົນ ເພື່ອທົ່ວຈຳ
ຄຸຕິພຈນົບທນີໃຫ້ຂຶ້ນໃຈ

“ຄຸນອາຄຣັບ ຄຸນອາຊອບດູເຄື່ອງບິນເວລາມັນບິນຜ່ານໄໝມ
ຄຣັບ” ມານະຄາມພຣະຍັງສນໃຈເຮື່ອງເຄື່ອງບິນອູ່ ແກ່ະທຣ
ອຳເກອຍື້ມ “ອາຊອບດູເໜືອນກັນ ເວລາມອງດູເຄື່ອງບິນແລ້ວອາ
ນີກຖຶງ ອັລເບອຣໂຕ ທານໂຕສ ດູມອນຕ ທາວບຣາຊີລ ອາເຄຍອ່ານ
ປະວັດຂອງເຂາໃນໜັງສື່ວ ທານໂຕສ ດູມອນຕ ໃຟຟັນທີຈະສຽງ
ເຄື່ອງບິນໃຫ້ໄດ້ ຕາມປະວັດກລ່າວວ່າ ເຂາເປັນລູກຂອງເສຣະຈູ້ເຈົ້າຂອງ
ໄຣກາແພ ບິດາຂອງເຂາມີຣົດໄຟສ່ວນຕົວສໍາຮັບໃຊ້ຂັນກາແພ ທານໂຕສ
ດູມອນຕ ອາຍຸເພີຍສົບສອງປຶກປົກເປັນພັນກາງນັບຮັບກາແພໃຫ້
ບິດາ ຮົດໄຟນີ້ເອງທີ່ທານໂຕສ ດູມອນຕ ໄດ້ເຮື່ອງຮູ້ເຮື່ອງກລໄກແລະ
ເຄື່ອງຈັກກລຕ່າງ ທ ຂະທີ່ຂັບຮົດໄຟໄປຕາມຮາງ ເຂາຂອບແຮງ
ໜັ້ນຂຶ້ນມອງເຈັນກໜ່ຍ່ວ່າໃໝ່ໃໝ່ເຂາຂອບເຮີຍກວ່າ ນກອີນທຣີ
ໂພິນບິນຮ່ອນເຮົງຮ່າຍູ່ໃນອາກາສ ທຳໄ້ເຂາອີຈາເປັນທີ່ສຸດ ເຂາອີກ
ຈະບິນໄດ້ຢ່າງນກ ແລະອີກທ່ອງເທິ່ງໄປໄ້ສຸດແດນຝ້າ ຄວາມ
ໃຟຟັນອັນນີ້ທຳໄ້ທານໂຕສ ດູມອນຕ ພຍຍາມຄັນຄິດປະດິຈູ້
ເຄື່ອງບິນ ເຂາເປັນລູກເສຣະຈູ້ມີເຈັນມາກ ຈຶ່ງໄມ່ຕ້ອງຄຳນີ້ຖຶງ
ຄວາມສິ້ນເປັນໃນກາລົງທຸນ ມີຄົນນີ້ສັຍໜ້າເລວທຣາມຫລາຍ
ຄົນພຍຍາມຂັດຂວາງ ແລະທຳລາຍກາທຳການຂອງເຂາ ແຕ່ໃນທີ່ສຸດ

ชานโถส ดูมอนต์กีประดิษฐ์ได้สำเร็จ สิ่งที่เขาประดิษฐ์ขึ้นมา มีลักษณะไม่เหมือนเครื่องบินในปัจจุบันนี้ เพราะบรรจุด้วย ก๊าซ และได้ทดลองบินครั้งแรกเมื่อเขายังสิบห้าปี ทำให้ โลกตื่นเต้นตะลึงวัน ในที่สุดก็มีคนคิดค้นเพิ่มเติมเสริมต่อจน กลายมาเป็นเครื่องบินอย่างที่พวกเชอเห็น และใช้ประโยชน์ “ได้มากมายในปัจจุบัน” เกษตรอำเภอพูดจบก็ถามเด็ก ๆ ว่า “เครื่องบินใช้ประโยชน์อะไรบ้าง”

วีระ “ใช้สื่อสารครับ” นานะ “ใช้เป็นพาหนะในการ คมนาคม และขนส่งทางอากาศครับ” นานีถอนใจทำหน้าเครา ก่อนพูดว่า “นั้นไม่ชอบตรงที่เขาใช้บรรทุกระเบิด และอาวุธ ร้ายแรงทำลายล้างกันในเวลาสังคมตามเลยค่ะ” เกษตรอำเภอ พยักหน้ารับว่าจริง แล้วถามว่าประโยชน์ของเครื่องบินมีอะไร อีกบ้าง เด็ก ๆ นั่งนิ่งอยู่ครู่หนึ่ง ปิติร้องขึ้นว่า “มนต์กือก แล้ว หนังสือพิมพ์เคยลงข่าวว่าทางราชการ ใช้เครื่องบินไป ทำฝนเทียมให้แก่ท้องถิ่นที่กันดาร เครื่องบินเป็นพาหนะที่ ช่วยให้เจ้าหน้าที่ทำฝนเทียมได้”

“เก่งจริงปิติ” เกษตรอำเภอ ปิติยิ้มแป้นหันหน้าไป มองเพื่อน ๆ พลางยืดตัวขึ้น สูดลมหายใจเข้าเต็มทรวงอก อย่างภาคภูมิ

แบบฝึก

๑. คำควบกล้ำ ร บางคำไม่ออกเสียง ร หรือ
บางคำออกเสียงเปลี่ยนไป เช่น ทร ออกเสียง
เป็น ซ

ฝึกอ่านและจำความหมาย

สรวัลเส Hernandez	พุตราทรุด Trom
สร้างโคมสวรรค์	แสร้งสรรเสริญไป
อย่าไกลัคนทราม	สุขสยามสร้างไข้
หัวใจนั้นไซรั	อยู่ในทรงอก
ยกถุงทรวยมา	รักษาชุดทรง

คำบางคำไม่ออกเสียง ร และไม่ใช่คำควบกล้ำ^๑
ฝึกอ่านและจำตัวสะกด

สามารถ วันสารท ประภูนา

๒. คำที่ออกเสียงสั้น และคำที่มี ก ด บ สะกด
ผันได้เพียงบางเสียง

ฝึกอ่านและฝึกผันอักษรกลาง (คำที่ออกเสียงสั้น)

กระตาก	กระต้าก	กระໂຕກ	กระໄຕກ
เจียบ	เจี้ยบ	ຈຸ	ຈິ້

ໂຕະ	ໂຕະ	ຕຸຕະ	ຕຸຕະ
ໂປະ	ໂປະ	ປີບ	ປີບ
ໂອະ	ໂອະ	ເອະ	ເອະ

ฝึกอ่านและผันอักษรต่อ (คำที่ออกเสียงสั้น)

พรีบพรับ พรีบพรับ

๓. คำชี้อ้างคำ อجبอกให้รู้ความหมายชัดเจน
ขึ้นได้ เมื่อเพิ่มคำหรือข้อความต่อท้ายคำชี้อ
นั้น ๆ

คำหรือข้อความที่ต่อท้ายคำชี้อ เรียกว่า “คำ
ขยาย”

อ่านและสังเกตคำขยาย

เจ้าโต้งร้อง

เจ้าโต้ง ໄກงมานะร้อง

ามีหนังสือ

ามีหนังสือ เกี่ยวกับเครื่องบิน

๔. คำประวิสรรชนีย์ (มีສระ - ะ) ออกรสีียงสระ
อะ ชัดเจน แต่คำไม่ประวิสรรชนีย์ (ไม่มีສระ

- ๔) ออกรสียง อະ เพียงกິ່ງເສີຍງ

อ່ານແລະສະກດໃຫ້ອຸກ

ພຍັກຫຼ້າ	ພາຫະນະ	ລະອອງນໍ້າ
ງາມລວອນ	ຂອຂນມ	ຄມຄນນ
ບນສະພານ	ກາຮເກະຕາ	ເມົດກະຮົນ
ດິນຮະເປີດ	ເກີດພລັງ	ຂັງຂໂມຍ
ສະອຶກສະອື່ນ	ຫ້ຍຫະນະ	ທະນຸຄນອມ

៥. อ່ານແລະຈໍາ ປະໂຍຄບອກເລ່າ ປະໂຍຄປົງສົງ
 ປະໂຍຄປົງສົງ ເປັນຂ້ອຄວາມເໝືອນປະໂຍຄ
 ບອກເລ່າ ແຕ່ຈະມີຄໍາວ່າ ໄມ່ ໄມ້ໄດ້ ອູ້ໃນປະໂຍຄ
 ມີຄວາມໝາຍຕຽງກັນຂ້າມ ທີ່ອັດແຍ້ງກັບປະໂຍຄ
 ບອກເລ່າ ຈຶ່ງເຮີຍກ່າວ່າ ປົງສົງ ແຕ່ຖ້າບອກໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮູ້
 ທີ່ອໄມ່ມີຄວາມໜັດແຍ້ງ ຫຼຶງຈະມີຄໍາວ່າ ໄມ່ ກີບເປັນ
 ປະໂຍຄບອກເລ່າ

ຕັນໄມ້ບັງຕັນກະຫລຳປັບປຸງ (ປະໂຍຄບອກເລ່າ)

ຜັກຊື່ໄມ້ບັງຕັນກະຫລຳປັບປຸງ (ປະໂຍຄປົງສົງ)

ໄມ້ຫ້າພ່ອຂອງມານີກຈະສ່ວັງເລົາໄກ້ໄທ້ (ປະໂຍຄບອກເລ່າ)

ຄໍາວ່າ ໄມ້ຫ້າ ພໍາຍຄວາມວ່າ ເຮົວ

พ่อของมานี่จะ ไม่สร้างเล้าไก่ให้ (ประโยชน์ปฏิเสธ)

๖. คำบางคำ เพิ่มคำอื่นเข้ามาเป็นกลุ่มคำ ทำให้มีเสียงคล้องจองกัน และฟังพระรำขึ้น
ฝึกอ่านและจำ

อร่อย - เอร์ดอร์อย	ต้อนรับ - ต้อนรับขับสู
เขยา - สรวลเสเขยา	ศึกษา - ศึกษาหาความรู้
อ่อนใจ - อ่อนอกอ่อนใจ	พักผ่อน - พักผ่อนหย่อนใจ
เอาใจ - เอาอกเอาใจ	เหงื่อ宦 - เหงื่อ宦ไคลย้อย
ต่อว่า - ตดพ้อต่อว่า	ซัก (ถาม) - ซักใช้เลี้ยง

๗. คำบางคำ ออกรสเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และความหมายต่างกัน

ฝึกอ่าน จำความหมาย และตัวสะกด

เด็ก ๆ ต่าง สรวลเสเขยา กันสนุกสนานในตอนช่วงกันทำสวน
ปิตินีกกลัวจนขนลุกuzzi แต่ใจก็ยังสูไม่ยอมถอยหนี
ถ้าท่านจะเลี้ยงเป็ดของท่านให้แข็งแรง ไชร์ ท่านจะปล่อย
เป็ดไป ไช หายื่องมันเอง

๘. ฝึกอ่านและจำ คำบางคำที่มีหลายความหมาย
เขากาเครื่องหมายภาษาทางบัน្តูป ก้าตั้มนำและรูปนก ก้า

เขาใช้ช้อนที่ทำด้วยงาตักเม็ดงา
 คุณแม่ข้า หนามเกี่ยวขากันค่ะ
 คุณตาสายตาやりต้องสวมแวนดา
 วีระเดินสวนกับลุงในสวนมะพร้าว
 ครูซักถามพม่าว่าซักผ้าอย่างไรจึงสะอาดดี

บทที่ ๑๕

นักสืบน้อย

ปิติใบโรงเรียนแต่เช้า เมื่อคืนนี้ฝนตกหนัก พื้นดินจึงเป็นโคลนและเนอะแนะทั่วไป เข้าพยาภัณฑ์เดินเลี้ยงแม่งน้ำและดินโคลน เพราะกลัวรองเท้าจะเปื้อนเปรอะ บางแห่งเลี้ยงไม่ได้ เข้าต้องถอดรองเท้าลุยน้ำไป พอมารถึงที่ว่าการ อำเภอ ก็มองเห็นคนกลุ่มใหญ่ยืนมุ่งดูอะไรกันอยู่ ตำรวจหลายคนเดินงุ่นง่านไปมา ปิติสงสัยจึงเข้าไปดู คนที่ยืนดูอยู่

ก่อนเล่าให้ฟังว่า เมื่อคืนนี้ขโมยงัดหน้าต่าง เข้าไปปลักของบนที่ว่าการอำเภอไปหลายอย่าง ขโมยงัดลิ้นชักเหล็กขโมยเงินไปหลายพันบาท เพราะตอนดีกวันนั้นฝนตกหนัก เวร์กษาสถานที่ราชการสามคนอนหลับเพลิน "ไม่ได้ยินเสียงขโมยพอฟนheyด ลมพัดตีบานหน้าต่างที่ถูกขโมยงัดทึ้งไว้กระแทก กันเสียงดัง เวرجึงตื่นและรู้ว่าขโมยขึ้นมาลักษณะ เขาจึงรีบไปแจ้งความที่สถานีตำรวจน ตำรวจนามาตรฐานที่เกิดเหตุ เห็นรอยเท้าคนร้ายเปื้อนโคลนเหยียบยำบันพื้นห้องเลอะเทอะไปหมด ตำรวจนิษฐานว่าขโมยมีคนเดียว ข้าวของหายครั้งนี้ พวกรัวรักษาการต้องรับผิดชอบ ระหว่างที่ตำรวจนำสืบหาตัวคนร้าย พวกรัวรักษาการบางคนใช้วิธีทางไสยาสตร์ช่วยสืบด้วย บางคนก็กราบไหว้ร้องขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยช่วย ปิติยืนพิจารณาดู เห็นรอยเท้าของคนร้ายมีที่สังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือ นิ้วกำอยของรอยเท้าข้างขวาสั้นกุดผิดปกติทุกรอย และรอยสั้นเท้าก็เบากว่าปลายเท้า เขายกตัวคนร้ายอาจจะมีนิ้วกำอยพิการขาดด่วนไป หรืออโถง เวลาเหยียบที่พื้น จึงทำให้เห็นรอยเท้าสั้นและคงจะเดินเขย่งเท้าข้างขวา ปิติสนใจมาก นัยน์ตาของเขางดส่ายดูตามที่ต่าง ๆ ที่มีรอยเท้าของคนร้าย จนกระทั่งได้ยินเสียงระฆังตีแปดครั้ง บอกเวลา ๐๘.๐๐ น. ดังมาจากสถานีตำรวจน ปิติเป็นเด็กดีมีระเบียบ

วินัย พ่อรู้ว่าຈวนจะถึงเวลาเข้าเรียนแล้ว จึงรีบไปโรงเรียนข่าวซ่อมยังดีที่ว่าการอ่ำເກອພິຣມາສຶກໂຮງເຮັດວຽກ ດຽວມາລື ໄທ້ນັກເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ການຂ່າວນີ້ອຳກຳມາເລົາຫັນໜັ້ນ ປິຕີອຳກຳມາເລົາດ້ວຍແຕ່ເຂົາໄມ້ໄດ້ເລົາວ່າເຂົາເຫັນນີ້ກ້ອຍຂອງຮອຍເທົ່ານີ້ມີສັ້ນກຸດຜິດປາກຕີ ດຽວມາລືສອນນັກເຮັດວຽກໃຫ້ຮູ້ຈັກຮມັດຮະວັງກັຍຈາກໂຈຜູ້ຮ້າຍ ໄມ່ປະມາທເລີນເລ່ອທີ່ກັບຂ່າວຂອງໄວ້ລ່ອຕານໂມຍ ກ່ອນນອນຕ້ອງສໍາຮວຈດູກລອນປະຕູ້ຫຼາຕ່າງໃຫ້ເຮັດວຽກ ອຢ່າເພື່ອເຮົາແມ່ວ່ານັກເຮັດວຽກຈະຍັງເລັກເຍົວວ່າຍອູ່ກໍ່ຊ່ວຍພ່ອແມ່ຮະວັດຮະວັງໄດ້ຕ້ອງຄືອກາຊີຕ່ວ່າ “ກັນດີກວ່າແກ້”

ເລີກເຮັດວຽກນັ້ນ ພອປິຕິກລັບມາສຶກນຳນັ້ນ ຍາຍນອກວ່າເກີບແຕງກວ່າໄວ້ໃຫ້ເຂົາເຂົາໄປໝາຍທີ່ຕລາດຕະກຳຮ້ານີ້ ປິຕີເປີ່ຍເສື້ອຜ້າແລ້ວກໍ່ທີ່ຕະກຳຮ້າແຕງກວ່າໄປຕລາດທັນທີ ເຂົາໄປໝາຍປະປັນກັບພວກແມ່ຄ້າພ່ອຄ້າໃນຕລາດ ແຕງກວ່າຂອງເຂົາລູກກຳລັງນ່າຮັບປະທານແລະສົດຕີ ຮາຄາກໍຍ່ອມເຍາ ຂນາດຂອງລູກໄລ່ເລື່ອກັນຍາຍກະໃຫ້ເຂົາໝາຍໂດຍໄມ່ຕ້ອງໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ຳ “ໄມ່ຊ້າກໍ່ໝາຍໝາດເກລື້ອງເຂົາທອນເງິນໄດ້ຍ່າງສູກຕ້ອງຄລ່ອງແຄລ່ວ ປິຕີກຳລັງຈະກລັບນຳນັ້ນຕັ້ງໃຈຈະໄປແວະຂອງກາກະພຣ້າວທີ່ຮ້ານໝາຍອາຫາຮ່ື່ງເພີ່ງໄປຮັບຈຳງລັງໝາມ ເພື່ອເຂົາໄປເລື່ອງປລານິລ ກໍ່ພອດມານີ້ທີ່ຕະກຳໄຟໄກ່ມາສຶກ ປິຕີໃໝ່ມານີ້ນັ້ນທີ່ຂອງເຂົາແລະຊ່ວຍມານີ້ໝາຍດ້ວຍ ໄຟໄກ່ຂອງມານີ້ພົອງໂຕ ເຫັດຈນສະອາດແລະຮາຄາໄມ່ແພັງ ໄມ່ຊ້າມານີ້ກໍ່ໝາຍ

ไข่ไก่จำนวนสองโหลได้หมดเช่นกัน เด็กทั้งสองจึงหัวใจกว้าง
เดินออกไปจากตลาด ปิติเก็บเงินใส่กระเป๋าเปา恭เงง เขาเดือน
มานี้ให้เก็บเงินไว้ในกระเป๋าเปาเสื้อให้เรียบร้อย มานีบวกว่า แม่
ของเข้าสั่งให้ซื้อผงซักฟอกและได้ ปิติจึงพามานีไปซื้อ เข้า
ตั้งใจจะไปส่งมานีที่บ้าน แล้วจึงจะย้อนกลับมาดูที่ว่าการ
อำเภออึก เขายากทราบว่า สำรวจดำเนินการจับกุมคนร้าย
ก้าวหน้าไปแค่ไหน ตั้งแต่วันที่เขาภับเพื่อน ๆ ไปผจญภัยใน
อุโมงค์ใต้ฐานสูญป่วนนั้น จิตใจของเขาก็ฝักใฝ่ในเรื่องการลับหาเด็ก
เรื่องลึกลับอยู่เสมอ จนกลายเป็นความหลงใหล เขายังไฝฝัน
จะเป็นสำรวจสืบสวนดีเมื่อเขาโตขึ้น

ขณะที่มานีกำลังซื้อของ ปิดสั่งเกตเห็นชายคนหนึ่งถือถุงผ้า
ใบใหญ่ยืนหันรีหันขาว ท่าทางล่อแหลกอยู่ข้างร้านขายของ
ชายคนนั้นรูปร่างผอมแห้ง หน้าเสี้ยม แก้มตอบ ผิวนั่งเหี่ยว
ย่น ชีดเชีย นัยน์ตาเล็ก ๆ เป็นสีแดงกลิ้งกลอกไปมา เขา
แต่งตัวมอซอ สวมกางเกงขายาวเสื้อเชิตเก่าขาดและປะหลาย
แห้ง สวมหมวกผ้าสกุประดับหน้า ปิดม่องเรื่อยลงไปจนถึง
เท้า พอเขานีวนิ่วเท้าข้างขวาซึ่งพันรองเท้าฟองน้ำออกมา

ใจดีการค้า

ปิติก็แหบจะร้องออกมาด้วยความตกใจเพราะเข้าแลเห็นนิว ก้อยสั่นกุด พอดีมานีซื้อของเสร็จจึงอกมาหาปิติ มานีเห็นปิติชำเลื่องดูอะไรอย่างตั้งอกตั้งใจ ก้มองตาม พอเห็นชายแปลกหน้าคนนั้น มานีจึงพูดหัวนๆ เป็นนัยกับปิติว่า “ไปชื้อของร้านโน้นกันเถอะ” ปิติจึงตามไป พอดีนห่างอกมา มานีกระซิบว่า “ผู้ชายคนนั้นติดยาเสพติด เขามาเคยให้ขันมฉันแต่ฉันไม่รับ” ปิติจึงเล่าถึงรอยเท้าของคนร้ายที่เข้าสังเกตเห็น เมื่อเช้านี้ให้มานีฟัง มานีตื่นเต้นมากจะล้ำหลักชวนปิติไปเล่าให้ครูกุมลฟัง ปิติเห็นด้วย ทั้งสองรีบตรงไปบ้านครูกุมลทันที พอครูกุมลทราบเรื่อง จึงบอกให้ปิติพามานีไปส่งที่บ้านแล้วให้ไปพบครูกุมลที่บ้านสารวัตรใหญ่ มานีบอกว่าเขากลับบ้านเองได้ เพราะยังไม่เย็นมาก ครูกุมลกำชับให้มานีรีบกลับบ้านและให้ไปตามถนนที่มีคนเดินพลุกพล่านมากๆ จะได้ปลอดภัย เป็นการกันดีกว่าแก้ มานีรับคำแล้วรีบหัวตะกร้าวิ่งกลับบ้านทันที ครูกุมลจึงพาปิติไปบ้านสารวัตรใหญ่

เมื่อสารวัตรใหญ่ทราบเรื่องก็ชมเซย์ว่า ปิติเป็นเด็กช่างสังเกตดีมาก ตำรวจก็สังเกตเห็นรอยนิวเท้าที่สั่นกุดของคนร้ายเหมือนกัน จึงสะกดรอยตามชายคนนั้นอยู่ตลอดเวลา เขารажงานที่โรงสี ติดยาเสพติดด้วย แต่ยังจับไม่ได้ค้างหนังคางเข้า และไม่มีหลักฐานยืนยัน ที่ปิติเห็นเขายืนถือถุงอยู่นั้น เขากำลังรอ

รถเมล์จะลอบหนีไปที่ตัวจังหวัดป่านนี้ตำรวจคงจับตัวได้แล้วและต้องสอบสวนเพื่อส่งอัยการฟ้องศาลต่อไป สารวัตรมองดูปิติอย่างพินิจแล้วยิ่มด้วยความເວັ້ນດູ พลางพูดว่า “ปิตินี่โトイືນเป็นตำรวจนองจะดี ยังเด็กเล็กอยู่แท้ ๆ แต่ก็ເລີກພຣິກຢືນຫຼຸງ คราวที่แล้วກີ່ຂ່າຍตำรวจนັບคนร้ายขายລູກກວາດຜສມຍາເສພຕິດ ครັ້ງນີ້ກີ່ມີຂ້ອສັງເກຕມາຂ່າຍตำรวจนາคนຮ້າຍໄດ້ອີກ ຢ້າເດັກ ๆ ทุกຄົນຂ່າຍເປັນຫຼູງເປັນຕາให້າທາງຮາຊາກຮອຍ່າງນີ້ ການທຳງານກີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສໍາເຮົາຈີ່ມີໜ້າຫະທຸກຄັ້ງ” ปิติໄດ້ຝັ້ງກົງຮູ້ສຶກດີໃຈເໝືອນໄດ້ແກ້ວ ເຂາອຍກຈະເລ່າເຮືອງທີບ່ອລົກໃນອຸໂມນົກໄດ້ຮູ້ນສູ່ປົກທີ່ເຂາໄປພບໃຫ້สารວັດໃຫຍ່ຟັງ ແຕ່ຕັ້ງຍັບຍັງຂັ້ງໃຈໄວ້ກ່ອນ ເພຣະເຂາໄດ້ສັ້ນຫຼຸງກັບເພື່ອນ ๆ ໄວ້ວ່າ ຈະໄມ່ແພັ່ງພຣາຍເຮືອນີ້ໃຫ້ຄຣາບສັກຄຽ່ງນີ້ ຄຽມລົງບອກໄຫ້ປົກລັບບ້ານ ເຂາຈຶ່ງລາຜູ້ໃໝ່ທັ້ງສອງຄົນແລ້ວຮົບກັບລັບບ້ານ ຮະຫວ່າງທາງ ປິຕິຄິດສິ່ງເຫດຖາກຄົນເຕັ້ນຕ່າງ ๆ ທີ່ເຂາໄດ້ພບນາໃນຮະຍະນີ້ ທຳໃຫ້ເຂາພອກພອໃຈມາກ ເຂາຮູ້ສຶກວ່າການຝຶກໄຫ້ເປັນຄົນຊ່າງສັງເກຕ

ช่างจดช่างจำ นอกจากจะช่วยให้จำวิชาความรู้ที่เรียนได้ดีแล้ว
 ยังช่วยให้มีความคิดเชื่อมโยงเรื่องต่าง ๆ ได้ ครูกลมชมเชยเขาก็
 เสมอ ๆ ว่า เขายังมีความคิดเนียบแหลม และสามารถตอบ
 คำถามได้ทันท่วงที การเรียนของปิติ ก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ
 เขาหวานนี้ก็ถึงคำพูดของสารวัตรใหญ่ที่ว่า ถ้าเขาโตขึ้นแล้ว
 ทำงานเป็นตำรวจคงจะดี ทำให้ปิติมีความทะเยอทะยาน แต่
 พอนึกได้ว่า เขายังเป็นเพียงลูกชานา ฐานะปานกลาง คงไม่มี
 โอกาสจะได้เป็นตำรวจ ปิติใจคอหดหู่ เขายังจำคำพูดของ
 ครูไพลินได้ว่า งานทุกอย่างที่สุจริตในบ้านเมืองที่มีการปกครอง
 ระบบประชาธิปไตย ถ้าตั้งใจทำก็ให้ประโยชน์แก่ตนเอง
 และประเทศชาติได้ทั้งนั้น ข้อความที่เขาจำได้แม่นยำคือ
 “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น” และเขาก็
 ปฏิบัติตามจนมีความเจริญก้าวหน้าเรื่อยมา เขายังก้าวขึ้นได้ว่า
 ปลานิลยังไม่ได้กินอาหาร จึงวิงลัดเข้าซอยไปทະลุอกถนน
 ใกล้บ้าน พ่อไปถึงเขานำเงินไปให้วย พลางเล่าเรื่องที่เขา
 ต้องกลับล่าช้าให้ยายฟัง แล้วจึงเอาอาหารไปให้ปลานิล

แบบฝึก

๑. คำที่ออกเสียง ໄວ เนียนได้หลายอย่าง และมีความหมายต่างกัน

ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ ໄ. (ไน้ม้วน) มีเพียง ๒๐ คำ คำอื่นๆ นอกนั้นใช้ ໄ. (ไน้มลาย) -ray และ ໄ.-y

ถ้าจำคำคล้องจองเหล่านี้ได้ จะจำคำที่ใช้ ໄ. ได้ถูกต้อง

ผู้ <u>ให้</u> ญี่ห้าม <u>ใหม่</u>	ให้สะ ไ <u>ให้</u> ชักล้องคօ
<u>ไฟ</u> ใจเอา ไส ห่อ	มิหลง ให้ <u>ให้</u> ครขอดู
จะ ไคร รลงเรือ ใบ	ดูนำ ไส และปลาปู
สิ่ง ไโดย ในตູ	มิ ใช อยู่ ไ ตั้งเตียง
บ้า ไบ ถือ ไบ บ้า	หູตามัวมา ไກ <u>ล້າ</u> เคียง
เล่าท่องอย่าละเลี่ยง	ยືສົບນ້ວນຈຳຈັງດີ

ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ -ay

เข้าพูดเป็น นัย	ส ง สัยนักหนา
แลดู นัย น์ตา	ว่ามี เล คน นัย
อุปนิสัยดี	และมี วิน นัย
พระรัตนตรัย	ຖ ทัย ยីดม ัน
เมื่อพ่อไปศาล	หา อ ยการ น นั้น
เล่นซ่วงซัยกัน	ฉัน ໄ เดช ช ัน

ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ ໄ-ຍ

ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย

๒. ฝึกอ่านและจำ คำที่ใช้ ໄ- ໄ- ယ และ ໄ- ຍ
ที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายต่างกัน
พ่อจุดไฟตั้งไปไฟตุนบ้าน
ทุกคนต้องมีวินัยในตนเอง
แม่ตั้งใจจะซื้อใหม่ ใจ แต่ก็ลืมจนได้
อ้ายการซื้อไอศกรีมไปให้ลูกสาว
เข้าสังสัยว่าไส้ยาสารเป็นเรื่องไม่จริง จึงไม่เลื่อมใส

๓. คำที่ใช้ขยายกริยาอาการต่าง ๆ ทำให้รู้ละเอียด
ยิ่งขึ้นว่าทำอย่างไร

ฝึกอ่านและสังเกต

มนีพูดได้ขาดจนน่าฟัง

ลูกแมวตัวนั้นท่าทางปราดเปรียวดี

ปิติยิ้มแป้นเมื่อเพื่อนทุกคนตอบมือให้

เด็ก ๆ นั่งเรียบร้อยขณะฟังลุงเล่านิทาน

มานะและมนีทำเหมาสมอย่างยิ่งที่นำกระเปาใส่เงินไป
คืนให้เจ้าของ

๔. ข้อความบางอย่าง มีความหมายไม่เหมือนกับ
คำที่นำมาเรียบเรียงเป็นข้อความนั้น
ฝึกอ่านและจำความหมาย

ปิดจับเพื่อนที่ขโมยของได้คานหังคากา (จับได้ทันทีทันใด)
ถึงเพชรจะเป็นเด็กตัวเล็ก ๆ แต่ก็เล็กพริกขี้หนู (เก่งเกิน
ตัว)

เพื่อเป็นการกันไว้ดีกว่าแก้ นักเรียนไม่ควรรับประทาน
อาหารที่ใส่สี เพราะอาจเป็นอันตรายได้ (ป้องกันไว้ก่อน
ที่จะเกิดเหตุร้าย)

บัญชีคำประพันธ์

- บทที่ ๓ เพลงลำตัด ของ นางรัชนี ศรีไพรวรณ
 บทที่ ๕ จากเสภาเรื่อง บุนช้างบุนแผน
 บทที่ ๗ จากคำประพันธ์ ของ นางรัชนี ศรีไพรวรณ
 บทที่ ๑๐ จากพระราชนิพนธ์ เรื่อง เมะป่า ของ
 รัชกาลที่ ๕
 บทที่ ๑๒ จากคำประพันธ์ ของ นางรัชนี ศรีไพรวรณ

คำชี้แจงการใช้ประมวลคำใหม่

๑. ครูไม่จำเป็นต้องอธิบายความหมายของคำทุกคำให้นักเรียนทราบ คำใดที่นักเรียนรู้ความหมายแล้วไม่ต้องอธิบาย
๒. ความหมายของคำที่ให้ไว้นี้ พยายามเลือกใช้คำอธิบายสั้น ๆ ง่าย ๆ ถ้านักเรียนยังไม่เข้าใจ ครูควรอธิบายเพิ่มเติม และยกตัวอย่างให้เห็นจนนักเรียนเข้าใจ
๓. ถ้าจะอธิบายความหมายของคำได้ให้แก่นักเรียน ควรถามนักเรียนว่า นักเรียนคนใดรู้ความหมายของคำนั้น ๆ แล้ว ถ้ามีนักเรียนบางคนรู้ ก็ให้นักเรียนคนนั้นเป็นผู้อธิบาย โดยครูอยู่เพิ่มเติมให้
๔. คำบางคำนักเรียนอาจไม่เข้าใจความหมายที่ให้ไว้ หรือที่ครูอธิบายเพิ่มเติม ควรหาของจริงหรือหาภาพ หรือหาดีกรีให้นักเรียนดู

กด	ใช้ก้าลังชั่มลง
กดจี้ข่มเหง	บังคับให้อยู่ในქานาจ
ก้น	ส่วนล่างของสำคัญ
กรณียกิจ (กะ-ระ-นี-ยะ-กิด)	หน้าที่หรืองานที่ควรทำ
กรรไกร	เครื่องมือใช้หนีบตัด มีสองขา
กระโจน	สิ่งท่อสร้างทำบังแยกถนน
กระชับ	แน่น แนบสนิท
กระชาก	คึ่งโดยแบ่ง
กระชุ	ภาชนะที่stanคัวยไม่ໄพ อาทิตย์ฯ รูปกลม ทรงตุ้ง สำหรับบรรจุสิ่งของ
กระเข้า	พุครับเร้า พุครับกวน
กระเชิง	รกรุงรัง
กระถิน	พิชยินกันชนนิคหนึ่งมีฝัก
กระทบ	ส้มผัด แคบต้อง
กระทุ่ง	คำหรือกระแทกโดยแบ่ง
กระเทือน	สันไปดึง
กระปรี้กระเปร่า	คล่องแคล่ว ว่องไว
กระปูก	ภาชนะทำคัวยกินเผาหรือแก้วขนาดเล็ก ข้างใน กลวง
กระพือ	การอุก แผ่ออ กไป
กระยาสารท (กระ-ยา-สาร)	ขนมชนิดหนึ่งทำคัวยข้าวอก ถ้า งานน้ำกาล
กระวนกระวาย	ร่อนใจ

กระสับกระส่าย	อาการที่ร่างกายหรือจิตใจไม่เป็นสุข
กระแต	การไหลไป
กระหึ่มยิ่มย่อง	มิสิหน้าเบิกบานค้วยความกีใจ
กระหาย	อยากคืบนำ
กระแอน	ทำเสียงในคอคล้ายไอ
กราก	ไปโถยเรือ
กริ่ง	เสียงดังญาน
กรุ่น	กลิ่นหรือควันที่มีอุ่นเรื่อย ๆ
กลไก	เครื่องทุนแรงที่ชับช้อน
กลบนเกลี้ยอน	ป กป ก
กลน	รูปร่างลักษณะที่ไม่มีเหลี่ยม
กลบนเกลี้ยว	ร่วมนึอร่วมใจ และพร้อมเพรียงกัน
กล้ำยไจ	กลัวยชนิดหนึ่ง ถูกกลน
กลั้นแกลัง	หังใจทำให้ผู้อื่นเค็อกร้อน
กลั้น	หันไว
กล้าว	กลุกเคล้าปนกัน
กลาก	โรคผิวหนังชนิดหนึ่ง เป็นวงผื่นที่ผิวหนัง
กลึง	ทำให้กลมค้วยการหมุน
กลุ่ม	ไม่สนใจ
กวัก	ใบกมือให้เข้ามา
ก้อง	กังกะเทือน
กอดเข้าเจ้าจุก	นั่งอย่างคนสิ้นหวัง
ก้อบ	นัวมือหรือนัวเท่านัวที่ห้าซึ่งเป็นนัวที่เล็กที่สุด

กะ	กานหนคโภยประมาณ
กะทัดรด	ไกสั้นส่วนเนาะสม
กะปลอกกะเปลี้ย	อ่อนกานลังมาก
กะปี	เครื่องปรุงอาหารชนิดหนึ่งทำจากกุ้ง มีรสเผ็ด
กะหล่ำปลี	ผักชนิดหนึ่ง ใบห่อแผ่นเป็นหัว
กัก	ยีคไว "ไม่ปล่อยไป"
กั้งวาน	กังก้อง
กันท์ (กัน)	บทหรือตอนหนึ่งของการเทศน์
กันดาว (กัน-ดาว)	สำบาก ฝีคเคือง
กันดีกว่าแก้	ป้องกันไว้ในให้เกิดขึ้น ถิกว่าแก่ในภายหลัง
กา ก	สิงที่เหลือจากการคั้นเลือก
กา กนาท (กา-กะ-นาด)	เครื่องหมายคล้ายเครื่องหมายคูณ
ก้าช (ก้าด)	สารที่เป็นอากาศ
กาล	เวลา
ก้าวร้าว	"ไม่สุภาพ" ไม่เรียบร้อย
ก้าพร้า	"ไม่มีพอยแม"
กิตติศัพท์ (กิต-ติ-สัน)	เสียงเล่าลือ
กิเลส (กิ-เหลด)	ความคิดที่ทำให้ใจเศร้าหมอง
กิโลกรัม	หน่วยวัดน้ำหนัก
กุด	กวน
กุลกุจจอ	ทำคัวยความเอาใจใส่
เก็ง	สัตว์จำพวกกวาง
เกรอะกรัง	หมักหมมติกอยู่

เกร็บ	เก็บใบไม้
เกรี่ยวกราด	เสียงคั่งขึ้นพร้อมกับกลิ่นเสียง
เกรร	เกะกะ ระราน
เกลอด	เพื่อนสนิท
เกลี้ยกล่อน	ซักชวนให้เห็นค่าย
เกล้อน	โรคผิวหนังชนิดหนึ่ง เป็นรอยหรือเป็นวงค้าง ที่ผิวหนัง
เก็อคุล (เก้อ-คุน)	ช่วยเหลือ
แก้มตอบ	แก้มไม่เห็น
โกน	ชูคอมหรือขันให้ออกจากผิวหนังค่วยมีคอม
โกบ	ถักที่ลະมาก ๆ

บ

ขัน	ลักษณะของน้ำที่มีกะgonหรือผุนปนอยู่มาก
ขนจ៊ិន	อาหารทำจากแป้งข้าวเจ้า เป็นเส้นกลม ๆ
ខណប (ខ-ខណប)	เตียงข้างอย่างไกลីចិក
ខប	ใช้พื้นกั้กไว้ແນນ
ខបមើយវាក់យាពិន	កัកพื้นគួយគារមិផោទិរ
ខន	តតិមីអរយតិន ចេន តតិងពេជ្ជកោ
ខនវត (ខ-ខនវត)	ម៉ោនម៉ោ
ខនិន (ខ-និន)	ដីចនិកនឹងមិនាសិទ្ធិវិរូបិនិយិក
ខុបុបិន (ខ-ខុបុ-ខ-បិន)	ម៉ោងប្រាកដូក
ខិិ (ខ-ិិ)	ចូលិំ

ชรัว	พระภิกขุที่มีอายุมาก
ชลิน	ทำให้ขอบหรือริมเรียบ
ขาดโหล	ขาดก่อนขนาดใหญ่ ปากกว้าง
ขวัญหนีดีฟ้อ	อกใจมาก
ขวัน	หันทิ รวมเร็ว
ขอร้อง	อ้อนวอน
ขอนไม้	หอนไม้ใหญ่ที่ยังไม่ได้ถูก
ขันท์ (ขัน)	เขคหรือภาคร
จึง	คึ่งสายให้ตั้ง
จื๊นใจ	ชาไก่คี
ขัน	ฝ่าฝืน
ขุด	ทำให้เป็นรูหรือเป็นโพรง
จุ่น	ลักษณะของน้ำที่ไม่ใส เพราจะมีผุนหรือตะกอน ปนอยู่
ขุม	หลุมบ่อหรือรูที่เกิดจากการขุด
บู่เข็ญ (บู่-เข็น)	บังคับเพื่อให้กลัว
ขุด	กรุกหรือถุกawayของมีคุณ
เข่ง	ก้าชนะปากกว้างสานควยไม้ไฟสำหรับใส่ของ
เข็น	คันให้เคลื่อนไปข้างหน้า
เข้มงวดกวดขัน	เกรงครั้ง
เขย่ง (จะ-เหย่ง)	ยินควยปลายเท้า
เขยิน (จะ-เหยิน)	เคลื่อนที่ไปซ้าย ๆ
เขี้ยวน (จะ-เขี้ยวน)	เคลื่อนไหว

ເຂົ້າດ	ສັກວົງບກຄົງນັ້ນລ້າຍກນ ແກ້ວເສີກກວ່າ
ເຂົ້ານ	ສິ່ງກ່ອສ້າງສໍາຫຼັບກັ້ນເນຳ
ແໜ່ວ (ຂະ-ແໜ່ວ)	ຜ່ອນລມໝາຍໃຈ
ໂທນັງ (ຂະ-ໂທນັງ)	ລັກຊະນະກາຮຸຍເສີຍຄັງ
ໄຟຈັບສັ້ນ	ໂຮຄຮນິກໜຶ່ງ ມີອາການໃໝ່ ກັ້ວສັ້ນ
ໄຟວ້າຂວ	ສັບສົນ

ຕ

ກມືດຄາສຕ່ຽງ (ກະ-ນິດ-ຕະ-ສາດ)	ວິຫາຄົກເສົາ
ກຕີພຈນີ (ກະ-ຕີ-ພດ)	ດ້ວຍກໍາທີ່ເປັນແບບອຢາງ
ກັ້ນ	ສືບຫາ
ກັນກວ້າ	ແສວງຫາ
ກຽວຜູ້ຄຣາງ	ຮ້ອງກ້ວຍຄວາມເຈັບປາກ
ກຣັນ	ຈິງ ນັກ ແກ້ວ ອິ່ງ
ກຣາ	ເວລາ
ກຣານ	ຮອຍເປັ້ນທີ່ຄົກອຸ່ງ
ກຽນເກຮງ	ເສີຍຄັງອຢາງສຸກສານານ
ກລອ	ໄປກ້ວຍກັນ
ກລູ້ຈົ່ງ	ເກີ່ວຫວີ່ວສົມໄວ້ກ້ວຍບ່ວງຫວີ່ຫວັງ
ກດາ	ເກີນໄປ
ກດາດ	ພັນ ຜິກພລາກ
ກລຸກກລື້ມື່ໂນງ	ອຸ່ງກ້ວຍກັນອຢາງສົດສານ
ກ່ອນຫ້າງ	ເກືອບຈະ

ก้อน	เกรื่องมือสำหรับตีหรือทุบ ทำคัวยไม้หรือเหล็ก
กะนำ	ล้มกว่าไปข้างหน้า
กะบันกะยอด	รบเร้า
กับแคน	ไม่กว้างขวาง
กัว	ทำให้สุกคัวยความร้อนบนกระทะโดยไม่ใช้น้ำหรือน้ำมัน
กำหนดคาเทา	มีหลักฐานพยานเกณฑ์กว่าทำความผิด
กำนิจ	คิดเกี่ยวพันไปถึง
กำราน	ทำเสียงชู้
คี่	จำนวนที่มีเศษ เช่น ๓ & ๗
คุณธรรม (คุณ-นะ-ทำ)	ความดี
คุณภาพ (คุณ-นะ-พาน)	ลักษณะความดีงาม
คุ้ย	ค้นเอาขึ้นมา
เคร่งชื่น	ใช้ความคิดอย่างสงบและนิ่ง
เกว้งกว้าง	ไม่มีที่ยืดเหยียด
เก้า	คันเหตุ ร่องรอย
เก็บด	ໂගຮັດເກີອງ
แกໍ	ເພີຍງາເທິ່ງ
ແກ້ນ	ເຈັບໃຈ
ແຄລັງ	ຕົງຕັຍ
ങອກ	ໂພລູ້ຂຶ້ນມາ

งัด	กันคัวยของแข็งให้เป็นออก
งัน	หยุด ชะงักอยู่
งาน	พิชณิกหนึ่งมีเนล็ดเล็กมากใช้ปูรุ่งอาหาร
จุ่นจ่าน	อาการซีคซัก
จุ่นจ่าน	เรื่องชา
จุ่น	งอหรือโค้ง
จุจ่องอาจ	จุชนิกหนึ่งมีพิษร้ายแรงมาก
เมื่อนไข	ข้อกำหนด

๑

ธรรมยา	ความประพฤติที่ดี
ของหอง	เยื่อบริ่ง ถือคัว
จักจัน (จัก-กะ-จัน)	แมลงชนิดหนึ่งคัวเท่าหัวแม่มือ ขับอยุ่ความคันไม้
จักรกต (จัก-กต)	เครื่องผ่อนแรงที่ซับซ้อน
จังจัง	หยุดนิ่ง ถูกคลึง
จัตุรัส (จัต-ตุ-หารด)	รูปสี่เหลี่ยมค้านเท่า และมุมเท่ากัน
จับจ่าปใช้สอย	ซื้อของมาใช้
จันตา	มองคัวยความเอาใจใส่
จ้าจี้จ้าไช	เร่งรักให้ทำ
จิก	เอาปากสับและงับอย่างอาการของนกหรือไก
จัน	แทง จุ่น
จุ่น	แทบลงไปในน้ำ
จุ่	เข้าไปทันที

เจดีย์	สิ่งก่อสร้างควยอิฐหรือปูน มียอดแหลม สำหรับ เก็บสิ่งเครื่องพนับถือ
เงน	ชานาญ
เจ้อจุน	ช่วยเหลือ
โจน	โถมเข้าไป
โจษจัน (โจด-จัน)	พูดกันทั่วไป
ใจคำ	ขาดความกรุณา

ณ

ฉกรรจ์	ร้ายแรง
ฉجن (ฉะ-หงน)	ประหลาดใจ
ฉนวก (ฉะ-หనวก)	เหล็กแหลมคัมภีร์สำหรับแทงปลา
ฉนัง (ฉะ-หນัง)	แม่นยำ
ฉลาก (ฉะ-หลาก)	เครื่องหมายสำหรับเสียงหาย
ฉวย	หยิบเอ้าไปโดยเร็ว
ฉาดฉาน	ชักเจน
ฉิ่ง	เครื่องดนตรีเคาะจังหวะ ทำคั้ยทองเหลือง
ฉึก	ทำให้ขาด
ฉุกใจ	คิดชั้นมาໄก์โดยกะทันหัน
ฉุด	กีงแรง ๆ
ฉุดฉาด	เห็นแก่นชัก
ฉน	หันออกนอกทาง
เฉลิน (ฉะ-เหลิน)	ทำเพิ่มเติม

ເຈລື້ນ	(ຈະ-ເຫລື້ນ)	ກີກຂັ້ນມາໄກ
ເຈອະແຈະ		ເປີຍກ ເປຣະເປື່ອນ
ເຈີ່ງ		ທແຍງ ໄນເປັນມຸນຈາກ
ເຈືດ		ເກືອບຖຸກ
ເຈີບແຫລນ		ຈຸດຄາມາກ ມີສົກປັບຜູ້ຫຼາມາກ
ເຈື້ວ		ກີຣຍາຂອງນັກທີ່ປິນຄວ້າອາຫາຮ່າໄປກັນທີ່ກັນໄກ
ແຈລື້ນ	(ຈະ-ແຈລື້ນ)	ງກງານ
ແຈະ		ເປີຍກຊົ່ມ
ໂຈນ		ໂພລົງນາຈາຍເອາສິ່ງຂອງໄປ
ໂຄນ		ຮູປ່ງຈາກ

ໜ

ໜ່ວງໜ້າ		ກາຮັດເລັ່ນໃນຄຫຼິນແບ່ງຂັ້ນກັນເປັນພວກ
ໜ່ອງ		ປລ່ອງຫວີ່ອຽຸທີ່ຜ່ານໄກ
ໜອນກດ		ແປປກ
ໜອດົກ		ເກົ່າງເຈີຍນໍາຄ້າຢືນຂາວ
ໜະຈັກ		ຫຸ້ກກັນທີ
ໜະເງື່ອ		ຫຸ້ກອັບຂຶ້ນ
ໜະຕາ		ລັກໝະນະທີ່ປ່າກງູຂອງບຸຄຄົດ
ໜັງ		ກຳໄທກ່າຽນນ້ຳໜັກ
ໜັນ		ສຸງແລະກັ້ງຄຽງຂັ້ນໄປ
ໜັບ		ກາຮັນະ
ໜໍາ		ເຈີບຮັບມອູ່ກາຍໃນ

ชารุค	บุบถลาย เสียหาย	๑๗๖-๑๗๗
ชารเล็อง	ชาเยคาคู	๑๗๗-๑๗๘
ชิงชัง	เกลี่ยค	๑๗๘
ชีวา	ชีวิก	๑๗๘
ชั่นใจ	เปิกบานใจ	๑๗๘-๑๗๙
ชุก	มีมาก มีบอย ๆ	๑๗๙
ชุบ	จุ่มลงไปในน้ำ	๑๗๙-๑๘๐
ชุลนุน (ชุน-ละ-นุน)	ชักไช่ วุ่นวาย	๑๘๐
เชณธรา (เชด - ดา)	พิชัย	๑๘๐
เช่า	การเอาของมาใช้ช้าคราวแล้วจ่ายเงินตอบแทน	๑๘๐
เช่อง	คุ้น ไม่กลัวคน	๑๘๐
เชื่องแซ	เดลไดด์	๑๘๐
เชื่องโนบง	ติดตอกัน	๑๘๐
แซ่	วางแผนไว้ในน้ำ	๑๘๐

๙

ชบ	เอ็นลงตื้นผิด	๑๘๐-๑๘๑
ชวดทรง	รูปร่าง	๑๘๑
ช่องสูน	ชุมนุมกันอย่างลับ ๆ	๑๘๑
ช่องหา	การละเล่นอย่างหนึ่งของเด็ก ๆ	๑๘๑
ช่องแซน	แก๊ไขเพิ่มเติมของที่ชารุคให้คิด	๑๘๑
ขอบ	ถนนสายป้ายที่แยกออกจากถนนใหญ่	๑๘๑
ชักไช่ได้เลือบ	สถานให้ตอบจนพอใจ	๑๘๑

ชับ	ทำให้แห้ง
ชั่น	ไอล์ฟ่านไปซ้า ๆ
ชูก	แอบ ซ่อน
เชิงแซ่	เสียงเอี๊กอึ๊ง
เช่อ	ໄໂ ขาดความสั่งເກຕ
ເຫຼັ້າຊີ້	ຮບເວົາ
ແຫງ	ຫຸ້ນຫນ້າໄປ
ໂຫ່ວ	ສາຍທີ່ກໍາຄວຍໜ່ວງຫລາຍຢັນກລັອງກັນ
ໃຈຮ້ (ໃຈ້)	ອຢ່າງນັ້ນ ເຫັນນັ້ນ

ດ

ດກ	ມິນາກ
ດນ	ໃຈ່ຈຸກຕຸກຄົົນ
ດຽວ	ເຕັກ
ດ້ວນ	ຖຸກ ຂາດ ຕື້ນເຂົ້າ
ດອນ	ທຶນ້າທວນໄມ່ເສີ່ງ
ດັກແಡ້	ກັວໜອນທີ່ອູ່ຢູ່ໃນຝັກ
ດັດ	ທ່າໃໂຄັ້ງຫຣວ່ອທ່າໃໂກ່ກ່ຽວກົງການຄ້ອງການ
ດາມດາ (ດາດ-ສະ-ດາ)	ນາກນາຍ
ດໍາເນີນການ	ທ່າການທີ່ຄົກໄວ້
ດົ່ນຮນ	ຈະໄປໄຫ້ພັນ
ດ້ອດ້ານ	ໄມ່ເຮືອຝຶ່ງ
ດຸຈ (ດຸດ)	ເໜີອນ

คุณ	กันหรือหัน	๑๖๒
คุ่ม	ลักษณะการเกินก้มหน้า	๑๖๓
คุดาย	อยู่เฉย ๆ ไม่ช่วยเหลือ เพิกเฉย	๑๖๔

๓

ต้นถ้ามปู	คันไม้ยืนคันขนาดใหญ่ชนิดหนึ่ง	๑๖๕
ต้นหว้า	คันไม้ใหญ่ชนิดหนึ่ง ผลเล็ก ๆ เมื่อสุกมีสีม่วงแก่	๑๖๖
ตรอก	ทางแคบ ๆ	๑๖๗
กระหนก	อกใจมาก	๑๖๘, ๑๖๙
กระหนัก	ชักแจ้ง	
ตราพระราชนิรด្ឋ (ตรา-พระ-ราด-ชะ-สี)	เครื่องหมายของกระทรวงมหาดไทย	
ตรากรตรำ	ทันล้าบาก	๑๗๐
ตรึง	ทำให้แน่น	๑๗๑
คลบ (ตะ-คลบ)	ฟุ้ง	๑๗๒
คลึง (ตะ-คลึง)	ผึ้งน้ำ	๑๗๓
ดวง	วัคปริมาณ	๑๗๔
ดวง (ตะ-ดวง)	ปักให้หันไปทางที่ต้องการ	๑๗๕
ดาวด (ตะ-ดาวด)	พุกเสียงคั้งควยความโกรธ	๑๗๖
ต้อนรับขับสู้	ก้อนรับควยความเอาใจใส่	๑๗๗, ๑๗๘
ตะแกก	ผู้นั้น	
ตะโกก	ชนมชนิดหนึ่งกวนแล้วเทใส่กระถาง	
ตะกอก	ซู่ควยเสียงอันคัง	
ตะเบ็ง	ส่งเสียงคัง	

ตักเตือน	บอกกล่าวให้รู้กัว
ตักแตน (ตัก-กะ-แตน)	แมลงชนิดหนึ่งมีปีกยาว
ตัดพ้อต่อว่า	พูดคุยความน้อยใจ
ต่ำรา	หนังสือหรือข้อความที่เป็นแบบแผนทางวิชาการ
ตีโพยตีพาย	พูดหรือบ่นปรับทุกข์จนเกินเหตุ
ตึ่ง	แน่น ไม่หย่อน
เต็ง (ตัวเต็ง)	สำคัญ (คนสำคัญ)
เต้นเริงเต้นกา	กระโ叱คุยความศรีจ
เตืนท์ (เต็น)	ที่พักอาศัยซึ่วครัวร้ายไปมาได้ ในเรื่องเงาะป่า รัชกาลที่ ๕ ทรงใช้ว่า “เตืนท์”
เตลิดเปิดเปิง (ตะ-เหลิด-เปิด-เปิง)	ไปโดยไม่มีจุดหมาย
เตินโต	ใหญ่ขึ้น
เตียง	ที่ยกพื้นชั้นสำหรับนอนหรือทึ่งวางสิ่งของ
โต๊ดตอบ	ตามและตอบกันไปมา
ไต้	เครื่องจุกไฟฟ้าแสงสว่าง ทำจากน้ำมันย่าง

๗

ถม	ทำให้หดตื้นหรือทึ่กินเด้มหรือถุงขึ้น
ถมึงทึ่ง (ตะ-หมิง-ทึ่ง)	ทำทางครัวย
ถอด	เอาออก
ถัก	เอาค้ายหรือเชือกสานกันเป็นผืน
ถัง	ไอลแรง
ถัวลิสัง	ถัวชนิดหนึ่งมีฝักอยู่ในคิน บางท้องที่เรียกว่าถัวคิน

ถ้า	ซองเป็นโพรงเข้าไปได้กูเขานหรือให้กิน
ถืบ	เอาเท้ายันไป
ถือหาง	สนับสนุน
เตลไอล (ฉะ-เหล-ฉะ-ไอล)	ไม่ทรงไปทรงมา
แคน	เพิ่มให้อีก
โถง	ที่โล่งและกว้าง

ท

ทรงพระนิพนธ์	เขียนหนังสือ
ทรง	หน้าอก
ทรง	เสื่อม เลว
ทรงดุ	บุบ碌
ทรงลาย (ทรง-ลาย)	แกกหรือพังกระจาຍ
ทรง	เรียกคืน
ทรงคุณ (ทรง-วี-คุณ)	เพิ่มขึ้นลายเท่า
ห้องพระโรง	ห้องขนาดใหญ่ในพระราชวัง
หอน	ตั่งคืนเงินที่เกินราคากลับแก่ผู้ซื้อ
ห่อน	ส่วน
ทะเบอทะยาน	ความคื้องการอันแรงกล้า
ทะลึง	เหยียบคัวขี้น
ทะลุ	ฟุ่งผ่านออกไป
กดเทียน	เทากัน
กันท่วงที	หันเหทุกการณ์

กันที่กันควัน	อย่างรวดเร็ว
ท้า	ชวนให้มาศกษา
ทาน	กรุยึกกรังหนึ่งเพื่อความแน่ใจ
ثارุณ (ท่า-รุณ)	ร้ายกาจ

ท่านองเสนาะ (ท่า-นอง-สะ-เหนาะ)	การย่านบทร้อยกรองเป็นท่านอง
ทุจริต (ทุด-จะ-หริด)	ไม่เชื่อครง
ทุน	จำนวนเงินที่มีอยู่เดิม
ทุน	ช่วยให้เปลี่ยนน้อยลง
ເຫດກາລ (ເຫດ-ສະ-ການ)	กำหนดเวลาจัดงานรื่นเริง
ເຫດນີ້ (ເຫດ)	การตั้งสอน
ແກະ	กักค้ายึดพื้นหน้า
ໂໂກຣນ (ໂຂນ)	เสื่อมคุณภาพ

ນ

ນັກຄະບາງ	ນັກຊືນຄົນหนึ่ง
ນັກຕຶ້ອຍຕຶ້ວິດ	ນັກຊືນຄົນหนึ่งອຸປະກາມຖຸງນາ หาກິນກາມພື້ນຄົນ
ນັກນາງແອ່ນ	ນັກຊືນຄົນหนึ่งຄັ້ງເລື້ອກ ປຶກຍາວ ກິນແມລັງເປັນອາຫາຮ ຢ້າຍດີນຄາມຖຸກກາດ
ນຽກ (ນະ-ຽກ)	ທີ່ລົງໄທຜູ້ທ່ານປະເມືອກຍາໄປແລ້ວ
ນອນນ້ອນ	ຕັກໝະນະກາຮເຄວາພອຍ່າງສູງ
ນັກເລັງ	ຄົນໃຈລ້າສາມາດທຳກາຮ່າງ ๆ ໂຄຍ້ໄນກລັວຄວາມຝຶກ
ນັບ	ຫ້ອນຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈົງໄວ
ນັບນັດຕາ (ນັບ-ຕາ)	ກວງກາ

นานัปการ (นา-นัน-ປะ-กาน)	นานาอย่าง
น้ำจืด	น้ำที่ไม่มีรส
น้ำยา	อาหารชนิดหนึ่ง ใช้กินกับข้นมิลิน
น้ำลาย	น้ำปอยในปาก
น้ำอุดน้ำทัน	ความอคติ
นิทรรศการ (นิ-ทัด-สะ-กาน)	การแสดง
นิ่ง	ทำให้สุกคัวยไปน้ำ
เนื้อที่	บริเวณที่มีขอบเขต
เนื่อง	มาก
แน่นแฟ้น	มั่นคง

บ

บด	ทำให้แตกกระขาดคัวยแรงกล
บรรจง	ทำอย่างเรียบร้อย
บรรจุ	พบกัน
บรรจุ	ใส่เข้าไป
บรรเทา	ผ่อนลง
บรรลุ	ไปถึง ทำสำเร็จ
บริหาร (บอ-ริ-ว่าวน)	พรรคพาก
บวงสรวง (บวง-สรวง)	บูชา
บ่วงนาด (บ่วง-นาด)	เชือกเป็นห่วงมีหูรูก สำหรับคล้องจับผูก
บวช (บวด)	การเปลี่ยนฐานะเป็นพระสงฆ์
บวน	ไปรีบจากข้างใน

บอด	ลักษณะของคนที่เสียจนมองไม่เห็น
บอน	สถานที่เล่นการพนัน
บันเทิง	สนุกสนาน
นา	เสียงดนตรี
นางครั้งนางคราว	บางที, บางเวลา
มึ้ง	ไม่เข้มแข็ง
บูด	เสีย กินไม่ได้
นานะ	ตื่ร่องนั่งหรือนอน ทำควยผ้าหรือแผ่นยาง ยักข้างในควยของอ่อนนุ่ม
เบื้องเดียวเดียดเดียด	แย้อคกันแน่น
เบื้อง	ข้าง ฝ่าย ส่วน
แบบ	เอาของหนักวางบนบ่า
แบบ	เป็นแผ่น
ใบเตย	ใบไม้ชั้นนอกหนึ่งยาวเรียว มีกลิ่นหอม
ใบ atan	ใบไม้ชั้นนอกหนึ่งคล้ายใบคาล

ป

ปอก	ปอกไว้
ป่น	แหลกตะเบิก
ปรนนิบัติ (ปรน-นิ-บัด)	รับใช้ค่วยความเอาใจใส่
ประกบ	แนบกันเข้า
ประชด	พูดหรือทำตรงข้ามกับความจริงใจ
ประชัน	แข่งขันกัน

ประชานิปไตย (ประ-ชา-กิน-ปะ-ไต)	การปกครองที่ถือความเห็นของปวงชนเป็นใหญ่
ประณีต	เรียนร้อย
ประทุษร้าย (ประ-ทุด-สะ-ร้าย)	ทำร้าย
ประพาส (ประ-พาด)	เที่ยวไป
ประภาย (ประ-พาด)	พูด
ประเล้าประโนน	ปลอบใจ เอ้าใจ
ประสาห	ทำให้เข้ากันสนิท
ปรัก (ปะ-หรัก)	หัก
ปราดเปรี้ยว	อย่างคต่องแผลตัวรุคเรื้ว
ปราดเปรื่อง	มีความคิดคถ่องแผลล้วว่องไว
ปราศจาก (ปราด-สะ-จาก)	ไม่มี
ปราสาห	เรือนมี yok เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์
ปริ	แยกหรือแยกแต่น้อย
ปริน	กะพริบตาที่ ๆ
ปริศนา (ปริด-สะ-หนา)	คำถาม ข้อความที่เป็นปัญหา
ปรีชา	ฉลาด
ปรีอ	ลักษณะการหรือการแห่งงานนั้น
ปลด	เอาอก
ปลดปลดละเลย	ไม่เอาใจใส่
ปลิว	ลอยไปตามลม
ปลูกฝัง	สร้าง
ประทະ	โกรกัน
ปากประ	พูดทันทีโดยไม่คิดถึงผลที่จะเกิดขึ้น

ป่าล	ปีเสือ ปีที่สามของการนับปีแบบไทย
ปัก	รวมกันเป็นแผ่นแผ่นทึบ
ปุข	เป็นไยและฟู
ประอะ	เปียกและเหละเทอะ
เปล่งปลั้ง	ตกใจลง
เปลือง	เสียไปมาก
เปื้น	เดินทาง
เปื้อบ	ถูกหลอกออกจากเนื้อเคียวกันໄคังย
โปรดปราน	ชอบมาก
ไปมาหาสู่	ไปเยือน

๗

ผงชักฟอก	ผงที่ใช้ชักผ้าหรือล้างภาชนะ
ผนัง (พระ-หนัง)	ผ้าห้องที่ทำคั่วเย็บ หิน หรือปูน
ผนไฟ	ผนของเค็กราแรกเกิด
ผลัก	ใช้มือคันไป
ผลิตาน	ลด้าน
ผลุนผลัน	ไปโกรยเรื้อง
ผวา (พระ-หวา)	ตกใจ
ผสมโรง (พระ-สม-โรง)	ร่วมกระทำค้าย
ผักกาดหอม	ผักชนิดหนึ่งคล้ายผักกาด
ผักชี	ผักชนิดหนึ่งใบมีกลิ่นหอม
ผ้าชิน	ผ้านุ่งของผู้หญิง

ผาสุก	ความสุขสบาย
ผิวปาก	หอยปากแล้วพ่นลมออกให้เป็นเสียงหวิว ๆ
มุ	สีกหรอ กร่อน
เม็ด	รตที่ทำให้ผิวนังร้อน
เมย	เย็นออกให้เห็นหรือให้ทราบ
เมอร์อ	ไม่รอบคอบ
เมื่อก	หัวของพิชชานิกหนึ่งใช้รับประทานได้

ผ

ผ้า
อาการบวมจากข้างในร่างกายและเป็นคุณชั้นที่ผิวนัง

พ

พจนานุกรม (พด-จะ-นา-นุ-กรม) หนังสืออธิบายความหมายของคำ เรียงตามลำกับศัพท์อักษร

พนาวัน (พะ-นา-วัน)	ป่า
พนพาน	เห็น
พยค (พะ-ขด)	ก้อ ขัคชินคำสั่งอย่างรุนแรง
พรต (พรด)	ชาศิลหรือปฏิบัติการทางศาสนา
พรรณนา (พัน-นะ-นา)	บอกรอย่างละเอียด
พรวดพรัด	ไปอย่างรวดเร็วและไม่รอบคอบ
พระชนนพรหมา (พระ-ชน-นะ-พัน-สา)	อายุของพระมหาภักติริย์
พระบรมจายาลักษณ์ (พระ-บอ-รม-นะ-ชา-ยา-ลักษ)	รูปภาพของพระมหาภักติริย์

พระบรมราชนิเวศน์ (พระ-บรม-นาราธ-นารา-ชา-นุ-ยาด) การยินยอมโดยพระมหากษัตริย์

พระพักตร์ (พระ-พัก)	ใบหน้า
พระรำ	ผ่างพากหนึ่ง
พระลัง (พระ-ลัง)	กำลัง
พระลัดพระภู	แยกออกให้ห่างจากกัน
พระลัว	เครื่องมือที่ใช้คักคิน
พระลาด	ไม่ถูกต้อง
พระลิก	กลับจากค้านหนึ่งไปอีกค้านหนึ่ง
พระลุกพระล่าม	มีมากและตืบสน
พระพ้อง	เพื่อนหรือญาติหรือคนกลุ่มเดียวกัน
พระวงศ์	เป็นวงศ์
พระพักผ่อนหย่อนใจ	การหยุดพักเพื่อความสนุกสนาน
พระพัง	แกะหัก
พระรา	เมือง
พิชิต (พิ-ชิต)	ชนะ
พินพาทย์ (พิน-พาด)	วงคณศรีไทย มีคนเล่นตั้งแต่น้ำขึ้นไป
พิถีพิถัน	เอาใจใส่มาก
พินอนพิเทา (พิ-นอบ-พิ-เทา)	การพนบนอบ
พิศวงสังสัย (พิ-ดะ-หวง-สง-ไส)	ประหลาดใจและไม่เข้าใจ
พิสดาร (พิด-สะ-ดำเน)	แปลง
พิมพ์	เสียงพูดเบา ๆ
พิชลัมลูก	พิชที่มีอายุเพียงช่วงตุ่กๆ กด

พิชหนุนเวียน	พิชหลายชนิกปฐกในที่คินแปลงเกียวกันคนละฤก
พุทธ	โรคผิวนังชนิกหนึ่งเป็นเม็ดผุคขี้นพอง
พุ่ง	ปล่อยออกไบโภคแรง
พุกัน	แปรรูปใช้จุ่มสิวากรูปหรือเจียนหนังสือ
เพดา (ເພ-ດາ)	เวลา
ແພວ່ງພរຍ	ເປີຄເຜຍ
ໂພລນ	ສອງສວ່າງ
ໄພຣ	ປາ

ຝ

ຝອງນ້ຳ	ສິ່ງອ່ອນນຸ່ມອົມນ້ຳໄກຕີ ເກີເອງການຫຽວຂໍໃຫຍ້ ຂອງທີ່ທ້າວັນມີລັກະນະອປ່າງເກີວັນ
ຝືອງ	ກລ່າວໄທ່
ຝຶກ	ກກໄຈ
ຝາກ	ໄນ້ໄຟທັງສ້າສັບເປັນຫັນສ້າຮັບປຸ້ພືນ (ຄກຝາກ ໜາຍດື່ງ ກາຣີກຂອງທາຮກ)

ກ

ກບັນຕາຍ (ພະ-ບັນ-ຕະ-ຮາຍ)	ສິ່ງທີ່ກ່ອໄຫ້ເກີຄຄວາມເກີອຄຮ້ອນແລະອັນກຮາຍ
ກາຄ (ພາກ)	ກ້າຫນຄ່ວງເວລາປີເປີໂຮງເຮັດໃນຮອບປີ
ກາຄກູນ (ພາກ-ພູນ)	ມີສົງ ຜົງພາຍ ຄວຮແກ່ກາຮຍກຢ່ອງ
ກາມີຕ (ພາ-ສີຕ)	ກໍາກລ່າວທີ່ໄຫ້ຂ້ອຄືກ
ກູນສູານ (ພູນ-ຕານ)	ຕົ່ງໆຜ່າແຍ ອົງຈາຍ

ນກົງວາຮຖາມ	(ນະ-ດຸດ-ຣາດ-ຊະ-ດຸ-ນານ)	ກໍາແນ່ນລູກຂາຍກັບຕົວຢູ່ຈະໄດ້ເປັນ ພຣມຫາກໝັກຕົວຢູ່ທີ່ໄປ
ນັກຄດ	(ນັງ-ຄນ)	ຄວາມຄຶງການ
ນຸກື່	(ນະ-ວິ-ຄື່)	ສັກົນປາປະເທກກວາງຫວີອວີເກັ່ງ
ນ້ຳນານ		ໜຸນຫວີອພັນໃໂຄັ້ງເຫຼຬກ
ນຫຮສພ	(ນະ-ຫອ-ຮະ-ສບ)	ການເສັ່ນຮິນເວີງ
ນຫັກຈອຣຍ	(ນະ-ຫັດ-ສະ-ຈັນ)	ແປລກປະຫລາຄອຢ່າງຍິ່ງ
ນຫາດເລື້ກ		ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣມຫາກໝັກຕົວຢູ່
ນຫາສາດ	(ນະ-ຫາ-ສານ)	ນາກນາຍ
ນອຊອ		ໄຟຟ່ອງໄສ
ນອນເນາ		ທ່າໃຫ້ຫລັງໃຫລືນກວ້າ
ນະເກລືອ		ກັນໄຟ້ນິກຫົ່ງມີຜລ ເນື້ອຕຸກເປີລືອກສີຄາ
ນະເຕື່ອ		ກັນໄຟ້ນິກຫົ່ງ
ນະວິນ		ວັນທີດັກຈາກວັນພຽງນີ້
ນັບຍນ	(ນັດ-ກະ-ຍນ)	ຮະຄັບການສຶກຂາຍທີ່ສຸງກວ່າປະດົມສຶກຂາຍແຫ່ງກວ່າ ອຸຄມສຶກຂາຍ
ນັບຍັດສົ່ງ	(ນັດ-ກະ-ບັດ)	ການໃຊ້ແລກການເກີບອອນໂອຢ່າງພອດ
ນານະ		ຄວາມພຍາຍາມ
ນາງ	(ນານ)	ສິ່ງທີ່ກີກກັນຄວາມທີ່
ນິດໜີດ		ປີກໄວ້ຢ່າງສົນິກ
ນິຕຽກາພ	(ນິດ-ຕຽ-ພາບ)	ຄວາມເປັນເພື່ອນຫວີອເປັນພວກເຄີຍກັນ
ນູດ	(ນູນ)	ອຸຈາຈະ

เมืองแม่น	เมืองสวรรค์
เมื่อยล้า	อ่อนเพลีย
แม่คุณ	เป็นคำเรียกยกป้องผู้หญิง
แม่นด	หญิงที่มีค่าถืออาคມและประพฤติชั่วร้ายในนิยาย
แม่นเบี้ย	คอที่แฟ่กร่างออก
แมงกว่าง	แมลงชนิดหนึ่ง ปากแข็ง ชอบกินอ้อย
โนโห	ไกรธรรมาก
โน้ม	พูดเกินความจริง

ย

ยอด	เครื่องมือขับปลาชนิดหนึ่งเป็นภาษาเยย มีคำม
ยอด	สืารับยกขึ้น
ยอด	การนั่งโดยก้นไม่ติดพื้น
ข้อน	กลับ
ข่อมเยา	ไม่แพร
ข้อย	ห้อยลงมา
ขักขาย	เปลี่ยนที่
ขัง	หยุด ชะงักไว้ ไม่เปลี่ยนแปลง
ขับ	ไม่เรียบ
ขับขั้งชั้งใจ	หยุดคิดพิจารณาให้แน่ใจ
ข้าย	เคลื่อนที่
ข้ำ	พูดช้า
ขันเป็น	ยั่นหน้าบาน

บั้นบ่องผ่องใส	บั้นคawayความอิมใจ
บุ่ง	ตับสน
บุติธรรม (บุด-ติ-ทำ)	เที่ยงตรง
บุกหัตถี (บุด-ทะ-หัด-ถี)	การซื้อขายรับกัน
เย่อหึ่ง	อาคที ถือศักดิ์
เยืน	ไปมาหากัน
ແບ່ງ	พูคไมໍເຫັນກວຍ
ໄຂ	ທາໃນ

ຮ

ຮອມເລື້	ຮອຍນົດທີ່ແລ້ນເປັນປະຈາໃນແສ້ນທາງ
ຮນເຮົາ	ວິງວອນກawayความຮ້ອນໃຈ
ຮວນຮວນ	ເອມາໄວກວຍກັນ
ຮຫັດ (ຮະ-ຫັດ)	ເກີ່ອງໝາຍຫວີ່ອສັນຍາດທີ່ເປັນຄວາມລັບ
ຮ້ອບກຮອງ	ການເຊີ່ຍໜັງສືອີ່ຫຼັກສົ່ງຈອງກັນ
ຮະເກະຮະກະ	ໄຟເປັນຮະເປີນ
ຮະຈັບ	ຫຍຸກຍັງ
ຮະດົມ	ເຮີກມາຊ່ວຍກັນ
ຮະດັນ	ເສນອກັນຄລອກ
ຮະນອນ	ແບບຫວີ່ອວິທີ
ຮະເບີດ	ວັດຖຸທີ່ສາມາດແກກກະຈາຍຄວຍກໍາສັ້ງແຮງ
ຮະແວງ	ສົງຕັ້ງ
ຮະແວດຮະວັງ	ຄູແລໂຄຍຮອນຄອບ

ระรื่น	ร่าเริง
ระลึก	นึกถึง
ระหัด	เครื่องวิกน้ำซันกันนี
รังเก็บเดียดฉันท์	เกลี้ยค
รังเก็บรังอน	ไม่เก็บใจ
รังความ	รบกวน
รังท้าย	อยุ่ข้างท้าย
รัตนตรัย (รัด-ตะ-นะ-ไตร)	แก้วสามค旁 คือ พระพุทธ พระธรรม พระสัทธรรม
รับประทาน	ให้ความมั่นใจว่าจะไม่เกิดความเสียหาย
รับปาก	สัญญาว่าจะทำ
รับผิดชอบ	ปฏิบัติและยอมรับในผลที่เกิดขึ้น
ร่าง	เหล็กที่เป็นทางเดินของรถไฟ
ร้าง	ทอกทึ้งไว้ ว่างเปล่า
ราน	เรียบร้อยปราศจากเสียงห-na-m
รี่	กรงไป
ร้อ	เอาออก แยกออกจากของเคิม
รุน	คันไป
รุน	ระยะเวลาเดียวกัน
รุน	เข้ามาทีละหลาบ ๆ คน
รุนร้าน	รุนรัง ไม่กะทัครัก
รูเน้อรูตัว	ทราบอย่างกะทันหัน
รูด	คึงเข้าหา กัน
รูปพรรณ (รูบ-ปะ-พัน)	ลักษณะภายนอก

เร่งน้อ	รีบทำ
เรี่ยวแรง	กำลังกาย
แกร'	ลักษณะการริบกรงไป
ໄຣ	สักว์คััวเล็ก ๆ อาจยังคุณเลือกอยู่กามคัวเปี๊ก ໄກ
ໄຮ'	ไม่มี ขั้กสน

ດ

ຕິ່ນ	มากจนໄຫລອອກ
ຕົນ	การคิดเลขโดยวิธีหักออก
ສ້າງ	คึ่งօอกນາ
ລວດລາຍ	ลายต่าง ๆ ที่เขียนหรือแกะสลัก
ລອກ (ຊຸດລອກ)	(ຊຸດ) เอาหน้าคินชັ້ນມາ
ລ່ອກແລ່ກ	ໄມ່ຢູ່ນິ່ງ
ລ້ອນ	ทำเป็นวงศันไไว
ລອອ (ລະ-ອອ)	งคงາມ
ລະດໍາລະລັກ	พຸດขาดเป็นตอน ๆ กວຍຄວາມກັວໜ້ວອກໃຈ
ລະຫຼອບ	ທ່າທາງໂຄກເກົ່ວາ
ລັກ	ເອາສິ່ງຂອງຜູ້ເຂົ້າໄປໂຄງຖຸຈິກ
ລັກໝົດ (ລັກ)	ຈາກນາຍຫວືອໜັ້ນສື່ອ
ລໍາ	ນາກີ້ຫລັງ
ລາດ	ເວີບງລົງ
ລາດເດາ	ຫ່ວງທີ ເກົ່າເງື່ອນ
ລາຍນົດ	ກວ້ອກໝາຍທີເຈີຍນັ້ນມື່ອ

ล่าสัน	อ้วนและแข็งแรง
ล่าพัง	เฉพาะกัวคนเกี่ยว
ล่าเดี๋ยง	ขนตั้งเป็นเที่ยว ๆ
ลื้นชัก	ส่วนของโถะหรือคู่ที่เป็นซองคึ่งเข้าออกໄค์
ลีบ	แฟบ
ลึกลับ	ไม่เปิดเผย
ลุย	เดินผ่านไปในน้ำ
ลูก gwad	ขนนมเป็นก้อนกลม ๆ เล็ก ๆ
ลูกกู่	ผู้ที่ร้องเพลงพร้อมกัน
เล็กพริกขี้หนู	กัวเล็กแค่ไม่ความสามารถ
เลึง	มองไปที่เบ้าหมาย
เล่นหัว	หยอกล้อ
เล่น	จำนวนนับ ใช้กับหนังสือ
เล่นนัย (เลด-นัย)	เล่ห์กล
เล้า	คอกสำหรับเลี้ยง เปี๊ค ไก่
เลินเล่อ	ไม่รอบคอบ
เลื่อนใส	การพะและเชือดถือ
โลหะ	สารแข็งที่เคยมีเสียงกังวาน เช่น เหล็ก ทองคำ

ๆ

ฤทธิ์ (รี-ดี)	ใจ
ฤทธิ์ (รี-ไท)	ใจ
ฤา (รี-อ)	ไฟ

วอก	นายังทีเกิม
วรรค (วัก)	ระยะระหว่างคำในการเรียน
วัตถุ	สิ่งของ
วันทາ	ไหว
ว้าเหว่	โคลเคลียว
วาก	คำพูด
ว่าเนนเครื่อ	ญาติผืนห้อง
วารี	น้ำ
วานา (วาด·สะ·หนา)	บุญหรือปาปที่ทำให้โชคดีหรือโชคร้าย
วิญญาณ (วิน·ขาน)	กวางชีวิก
วิด	ลากนำออกไป
วิทยาการ (วิด·ทะ·ха·กาน)	ความรู้ที่เป็นประโยชน์
วินัย	การปฏิบัติความข้อบังคับ
วิหาร	อาคารที่ประดิษฐานพระพุทธรูปคู่กับโบสถ์
โวหาร	ถ้อยคำมีความหมายลึกซึ้ง
ไว้เนื้อเชื่อใจ	ไว้ใจมาก

กร (สอน)	ธนู
ทดสอบ	ส่วนนอกของแขนที่งอพับได้
ศักดิ์ (สัก)	ฐานะทางสังคม
ศัพท์ (สัม)	คำที่ค้องที่ความหมาย

ศาลา (สาล)	ที่พิจารณาคึกความท่าง ๆ
ศีลธรรม (สีน-ละ-ทำ)	ความประพฤติที่ชอบ
เศรษฐกิจ (เศด-ဓະ-กິດ)	ภาวะทางการเงิน
ເສຍ (ເສີນ)	ศีรษะ
ໄກດ (ສະ-ໄຫວ)	ญา

ຕ

ຕັດ (ສະ-ກັດ)	ກັນໄວ້ຫຼອຂາວງໄວ
ສັງຄຣານຕໍ (ສັງ-ຄຣານ)	งานประเพณีเนื่องในวันขึ้นปีใหม่อย่างเก่าของไทยในเคื่อนเมฆายัน
ສັງຄຣານ	การสู້ງบรรหะหว่างชาติ
ສັງວນ (ສະ-ໜງວນ)	ຮັກໝາໄວ
ສຸດຸດື່ (ສະ-ດຸ-ດື່)	ยกป้อง สรรเสริญ
ສົດື (ສະ-ດືດ)	ກັງອູ່
ສູ້ປ (ສະ-ດູບ)	ສິ່ງກ່ອສຽງສ້າຫວັບປະຈຸບັນທີເຄີຍພູ້ຈາກ
ສັນເກົ້າ	ສ່ວນຫ້າຍຂອງເກົ້າ
ສັນເກົ່າ (ສັນ-ເກົ່າ)	ປະຫລາກໃຈ
ສັນນິນ (ສະ-ໜັນນິນ)	ຜ້າທີ່ເກີດຂຶ້ນທີ່ໂລນະ
ສບ	ພບ
ສົມເພີ (ສົມ-ເພີດ)	ສລຄໃຈ
ສົມກາ (ສົມ-ພານ)	พระກິກຊູເຈົ້າວາສ
ສົມາຄນ (ສະ-ນາ-ຄນ)	การອູ່ຮ່ວມກັນຫລາຍຄນ
ສົຮພຄຸນ (ສັນ-ພະ-ຄຸນ)	ນີປະໂຍ້ໜົນ

สรวง (สวง)	สรรรท์
สรวลด (สวน)	หัวเราะ
สร่าง (ส่าง)	ทุเลาจากการป่วย
สอน (สะ-หลอน)	ชู้ชี้นเป็นจำนวนมาก
ลัก (สะ-หลัก)	เจาะเป็นร่องลงไปในของแข็ง
ลัด (สะ-หลัด)	สะบักกึ้ง
ล้าง (สะ-ล้าง)	ถูงค่น
ลึง (สะ-หลึง)	จำนวน ๑ ใน ๔ ของบาท (๒๕๖๗๔๙)
สวิง (สะ-หวิง)	เครื่องมือจับปลาเป็นขาข่ายคาด ๆ มีขรับเป็นวงกลม
สอง	สอง
สองด	เอาใส่เข้าไป
สะตอน	การลักทรัพย์โดยวางแผนให้เจ้าทรัพย์อนหลับ
สะดุง	ให้วัตถุทันทีคั่วยความอกใจ
สะท้าน	อาการสั่นไปห้างคัว
สะเทือน	อาการสั่นไหวไปหัว
สะบ้า	การละเล่นชนิดหนึ่งใช้ไม้หรือเมล็ดผลไม้กัดจนแบน
สะสน	ใบกลิ้งให้กระแทกกัน
สังหาร	เก็บรวมไว้
สันดาน	ร่างกาย
สันโดด (สัน-โดด)	นัยที่มีนา鳕คึ้งเคิน
สันพันธ์	พอใจให้สภาพความเป็นอยู่ของคน
	เกี่ยวข้องกัน

ສັນກາຍຜົ່ງ (ສໍາ-ພາດ)	ພູຄສອບຖານ
ສັນຖຸທີ່ (ສໍາ-ວິດ)	ສໍາເວົ້າ
ສ່າຍ	ເກລືອນໄໝໄວໄປນາ (ສອຄສ່າຍ ຄືວ ກັ້ນຫາກ້ວຍສາຍກາ)
ສາຮສັ້ນ (ສໍານ-ສັ້ນ)	ຊອງແຈ້ງເປັນກ້ອນສຶ່ງໄສ ມີຮສເປົ້ອຍ່າ ໃໃກ້ກຳນົດ ນັ້ງຢູ່ໃຫ້ກົກຕະກອນ
ສາຮພັດ (ສໍາ-ຮະ-ພັດ)	ໜລາຍອຢ່າງ
ສາລະວານ	ຝູ້ອູ້ກັນ
ສໍານວນ	ດ້ວຍຄໍາທີ່ມີຄວາມໝາຍໃນກຽງກ້ວ
ສໍາຮວຈ (ສໍາ-ຫຮວຈ)	ກຣວຈສອບ
ສຶກ	ຄໍາທີ່ພະໃຈເຮັດຜູ້ຫຼິ້ງ
ສຶກກີ່	ສຶກແໜ້ງ
ສຶກສັນ	ສຶກ່າງ ๆ
ສຶ່ກ້ານໜ້າ	ກາຮແສຄງຄວາມຮູ້ສຶກອອກທາງໃບໜ້າ
ສຶ່ເໜີ່ບິນຜົນຜ້າ	ຮູປສຶ່ເໜີ່ມຸນຈາກມີຄັ້ນຍາວຍາວກວ່າຄັ້ນກວ່າງ
ສຶກ	ຕາຈາກກາຮນວ່າ
ສຶບ	ກັ້ນຫາ
ສ້ອສາງ	ກາຮຕົກຕ່ອງເຮືອງຮາວສ່າງ ๆ
ສຸນຂຶ້ນ	ໜມາ
ສຸ່ງ	ອຍາກກຣາບເຮືອງທີ່ຜູ້ອື່ນປຶກບັງ
ສຸດ	ໜາຍໃຈເຂົ້າແຮງ ๆ
ເສນອ (ສະ-ເໜອ)	ຢືນໃຫ້ ຫຼັງແຈ້ງ
ເສບ	ດູບຄລບື້ນໄປ
ເສດາ (ສະ-ເຫດາ)	ົງຄງນາມ

ເສວຍ (ສະ-ເຫັຍ)	ຮັບປະການ
ເສາະ	ກັ້ນຫາ
ເສື້ນ	ລັກຂະະປະລາຍແຫດນ
ເສື່ອເຊົດ	ເສື່ອທີ່ມີຄອພັບເປັນປົກ
ເສື່ອບິດ	ເສື່ອທີ່ກໍາຄັງຜ້າທີ່ຢືດໄກ
ແສກຫຼາ	ກຽງກຶງກຳຕາງໜ້າພາກ
ແສລວ (ສະ-ແຫລວ)	ຫັກຄ່ອງຫຼືອເປັນອັນກຣາຍຫຼວ
ໄສ້	ໃນທີ່ນີ້ໝາຍເຖິງ ອວນຮູ້ທີ່ມີອຸ່ນແກ່ລະຄນ
ໄສບຄາສຕົ້ງ (ໄສ-ບະ-ສາດ)	ວິຊາວ່າຄັງເວທນນົກໆຄາຕາ
ໄສວ (ສະ-ໄຫວ)	ຫຼູສະພຽງແລະເກລືອນໄຫວຄັງແຮງສນ

ໜ

ໜດ	ສັນເຂົາຫຼືອເລັກລົງຄັງຄນເອງ
ໜດ່ຽງ	ໄຟ່ື່ນບານ
ໜ້າເປັນ	ໃບໜ້າທີ່ຫວາເຮາວຢູ່ເຮືອຍ ໆ
ໜ້າພາກ	ບຣິເວັນເໜີນອົກ້ວ້າກັ້ງສອງຂ້າງ
ໜ່າຍ	ເປື່ອ
ໜ່າຍຈົດ	ໄຟ່ມີກໍາທິນ
ໜ່າຍດູ	ຜູ້ຊ້ານາງຢູ່ໃນກາຍທາຍອນາຄກ
ໜ່ອງ	ໄຟ່ແຈ່ນໃຕ
ໜຸໂຫດ (ຫະ-ຮີ-ໂຫດ)	ໃຈຮ້າຍ
ໜລວນ	ໄຟ່ພອກເພຣະມີຂາດໃຫຍ່ກວ່າ
ໜລັກເກຄນ໌ (ໜລັກ-ເກນ)	ຂ້ອກກຳລົງທີ່ກໍາທັນກໍໄວ້ແນນອນ

ห่วง	สงวนไว้
หวาน	เวียนกลับมา
หัววัน	สัน
หวานดหัววัน	มีความกลัวอยู่ในใจ
หวานอมนุกล dein	อคติ
หวานย	พิชชานิกหนึ่งเป็นเส้นยาว ๆ กลม ๆ
หัวด	เสียงแหลมและสูง
หัวอ	เสียงวักดุแหวกอากาศไปอย่างแรง
หุดหวด	เกือบจะ
ห่อหอก	อาหารคำชนิกหนึ่งใช้ใบคงห่อ
ห้อม	โอบเข้ามา (ห้อมล้อม คือ แวกล้อม)
ห้อข	แขนติดอยู่
หัดดกรรม (หัด-ฉะ-กำ)	การประคิษฐ์สิงของก้าวมือ
หันรีหันขาว	หมุนไปหมุนมา
หัวใจ	อวัยวะท่าน้ำที่สูบฉีกโลหิต
หาร	วิธีการคิดเลขโดยการแบ่งส่วน
หืบ	กล่องใส่ของมีฝาปิดเปิดได้
เหงื่อไหล่ไกลข้อข	เหงื่อไหลเปียกหังคัว
เหนีดเหนือข	อ่อนเพลีย หมาดแรง
เหยี่ยว	นากชนิกหนึ่งกินเนื้อสัตว์เป็นอาหาร
เหลี่ยวหลัง	มองกลับไปข้างหลัง
เหี้ยว	แห้ง ไม่สดชื่น
แพน	พิชชานิกหนึ่งอยู่ในน้ำ

ແຫບ	ລັກໝະນະຂອງເສີບໄມ້ຫັກເຈນ
ໂທ	ສົ່ງເສີບຮ້ອງ
ໂທງ	ຜິທີເກີດຈາກຄນພາຍກະທັນທັນ
ໂທລ	ຈຳນວນສືບສອງອັນ
ໃຫຼູ່ຫລວງ	ໃຫຼູ່ນາກ

ດ

ອນນັ້ນຕໍ່ (ອະ-ນັ້ນ)	ນາກມາຍ
ອນາດ (ອະ-ຫາດ)	ສົລຄໃຈ
ອນຸຮັກໝໍ່ (ອະ-ນຸ-ຮັກ)	ຮັກໝາໄວໃຫ້ກົງອູ້
ອນຸສາວົງໝໍ່ (ອະ-ນຸ-ສາ-ວະ-ຮື່)	ສິ່ງທີ່ສ່ວັງເຊັ່ນເປັນທີ່ຮະສຶກ
ອກປ່າຍ (ອະ-ພີ-ປ່າຍ)	ພຸດຄຸຍແສກງຄວາມຄົກເກີນ
ອນຍິ້ນ	ຍິ້ນໂຄຍໄມເປົກວິນເປີປາກ
ອຣຣດ (ອັດ)	ໃຈຄວາມ
ອຽຸພ (ອະ-ຽຸນ)	ເວລາເຊົ້າ
ອວດ	ແສກງໃຫ້ກູ່
ອອ	ຮວມກັນເປັນກຸ່ມ
ອ່ອນໂທນ	ສຸກພເຮັບຮ້ອຍ
ອ່ອນອອກອ່ອນໃຈ	ເໜື່ອຍໃຈ
ອອນສິນ	ຕະສົນກວັບພົບ
ອ້ອນ	ວກທີ່ໂຄງໄປ
ອັຕຄັດ (ອັດ-ຕະ-ຄັດ)	ຫັກສົນ ພາກແກລັນ
ອັຕໂນນັດ (ອັດ-ຕະ-ໂນ-ນັດ)	ເປັນໄປເອງ

อัขการ (ไอ-บะ-กาน)	เจ้าน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ฟ้องร้องผู้กระทำผิด
อัคจรรย์ (อัด-ตะ-จัน)	นำประหลาด
อาภัปกริยา (อา-กัน-กิ-ริ-ยา)	ลักษณะท่าทาง
อาثار (อา-ทอน)	เป็นห่วง เอาใจใส่
อาราม	วัคหรือกีตอยู่ของพระ
อารี	ใจคี
อ่าพราง	บังไว้ไม่ให้เห็นชัก
อ่านหิต (อ่า-นะ-หิต)	โนคเหี้ยม
อิดโรบ	อ่อนเพลีย
อิดหนาระอาใจ	เปื่องหน่าย
อิดเอ้อน	ไม่กล้าที่จะพูด หรือไม่กล้าจะทำ
อึ้ง	นิ่งอยู่
อุจจาระ (อุด-ชา-ระ)	รู้
อุตถุด (อุด-ตะ-หลุด)	รุนแรง ไม่มีระเบียบ
อุปกรณ์ (อุบ-ປะ-กอน)	เครื่องมือเครื่องใช้
อุปถัมภ์ (อุบ-ປะ-ถ่า)	ช่วยเหลือ
อุปนิสัย (อุบ-ປะ-นิ-ไส)	ความประพฤติที่เคยชิน
อุปสรรค (อุบ-ປะ-สัก)	สิงกีคิขวาง
อุโนงค์	ช่องหรือทางไกดัน
อู่	กีดขวาง
ເເັນ	เส้นที่อุดปลายกล้ามเนื้อ (คอเป็นເເັນ หรือพูด มากจนเส้นໂລທิกที่คอไปปืน)
ເອາເປີບນ	ไก่มากกว่าโดยไม่ยุคธรรม

ເຫຼັກເອາໄຈ
ແອ່ງ

ຄອຍທ້າໄຫຼຸກໃຈ
ທີ່ສິນລາຄສືກລົງໄປພອນ້າຂັ້ງໄດ້

ອ

ສຶດສັດ

ໂກຮະຈຸນງານ

๐๖๔ : ๒๕๔-๒๕๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครุสากาลาณพร้า

นายกำธร สกิงกุล พูพิมพ์มนูษย์

๒๕๔ มกราคม ๒๕๔-๒๕๕
กินทร์กรุงศรีฯ • พ.ศ. ๒๕๔-๒๕๕

เลขที่

040529

